

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

இ ி து

வட்டாற்கடலை நிலைகண்டுணர்ந்த

சேனாவரையருரையோடும்

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

யாழ்ப்பாணம்

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையால்

மேற்படியூர்

சதாசிவப்பிள்ளையவர்களது

வித்தியாநுபாலனயந்திரசாலையில்

அச்சிற்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னப்பட்டணம்.

வியனா) ஆனியர்

இதன்விலை ரூபா - உ.

(Copyright Reserved.)

சூ சி ப த் தி ர ம்.

பக்கம்.	இயலின்பெயர்.	சூத்திரத்தொகை.
௩.	சுளவியாக்கம் ௬௧
௫...	வேற்றுமையியல் ௨௨
௭௩.	வேற்றுமைமயங்கியல் ௩௪
௯௪	விளிமரபு ௩௭
௧௦௫.	பெயரியல்...	... ௪௩
௧௨௭.	வினையியல் ௫௧
௧௪௯.	இடையியல் ௪௮
௧௬௬.	உரிமையல் ௧௦௦
௨௦௩.	எச்சமியல்...	... ௬௭

— ஆசிரியர் —

உ

கணபதி துணை.

தொல்காப்பியம்.

சொல்லதிகாரம்.

சேனாவரையருரை.

தன்றோ ணுன்றி னென்றுகைம் மிகுஉங்
களிறுவளர் பெருங்கர டாயினு
மொளிபெரிநு சிறத்தன் றளியவென் னெஞ்சே.
ஆகியிற் றமிழ்து வகந்தியற் குணர்த்திய
மாதொரு பாகனை வழுத்துதும்
போதமெய்க்கு ஞான நலம்பெறற் பொருட்டே.
தவளத் தாமரைத் தாதார் கோயி
லவளைப் போந்துது மருத்தமிழ் குறித்தே.
சந்தனப் பொதியந் தடவரைச் செத்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சொழெந் கொள்ளுந் திகழ்நதற் பொருட்டே.

முதலாவது

கிளவியாக்கம்.

க. உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே.
யல்நிணை யென்மனா ரவால் பிறழ்வே
யாயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே.

நிறுத்த முறையானே சொல்லுணர்ந் தியவெடுத்துக்கொண்
டார்; அதனால் இவ்வதிகாரஞ் சொல்லதிகாரமென்றும் பெயர்ந்
தாயிற்று.

சொல்லாவது எழுத்தோடு ஒருபுடையானொன்றுமையுடைத் தாய்ப் பொருள் குறித்து வருவது. உரையாசிரியரும் எழுத்தாதற்ற ன்மையோடு புணர்ந்தென்பார் “எழுத்தோடு புணர்ந்து” என்று ராகவின், ஒருபுடையொன்றுமையே கூறினார். தன்மையோடு புண ர்த்தென்னுக்கால், ஓரெழுத்தொருமொழிக்கு எழுத்தோடு புணர்ந் தின்மையிற் சொல்லாதவெய்தாதென்க. பொருள் குறித்து வாரா மையின் அகைக்கலை சொல்லாகாவெனின்;—“ஆவயி னுறு முன் னரின யகைச்சொல்” என்றும், “வியங்கோளகைச்சொல்” என்று மொறுதலான், அவையும் இடமுதலாகிய பொருள் குறித்து வந்த னவென்க. “யாகா பிற பிறக்கு” என்னுந் தொடக்கத்தனவோவெ னின், அவையும் மூன்றிடத்திற்குமுரிமையாக் கட்டுரைக்கவை பட வருதலிற் பொருள் குறித்தனவேயாம். இக்கருத்தேபற்றிய ன்றே அசிரியர் “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே” என் றோதுவாராயிற்றென்க.

சொற்றான் இரண்டு வகைப்படும், தனிமொழியுந் தொடர் மொழியுமென. அவற்றுள், தனிமொழியாவது சமயவாற்றலாற் பொருள் விளக்குவது. தொடர்மொழியாவது அவாய்க்கலையாலும் தருதியாலும் அன்மையாலும் இயைத்து பொருள் விளக்குந் தனி மொழிபீட்டம்.

பெயர்க்கொல்லும், வீணைக்கொல்லும், இடைக்கொல்லும், உரி -சொல்லுமெனத் தனிமொழி நான்குவகைப்படும். மரமென்பது பெயர்க்கொல், உண்டானென்பது வீணைக்கொல், மந்தென்பது இடைக்கொல், உரியென்பது உரிக்கொல்.

இருமொழித்தொடரும் பன்மொழித் தொடருமெனத் தொடர்மொழி இரண்டுவகைப்படும். சாத்தன் வந்தானென்பது இருமொ ழித்தொடர். அறம் வேண்டியரசனுலகம் புரத்தானென்பது பன் மொழித்தொடர்.

அதிகாரமென்னுஞ் சொற்குப் பொருள் பலவுளவேனும், அண் டாதிகாரமென்றது ஒருபொருளுதலி வரும் பலவோத்தினது தொகுதியை, வடதுலாரும் ஒரீட்டத்து கின்ற சொற் பல குத்திரப் பட்டினாடு சென்றியாதலையும் ஒன்றனிலக்கணம் பற்றி வரும் பல குத்திரத்தொகுதியையும் அதிகாரமென்பது சொல்லதிகாரம் சொல் லையுடையவதிகாரமெனவிரியும். அச்சொல்லை யாங் ஊருணர்.

* இரண்டுச் சிவஞானமுனிவர் வீரத்த ணர்த்தினர், தொல்கா லியங்குந்திரவிருத்தி ௧௩-ம் பக்கத்திற்காண்க.

கிளவியாக்கம்.

த்தினு^{யே}வெனின், தம்மையேயெதீத்தோதியும் இலக்கணங்கூறி யுமுணர்த்தினு^{யே}ன்பது.

வழுக்களைந்து சொற்களையாக்கிக்கொண்டமையான், இவ்வோ த்துக் கிளவியாக்கமாயிற்று. ஆக்கம் அமைத்துக்கோடல், கொய்யு துறுங்குங்களைத்து அரிசியமைத்தாரை அரிசியாக்கினுரென்பவாக லின். சொற்கள் பொருள்கண்மேலாமாறுணர்த்தினமையாற் கிள வியாக்கமாயிற்றெனினுமமையும். பொதுவகையாற் கிளவியென் றமையால், தனிமொழியுக் தொடர்மொழியுக் கொள்ளப்படும். கிளவி, சொல், மொழி என்னுந் தொடக்கத்தனவெல்லாம் ஒரு பொருட்கிளவி.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். மக்களென்று கருதப்படும்பொ ருளை ஆசிரியர் உயர்திணையென்று சொல்லுவர்; மக்களென்று கரு தப்படாத பிறபொருளை அஃறிணையென்று சொல்லுவர்; -அவ்விரு திணைமேலுந் சொற்கணிகழும். எ-று. எனவே, உயர்திணைச்சொ ள்லும் அஃறிணைச்சொல்லுமெனச் சொல்லிரண்டென்றவாரும்.

மக்கட்சாதி சிறத்தமையான் உயர்திணையென்றார்.

என்மனாரென்பது செய்யுள்முடிபெய்தி நின்றதோராரீற்று^{யே} இக்காலமுற்றுச்சொல். என்றிசினோர், கண்டிசினோர் என்பன முத லாயினு அவ்வாறு வந்த இவ்வுத்தகாலமுற்றுச்சொல். என்ப என்னு முற்றுச்சொல்லினது பகரங்குறைத்து மன்னும் ஆருமன இரண்டி டைச்சொற்பெய்து விரித்தாரென்று உரையாசிரியர் கூற்றொராலெ னின்;—என்மனாரென்பது இடர்ப்பட்டுநிச் சிறுபான்மை வாராத, தூலன்றஞ் சாரன்றோர்செய்யுளுள்ளும் பயின்று வருதலானும், இசைகிறையென்பது மறுத்தப் பொருள் கூறுகின்றார் பின்னும் இசைகிறையென்றல் மேற்கோண்மலவாதலானும், அவர்க்கது கரு த்தன்றென்க. மாணுக்கர்க்குணர்வு பெருகல் வேண்டி வெளிப்ப டக் கூறுது உய்த்துணரவைத்தல் அவர்க்கியல்பாகலாற் செய்யுள் முடிபென்பது கூறுராயினார். *

* அன்றிக் கூறியவாற்றால் மன் இசின் இரண்டும் முறையே எதிர்காலவிடைநிலையும் இறந்தகாலவிடைநிலையுமாமென்பது பெற ப்பட்டது. சிவஞானமுனிவர் சிவஞானபாடியத்துள் "என்மனா ரென்பது செய்யுண்முடிபாயதோராரீற்றுமுற்றுச்சொல். மன் எதி ர்காலவிடைநிலை. அது 'உயர்திணை யெனினோர் மக்கட்சுட்டே' என்னுந் சூத்திரத்துச் "சேனாவரையருள்'யானுமறிக" என்றார். இங்ஙனமாகவும், மன் இறந்தகாலவிடைநிலையென்பர் சிலர்.

என்மனோசிரியரெனவே, உயர்திணை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாம். ஆசிரியரென்னும் பெயர் வெளிப்படாது நின்றது.

மக்களாகிய சுட்டி யாதன்கணிதமும் அது மக்கட்சுட்டெனப் பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. * ஈண்டு மக்களென்றது மக்களென்னுமுணர்வை. எனவே, மக்களையாயினும் மக்களென்று சுட்டாது பொருளென்று சுட்டியவழி உயர்திணையெனப்படாதென்பதாம்.

இனி அவராவென்றது பிறவென்றேவிழன் யாதல்லாத பிறவென்று அவாய் நிற்குமாகலின், அவராவென்றார். மக்கட்சுட்டேயென்று மேலினின்றமையின் மக்களல்லாத பிறவென்றணர்தலாமெனின்;—ஆற்றன்முதலாயினவற்றற்கொள்வது சொல்லியவழியென மறுக்க. இனி அவராவென்றே யொழியின் அவற்றது பருதியெல்லாம் எஞ்சாமற்றபூவாமையின், எஞ்சாமற்றபூவுதற்கு அவராவ பிறவென்றார்.

செய்யுளாகலான் ஆயிருதிணையெனச் சுட்டி நீண்டது. வகையறையின்மையின் ஈண்டு யகரவுடம்படுமெய்யாயிற்று.

சொன்னிகழ்ச்சிக்குப் பொருளிடமாகலின், ஆயிருதிணையின் கண்ணென ஏழாவது விரிக்க. இன்சாரியை வேற்றுமையுருபுபற்றியும் பற்றாது நிற்குமென்று உரையாசிரியர் இரண்டாவது விரித்தாராவெனின்;—“சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுத்தலுஞ்சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலும்” என்றிரண்டாவதற்குத் திரிபோதினமையானும், “செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினும்” என்பழியும் பிரிண்டுமெல்லாம் ஏழாவது விரித்தற்கேற்பப் பொருளுரைத்தமையானும், அவ்வுரை போலியுரையென்க. ஆயிருதிணையினுமென்னுமும்மைவிகாரவகையாற் நெருக்குகின்றது.

இசைக்குமென்பது செய்யுமென்னு முற்றுச்சொல்.

மன்னென்னுமிடைச்சொல் மனவெனவீறு திரிந்து நின்றது. மன்னென்று பாடமோதுவாருமுளர்.

ஏகாரம் ஈற்றசை.

* மக்கட்சுட்டென்பது அன்மொழித்தொகையன்றெனவும் இருபெயரொட்டாருபுபயரெனவுஞ் சிவஞானமுனிவர் கூறினர். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி கூசும் பக்கத்திற் காண்க.

சொல்வனாயறுத்தலே இஞ்சுத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின், ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொல்லென்றாற்போல உயர்திணைச் சொல் அஃறிணைச்சொல்லெனவனமையும், உயர்திணை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல்வேண்டாவெனின்;—உயர்திணை அஃறிணையென்பன தொல்லாசிரியர் குறியாகலான் ஆதே மகடேஉப்போல வழங்கொதி படுத்திப் பொருளுணர்த்தலாகாமையின், உயர்திணை மக்கள் அஃறிணை பிறவெனல்வேண்டிமென்பது. இவ்வாறு ஒருபொருளுதலிற்றாக உரையாக்கால், சூத்திரமொன்றாமறிக்கையென்க. (க)

உ.. ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொற்
பல்லோ ரறியுஞ் சொல்லொடு சிவணி
யம்முப் பாற்சொ லுயர்திணை யவ்வே.

இ - ள். ஆதேவறிசொல்லும் மகடேவறிசொல்லும் பல்லோ ரறியஞ்சொல்லோடு பொருத்தி அம்மூன்று கூற்றுச்சொல்லும் உயர்திணையனலாம். எ - று.

ஆன்மகனை ஆதேவென்றதும் பெண்டாட்டியை மகடேவென்றதும் பண்டையார்வழக்கு.

அறிவுமுதலாயினவற்றுள் ஆன்மகன் சிறத்தமையின் ஆதேவறிசொன் முந்தற்பட்டது. பன்மை இருபாலும்பற்றி வருதலிற் பல்லோரறிசொற் பிந்தற்பட்டது.

இரண்டாம் வேற்றுமை உயர்திணைக்கட் சிறபான்மை தொகப்பெறுதலிற் றொக்குகின்றது. திரிந்த புடைச்சியன்மையின் விகாராவகையாற் றொக்கதென்பாருமுளர்.

சிவணியென்றும் வினையெச்சம் உயர்திணையவென்றும் வினைக்குறிப்புக் கொண்டது, ஆறும்வேற்றுமையெற்று சிந்தசொற்பெயராயும் வினைக்குறிப்பாயும் நிற்குமாகலான். * உயர்திணையவாமென்னும் மூப்பாற்சொல்லின் வினை ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொல் என்னுமிரண்டன் வினையாகிய சிவணியென்னுஞ் செய்தெனெச்சத்திற்கு வினைமுதல்வினையாயினவாதென்னையெனின்;—உயர்திணையவாதல், ஆதேவறிசொல் மகடேவறிசொல் என்பனவற்றிற்கு மெய்ததலான், வினைமுதல்வினையாமென்க, “முதலிலே மூன்றும் வினைமுதன் முடியின” என்புழி வினைமுதல்வினையென்

* உயர்திணையவென்பது வினைக்குறிப்புமுற்றுகால் அகரம் ஆறும்வேற்றுமையுருபாகாது வினைக்குறிப்புமுற்றுவிருகதியையாமென்றறிக.

ஓர் துணையல்லது பிறிதொன்றற்குப் பொதுவாகாது வினைமுதற்கெ வினையாதல் வேண்டுமென்றும் வரையறையின்மையின். அல்லாக்கால், இவருயிவனுஞ் சித்திவிழைத்துஞ் சிறுபறையதைத்தும் வினையாடுப என்பனபொல்லவன அமையாவாமென்க.

ஆவேவறிசொன் முதலாயினவற்றையுணர்த்தியல்லது அவற்றில்லக்கணமுணர்த்தலாகாமையின், பாலுணர்த்துமெழுத்து வருப்பவே அவை தாளும்பெறப்பெடும் இரகத்திரம் வேண்டாவென்பது டாவன்மையுணர்க.

உயர்திணைச்சொல்லுணர்த்தி அதனது பாருபாடி கூறகின்றாக்கலின், அம்முப்பாற்சொலுயர்திணைய என்ருராயினும் உயர்திணைச்சொல் மூன்றுபாருபாடுபடுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. இக்கருத்தானன்றே, ஆசிரியர் அம்முப்பாற்சொல்லும் என இணைத்தெனவந்த பொருட்டொருதிக்குக் கொடுக்குமும்மை கொடாராலினும், உரையாசிரியரும் உயர்திணையெனப்பட்ட பகுப்பை விரிப்பறி இத்திணையல்லது விரிபடாதென்பது சன்நிசூதிரமது என்பவரைத்தாழமென்க. “ஆயிருபாற்சொல்லுந்திணையல்லவே” என்பதற்கும் சதொக்கும். (உ)

ஈ. ஒன்றறி சொல்லே பலவறி சொல்லென்றாயிருபாற்சொ லுந்திணையல்லவே.

இ - ன். ஒன்றணையறியுஞ்சொல்லும் பலவற்றையறியுஞ்சொல்லுமென அவ்விரண்டிலுற்றுச்சொல்லும் அஃறிணையனவாம். எ - று

ச. பெண்மை சுட்டிய வுயர்திணை மருங்கினான்மை திரிந்த பெயர்கிலைக் கிளவியுதெய்வஞ் சுட்டிய பெயர்கிலைக் கிளவியுமில்வென வறியுமக் தந்தமக் கிலவே யுயர்திணை மருங்கிற் பால்பிரிந் திசைக்கும்.

இ - ன். உயர்திணையிடத்துப் பெண்மைத்தன்மை குறித்த பெண்மை திரிந்த பெயர்ச்சொல்லும், தெய்வத்தைக் குறித்த பெயர்ச்சொல்லும், இவையெனத் தம்பொருளை வேறறிய சிற்கும் சற்றெழுத்திணைத் தமக்குடையல்லவ், உயர்திணையிடத்திற்குரிய பாலாய் வேறுபட்டிசைக்கும். எ - று.

பால் வேறுபட்டிசைத்தலாவது தாமுயர்திணைப்பெயராய் ஆவேவறிசொன் முதலாயினவற்றிற்குரிய சற்றெழுத்தே தம்வினைக்கொக இசைத்தல்.

உ-ம். பேடி வந்தான்; பேடர் வந்தார்; பேடியர் வந்தார். எ-ம். தேவன் வந்தான், தேவி வந்தாள்; தேவர் வந்தார். எ-ம். வரும்.

அலிப்பெயரினீக்குதற்குப் பெண்மை சுட்டிய என்னும், மகடே ப்பெயரினீக்குதற்கு ஆண்மை திரிந்த என்றற்கூறினார்.

பெண்மை சுட்டிய எனவே பெண்மை சுட்டாப் பேடென்பதும் ஒழிக்கப்பட்டதாம்.

பெண்மை திரிதறுமுண்டேனும் ஆண்மை திரிதல் பெரும்பான்மையாகலான் ஆண்மை திரிந்த என்னார்.

பேடியர் பேடிமார் பேடிகள் என்பனவும் அடங்குதற்குப் பேடியென்னும் பெயர்க்கிலைக்கிளவியென்னாது பெண்மை சுட்டிய ஆண்மை திரிந்த பெயர்க்கிலைக்கிளவி என்னார்.

பெண்மை சுட்டிய என்னும் பெயரெச்சம் பெயர்க்கிலைக்கிளவி எனனும் பெயர் கொண்டது. ஆண்மை திரிந்த என்பது இடைக்கிலை.

“தன்மைதிரிபெயர்” என்றாற்போலச் சொல்லொளி பொருட் கொற்றமை கருதி ஆண்மை திரிந்த பெயர்க்கிலைக்கிளவி என்னார்.

உயர்நினைமருங்கிற் பால்பிரித்திசைக்கும் எனவே தமக்கென வேறீறினமை பெறப்படுதலின், இவ்வெனவறியுமத்தந் தமக்கிலவே எனல் வேண்டாமெனின்;—தமக்கெனவிறுடைய ஆடுஉவறிசொன் முதலாயினவற்றிற்குரிய ஈற்றானும் இசைக்கும்கொலென்னும் ஐயநீக்குதற்கு அத்தத்தமக்கிலவே எனல்வேண்டுமென்பது.

பாலுளடங்காத பேடியையும் நினைபுளடங்காத தெய்வத்தையும் பாலுள்ளுத் நினைபுள்ளுமடக்கியவாறு.

சுட்டியவென்பது செய்யியவென்னும் வினையெச்சமென்றும், ஆண்மை திரிதல் சொற்கிள்ளையிற் பெயர்க்கிலைக்கிளவி என்பது ஆகுபெயராய்ப் பொருள்மேனின்றதென்றும், உரையாசிரியர் கூறினாராவெனின்;—ஆண்மை திரிதல் பெண்மைத்தன்மையெய்துதற் பொருட்டன்றிப் பேடிக்கியல்பாகலிற் பெண்மை சுட்ட வேண்டி ஆண்மை திரிந்தவென்றல் பொருத்தமையானும், பொருளே கூற அற்றாராயின் ஆசிரியர் பேடியுத்தெய்வமுள்ளு தாங்கருதிய பொருள் இனிது விளக்கச் சூங்கிய வாய்பாட்டாற் சூத்திரிப்பராகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையான், உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்றென்க. (ச)

டு. னஃகா னொற்றே மகடுஉ வறிசொல்.

இ - ள். னஃகாநுகியவொற்று ஆடுஉவறிசொல்லாம். ஏ-று.

உ-ம். உண்டனன், உண்டான், உண்ணாநின்றனன், உண்ணாநின்றான், உண்பன், உண்பான், கரியன், கரியான் என வரும்.

ஆடுஉவறிசொல்லாவது னகாரவீற்றுச் சொல்லாயினும், பாதுகாந்ததுதத்திற்று நோக்கி னஃகாநொற்றேயென்றார். அந்மாவது முக்காநின்மை என்னுந் போல, னஃகாநொற்றே ஆடுஉவறிசொல் என்றாராயினும், ஆடுஉவறிசொல்லாவது னஃகாநொற்றென்பது கருத்தாகக் கொள்க, “னஃகாநொற்று” முதலாயினவற்றிற்கும் இவை யொக்கும்.

ஏகாரம் அசைநிலை. உரையாசிரியர் பிரிநிலையென்றாராவெனின்;—பிரிநிலையாயின் ஆடுஉவறிசொற்கிலக்களங்கு. துதலன்றிப் பிரித்து அதன்சிறப்புணர்த்துதலே கருத்தரமாகலின், அங்வுரை போலியுரையென்க, (டு)

சா. னஃகா னொற்றே மகடுஉ வறிசொல்.

இ - ள். னஃகாநுகியவொற்று மகடுஉவறிசொல்லாம். ஏ-று.

உ-ம். உண்டனன், உண்டான், உண்ணாநின்றனன், உண்ணாநின்றான், உண்பன், உண்பான், கரியன், கரியான் என வரும். (சு)

எ. றஃகா னொற்றும் பகர விதுதியு

மாரைக் கிளவி யுளப்பட மூன்று

நோத் தோன்றும் பலாறி சொல்லே.

இ - ள். றஃகாநுகியவொற்றும் பகரமாகிய விதுதியும் மாரென்னுமிடைச்சொல்லும் இம்மூன்றும் பலாறிசொல்லாம். ஏ - று. ஏயென்பது ஈற்றசை.

உ-ம். உண்டனர், உண்டார், உண்ணாநின்றனர், உண்ணாநின்றார், உண்பர், உண்பார், கரியர், கரியார். ஏ-ம். கூறுப, வருப. ஏ-ம். கொண்மார், செண்மார். ஏ-ம். வரும்.

மார் எதிர்காலம் பற்றி வந்த ஆரேயாம் றஃகாநொற்றெனவடங்குமெனின்;—அற்றன்று, ஆரேயாயிற் கொண்மார் என்புழி மகரங்காலம் பற்றி வந்ததோரெழுத்தாகல்வேண்டும்; உண்பார் வருவார் எனக் காலம்பற்றி வருபெழுத்து முதலிலைக்கேற்றவாற்றான் வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வாறன்றி உண்மார் வருமார் எனவெல்லாமுதனிலைமேலும் மகரத்தோடு கூடி வருதலானும்,

வினேகோண்டு முடிதற்கேற்பதோர் பொருள்வேறுபாடுடைமையா
னும், ஆற்றன்று வேறெனவே படுமென்பது.

மூன்றுகாலமும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வருதலொப்புமைநோ
க்கி அர் ஆர் என்னு மிரண்டிறையும் எஃகான் என அடக்கியோ
தினார். அன் ஆன் அள் ஆள் என்பனவற்றையும் இவ்வொப்புமைப
ற்றி னஃகான் ளஃகான் என அடக்கியோதினார்.

சகரம் மூன்றுகாலமும் வினைக்குறிப்புப்பற்றிப் பெருவழக்கி
ற்றாய் வருதலின் மூன் வைத்தார். மார் பகரவிறுதியிற் சிதுவழக்கி
ற்றாகலிற் பின் வைத்தார்.

உன்கும், உன்ஃம், வருதும், சேறும் என்னுந்தொடக்கந்தன
வும் பலரறிசொல்லாயினும், அவை “எண்ணியன் மருங்கிற்றி”
தலின் நேரத்தோன்றுவாகலான், இவற்றை நேரத்தோன் ழும் பல
ரறிசொல்லென்றார்.

மூன்றும் பலரறிசொல் லென்றாயினும், பலரறிசொல்லா
வது இம்மூன்றுமென்பது சருந்தாகக் கொள்க. (எ)

அ. ஒன்றறி கிளவி தறட ளுந்த
குன்றிய லுகாத் திறுதி யாகும்.

இ - ன். ஒன்றறிசொல்லாவது தறட என்னுமொற்றை யூர்
ந்த குன்றியலுகரத்தை யிறுதியாகவுடைய சொல்லாம். எ - று.

உ-ம். வந்தது, வராரின்றது, வருவது, கசிது, எ-ம். கூயி
ற்றது, தாயிற்று, கோடின்று, குளம்பின்று. எ-ம். குண்டுகட்டு,
கொடுத்தாட்டு, குறுந்தாட்டு. எ-ம். வரும்.

கிடக்கைமுறையாற்குறுது தறட எனச் சிறப்புமுறையாற்
கூறினார்.

குன்றியலுகரமென மெலித்து நின்றது.

தகரவுகரம் மூன்று காலமும் வினைக்குறிப்பும்பற்றி வருதலும்,
நகரவுகரம் இறத்தகாலமும் வினைக்குறிப்பும்பற்றி வருதலும், டகர
வுகரம் வினைக்குறிப்பேபற்றி வருதலுமாகிய வேறுபாடுடைமை
யால், குன்றியலுகரமென ஒன்றாகாது மூன்றாயின, (அ)

க. அ ஆ வ என வருஉ யிறுதி
யப்பான் மூன்றே பலவறி சொல்லே.

இ - ன். பலவறிசொல்லாவன அ ஆ வ எனவருயிறுதியையு
டைய அக்கூற்றுமூன்றுசொல்லாம். எ - று.

உ-ம். உண்டன, உண்ணுகின்றன, உண்பன, கரியள். எ-ம். உண்ணு, தின்னு. எ-ம். உண்குவ, தின்குவ. எ-ம். வரும்.

உண்ட, உண்ணுகின்ற, உண்ப, கோட்ட என்னுட் தொடக்கத்தனவும் அகரவீற்றுப்பலவறிசொல். அவற்றுள் உண்பவென்று பகரவீற்றுப் பலவறிசொல்லன்றே, அஃறிணைக்காயினவாதெண்ணையெனின்;—பகரவீறுதியாயினன்றே உயர்திணைக்காவது. ஈண்டுக் காட்டப்பட்டது “காணத் தகைப்ப செவவு” “அணையவுஞ் சுணையவு நாடினார் கொய்தல் வேண்டா நயத்து தாங்கொடுப்ப போல்” என நின்றனபோல எதிர்காலத்து வரும் பகரமூர்த்து நின்ற அகரவீற்றுதலின், அஃறிணைச்சொல்லேயாமென்பது. செய்யுளாகலின், தகைப்பன கொடுப்பன என்னுஞ்சொற்கள் தகைப்ப கொடுப்பன விகாரவுணியான் அவ்வாறு நின்றனவாகலான், வழக்குமுடிவிற்கு அவை காட்டல் கிரம்பாதெனின்;—தகைத்தன, தகையாகின்றன; தகைத்த, தகையாகின்ற. எ-ம். கொடுத்தன, கொடாகின்றன; கொடுத்த, கொடாகின்ற. எ-ம். இறந்தகாலத்தும் நிகழ்காலத்தும் அகரவீறு முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் அவ்வக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன்பெற்றும் பெருதும் முடியுமாறுபோல, எதிர்காலத்தும் முதனிலைக்கேற்றவாற்றான் அக்காலத்திற்குரிய எழுத்துப்பெற்று அன் பெற்றும் பெருதும் முடியும். எதிர்காலத்திற்குரிய எழுத்தாவன பகரமும் வகரமுமாம். அவற்றுட் பகரம் பெற்று அன் பெற்றும் பெருதும் முடிவுழி, தகைப்பன, தகைப்ப, கொடுப்பன, கொடுப்ப. எ-ம். வகரம் பெற்று அவ்வாறு முடிவுழி, வருகன, வருவ; செல்வன, செல்வ. எ-ம். இவ்வாறுமுடியுமாகலின், தகைப்ப கொடுப்ப என்பன விகாரமெனப்படா இயல்பேயாமென்பது. கொடுப்பன யாவை அவைபோல என உவமை கருதாது அவைதம் மையே சுட்டி கீற்றலிற் கொடுப்ப என்பது பெயரன்மையறிக. அன் பெறுது எதிர்காலத்து வரும் வகரவொத்தூர்த்து நின்ற அகரமாய் வகரவீறடய்குமெனின், வினைகொண்டி முடிதலொழித்து மாரீற்றிற் குரைத்ததுரைக்க. அவ்வாறுரைக்கவே, குகரம் பெற்றவழி அன் பெற்றகேலாமையின், உண்குவ தின்குவ என்னுட்தொடக்கத்தன வகரவீறேயாம். வருவ செல்வ எனக் குகரம் பெறுதவழி வகரவீறுதலும் அகரவீற்றுதலுமென இருகிலைமையுமுடையவாம். என்னை? எல்லாவினைக்கண்ணூறு, சேறன்மாலேத்தாகிய வகரவீறு ஆண்டு விலக்கப்படாமையினும், அத்தன்மைத்தாகிய அகரவீறும் ஆண்டு வந்து அன் பெறுதவழிக் காலவகரமூர்த்து அவ்வாறு நின்றதுடைமையானுமென்பது.

வருமென்னுமுகரம் விகாராவகையான் வீண்டு கின்றது.
சுற்றுவகையான் மூன்றுகிய சொல்லென்பார் அப்பான் மூன்
றென்றார். (க)

க0. இருதிணை மருங்கி னைம்பா லறிய
வீற்றினின் நிசைக்கும் பதினே றெழுத்துந்
தோற்றந் தாமெ வினையொடு வருமே.

இ - ள், உயர்திணை அஃறிணையென்னும் இரண்டு திணைக்க
ண்ணுமுளவாகிய ஒருவன் ஒருத்தி பலர் ஒன்று பலவென்னும் ஐத்
துபாலுமறிய அவ்வச்சொல்லினிறுதிக்கணிக்ஞெலிக்கும் பதினே
றெழுத்தும் புலப்படுத்தகன் வினைச்சொற்குறுப்பார்ப் புலப்ப
டும். எ - று.

திணை இரண்டே பால் ஐத்தேயென வரையறுத்தற்கு இருதி
ணைமருங்கினைம்பாலென்றார்.

னகாரமும் ளகாரமும் ரகாரமும் மாறும் இஃதி கின்றனர்த்
தமென்பதற்கு ஈற்றினின் நிசைக்கும் பதினேறெழுத்தும் என்பது
ஞாபகமாயிற்று. அல்லனவற்றிற்கு அதுவாதமாத் திரமென்றார்.

தாமெயென்பது கட்டுரைக்கலைப்பட கின்றது.

வினையெனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், ஏற்புழிக்கோட
லென்பதஞற் படர்க்கைவினையென்று கொள்ளப்படும்.

இவை பெயரொடு வருவழித் திரிபின்றிப் பால் வினக்காமை
யின் வினையொடு வருமென்றார். (க0)

கக. வினையிற் றென்றும் பாலறி கிளவியும்
பெயரிற் றென்றும் பாலறி கிளவியு
மபங்கல் சுபா தாம்மர ினவே.

ஒருதிணைச்சொல் ஏனைத்திணைச்சொல்லோடு முடியும் திணை
வழியும், ஒருபாற்சொல் அத்திணைக்கண் ஏனைப்பாற்சொல்லோடு
முடியும் பால்வழியும், பிறிதோர்காரணம் பற்றாது ஒருபொருட்டு
ரிய வழக்கு ஒருபொருண்மேற்சென்றதெனப்படும் மரபுவழியும்,
வினையுத்திறையாகாச் செப்புவிழுவும், வினாவப்படாத பொருள்ப
ற்றி வரும் வினாவழுவும், ஒரிடச்சொல் ஒரிடச்சொல்லோடு முடியும்
இடவழுவும், காலக்கிளவி தன்னோடியையாடி காலமொடு புணரு
ங்காலவழுவென வழு எழுவகைப்படும். வழுவற்கென்றதும்
வழுவுமைத்ததுமென வழுக்காததல் இருவகைப்படும். குறித்தபொ

ருளை அதற்குரிய சொல்லாற்சொல்லுகவேன்றல் வழுவற்கவென்ற
லாம். குறித்த பொருட்டுரிய சொல்லன்றாயினும் ஒருவாற்றான்
அப்பொருள் விளக்குதலின் அமைகவேன்றல் வழுவமைத்தலாம்.
இக்குத்திரமுதலாக இவ்வோத்து வழுக்காக்கின்றது.

இ - ள். கூறப்பட்ட பரிஞோற்றவாய் வினைபற்றி வரும்
பாலற்சொல்லும், அவன் இவன் உவன் என்பன முதலாகப் பெய
ர்பற்றி வரும் பாலற்சொல்லும், தம்முட்டொடருங்கால், ஒருபாற்
சொல் வினைப்பாற்சொல்லோடு மயங்கா, தம்பாற்சொல்லோடு
தொடரும். எ - று. எனவே, பிறபாற்சொல்லோடு தொடர்வன
வருவேன்பதாம்.

சுட்டிப் பெயரென்றது பொருளை.

திணையுணராகால் அதனுட்பருவியாகிய பாலுணர்தலாகாம
யின், பாலற்கிளவியெனவே திணையறிதனும் பெறப்படும்; படவே,
மயங்கல்கூடாவென்றது திணையும் பாலும் மயங்கற்கவென்ற
வாறும்.

இன்னும் மயங்கல்கூடாவென்றதானுள், வினைப்பாலற்சொல்
லும் பெயர்ப்பாலற்சொல்லும் பாலற்சொல்லுள் ஒருசாரனவும் இட
முங்காலமுமுணர்த்துமாகலின், அவ்வாறுணர்த்தவனவற்றானும்
மயங்கற்காவென்றவாறும்; ஆகவே, இடமுங்காலமும் மயங்காது
வருதலுள் கூறப்பட்டதாம்.

உ-ம். அவன் வந்தான்; அவன் வந்தான்; அவர் வந்தார்; அது
வந்தது; அவை வந்தன. எ-ம். நெருகல் வந்தான். எ-ம், திணையும்
பாலுமிடமுங்காலமும் வழுவாது முடிந்தவாறு. அவ்வாறன்றி,
அவன் வந்தது; அவன் வந்தான்; யான் வந்தான்; நானே வந்தான்
என மயங்கி வருவனவெல்லாம் வருவாம்.

"நிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது கிளத்தென்பதானுள்
ஐம்பாலுணர்த்துதற்கிறப்புடைய படர்க்கைவினைபற்றியோதிறாரோ
னும், "தன்மைச் சொல்லே யறிவினைக் கிளவி" என்றும் "முன்
னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி" என்றும் பெயர்வழுவமைப்பு
மாகலின், தன்மைமுன்னிலைப் பாலற்கிளவியும் மயங்கற்கவென்
பது தானைக்கொள்ளப்படும். உ-ம். யான் வந்தேன்; யாம் வந்
தேம். எ-ம். நீ வந்தாய்; நீயிர் வந்தீர். எ-ம். வரும். யான் வந்தேம்;
நீயிர் வந்தாய் என்னுந் தொடக்கத்தன வருவாம்.

மயங்கல்கூடாவென்றது மயங்குதலைப் பொருந்தாவென்ற
வாறு. மயங்கல்கூடா, தம்மரபினவே என்பனவற்றுள் ஒன்றலாதா

ற்றலான் ஏனையதன்பொருளும் உணரப்படுதலின் ஒன்றையமையு
மெனின்;—சொல்லில்வழிய துய்த்துணர்வதென்க.

— தம்மரபினவேயென்பதனைப் பிரித்து வேரோர்தொடராக்கிச்
சொற்கண்மரபு பிறழா தம்மரபினவேயென மரபுவழுக்காததாக
வுரைக்க. இது யோகவிபாகமென்னு தூற்புணர்ப்பு. மூன்றினிரு
பொருள்படவுரைப்பனவெல்லாம் இத்தூற்புணர்ப்பாகக் கொள்க.
யாளை மேய்ப்பாளைப் பாகனென்றலும், யாதி மேய்ப்பாளை இடை
யனென்றலும் மரபு. மேய்த்தொப்புமையான் யாளை மேய்ப்
பாளை இடையனென்றலும், யாதிமேய்ப்பாளைப் பாகனென்றலும்
மரபுவழு.

செப்புவழாநிலையும், வினுவழாநிலையும், சிறப்புவுணையானோ
ப்பெம் இடவழாநிலையும், இவ்வானோதப்படுமரபுவழாநிலையும் ஒழி
த்து, ஒழிந்தன இச்சூத்திரத்தாற் காத்தார். (௧௧)

௧௨. ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவி
யாண்மை யறிசொற் காகிட னின்றே.

இ - ள். “உயர்நிலை மருக்கிற் பால்பிரித் திசைக்கும்” என்று
மேற்கூறப்பட்ட ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக்கிளவி ஆடுஉவழி
சொல்லோடு புணர்த்தற்குப் பொருத்தம் இடனுடைத்தன்று. எ-து.

ஆண்மையறிசொற்காகிடனின்றென்ற விலக்கு ஆண்மையறி
சொல்லோடு புணர்த்தலெய்தி நின்ற பேடிக்கல்லதேலாமையின்,
அவிமேற்செல்லாதென்க.

இச்சூத்திரத்தைப் “பெண்மை சுட்டிய” என்னுஞ் சூத்திரத்
தன்பின் வையாது ஈண்டு வைத்தார், இது வழுவுத்கவென்கின்ற
தாகலான். (௧௨)

௧௩. செப்பும் வினுவும் வழாஅ லோம்பல்.

இ - ள். செப்பினையும் வினுவினையும் வழுலாமற் போற்
றுக. எ - து.

செப்பென்பது வினுவ பொருளையறிவுறுப்பது. அஃதிரண்டு
வகைப்பெம், செவ்வனிறையும் இறை பயப்பதுமென. உயிரெத்த
ன்மைத்து என்று வினுவவழி உணர்த்தற்றன்மைத்து என்றல் செவ்
வனிறையாம், உண்டியோ என்று வினுவவழி வயிறு குத்திற்தென்
றல், உண்ணெனென்பது பயந்தமையின், இறை பயப்பதாம்.

கருநூர்க்குச் சொல்லாயோ சாத்தாவெனப் பருதால் பன்னிரு தொடியென்பது செப்புவழுலாம். சொல்லெப்பொருளுணர்த்து மென்று வினாயவழிச் சொல்லொருபொருளுணர்த்தாதென்பது மது, வினாய பொருளை வினாவாளுணர்த்து தான் குறித்த பொருளைச் சொப்பாளுணர்த்துகின்றனாகலினென்பது.

வினாவின்றியுஞ்செப்பு நிகழ்தலின் வினாய பொருளையெனல் வேண்டாவெனின், வினாய பொருளையென்னுது அறிவுறுப்பது செப்பெனின், அறியாளுணையறிவுறுத்தலின் வினாவுஞ்செப்பா யடங்குதலானும், செப்பென்பது உத்தாமென்பதனோடொருபொ ருட்டுளவியாகலானும், வினாயபொருளை யறிவுறுத்தலே இலக்கண மாமென்பது. குமரியாடிப் போந்தேன் சேரது தம்மின் என வினா யின்றிநிகழ்ந்த சொல் யாண்டடங்குமெனின்;—அறியாறுதலையு ணர்த்தாது ஒன்றணையறிவுறுத்து நின்றலிற் செப்பின்பாற்படும்.

வினாவென்றிவினாதல், ஏவல், மறுத்தல், உற்றதரைத்தல், உறு லதகடறல், உடம்பநிதலெனச் செப்பறுவகைப்படுமென்று உரையா டிரியர் கூறினாராவெனின்;—உயிரெத்தன்மைத்தென்றவழி உணர் தற்றன்மைத்தென்றன்முதலாயின அன்றாடங்காமையானும், மறு தலானும் உடம்பநிதலும் ஏவப்பட்டார்கண்ணவாகலானும், அறுவ கைப்படுமென்று பிறர்மதமேற்கொண்டு கூறினாரென்பது.

வினாவாவது அறியாறுவு வெளிப்படுத்தப்பது. அது மூவகைப்ப டும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும், அறிபொருள்வினாவென. அறியான்வினா உயிரெத்தன்மைத்தென்பது. ஒருபுடையானுமறிய ப்பாடாத பொருள் வினாவப்படாமையிற் பொதுவகையானறியப்ப ட்டல் திறப்புவகையானறியப்படாமையோக்கி அறியான்வினாவாயி ற்தது. ஐயவினா குதறியோ மகனோ தோன்றுகின்றவுருவென்பது. அறிபொருள்வினா அறியப்பட்ட பொருளையே ஒருபயனோக்கி அறி வாப்பட்டிடுஞ்ஞன் வினாவது. பயன் வேறறிதலும் அறிவுறு த்தொழுதலாயின. கறக்கின்றவெருமை பாலோ கிளையோவென் பது வினாவழுவாம். ஒருபொருள் காட்டி இது கெடதோ குறிதோ வென்பதுமது.

உரையாசிரியர் அறிபொருள்வினாவை அறிவொப்புக்காண்ட றும், அவனறிவு தான் காண்டலும், மெய்யவற்குக் காட்டலும் என வகித்து, ஏனைய கூட்டி, ஐத்தென்னும்.

ஒருவகைச்செப்பியும், மூவகைவினாவினும், செவ்வனிறை யும், அறியான்வினாவும், ஐயவினாவும் வழாணையாகலின், வழா அ

லோம்பவென்பதஞ் கொள்ளப்படும். வினைய வழுவுமைப்புநிக்
காணப்படும். வினா வழிஇயினவீடத்து அமையாதென்று உரை
யாசிரியர் கூறினாராவெனின்;—அந்நந்து: “யாதென வருஉர்
வினாவின் கிளவி” எனவும் “வன்புற வருஉம் வினாவுடை விரைச்
செந்ல்” எனவும் முன்னர் வழுவுமைப்பராகலான், அது போலியு
ரையென்க. (கட)

கச. வினாவுஞ் செப்பே வினாவெதிர் வரினே.

இ - ன். வினாய் பொருளை ஒருவாற்றான் அறிவுறுத்து வினாவி
ற்கு மறுமொழியாய் வரின், வினாவுஞ்செப்பாம். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி உண்ணேனாவென
வரும். வினாவாய்பாட்டான் வந்ததாயினும், உண்பவென்பது கருந்
துப்பொருளாகவிந் செப்பெனப்படும். உண்டியோவென்று வினா
யவழி உண்பல் உண்ணென்றிறுது தானொன்றை வினாவுவான்
போலக் கூறலின், வழுவுமைதியாயிற்று. இது செப்புவழுவுமைதி
யேந் “செப்பே வழிஇயினும்” என்புழி யடங்குமெனின்;—ஒன்
றன்செப்பு ஒன்றற்காவதன்றி வினாச் செப்பாயினமையின், வேறு
கூறினார். (கஉ)

கரு. செப்பே வழிஇயினும் வரைநிலை யின்றே
யப்பொருள் புணர்ந்த கிளவி யான.

→ இ - ன். செவ்வனிறையாகாத செப்பு வழுவி வரினும் சுழிய
ப்படாது, ஒருவாற்றான் வினாய் பொருட்கு இயையப்பட்ட கிளவியா
தற்கண். எ - று.

சாத்தா உண்டியோவென்று வினாயவழி, கீயுண்ணென்றும்,
வயிறு குத்துமென்றும், பசித்தேனென்றும், பொருநாயிற்றென்
றும், இவை செவ்வனிறையல்லவேனும்? வினாய் பொருளை ஒருவா
ற்றானறிவுறுத்தலின், அமைந்தவாறு கண்டுகொள்க. அஃதேல்,
இவை “தெரிபுவேறு நிலையனாக் குறிப்பிற்றோன்றலும்” என்புழிக்
குறிப்பிற்றோன்றலாயடங்குமாகலின், எங்கிக் கூறல்வேண்டாவெ
னின்;—அவ்வாறடங்குமாயினும், “செப்பும் வினாவும் வழுஅ
லோம்பல்” என்றதஞ் இவையெல்லாம் வழுவாதலெய்திற்று,
அதனானமைக்கல்வேண்டிமென்பது. (கரு)

கசு. செப்பினும் வினாவினுஞ் சினைமுதற் கிளவிக்
கப்பொரு ளாகு முறத்துணைப் பொருளே.

இ - ள். செப்பின்கண்ணும் வினாவின் கண்ணும் சினைக்கினவி
க்கும் முதற்கினவிக்கும் உறழ்பொருளுக் துணைப்பொருளும் அவ்வ
ப்பொருளுக்கு அவ்வப்பொருளேயாம். எ - று. எனவே, சினை யு
முதலுக் தம்முண்மயங்கி வருதல் வருவேன்பதாம்.

உறழ்பொருளாவது ஒப்புமை கூறுது மாறப்படக் கூறப்படு
வது. துணைப்பொருளாவது ஒப்புமை கூறப்படுவது.

உ-ம். இவள்கண்ணினிவள்கண் பெரிய; தும்மரசனினெம்ம
ரசன் முறைசெய்யும். எ-ம். இவள்கண்ணினிவள்கண் பெரியவோ;
எம்மரசனி னும்மரசன் முறைசெய்யுமோ. எ-ம். இவள்கண்ணோ
க்ருமிவள்கண்; எம்மரசனையொக்கு தும்மரசன். எ-ம். இவள்கண்
யொக்குமோ விவள்கண்; எம்மரசனையொக்குமோ தும்மரசன்.
எ-ம். வீரம்.

“அவன் கோவினுக் தண்ணிய நடமென்றோனே.” எ-ம்.
“துளிதலைத் தலைஇய தளிரன் னோனே.” எ-ம். மயங்கி வந்தன
வழுநீராம் பிறவேனின்;—அவை செய்யுள்பற்றி வருமுவமவழுநீராக
வின் ஈண்டைக்கெய்தா, அணியியனுட்பெறப்படும். இம்மக்கள
ல்லவோ கயனல்லவோவென வழக்கின்கண்ணும் மயங்கி வருமா
லெனின்;—உண்மையுணர்த்தற்கு வினையதன்றி ஐயவுவமைவாய்பா
ட்டாற் கண்ணைப் புணர்த்துரைத்தல் கருத்தாகலின், அன்னவை
யெல்லாம் உரையென்னுஞ்செய்யுளாமென்பது. இக்கங்கைமுலையி
லீர்க்கங்கைகண்ணல்ல என்னுத்தொடக்கத்தன மயக்கமின்மை
யின் இலக்கணவழக்காம் பிறவேனின்;—அற்றன்று: ஒத்தபண்பு
பற்றியன்றே பொருவுவது, கண்ணொடு முலைக்கு ஒத்த பண்பின்
மையாற் பொருவுதல் யாண்டையது! ஒத்த பண்புபற்றிய பொருவு
தற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பது.

கசக்கப்பட்டன செப்புவழாநிலையும் வினாவழாநிலையுமென்
பார் செப்பினும் வினாவினுமென்றார். “வழாசோம்பல்” என்புழி
யடங்குமாயினும், துண்ணுணர்வுடையார்க்கல்லது அதனாறுணர்த
லாகாமையின், விரித்துக் கூறியவாறு. தன்னினமுடித்தவென்பதனாற்
பொன்னுத்திரு முத்துமணிபுமெனவெண்ணுங்காலும் இளமாய
பொருளே எண்ணப்படுமென்பது கொள்க. (கக)

கஎ. தகுதியும் வழக்குந் தழீஇயின வொழுகும்
பகுதிக்கிளவி வரைநிலையிலவே.

இ - ன். தருதிப்பற்றியும் வழக்குப்பற்றியும் நடக்கும் இலக்கணத்திற் பக்கச்சொற்கடியப்பட்டா, ஏ - னு.

தருதியென்பது அப்பொருட்டுரிய சொல்லாத் சொல்லாதஸ்ரீமையன்தென்று அது களைத்து தக்கதோர்வாய்பாட்டாற்குறுதல். அது செத்தாரைத் தஞ்சினாரென்றும். கடுகாட்டை நன்காடென்றனும், ஓலையைத் திருமுடிமென்றும், செட்டதனைப் பெருகின்றென்றனும் இத்தொடக்கத்தன.

வழக்கென்பது காரணமின்றி வழங்கற்பாட்டபற்றி வருவது. பண்புகொள் பெயராயினும் பண்பு குறியாத சாதிப்பெயராய் வென்யாதி வெண்களையர் கருங்களையரென வருவனவும், குடந்தனனும் பிறகலத்துன்னுமிருத்த கீரைச் சிறிதென்னுது சிலவென்றனும், அறிப்பின்கீழ்ப் புடையடுப்பை பிறப்பிப்பென்றனும், பிறப்பு வழக்காரும்.

பொற்கொல்லர் பொன்னைப் பறிமென்றனும், வண்ணக்கர் காணத்தை கீசமென்றனமுதலாகிய குழுவின் வந்த குறிசிலவழக்கும், கண்ணிது வருதும் காண்மென்ற பெய்த வருதுமென்றும் தொடக்கத்த இடக்கரடக்குத் தருதியென்றும், மருமருடிபு வழக்காறென்றும், உரையாசிரியர் அமைத்தாராவெனினு;--குழுவின் வந்த குறிசிலவழக்குச் சான்றோர்வழக்கின்கண்ணும் அவர்செய்யுட்கண்ணும் வாராமையின் அமைக்கப்படாவாகலானும், இடக்கரடக்கு "அவையல்லினம்" எனவும் "மனதக்குங்காலை" எனவும் முன்னரமைக்கப்படுதலானும், மருமருடிபு எழுத்ததிகாரத்துக் கூறப்பட்டமையாலும், அவர்ச்சுது கருத்ததென்பது. கருமை முகலாயின ஒருகிரணவண்ணையிற் காக்கையொடு சார்த்திக் கனம்பழத்தை விதந்த துணையல்லது காக்கைக்கு வெண்மைதோராமையிற் காக்கையிற்கரிது கனம்பழம் என்புழிக் கரிது வெளிதாயிற்றன்று. கிழக்குமேற்கென்பன வரையரையின்றி ஒன்றனெடு சார்த்திப் பெறப்படுவனவாதலின், ஒன்றற்குக் கீழ்பாலதனைப் பிறிதொன்றற்கு மேல்பாலதென்றனும் வருவன்று. கிதுவெள்வாயென்பது இயிருறி. அதுணைவவழக்காறென அமைக்கப்படாவாயினும், உரையாசிரியர் பிறம்மதுணர்ந்திய கூறினாரென்பது.*

தத்தமக்குரிய வாய்பாட்டானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாத் கூறுதல் வருவாயினும், அமைக்கவென மரபுவருவமைத்தவாறு. (௧௭)

தஅ. இனச்சுட் டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடைய வழக்கா தல்ல செய்யு ளாதே.

இ - ள். இனப்பொருளைச் சுட்டிதலின் திப் பண்பித்து வழங்
கப்படும் பெயர் வழக்குநெறியல்ல செய்யுனெறி. எ - று.

உ-ம். 'செய்ஞ்ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும் வெண்டியக்களுள்
வெயில் வேண்டினும்' என வரும்.

பலபொருட்குப் பொதுவாகிய சொல்லன்றே ஒருபொருட்டுச்
சிறந்த பண்பான் விசேடிக்கப்படுவது; ஞாயிறு திங்களுன்பன
பொதுச்சொலன்மையிற் செஞ்ஞாயிறென்றும் வெண்டிக்களுன்
றும் விசேடிக்கப்படாவினும், செய்யுட்கண் அணியாய் சிற்ற
னின், அமைக்கவென்றார்.

பெருங்கொற்றன் பெருஞ்ஞாத்தன் என இல்குணமித்து வழ
குகின்றனனும் இனஞ்சுட்டாது வருதலிற் செய்யுளாதென்றல் கீர
மபாதெனின்;—அவை இனஞ்சுட்டாமையின் வருவாயினவல்ல,
இல்குணமித்தலின் வருவாயின. இனஞ்சுட்டலாவது இனத்
பாதர் சுட்டி அவற்றினின்றும் விசேடிக்கப்படுதல். வெண்மை முத
லாயின விசேடித்தலாவது அக்குணமில்லா இனப்பொருளின்க்கி
யக்குணமுடையதனை வரைத்து சுட்டுவித்தலன்றே; சுட்டப்படு
பதன்கண் அக்குணமில்லையாயின் 'வரைத்து சுட்டுவிக்குமாறெ
னின! அதனால் விசேடிக்கற்பாலது விசேடியாது சிற்றதன்றாக
லின் என்னைக்கெய்தா; "வழங்கி ஞாயிறு யுயர்சொற் கினவி" என்
புறி ஒன்றென முடித்தலென்பதனான் அமைக்கப்படும்.

குறுஞ்சூலி, குறுந்தடி என்னுத்தொடக்கத்தன சூலி தடியெ
னப் பிரித்து நிலவாமையிற் பண்புகொள் பெயரெனப்படா. பண்ப
டாது, வடவேங்கடர்தென்குமரி, முட்டாழை, கோட்குறு எனத்
திசையும் உறுப்புத்தொழிலுமுதலாய அடையடுத்த இனஞ்சுட்
டாது வருவன ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான் செய்யுளாதென
அமைத்துக்கொள்ளப்படும்.

ஒன்றனதாற்றலான் ஒன்று பெறப்படுதலின், வழக்காறல்ல
வென்றானுஞ் செய்யுளாதென்றானும் கூறவமையுமெனின்;—உய்
த்துணர்வது சொல்லில்வழியென மறுக்க.

பண்புகொள்பெயர் இனங்கூறித்து வருதன்மாபு; 'அம்மாபு
வழக்கின்கண் வருவற்கென்றும், செய்யுட்கண் வருவமைக்க
வென்றுக் காத்தவாறாயிற்று. (௧௮)

கக. இயற்கைப் பொருளை யிற்பெனக் கிளந்தல்.

இ - ள். தன்னியல்பித்திரியாது நின்ற பொருளை, அந்நிய ல்பு கூறுங்கால் ஆக்கமுங்காரணமும்கொடாது, இத்தெனச் சொல் டுக. எ - று.

இயல்பாவது பொருட்குப் பின்னோன்றாது உடனிகழ்ந் தன்மை.

உ-ம். நிலம் வலிது; நீர் தண்ணிது; தீ வெய்து; வனியுளரும்; உயிருளரும் என வரும்.

இத்தென்பது வினைக்குறிப்புலாய்பாடாயினும், உளரும், உண ரும் என்னுந் தெரிவிக்கின்றனவும், இத்தென்னும் பொருள்பட நிற் றலின், இத்தெனக்கொத்தலேயாம்.

நிலம் வலிதாயிற்று என இயற்கைப்பொருள் ஆக்கப் பெற்று வருமானெனின்;—சல்லுரிட்டிடைசையும் பெய்து குத்துச்செய்யப் பட்ட நிலத்தை வலிதாயிற்றெனின், அது செயற்கைப்பொருளே யாம். நீர்நிலமும் செந்நிலமும் முன் பிடித்துச் சென்று வந் தைவலித்தான் நிலம் வலிதாயிற்றென்றவழி மெலிதாயது வலி தாய் வேறுபட்டதென ஆக்கம் வேறுபாடு குறித்த கிற்றலின் இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமொடு வந்ததன்றும். அல்லது நிலத்திற்கு வன்மை விகாரமென்றோர்த்து நிலம் வலிதாயிற்றென்னுமாயின், திங்கள் கவிதென்பதுபோலப் பிறழவுணர்த்தார்வழக்காய் குராய்ப்ப டாதென்க. (கக)

உ. சொற்கைப் பொருளை யாக்கமொடு கூறல்.

இ - ள். காரணத்தாற்றன்மை திரித்தபொருளை, அத்திரிபு கூறுங்கால், ஆக்கக்கொடுத்துச் சொல்லுக. எ - று.

ஆக்கமொடு கூறவென்பதனார் நிரிபு கூறுதல் பெற்றும். என்னை? அதன்கணல்லது வாராமையினர்.

இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப்பொருளென்பன. இருபெய ரொட்டுப்பெய்த்தொகை. (உ.0)

உக. ஆக்கக் தானே காரண முகற்றே.

இ - ள். செயற்கைப்பொருளை ஆக்கமொடு கூறுங்கால், காரணத்தை முற்கூறி அதன்வழி ஆக்கக்கூறுக. எ - று.

தானேமென்பது செய்யுட்கவை குறித்து நின்றது.

• உ. - ம். கடுக்கலத்த கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையான் மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்திளங்களை கட்டி நீர் கால்யாத்தமை

யார் பைங்கூழ் நல்லவாயின; நீர் கலத்தலானிலமெலிதாயிற்று; தீச்சார்தலாநீர் வெய்தாயிற்று என வரும்.

மயிர் நல்ல, பயிர் நல்ல எனச் செயற்கைப்பொருள் ஆக்கம் பெறுது வந்தனவாஸெனின்;—ஆக்கன்மை பொருட்குப் பின்னோன்றாது உடன்றோன்றித்தேல் இயற்கையேயாம்; அவ்வாறன்றி, மூன்றியவாய்ப் பின் நல்லவாயினவேனும், தீயநிலைமை காணாதான் மயிர் நல்ல பயிர் நல்லவென்றார் படுமிழக்கென்னை! அது செயற்கையாவது ஊர்த்தான் ஆக்கங்கொடாது சொல்லினன்றே வழு வாவதென்க.

செயற்கைப்பொருள் ஆக்கமும் காரணமும் கொடுத்தச் சொல்லுகவெட்டதே கருத்தாயிற் சூத்திரம் ஒன்றாகத்தொற்றெனின்;—அவ்வாறோதின், ஆக்கமும் காரணமும் செயற்கைப்பொருட்கணைத்தவாயினவென்பது பட்டிக் “காரணமின்றியும் பொக்கின்று” என்பதோடு மாறுகோடலானும், காரணஞ்செயற்கைப்பொருளாதோ ஆக்கத்தோவென இயற்ப்பதிதலானும், ஆக்கத் தானே காரண முத்தற்றெனப் பிரித்துக் கூறியுமென்பது.

இயற்கைப்பொருள் ஆக்கமும் காரணமும் பெறுது வருதலுஞ் செயற்கைப்பொருள் அனை பெற்று வருதலும் இலக்கணமெனவே, தீவ்வாறன்றி வருவன மரபுவழுவென்பதாம்.

துள்ளுணர்வுடையார்க்குத் தம்மாயினவெயென அடங்குவ வாயினும், எணையுணர்வீருர்க்கு இவ்வேறுபாடுணரலாகாமையின், வீரித்தக் கூறினார். (2.க)

உஉ. ஆக்கக் கிளவி காரண மின்றியும்

போக்கின் தென்ப வழக்கி னுள்ளே.

இ - ன். காரணமுத்தற்றெனப்பட்ட ஆக்கச்சொற் காரணமின்றி வரினுங் குற்றமின்று வழக்கிறுள். ஏ - று.

உ-ம். மயிர் நல்லவாயின; பயிர் நல்லவாயின என வரும்.

வழக்கினுட் காரணமின்றியும் வருமெனவே, செய்யுளுட் காரணம் பெற்றே வருமென்பதாம். உ-ம். ‘பரிசிவர்க் கருக்கல நல் கவுங் குரிசில் வலிய வாருதின் றூடோய் தடக்கை.’ எ-ம். ‘குருதி படித்துண்ட காக முருவிழித் திருக்கிற புறத்த சிரஸ்வாய.’ எ-ம். ‘கருமுருகன் குடிய கண்ணி - கிருநாதா - வின் தென் குரங்குத்தற் பெய்தமைமயற் பண்டைத்தன் - சாயல வாயின தோள்.’ எ-ம்.

காரணம் பெற்று வந்தவாறு கண்டுகொள்க. குக்கிற்புறத்த, சிரல் வாய என ஆக்கமின்றி வந்தனவாலெனின்;—தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலென்பதனால் ஆண்டாக்கத்தொக்கு நின்றதென்பது. 'அரியகாணஞ் சென்றோர்க் கெளிய வாசிய தடமென் றோனே.' எ-ம். 'நல்லவை யெல்லாங் தீயவாங் தீயவு-நல்லவாஞ் செல்வாஞ் செயற்கு' எ-ம். செயற்கைப்பொருள் செய்யுளுட்காரணமின்றி வந்தனவாலெனின்;—கனவுகாலத்தரியன இக்காலத்தெளியவாயின வென்பது கருத்தாகலான், இக்காலங்காரணமென்பது பெறப்படுத லானும், ஊழாலென்பது அகிகாரத்தான் வருமாகலானும், அவை காரணமின்றி வந்தனவெனப் படாவென்பது. (௨௨)

௨௩. பான்மயக் குற்ற வைபக் கிளவி

தானறி பொருள்வழிற் பன்மை கூறல்.

இ - ள். திணை துணிந்து பாறுணியாத ஐயப்பொருளை அவ்வ த்திணைப்பன்மையாற்கூறுக. எ - று.

கிளவியென்பது ஈண்டுப் பொருளை.

ஐயப்பொருளாவது சிறப்பியல்பாற்றோன்றாது பொதுவியல் பாற்றோன்றிய பொருள்.

உ-ம். ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ இஃ தோ தோன்றுவார். எ-ம். ஒன்றோ பலவோ செய்யுக்கன. எ-ம். வரும்.

திணைவயினென்றது தானறிபொருள்வயினெனப் பொதுப் படக் கூறியவதனால், ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ கறவை யுய்த்த கள்வர். எ-ம். ஒருத்திகொல்லோ பலர்கொல்லோ இக்குரு க்கத்திகீழல் வண்டலயாந்தார். எ-ம். திணையோடு ஆண்மை பெ ண்மை துணிந்த பன்மையொருமைப் பாலையும்கொள்ளப்படும்.

ஒருமையாற்கூறின் வருப்படுதலோக்கிப் பன்மை கூறலென வழாக்கிப்போலக் கூறினாரேனும், ஒருமையப் பன்மையாற் கூறு தலும் வருவாதலின், ஐயப்பொருள்மேற் சொன்னிகழ்முறுணர் த்திய முகத்தாற் பால்வழுவமைத்தவாரும். (௨௩)

௨௪. உருபென மொழியினு மஃறிணைப் பிரிப்பினு

மிருவிற்று முரித்தே கூட்டுங் காலே.

இ - ள். உருபெனச் சொல்லுமிடத்தும், ஒருமையும் பன்மை யுமாகப் பிரிக்கப்படும் அஃறிணைப்பொதுச்சொற்கண்ணும், இவ்வி

ருகூற்றிலும் ஐயப்புலப்பொதுச்சொல்லாதலூரித்து. எ-று. எனவே, ஆண்மகன்கொல்லோ பெண்டாட்டிகொல்லோ தோன்றுகின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்கவுருபு. எ-ம். குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ தோன்றுகின்றவுருபு. எ-ம். ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ செய் புக்க பெற்றம். மி-ம். சொல்லுகவென்பதாம்.

ஐயக்கிளவியென்பது அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.

உருபினுமென்றது உருபெனமொழியினுமென்றதனான், உருபின் பொருளவாயிய வடிவு பிறழ்பு பிண்டமென்றார் தொடக்கத் தனவுங்கொள்ச.

பன்மைகூறல் உயர்திணைப்பாலையத்திற்குரித்தென்றும், உருபென மொழிதல் திணையையத்திற்குரித்தென்றும், உரையாகியிவர் கூற்றொரவெனின்;—அவை அவற்றிற்கே உரியவாயின், அஃதிணைப்பிரிப்பென்றத்போல உயர்திணைப்பான்மயக்குத்தவென்றும், திணையையத்தென்றும், விதத்தோடாவர் ஆசிரியர், அவ்வாறேதா மையானும், கடையுள் அவை பொதுவாய் வருதலானும், அவை போலியுரையென்க.

ஒருவன்கொல்லோ பலர்கொல்லோ என்றத்தொடக்கத்து உயர்திணைப்பன்மையொருமைப்பாலையத்திற்கு உருபு முதலாயினவே லாமையும், திணையையத்திற்கும் ஏனைப்பாலையத்திற்கும் வற்புடைமையும், சுட்டியுணர்கவென்பது பொதாச்சுட்டிக்காலையென்றார். சுட்டிதல் கருதுதல். (உச)

உரு. தன்மை சுட்டலு முறித்தென மொழிப
வன்மைக் கிளவி வேறிடத் தான.

இ - ன். ஐயுற்றத் துணியும்வழி அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி சிற்றனுமூரித்தென்று சொல்லுவர், துணித்ததழிஇக்கொள்ளப்பட்ட பொருளின் வேறாய் பொருளிடத்து.எ-று. என்றது, குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ என்றானும், ஒருவன்கொல்லோ ஒருத்திகொல்லோ என்றானும், ஒன்றுகொல்லோ பலகொல்லோ என்றானும், ஐயகிகழ்த்தவழித் துணித்தமுண்டு; பிறகடையுட்நினைத்தவழி மறுக்கப்படும் பொருண்மேல் அன்மைத்தன்மையேற்றினுமையுமென்றவாறு.

மகனென்று துணித்தவழிக் குற்றியன்று மாணெனவும், குற்றியென்று துணித்தவழி மகனல்லன் குற்றியெனவும், ஆண்மகனெ

ன்று தணித்தவழிப் பெண்டாட்டியல்லன் ஆன்மகனெனவும், பெண்டாட்டியென்று தணித்தவழி ஆன்மகனல்லன் பெண்டாட்டியெனவும், ஒன்றென்று தணித்தவழிப் பலவல்ல ஒன்றெனவும், பவென்று தணித்தவழி ஒன்றன்று பவெனவும், மறுக்கப் படும பொருண்மேல் அன்மைக்கிளவி அன்மைத்தன்மையைச் சுட்டி கின்றவாறு.

உம்மை எதிர்த்தையாகலான், வேறிடத்துச் சுட்டாமையே பெரும்பான்மையென்பதாம். ஆகவே, இவ்வுருபு குற்றியன்று மகனென ஐயப்புலமாசிய பொதுப்பொருண்மேலானும், குற்றியல்லன் மகனெனத் துணிபொருண்மேலானும், அன்மைக்கிளவி அன்மைசுட்டித்தல் பெரும்பான்மையென்பதாம்; என்னை? வேறிடத்துச் சுட்டாமையாவது என்மிச் சுட்டலேயாகலான்.

குற்றியன்று மகன் என்றவழி மகனென்பது நின்று வற்றுமெனின்;—“எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி - உய்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப” என்பதனால் ஏழுவாய் வெளிப்படாது நின்றவாறுமையான், வெளிப்படாது நின்ற இவ்வென்றுமேழுவாய்க்கு அது பயனிலையாகலின், நின்று வற்றுதல் யாண்டையதென்க, அல்லனவற்றிற்குமிதொக்கும்.

குற்றியல்லன் என்புழிக் குற்றியென்பது அல்லனென்னுந் சொல்லோடியைத்தவாதென்கையெனின்;—இவ்வுருபு குற்றியாமென்ற வழி ஆமென்பதேனும் குற்றியென்பதானும் எழுவாயாய் நின்றே இயைந்தாற்போல, இவன் குற்றியல்லன் என்புழி ஆமென்பதெனெதிர்த்தையாகிய அன்மைக்கிளவியோடும் குற்றியென்பது எழுவாயாய் நின்றேயியையுமென்பது. எழுவாயாயியைதவினன்றே யானியல்லன் என்புழி கீயென்பது வேற்றுமைக்கேற்ற செய்கை பெருது நின்றதென்க. (உரு)

உரு. அடைசினே முதலென முறைமுன்று மயங்காமை
கடைபெற்றியலும் வண்ணச் சினைச்சொல்.

இ - ன். பண்புச்சொல்லும், கினைச்சொல்லும், முதற்சொல்லுமென முன்றுப் கூறப்பட்ட முறை மயங்காமல், வழக்கைப் பொருத்தி நடக்கும், வண்ணச்சொல்லோடு தொடர்த்த கினைச்சொல்லையுடைய முதற்சொல். எ - று.

வடிவு முதலாகிய பிறபண்புமுனவேறார், வண்ணப்பண்பினது வழக்குப்பயிற்சி கோக்கி வண்ணச்சினைச்சொலென்றார்.

உ-ம். செங்காஞ்சை; பெருந்தலைச்சாத்தன் எனவரும். கால் செங்காஞ்சை, தலைபெருஞ்சாத்தன் என முறை மயக்கிவரின், மாபு வ ஸ்வாமென்க.

வழக்கினுண்மயக்காது வருமெனவே, 'செவ்செஞ் தாழ்நீக் குவிபுறத் திருந்த - செவிசெஞ் சேவலும் பொருவலும் வெருவா - வாய்வன் காக்கையுங் கூடையுங் கூடி' எனச் செய்யுளுண்மயக்கி யும் வரப்பெறமென்றவாரும். செவிசெஞ்சேவல், வாய்வன்கா க்கை என்பன, செஞ்செவிச்சேவல், வல்வாய்க் காக்கை என்னும் பொருள்பட நின்றனமயின், வண்ணச்சினைச் சொன்மயக்கமாயின. அஃதேல், சினைபடையாபி ய செம்மையும் வன்மையும் முதலடை யாபினவாறென்னையெனின்;—சினைபொடி முதற்கொற்றுமையுண் மையான் அவை முதலொடுமியையுடையவென்பது.

'பெருந்தோட் சிறுதுசுப்பிற் பேரமர்க்கட் பேதை' என்புழி மூன்றும்வழி முதல் கிடவாது பின்னும் அடையுஞ் சினைபும் புண ர்த்தமையான் வண்ணச்சினைச்சொற்செய்யுளுண் மயக்கி வந்ததெ ன்று உரையாசிரியர் கூறினாவெனின்;—மூன்றும்வழிப் புணர்க் கப்பலிற் பேதையென்னுமுதற்சொல் பேரமர்க்கடைவென்னுந் தொகையோடு வேற்றுமைப்பொருள்படத் தொக்கு, அத்தொகை சிறுதுசுப்பென்னுந்தொகையோடு அப்பொருள்படத் தொக்கு, ஒருசொல்லாய், 'பெருந்தோட்பல்வாககாலை முதற்குமிரிப்பெருவ ழுதி' என்றுற்போல மூன்றும்வழிப் பிறசொல்லிடுத்துப் பேதை யென்னுமுதல் கிடத்தெனவெபிதலில், மயக்கமின்மையான், அவர்க்குது கருத்தன்மென்க. அன்றிப் பெருந்தோண்முதலாகிய மூன்றும் பலபெயரும்மைத்தொகைபடத் தம்முட்டொக்கு ஒருசொ ல்லாய்ப் பின் பேதைபென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபடத் தொக்கனவெனினும், அவை உம்மைத்தொகைபடத் தொகாது நின்று பேதையென்பதனோடு வேற்றுமைத்தொகைபட ஒருஞ்ரு தொக்கனவெனினும், தம்முளியையாது பேதையென்பதனோடுமைய தலின், மூன்றும் மயக்கமின்மையாக. அஃதேல், இவ்வாறு வரு தல் வழக்கிற்கு முரித்தோவெனின்,—அகிகிய அடையுஞ்சினை யும் பொதுமை கீக்குதற்கன்றி அணி குறித்து நின்றலிற் செய்யுட்கே உரித்தென்பது. கீழைபத்துவர் எனச் சினைபொடி ருணமிரண்ட டெக்கி வருதல் செய்யுட்குறித்தென்றும், இளம்பெருங்குத்தன் என முதலொடு ருணமிரண்டெக்கிவருதல் வழக்கிற்குரித்தென்றும், பிறர் மதமேற்கொண்டு கூறினார். ஒன்றாக பலவாக இனஞ்சுட்டாதன செய்யுட்குரியவாம், இனஞ்சுட்டி நின்றன வழக்கிற்குரியவாமென்

பதே உரையாகிரியர் கருத்தென்க. அன்றிப் பிறநான்முடிந்தது தானுடன்பதென்பதனாற் சினையொடு குணமிரண்டெக்கல் செய்யுளாதேன்று கொள்ளினுமமையும்; “முதலொடு குணமிரண் டெக்கல் வழக்கியல் - சினையொ டெக்கல் செய்யு ளாதே” என்றா ராகலின்.

வண்ணச்சினைச்சொலென்றதனான் வண்ணமுஞ் சினையுமு லுங் கூறுதற்கண்ணது இவ்வாராய்ச்சியென்பதாம். எனவே, இன ம்பெருங்கூத்தன், பெரும்பலாக்கோடு என்னுந்தொடக்கத்தான வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றவாறு.

மயங்காது வருகவேன மாபுவழுக் காத்தவாறு. (உக)

உஎ. ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியு
மொன்றனைக் கூறும் பன்மைக் கிளவியும் -
வழக்கி னாகிய வுயர்சொற் கிளவி
யிலக்கண மருங்கிற் சொல்லா நல்ல.

இ - ன். ஒருவனையும் ஒருத்தியையுஞ் சொல்லும் பன்மைக் சொல்லும், ஒன்றனைச் சொல்லும் பன்மைச்சொல்லும், வழக்கி னாகியுயர்த்துச் சொல்லுஞ் சொல்லாம், இலக்கணமுறைமையாற் சொல் லென்றியல்ல. எ - று.

உ-ம். யார் வந்தேம்; நீயிர் வந்தீர்; இவர் வந்தார் என வரும்.

உயர்சொல் உயர்க்குஞ்சொல்.

உயர்சொற்கிளவியென்புதிக் கூறியது கூறலன்மை பண்புந் தொகையாராய்ச்சிக்கட்சொல்லுதும். *

தாம் வந்தார் தொண்டனார் எனப் பன்மைக்கிளவி இழித்தல் கண்ணார் வந்ததாலெனின்;—ஆண்டு உயர்சொற்றானே குறிப்பிடு வாயல் இழிபு விளக்கிற்றென்பது.

இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாநல்லவென்றதனான் இலக்கண மன்மையும், வழக்கினாகியவுயர்சொற்கிளவி யென்றதனான் வழு வன்மையுங்கூறினார்; கூறவே, வழுவமைதியென்றவாரும். அங் தேல், வழக்கினாகிய வுயர்சொற்கிளவியெனவே வழு வமைதியென் பது பெறுதும்; இலக்கணமருங்கிற் சொல்லாநல்லவெனல் வேண் டாவெனின்;—அங்ஙனங்கூறிற் செய்யுள்வரைத்தவாறே வழு வ

* எச்சவியலில் “வண்ணத்தின் வடிவின்” என்றும் இருப தாஞ்சீத்திரவுரையிற் காண்க.

சமத்தவாறெவென ஐயமாக்கலின், அவ்வாறு கூறல்வேண்டி
மென்பது.

பன்மைக்களவியுமெனப் பொதுவகையாற் கூறினானும்,
உயர்த்தற்கண் வழங்கப்பட்டி வரும் உயர்திணைப்பன்மையும் விரவு
ப்பன்மையுமே கொள்ளப்படுமென்றற்கு வழக்கினாகிய வென்றார்.

தன்னினமுடித்தவென்பதனான் எருத்தையும் சூவையும்,
என்பத வந்தான், எம்மன்னி வந்தான் எனவுயர்திணையாவயர்த்து
வந்தாலும், ஒன்றெனமுடித்தவென்பதனான் கன்னிரூழல், கன்
னியெயில் எனவஹிணையாய் நின்று உயர்திணையாய்பாட்டாற்
கூறப்படுதலும், பண்பு கொள்பெயர்க்கொடை, வழக்கினகத்தும்,
பெருங்கொற்றன், பெருஞ்சாத்தன் எனவில்குணமித்து உயர்
சொல்லாய வருதலுங்கொள்க. (உஎ)

2-அ. செலவினும் வரவினும் தரவினும் கொடையினு
நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுந்
தன்மை முன்னிலை படர்க்கை பென்னு
மம்மு விடத்து முரிய வென்ப.

இ - ன். செலவு முதலாகிய நான்குதொழிற்கண்ணும் நிலைபெ
றப் பல்படாக்கின்ற அந்நான்குசொல்லும், தன்மை முன்னிலை பட
ர்க்கையென்னும் அம்முவிடத்திற்குமுரியவாய், வரும். எ - து. ''

செலவு முதலாகிய தொழிற்கட் கிறப்புவகையானினைவெள்ளு
பொதுவாய் வரும் இயங்குதல் எதலென்னுந் தொடக்கத்தனவற்றி
யெக்குதற்கு நிலைபெறத்தோன்றுமென்றார்.

முற்றும் எச்சமுந் தொழிற்பெயருமாறி அத்தொழில்பற்றி
வரும் வாய்பாறி பலவாயினும், அவையெல்லாம் இந்நான்குதொழி
தம்பற்றித் தோன்றுதலின், நான்குசொல்லென்றார்.

பொருள்வகையான் முன்னறியப்பட்டமையான் அந்நாற்சொ
ல்லுமென்றார்.

இக்குத்திரத்துள் எங்கு முதலாயின தன்மைக்கண்ணும், ஆங்கு
முதலாயின படர்க்கைக்கண்ணும், அடக்கப்பட்டன.

வினைச்சொன்முன்றிடத்திற்குமுரியவாதல் வினையியலுட்பெ
றப்படுதலின் எங்குக் கூறல்வேண்டாவெனின்;—ஆண்டுப் பாறு
ளாந்தமிழ்நாள் இடத்திற்குரிமை கூறினார், எண்ணற்றானன்றிச்
செலவு முதலாயின முதலிவதாமே இடங்குறித்து நிற்புடைமை

யான், இவ்வேறுபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையின், ஈண்டுக் கூறி ஸ்ரேஸ்பது. அல்தேல், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுத் தன்மை முன்னிலை யாயிரிடத்த படர்க்கையிடத்த கொடைச்சொ ல்லுஞ் செலவுச்சொல்லும் எனவோதுக, இச்சுத்திரம் வேண்டா வெணின்;—அங்ஙனமோதின், இடஞ்சட்டுமுதனிலை இந்நான்கு மேயென்னும் வரையறை பெறப்படாமையின், இது வேண்டுமெ ன்பது. அல்தேல், பொதல் புருதலென்னுந் தொடக்கத்தனவும் இடஞ்சுட்டிதலின் நான்கென்னும் வரையறை அமையாடுகளி ன்;—அவை இக்காலத்துச் சிலவிட்டிதப் பயின்று வருமாயினும் மூன்றிடத்திற்கும் பொதுவாகலினன்றே, ஆசிரியர் அந்நாற்சொல் லுமென இவற்றையே வரைத்தோதுவாராயிற்றென்பது. (௨௮)

௨௯. அவற்றுள், தருசொல் வருசொல் லாயிரு கிளவியுத் தன்மை முன்னிலை யாயிரிடத்த.

இ - ன். கூறப்பட்ட நான்குசொல்லுள், தருசொல்லும் வரு சொல்லுமாகிய இரண்டும் தன்மை முன்னிலையாகிய இரண்டிடத் திற்குமுரிய. ஏ - று.

௨-ம். எனக்குத் தந்தான்; தினக்குத் தந்தான்; என்னுழை வத் தான்; தின்னுழை வந்தான். ஏ-ம். நங்கு வந்தான். ஏ-ம். வரும்.

தரப்படும் பொருளையேற்பான் தானும் முன்னின்ற ஸ்ராமாகலா ளும், வாவுநொழில் தங்கண்டிதும் முன்னின்ற ஸ்ரண்கண்டிதஞ்செ ன்று முடிதலானும், நற்றூனஸ்ரி இவ்விருசொல்லுத் தன்மை முன் னிலைக்குரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க.

“நிலைபெறத் தோன்று மந்நாற் சொல்லுத் - தன்மை முன் னிலை படர்க்கை யென்னு - மம்மு விடத்து முரிய” என்று முன்றி டத்திற்கும் வரைவின்றியாமெனவுங்கொள்ள வைத்தமையான், ‘பெருவிற லமரர்க்கு வென்றி தத்த’ ஏ-ம். ‘தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்கவா ராது.’ ஏ-ம். மயங்கி வருவனவும் அமைக்கப்படும். அல்தேல், படர்க்கைச்சொன்மயக்கமுமெய்துமாலெனின்;—அல்தேச் சவியலுட் பெறப்படுதலின், ஈண்டுக்கொள்ளப்படாதென்க.

ஒருவன் செய்கிலத்து தின்றும் அணிநிலத்துப் புருந்தாணயிற் செய்கிலநோக்க அணிநிலம் ஈங்கெனப்படுதலின், அவன்கண் வத் தான், தீங்கு வந்தான் என்பன இலக்கணமேயாம். இந்நான்குக் கொடைப்பொருளானவென்று உரையாசிரியர் கூறினாராலெனி ன்;—தூண்டில் வேட்டுவன் வாங்கவாராது என்பதனை அமைத்தா ராடலின், அவர்க்கது கருத்தென்க.

தரவு வரவையுணர்த்துவனவற்றைத் தருவதும் வருவதும்போலத் தருசொல், வருசொலென்றார். (2௯)

௩௦. ஏனை யிரண்டு மேனை யிடத்த.

இ - ள். செலவுசொல்லங் கொடைச்சொல்லும் படர்க்கைக் குரிய. ஏ - று.

உ-ம். அவன்கட்சென்றான்; ஆங்குச் சென்றான்; அவற்குக் கொடுத்தான் என வரும்.

செலவுதொழில் படர்க்கையான்கட்சென்றுறுதலானும், கொடைப்பொருளேற்பான் படர்க்கையானுடலானும், ஈற்றானன்றி இவ்வீடு சொல்லும் படர்க்கையிடத்திற்குரியவாயினவாறு கண்டுகொள்க. ()

௩௧. யாதெவ னென்னு மாயிரு கிளவியு
மறியாப் பொருள்வயிற் செறியத் தோன்றும்.

இ - ள். யாது எவனென்னும் இரண்டிசொல்லும் அறியாப் பொருளிடத்து வினாவாய் யாப்புறத் தோன்றும். ஏ - று.

உ-ம். இச்சொற்குப் பொருள் யாது; இச்சொற்குப் பொருளெவன் என வரும்.

எவ்வகையானும் அறியாப்பொருள் வினாவப்படாமையின், ஈண்டறியாப்பொருளென்றது பொதுவகையான் அறியப்பட்டுச் சிறப்பு வகையான் அறியப்படாத பொருளையாம்.

யா, யாவை, யாவன், யாவள், யாவர், யார், யாண்டு, யாங்கு என்னுத்தொடக்கத்தன திணையும் பாலும் இடமுமுதலாகிய சிறப்பு வகையானுஞ் சிறிதறியப்பட்ட பொருளானவாகலின், அறியாப் பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றாமையான், இவற்றையே விதத்து அறியாப்பொருள்வயிற் செறியத்தோன்றுமென்றார். இவையுக் திணையும் பாலுக்குறித்துவருதலிற் சிறப்பு வகையானும் அறியப்பட்டபொருளானவேயன்றோ வெனின்;—இச்சொற்குப் பொருள் யாது, எவன் என்று வினாயவழி, இறுப்பானும், அஃறிணையொருமையும் பொதுமையுத்துணிந்து அவற்றுட் பகுதியறிதற்கு வினாவுகின்றானல்லன் பொதுவகையான் வினாவுகின்றானென்று, உளரும். அவ்வாறாதல் வழக்கினகத்து வினாவுவானதம் இறுப்பானதுங் குறிப்போடு படுத்துணர்க.

முன்னர் வருவமைத்தற்கு அவை இன்னபொருட்குரியவேன அவற்றிலக்கணங்கூறியவாறு. (௩௨)

கஉ. அற்றுள், 'யாதென வருஉம் வினாவின் கிளவி
யறிந்த பொருள்வாழ் னையத் தீர்த்தருத்
தெரிந்த கிளவி யாதனு முரித்தே.

இ - ள். கூறப்பட்ட இரண்டனுள் யாதென்றும் வினாவின்
அறியாப்பொருள்வினாவாதலையன்றி அறிந்த பொருட்டான் ஐயகீச்
சுதற்கு ஐயாய்த் சொல்லாதனுமுரித்து. எ - று.

உ-ம். இம்மரக்கூட்டுக் கருக்காலி யாது; நம்மெருதைத்தனும்.
கேட்டவெருதியாது என வரும்.

கமருள் யாவர் போயினார்; அவற்றுளெவ்வொருது கேட்டது
எனப் பிறவும் அறிந்த பொருள்வயினை யத்தீர்த்தருத் தெரிந்த கிளவி
யாய் வருதலின், அவையும் ஈண்டமைக்கற்பாவவெனின்; —ஐயனை
அறிந்தபொருள்வயினை யத்தீர்த்தக்கலந்து யானும் வாராமையின்,
ஈண்டமைக்கப்படாவென்பது.

இதனுள் வினாவமுதலமைத்தார். (கஉ.)

கக. இனையதென வறிந்த சினைமுதற் கிளவிக்கு
வினைப்படு தொகுதியி னுமை னென்பார்.

இ - ள். கேட்போரான் இத்தனையென்றறியப்பட்ட சினைக்
கிளவிக்கு முத்தகிளவிக்கும் வினைப்படுதொகுதிக்கண் உம்மை
கொடுத்தச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'பன்னிரு கையாம் பாற்பட வியற்றி' எ-ம். 'முரசு முழ
ங்கு தானே முவருங் கூடி.' எ-ம். வரும்.

அறிந்த சினைமுதற்கிளவியெனவே, முன்னறியப்படாக்கால்,
முருகற்குக் கை பன்னிரண்டு, தமிழ்காட்டிற்கு வேந்தர் மூவர் என
உம்மை பெறுது வருமென்பதாம்.

ஐத்தலைநாசமுடன்றது; கான்மறைமுதல்வர் வந்தார் என்புறி,
இனையதெனவறிந்த சினைமுதற்கிளவியாயினும், வினைப்படுதொகுதி
யன்மையின், உம்மை பெறுவாயின. அஃதேல், பன்னிருகையுமெ
ன்புறியும் தொகுதிப்பெயர் வினையொடு தொடராத கையென்பத
னோடொட்டி நின்றவின் வினைப்படுதொகுதியன்றாம் பிறவெனின்;
—ஒட்டி நின்றதாயினும், ஐத்தலைநாக்கம், கான்மறைமுதல்வர்
என்பனபோலாது இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருதலன்ற
கையென்பதனோடெயைந்த இயற்றியென்னும் வினை தொகுதிப்பெ
யரோடு மியைந்ததாம்; அதனுது வினைப்படுதொகுதியாமென்பது.

தம்பதேவ், கண்ணிரண்டுக்குருகி; எருதூர்ஃகிமுசி எனப் பெயர்
புகாண்டவழி உம்மை பெறுமாநென்னையெனின்;—பெயராக
விடையாக முடிக்குஞ்சொல்லொழி படுதலை காண்டு வினைப்படுதலெ
ன்புராகலின், அவையும் வினைப்படுதொகுதியாமென்க. ஐந்தலை,
பன்மறை என்பனவற்றிற்று நாகம், முதல்வர் என்பன முடிக்குஞ்
சொல்லன்மையின், வினைப்படுதொகுதியாகாமையுணர்க.

சிறப்புடைப்பொருளார் தானினிது கிளத்தலென்பதனாற் கினை
முதல்கொலியென்றாராயினும், சிறவாத பல்பு முதலாயினவுங்கொ
ள்ளப்பதும், உ-ம். கனவயாறுமுடைத்திவ்விடிசில்; கதியைந்துமு
டைத்திக்குதிரை என வரும்.

‘இருதோடோழர்பதற்’ எ-ம். ‘ஒன்றுமுது யொன்றொன்றி
பெறுதலைப்ப’ எ-ம். உம்மையின்றி வந்தனவாலெனின்;—ஆண்
மும்மை செய்யுள்விகாரத்தாற்றொக்கு நின்றனவென்பது. (௩௩)

௩௩. மன்னுப் பொருளு மன்ன வியற்றே.

இ - ன். இல்லாப்பொருட்டும் இடமுங்காலமும் பொருளுமு
பலாமினவற்றொழி பறித்து இன்மை கூறுதற்கண் உம்மை கொடுத்த
தற் சொல்லாக, எ - று.

உ-ம். பவளக்கோட்டு நீலயானை சாதவாகனன் கொயிறுன்
முதலில்லை. எ-ம். குருகி காண்டல் பசுவழிவிலை. எ-ம். ‘உறற்பால
நீக்க னுறுவர்க்கு மாகா’ எ-ம். வரும். இல்லாப்பொருட்டு ஒரகா
முதலியுறுதலின்மையின், மன்னுப்பொருளென்றார்.

இடமுதலாயினவற்றொழி பறித்தற்கெனென்பது ஏற்புறிக்கோ
டலென்பதனாற்பெற்றும். அவற்றொழி படாதவழிப் பவளக்கோட்டு
நீலயானையிலலை என உம்மையின்றி வருமென்பதாம்.

முற்றும்மையும் எச்சவும்மையுமாகிய வேறுபாடுடையவேளும்,
உம்மை பெறுதலொப்புமையால், அன்னவியற்றென்றார்.

இரண்டுருத்திரத்தானும் மரபுவழுக் காத்தவாறு. (௩௪)

௩௪. எப்பிபாரு ளாயினு மல்ல தில்லெனி
னப்பொருளல்லாப் பிறிதுபொருள் கூறல்.

இ - ன். யாதாயினு மொருபொருளையாயினும் ஒருவன் அல்ல
தில்லென்னும் வாய்பாட்டான் இல்லையெனவழிந், அப்பொருடன்
னையே கூறுது அப்பொருளல்லாத பிறிது பொருள் கூறுக. எ-று.

உ-ம், பயறளவோவணிகர் என்று வினாயவழி, உழுத்தல்லதில்லை; கொள்ளல்லதில்லை என அல்லதில்லென்பான் பிற்று பொருள் கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

அல்லதில்லெனினெனப் பொருள்பற்றி யோடுஞ்ஞாநலின், அல்லதில்லென்னும் வாய்பாடேயன்றி, உழுத்தன்றியில்லை உழுத்தேயுள்ளது என அப்பொருள்படுவனவெல்லாம் கொள்க. உழுத்தல்லதில்லையெனப் பிற்று பொருள் கூறுது பயறல்லதில்லையென அப்பொருள் கூறின், பயறள்ள அல்லதில்லையென மறுதலிப்பொருள்பட்டுச் செப்புவாறுவாததிக.

யாதானமாக அல்லதில்லெனப் பிற்றுபொருள் கூறுகவென எஞ்சாமற்றதிது யாப்புறுத்தற்கு எப்பொருளாயினுமென்றார்.

அல்லதில்லென்பதற்குத் தன்னுழையுள்ளதல்லதென்றும், அப்பொருளல்லப்பிற்றுபொருள் கூறலென்பதற்கு இனப்பொருள் கூறுகவென்றும், உரைத்தாரால் உரையாசிரியரொளில்; — பயறளவோவென்று வினாயவழிப் பயறில்லையென்றதும்புமெழுநின்மை யானும், உள்ளதல்லதென்றல் கருத்தாயின் ஆசிரியர் அல்லதெனக் குறித்த பொருள் விளங்காமையின் அகப்படக் குத்திரியராகலாலும், பாம்புணிக்கருங்கவலும் பயறும் வித்பாடுருவாணாறுச் சென்று பயறளவோவென்றவழிப் பாம்புணிக்கருங்கவல்லதில்லையென்றால் இனப்பொருள் கருமையாற்பட்ட இழுக்கின்மையாலும் அவை போலியுமாயென்க. அல்லதூஉம், இனப்பொருள் கூறுகவென்பதே கருத்தாயின், அப்பொருளல்லா இனப்பொருள் கூறலென்னாது பிற்று பொருள் கூறலென்றார் ஆசிரியர், அதனாலும் அஃதுரையன்மையுணர்க. (௩௫)

௩௬. அப்பொருள் கூறிற் கூட்டிக் கூறல்.

இ - ள். அல்லதில்லென்பான், பிற்று பொருள் கூறுது அப்பொருடன்றையே கூறுமாயின், இப்பயறல்லதில்லையெனச் கூட்டிக் கூறுக. எ - று.

பயறளவோ என்றவழிச் சுட்டாது பயறல்லதில்லையெனப் பயறள உழுத்து முதலாயினவிலையெனப் பிற்று பொருளேற்பித்துச் செப்புவாறுவாதது.

அல்லதில்லென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனால், பசும்பயறல்லதில்லை; பெரும் பயறல்லதில்லை எனக் கிளந்து கூறுதலும்கொள்க.

“செப்பும் வினாவும்” என்றதனான் இவ்வேறுபாடினிது விளக்காமையானும், “பொருளொடுபுணராக் கட்டி” என வழுவுமைக்கின்றாராகலானும், இவற்றை விதத்து கூறினார். (௩௬)

௩௭. பொருளொடு புணராக் சுட்டுப்பெயராயினும்
பொருள்வேறு படாது தொன்றா குடும்பே.

இ - ன். சுட்டானன்றிப் பொருள் வரையறுத்தனர்த்தாச் சுட்டுப்பெயராத் கூறினும், பொருள் வேறுகாது இப்பயறெனச் சுட்டிக் கூறிய பொருளேயாம். எ - று.

என்சொல்லியவாறோவெனின்;—இவையல்லதில்லையென்ற வழி, இவையென்பது பயற்றையே சுட்டாது உட்கூறு முதலாயின வற்றிற்கும் பொதுவாய் நின்றவின் வழுவுமைத்தே; ஆயினும், முன் கிடந்த பயறு காட்டி இவையென்றாகலின், அவற்றையே சுட்டி முதலானமைக்கவேண்டிச் செப்புவழுவுமைத்தவாறு.

சாதியும் பண்புக் தொழிலுமுதலாயினபற்றி ஒருபொருளை வரைந்தனர்த்தாது எல்லாப்பொருள்மேலுஞ் சேறலிற் பொருளொடு புணராக் சுட்டுப்பெயரென்றார்.

வேறுபடாது, ஒன்றாகும் என்பனவற்றின் ஒன்றே அமைப்புமெனின்;—பொருள்வரைத்துணர்த்தும் பெயரோடு பொருள் வரைத்துணர்த்தாச் சுட்டுப்பெயர் வேறுபாடுடைத்தேனும், ஒரு பொருள்மேன்முடிதலின் ஒருபொருட்டாமென்பது விளக்கிய பொருள் வேறுபடாதொன்றாகுமென்றார்.

அப்பொருள் கூறுதற்கணென்னுது பொதுப்படக்கூறிபவதனால், பிறிதுபொருள் கூறும்வழியும் இவையல்லதில்லையெனச் சிறுபான்மை சுட்டுப்பெயராக் கூறினு மமைபுமென்பதாம்.

யானைநூல் வல்லாடுஒருவன் காட்டுப்போவழி ஓர்யானை யடிச்சுவடு கண்டு இஃதோசுவாவாதற்கேற்ற இலக்கணமுடைத்த எனறவழியும், “இஃதோர் செல்வற் கொத்தனென மாணே மெல்லவென் மகன்வயிற் பெயர்தக் தேனே” என்பழியும், சுட்டுப்பெயர் பொருளொடு புணராது நின்றலின், அவற்றையே அமைக்கின்றது இச்சூத்திரமென்பாருமார். (௩௭)

௩௮. இயற்பெயர்க் கிளவியுஞ் சுட்டுப்பெயர்க் கிளவியும்
வினைக்கொருங் கியலுங் காலங் தோன்றித்

சுட்டுப்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவா
ரியற்பெயர் வழிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் ஒன்றனை ஒன்று
கொள்ளாது இரண்டும் பிறிது வினையோடற்கு ஒருங்கு தீரெய்கா
லந் தோன்றுமாயின், உலகத்தார் சுட்டுப்பெயரை முற்படக்கூறார்,
இயற்பெயர்க்கு வழியவாகக் கூறுவரென்று சொல்லுவார் புல
வர். எ - று.

வினைக்கொருங்கியலும் காலப்பெயர் எழுவாயாயும் உருபேற்
றும் நின்றனவெல்லவாக்கொளப்படும்.

வினைக்கென்புழி அவ்விருபெயரும் ஒருவினையோடலுந் தனி
த்தனி வினையோடலுந் கொள்க.

ஒருங்கியலுமென்றதனால் அவை யொருபொருள்மேல் வரு
தல்கொள்க.

உ-ம். சாத்தன் அவன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தான் அவன்
போயினான். எ-ம். சாத்தி வந்தாள் அவட்குப் பூக் கொடுக்க. எ-ம்.
வரும்.

.. அவன்றான் வந்தான்; அவனொருவனுமறங்கூறும், ஈதொன்று
குருதி என இயற்பெயரல்லா விரவுப்பெயர்க்கும் உயர்திணைப்பெய
ர்க்குக் கூற்றினைப்பெயர்க்கும் வரையறையின்றிச் சுட்டுப்பெயர்
முற்கினக்கவும்பிதலின், இயற்பெயர்க் கிளவியென்றார். அவ்வா
றவை முற்கினக்கப்படுவது ஒருவினை கோடற்கண்ணேயென்பது.
அற்றேல், அவை முடவன் வந்தான் அவற்குச் சோறுகொடுக்க;
நங்கை வந்தாள் அவட்குப் பூக்கொடுக்க; குதிரை வந்தது அதற்கு
முதிரை கொடுக்க எனத் தனித்தனி வினையோடற்கண் சுட்டுப்பெ
யர் பிற்கினக்கப்படுதல், முன்னையதற்குத் தன்னினமுடித்தலின
னும் ஏனையிரண்டற்கும் இயற்பெயரென்ற மிகையானுந் கொள்க.

பிறிது வினையோடற்கணையே, அவன் சாத்தன்; சாத்தன்
வன் என ஒன்றற்கொன்று பயனிலையாதற்கண்ணும், ஒருபொரு
ண்மேல்விசேஷமுமெனவே, அவனுஞ்சாத்தனும் வந்தார்; சாத்தனும்
அவனும் வந்தார் என வேறுபொருளவாய் வருதற்கண்ணும், யாது
முற்கூறினும் அமையுமென்பதும்.

வினையென்றது முடிக்குஞ்சொல்லை.

சுட்டுப்பெயர் யாண்டும் இயற்பெயர்வழிக் கிளக்கப்படுமென யாப்புறுத்தற்கு, முற்படக்கிளவாரென்றும், இயற்பெயர் வழியவெ ன்றுங் கூறினார்.

சுட்டுப்பெயரென்றாராயினும், அகர இகாச்சுட்டுப்பெயரே கொள்க.

இதுவுமோர்மரபுவழாரில்.

(௩௮)

௩௯. முற்படக் கிளத்தல் செய்யுளு ளுரிந்தே.

இ-ள். இயற்பெயருஞ் சுட்டுப்பெயரும் வினைக்கொருங்கியலும் வழிச் சுட்டுப்பெயரை முற்படக் கூறுதல் செய்யுளு ளுரித்து. எ-து.

உ-ம். 'ஆவனனக்கு நோய்செய்தா னுயிழாய் வேலன்—லிற ன்மிகுதார்ப் சேத்தன்பேர் வாழ்த்தி - மூகனமார்—தன்னை யலர்க டப்தம் தாரணியி வெண்ணெகொல்—பின்னை யதன்கள் வினைவு' எனவரும். இதனுட்சேத்தனென்பதயற்பெயர்.

ஒருவினை கொள்வழிச் சுட்டுப்பெயர் முற்கிளத்தல் வந்தவழிற் கண்டுகொள்க.

இது செய்யுளிடத்து மரபுவழுவமைத்தவாறு.

(௩௯)

௪௦. சுட்டுமுத லாகிய காரணக் கிளவியுஞ்

சுட்டுப்பெய ரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும்.

இ-ள். சுட்டை முதலாகவுடைய காரணப்பொருண்மையை உணர்த்துஞ்சொல்லுஞ் சுட்டுப்பெயர்போலத் தன்னுற்சுட்டப்படும் பொருளையுணர்த்துஞ் சொற்குப் பின் கிளக்கப்படும். எ-து.

என்கிச் சுட்டப்படும் பொருள் தொடர்மொழிப்பொருள்.

உ-ம். சாத்தன் கைமெழுதுமாறுவல்லன் அதனூற்ற்தையுவுக் கும்; சாத்தி சாத்தரைக்குமாறு வல்லன் அதனூற் கொண்டானுவக் கும் என வரும்.

சுட்டுமுதலாகிய காரணக்கிளவி உருபேற்று நின்ற சுட்டு முதற்பெயரோடொப்பதோரிடைச்சொல்லாகலின், சுட்டுப்பெயரியற் கையிற் செறியத்தோன்றுமென்றார். செயற்கென்னும் வினையெச் சம், உருபேற்று நின்ற தொழிற்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயி னும், உருபும் பெயருமொள்ளுகாது. பகுப்பப் பிளவுபட்டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், அதனின் வேறுவிஞற்போல், இதுவும் உருபேற்ற சுட்டுப்பெயரோடு ஒப்புமையுடைத்தாயினும் பிளவுபட் டிசையாது ஒன்றுபட்டிசைத்தலான், வேறுகவே கொள்ளப்படு

மென்பது. அஃதேவ், சாத்தன் வந்தான் அஃதாசற்குத் துப்பாயிற்று எனத் தொடர்மொழிப்பொருளையுஞ் சுட்டி வருஞ் சுட்டுப்பெயர் கூறுது காரணக்கிளவியே கூறிய தென்னையெனின்;—ஆய்வாறு வருவன தன்னினமுடித்தலென்பதனுடங்கும். ஈன்சிச் சுட்டப்பெயர் பொருளையுணர்த்துவது பெயரன்மையின், சுட்டுப்பெயரியற்கையென்றது வழக்கினகத்துச் சுட்டப்பெயர் பொருளையுணர்த்துஞ்சொற்குப் பின்னிற்றலுஞ் செய்யுளகத்து முன்னிற்றலுமாகிய அஃதணையேயாம். செய்யுட்கண் முன்னிற்றல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. பொருள்பற்றாது பண்பு முதலாயினபற்றி வந்த சுட்டாதலின் வேறோதப்பட்டதென்று உரையாகிரியர் கூறினாரெனின்;—சாத்தன் வந்தான் அஃதாசற்குத் துப்பாயிற்று. எ-ம். கிழவன் பிரித்தான் அதனைக் கிழத்தியுணர்த்திவன். எ-ம். எழுவாயாயும் ஏனைவேற்றுமையேற்றும் அச்சுட்டுப் பயின்று வருதலுற்பண்பு முதலாயினவற்றைச் சுட்டுஞ்சுட்டெனப் பொதுவகையாற் கூறுது காரணக்கிளவியென ஒருசார் வேற்றுமைக்குரிய வாய்ப்பாடு பற்றி யோததல் குன்றக்கூறலாகலானும், சுட்டுப்பெயராயிற் சுட்டு முதலாகிய காரணக்கிளவி என்றும் சுட்டுப்பெயரியற்கையிற் செறியத் தோன்றும் என்றும் கூறுதல் பொருந்தாமையானும், அது பொலியுளையென்க.

இதனான் வழக்கின்கண் மரபுவழாக்கையுஞ் செய்யுட்கண் மரபுவழிவமைதியுமுணர்த்தினார். (௪௦)

சூக. சிறப்பி னாகிய பெயர்க்கலைக் கிளவிக்ரு
நியற்பெயர்க் கிளவி முற்படக் கிளவார்.

இ - ள். வினைக்கொருங்கியனவழிக் சிறப்பினாகிய பெயர்க்கும் நியற்பெயரை உவகத்தார் முற்படக் கிளவார் பிற்படக் கிளப்பார். எ - று.

வினைக்கொருங்கியனமென்பது ஏற்புநிக்கோடலென்பதொற் பெற்றும்.

ஈன்சிச் சிறப்பாவது மன்னர் முதலாயினார்பெறும் வரிசை, உ-ம். எழுதிதல்லுதடன்; காவ்திகழன்னைநீ என வரும்.

உம்மையால், தவம், கல்லி, குடி, உறுப்பு முதலாயினவற்றானாகிய பெயருங்கொள்ளப்படும். அவை முனிவனகத்தியன். எ-ம். தெய்வப்புவவன்றிருவன்ருவன். எ-ம். சேரமான்சேரலாதான். எ-ம். குருகன்கொற்றன். எ-ம். வரும்.

திருவிரவாசிரியன்; மாந்தக்கொங்கேனாதி என இயற்பெயர் முன் வந்தனவாலெனின்;—அவை தொகைச்சொல்லாகலான், அவற்றின் கண்ணதன்று இவ்வாராய்ச்சியென்பது. ஆண்டியற்பெயர் முன்னிற்றல் பண்புத்தொகையாராய்ச்சிக்கட்பெறுதும். (சக)

சஉ. ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க் கிளவி
தொழில்வேறு கிளப்பி ஒன்றிட னிலவே.

இ - ள். ஒருபொருளைக் குறித்து வந்த பலபெயர்ச்சொற்கள், ஒருதொழிலே முடிபாகக் கூறாது பெயர்தோறும் வேறாகிய தொழில்களைக் கொடுத்து முடிப்பின், ஒருபொருளவாயொன்றா. எ-று.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியன் இளங்கண்ணன் சாதன் வந்தான் என்னாது, ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டாள். செயிற்றியன் சென்றான் என வேறுவேறுதொழில் கிளந்த வழி, வந்தானும் உண்டானாஞ் சென்றானும் ஒருவனாகாது வேறுபுத்தோன்றியவராக கண்டுகொள்க.

எந்தை வருக எம்பெருமான் வருக மைந்தன் வருக மனனன் வருக என்புழிக் காதன்முதலாயினபற்றி ஒருதொழில் பலகால் வந்தமையல்லது. வேற்றுத்தொழிலன்மையால், ஒருதொழில் கிளத்தலையாமென்பது

ரண்டுத் தொழிலென்றது முடிக்குஞ்சொல்லை.

ஆசிரியன் வந்தானென்று ஒருகாற்கூறி இடையிட்டி அவனையே பின்னொருகாற் பேரூர்கிழான் சென்றானென்று கூறியவழி, ஒருதொடான்மையான் ஆண்டாராய்ச்சியில்லையென்பது. ஆகவே, ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றான் என விடையின்றி நின்றனவும் ஒருதொடான்மையின், ஆராய்ச்சியின்றும் பிறவேனின்;—அற்றன்று: உட்டொடர்பலவாயினும், அவற்றின்றொருசிரியாய் அவன்றொழில்பலவுங் கூறுதற்பொருண்மைத்தாகிய பெருந்தொடர் ஒன்றெனவேபடுமென்பது.

ஆசிரியன் பேரூர்கிழான் செயிற்றியனளங்கண்ணன் சாதன் வந்துண்டி சென்றானென்னாது ஆசிரியன் வந்தான் பேரூர்கிழானுண்டான் செயிற்றியன் சென்றானென்ப பெயர்தோறும் வேறுதொழில் கிளத்தன்மரபன்மையின், மரபுவழுக் கூத்தவாராயிற்று. (சஉ)

சங். தன்மைச் சொல்லே யஃறிணைக் கிளவியென்
றெண்ணுவழி மருங்கின் விரவுதல் வரையாச்.

தி - ன். தன்மைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் என்னுத
தகண் விராய் வரப்பெறும். எ - று. என் சொல்லியவாறேவெ
ணின்;—உயர்திணைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் என்னுதந்
கண் விராய் வந்து உயர்திணைமுடிபு கொள்ளினும், அஃறிணைமு
டிபு கொள்ளினும், வருவாமாகலின், “மயங்கல்கூடா தம்மரபின”
எனவே அவை விராயென்பதாப்படாமையும் எய்தி நின்றது; தன்
மைப்பன்மைச்சொல்லால் அஃறிணைச்சொல்லுமுடியாமாகலால், தன்
மைச்சொல்லும் அஃறிணைச்சொல்லும் விராய் வந்து உயர்திணைமு
டிபு கொள்ளினும் அமையுமெனத் திணைவழிக் காத்தவாறு.

* உ-ம். யானுமென்னென்குமுஞ்சாறும் என வரும்.

பன்மைத்தன்மைவினை கோடல் எற்றுப்பெறுதலுமென்பி
ன்;—தன்மைச்சொல்லெயென்றதனானும், “பன்மை யுறநாக்குந்
தன்மைக்கிளவி - யென்பணியன் மருங்கிற் திரிபனை யுளவே” என்
பதனானும், பெறுதலென்பது. அஃறிணை, “எண்ணியன் மருங்கிற்
திரிபனை யுளவே” என்பதானுள் விராய்வந்து உயர்திணைமுடிபு
கோடலும் பெறுபதிலின், திருநீராம் வேண்டாமெனின்;—
உய்த்துணர்ந்திடர்ப்படுவது எதித்தோத்திலவழியென மறுக்காது)

சுர. ஒருமை யெல்லாங்கு பொதுப்பிரி பாற்சொல்
லொருமைக் கல்ல தென்னுமுறை கில்லாது.

தி - ன். ஒருமையெண்ணியுணர்த்தும் பொதுப்பிரிபாற்சொ
ல்லாகிய ஒருவன் ஒருத்தியென்னுஞ்சொற்கள், ஒருமைக்கண்ணல்
லது, இருமை முதலாகிய என்னுமுறைக்கணில்லா. எ-று. எனவே,
பொதுப்பிரியாய் பாற்சொல்லாகிய ஒருவனென்னுஞ்சொல் இருவர்
புவரென என்னுமுறைக்கண்ணு சிற்றுகென்பதாம்.

பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றதனானும், ஒருவன் ஒருத்தி யென்
பனவந்து பாலுணர்த்துமீறே கொள்ளப்படுக. என்னை? என்னு
முறைக்கில்லாவென்று விலக்கப்படுவன அவையேயாகலினென்பது.

மகன் மகளென்னுஞ்சொடக்கத்துப் பெயர்ப்பொதுப்பிரி பாற்
சொல்லினிக்குதற்கு ஒருமையெண்ணினென்றும், ஒருவர் ஒன்றொ
ன்பனவந்திறனிக்குத்தகுப் பொதுப்பிரி பாற்சொலென்று வகடிறார்.

ஒருவரென்றும் ஆண்மைப்பெண்மைப்பொதுபிற் பிரிதலிற்
பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றார்.

பொதுப்பிரி பாற்சொலென்றும் ஒற்றுமைகான் கில்லாதென
ஒருமையாக்கிறார்.

ஒருவன் ஒருத்தியென ஒருமைக்கணிற்றனம், இருவன் மூவன் இருத்தி மூத்தி என என்னுமுறைமைக்கணில்லாமையுந் கண்டு கொள்க.

ஒன்றென மூடித்தலென்பதனான் ஒருவேன் ஒருவையென்றும் தன்மைமுன்னிலையீறும் என்னுமுறைநில்லாமை கொள்க.

இது பால்வழுக்காத்தவாறு. (சச)

சுரு. வியங்கோ ளெண்ணுப் பெயர்தினை விரவுவரையார்

இ - ன். வியங்கோளோடு தொடருமெண்ணுப்பெயர் தினை விராய் வருதல் வரையார். எ - று.

உ-ம். ஆவுமாயனுஞ்செல்க என வரும்.

தன்மைப் பன்மை வினையோலாது வியங்கோள் இருதினைக் குமுரிய சொல்லாகலான் இருதினைச்சொல்லையுமுடிக்கும்ன்றே, அதனான் ஆவுமாயனுஞ்செல்க என்புழி வழுவினமையின் அமைக்கற்பாற்றன்றெனின்;—இருதினைப்பொருட்குமுரித்தேனும், ஒருதினைப்பொருளாகச் சொல்லுதற்கண் இருதினைப்பொருளுமுணர்த்தாமையின், ஒருதியையுணர்த்தல்வேண்டும்; ஒருதியையுணர்த்தியவழி ஏனைத்தினைப்பெயரோடு இயையாமையிற்றினைவழுவாம், அந்நுணமைக்கல்கேண்டிமென்பது.

என்னென்றாவதென்றாவிரண்டினின் ஒன்றல்லவேண்டுமென்பது இலக்கணமாகலான், யானுமென்னென்கமூத் சாறும் என்புழியும் ஆவுமாயனுஞ்செல்க என்புழியும் இன்னல்லன உடனெண்ணப்படுதலின் வழுபென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—தினைவெறுபாடுண்டேனும் யானுமென்னென்கமும் என்புழிவினைமுதலுங்கருவியுமாகிய இயையும் ஆவுமாயனும் என்புழி மேய்ப்பாறும் மேய்க்கப்படுவனவுமாகிய இயைபு முன்மையான் உடனெண்ணப்படுதலானும், யானைதேர்குறிரை காலாளைத்தான் எனமுன்னருதாரணக்காட்டுபவாகலானும், பிறுண்டும் “என்னுத்தினை விரவுப்பெயரொத்தினை முடிபின” எனவாசிரியர்க்கு ஆராய்ச்சிமுடிபு கோடத்தன்னதாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. ஆல்லுளும், தினைவிராயெண்ணல் வழுபென்பதே கருத்தாயின், ‘கெடுதல் யானையுந் தேரு மாவும் - படைபயமை மறவரு முடையம் யாம்.’ எ-ம். ‘இருமனப் பென்முருந் கள்ளுந் கவறும்.’ எ-ம். படர்க்கைச்சொல்லும் அஃறினைக்கினவியும் விராயெண்ணுதல் வழக்குப்பயிற்சியுடைமையான் அவைபுமடங்க உயர்தினைச்சொல்லே

யலெந்நீணக்கிளவி எனப் பொதுப்படவோதாது “தன்மைச் சொல்லே யலெந்நீணக் கிளவி” எனத் தன்மைச் சொல்லையே விதத்தோதல் குன்றக்கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையறித.

‘ஆயு மானியற் பார்ப்பன மாக்களும் பெண்டிரும் பிணியுண்டீரும் பேணித் தென்புல வாழ்நர்க் கருங்கட னிறுக்கும் பொன் போற் புதல்வர்ப் பெறுஅ நீருமெம் மம்புகடிது விடுத றம்மரண் சேர்மின்’ எனத்திணைவிராய் வந்து முன்னிலையினை கோடல் எந் றுற்பெறுதுமெனின்;—அந்நிகரண செய்யுண்முடிபெனப்பரிம், அவற்றையதிகாரப்பிறுநடைபாற் கொள்க. திணைவிராயெண்ணப்ப மும்பெயர் லியங்கோளல்லா விரவுவினையொடு தொடர்ந்து வருவன வழக்கினுளுளவேல், ஒன்றெனமுடிந்தலென்பதொற் கொள்க.

சகா. வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை கிளவார்.

இ-ள். வேறுபட்ட வினையையுடைய பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லை ஒன்றற்குரிய வினையாற்கிளவார். எ - று. எனவே, பொதுவினையாற்கிளப்பொன்றவாரும். அவை அடிசில் அணி இயம் படைபெயன்னுத்தொடக்கத்தன.

அடிசிலென்பது உண்பன இன்பன பருகுவன நக்குவன வென்னு நால்வகைக்கும், அணியென்பது கலிப்பன கட்டுவன செறிப்பன பூண்பனவென்னுக் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், இயமென்பது கொட்டுவன ஊதுவன எழுப்புவனவென்னுக் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், படைபெயன்பது எய்வன எறிவன வெட்டுவன குத்துவனவென்னுக் தொடக்கத்தனவற்றிற்கும், பொதுவாகலின், அடிசிலயின்றார், மிகைத்தார். எ-ம். அணியணித்தார், மெய்ப்படுத்தார். எ-ம். இயமியம்பினார், படுத்தார். எ-ம், படைவழங்கினார், தொடடார். எ-ம். பொதுவினையாற் சொல்லுக. அடிசின்னார், பருகினார். எ-ம். அணி கவித்தார், பூண்டார். எ-ம். இயங்கொட்டினார், ஊதினார். எ-ம். படைபெறித்தார், எய்தார். எ-ம். ஒருசார்க்குரிய வினையாற் சொல்லின் மரபுவழுவாமென்பது.

பொருளின் பொதுமையைச் சொன்மேலெற்றி வேறுவினைப் பொதுச்சொலென்றார். (சகா)

சகா. * எண்ணுங் காளு மதுவதன் மரபே.

இ - ள். வேறுவினைப் பொருள்களைப் பொதுச்சொல்லாற் கூறுது பிரித்தெண்ணுமிடத்தும் அதனிலக்கணம் ஒருவினையாற்கிளவாது பொதுவினையாற் கிளத்தலேயாம். எ - று.

உ-ம். சோறுக்கறியுமயின்னார்; யாழங்குழலுமியம்பினார் என வரும். சோறுக்கறியுத்தின்னார்; யாழங்குழலுமதினார் எனின் வழுவாம். ஆந்தேல், 'ஊன்றுவைகற்சோறுண்பவருக்குத் தொழில ல்லது' என்புழி உண்டென்பது ஒன்றற்கேயுரிய வினையாகலின் வழுவாம் பிறவெனின்;—உண்டவென்பது உண்பன தின்பனவெ னப் பிரித்துக் கூறும்வழிச் சிறப்புவினையாம்; பசிப்பிணி தீர தகர ப்பதும் பொருளுெல்லாம் உணவெனப்படுமாகலிற் பொதுவினை யுமாம், அதனானது வழுவன்றென்பது. கறியொழித்து ஏனையவற் திற்கெல்லாம் உண்டற்றொழிவூரித்தாகலிற் பன்மைபற்றிக் கூறினா ரெனினுமமையும். (முஎ)

சஅ. இரட்டைக் கிளவி யிரட்டிற் பிரித் திசையா.

இ - ள். இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துஞ்சொற்கள் இரட்டித்து சிற்றவிற் பிரித்து கில்லா. எ - று.

உ-ம். சுருசுருத்தது; மொடுமொடுத்தது என இசைபற்றியும், கொறுகொறுத்தார்; மொறுமொறுத்தார் எனக் குறிப்புப்பற்றியும், குறுகுறுத்தது; கறுகறுத்தது எனப் பண்புபற்றியும், இரட்டித்து வந்தன பிரித்து கில்லாமை கண்டுகொள்க. ஆந்தேல், குறுத்தது குறுத்தது எனப்பிரித்தும் வந்தனவாவெனின்;—அற்றன்று; குறு த்ததென்பதோர்சொல் குறுவென்பதோர் சொல்வதித்துக் குறுகுறு த்ததென நின்று குறுமைமிகுதியுணர்ந்திற்றாயிற் குறுத்ததென்பது குறுமையுணர்ந்தக் குறுவென்பது மிகுதியுணர்ந்திற்றாதல்வேண் டும். குறுவென்பது மிகுதியுணர்ந்தாமையிற் குறுகுறுத்ததென்பது ஒருசொல்லாய் நின்று அப்பொருளுணர்த்திற்றெனவேபதும். அத னுற்றான் அக்குறுமைமாத்திரமுணர்ந்தி ரிப்பது அதனின் வேரா மென்பது. கறுகறுத்ததென்பதற்கும் ஈதொக்கும். கறுத்தது கறு த்தது; குறுத்தது குறுத்தது எனச்சொன்முழுவதும் வாராமை யின், அகிக்கண்மையறிக.

சண்டிரட்டைக்கிளவியென்றது, மக்களிரட்டை விலங்கிரட் டைபோல வேற்றுமையுடையனவற்றையன்றி இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும்போல ஒற்றுமையும் வேற்றுமையுமுடையனவற்றை யென்றுணர்க.

இரட்டித்து நின்று பொருளுணர்த்துவனவற்றைப் பிரித்து வழங்கன்மரபன்மையின், மரபுவழுக்கரத்தவாறு. (சஅ)

சுக். ஒருபெயர்ப் பொதுச்சொல்லுள் பொருளொழியத் தெரிபுவேறு கிளத்த தலைமையும் பன்மையு முயர்திணை மருங்கிலு மஹிணை மருங்கினும்.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் ஒருபெயராய்ப் பலபொருட்டுப் பொதுவாகிய சொல்லைப் பிற உன்பொருளொழியத் தெரிந்துகொண்டு பொதுமையின் வேராகச் சொல்லுதலைமையானும் பன்மையானும். எ - று.

தெரிபென்பதற்குச் செய்யப்படுபொருள் தலைமையும் பன்மையுமாயும்.

பிறரும் வாழ்வாருளானும் பார்ப்பனக்கேரியென்றல் உயர்திணைக்கட்டலைமை பற்றிய வழக்கு. எயினர்காடென்பது அத்திணைக்கட்பன்மை பற்றிய வழக்கு. பிரபல்லுமரமுளவெனும் கழுக்கத்தோட்டமென்றல் அஃறிணைக்கட்டலைமை பற்றிய வழக்கு. ஒலிவங்காடென்பது அத்திணைக்கட்பன்மைபற்றிய வழக்கு. பார்ப்பார் பலராயினும் கழுரு பலவாயினும் அவையானே பன்மைபற்றிய வழக்காம்.

பலபொருளொருசொல்லினீக்குதற்கு ஒருபொருளென்றார்.

ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனான், அரசர்பெருந்தொரு, வயிராடகம், ஆதின்கொற்றி, ஆனநர், எருத்தில் எனப் பொதுச்சொல்லினி வருவனவுக்கொள்க.

உன்பொருளெல்லாம் கூறுது ஒன்றையெடுத்துக் கூறுதன் மரபன்றாகலின், பொதுச்சொன்மேற் சொன்னிகழாமாறுணர்த்திய முகத்தான் மடிவருக்காத்தவாறு. (சுக்)

இஃ. பெயரினுக் தொழிலிலும் பிரிபவை யெல்லாமயங்கல் கூடா வழக்குவழிப் பட்டன.

இ - ள். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் பெயரினானும் வினையினும் பொதுமையிற் பிரித்த ஆன்மைக்கும் பெண்மைக்குமுரியவாய் வருவனவெல்லாம் வருவாகா, வழக்கு வழிப்பட்டனவாகலான். எ - று.

உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

தொடியோர் கொய்துழை யரும்பிய குமரீ ஞாழல் என்பது உயர்திணைக்கட்பெயர்த் பிரித்த ஆனொழி யிருசொல். வகைசார

யிரவர் மக்களையுடையரென்பது பெயரிந்நிரித்த பெண்ணெழி மிகுசொல். இவர்வாழ்க்கைப்பட்டாரென்பது தொழிலிந்நிரித்த ஆனெழி மிகுசொல். இவர் கட்டிலேறினாரென்பது தொழிலிந்நிரித்த பெண்ணெழி மிகுசொல். நம்பி நூற்றெருமையுடையனென்பது அஃறிணைக்கட் பெயரிந்நிரித்த ஆனெழி மிகுசொல். 'நம்மர சனாபரம்யானையுடையனென்பது பெயரிந்நிரித்த பெண்ணெழி மிகுசொல். தொடிசெறித்தனும், மக்கட்டன்மையும், இவ்வாழ்க்கைப்படுதலும், கட்டிலேறுதலும், எருமைத்தன்மையும், யானைத்தன்மையும் ஒழிக்கப்படும் பொருட்குமுன்மையாற் பொதுவாய் நிற்கற்பாலன ஒருபாற் குரியவாய் வருதலின், மரபுவழுவுமைத்தவந்நூ.

பிறசொல்லாற்பிரிவன "வேறுபடு ஸ்வினயினு மினத்தினுஞ் சார்பினும்." எ-ம். "தெரிநிலை யுடைய ஸ்வினையிற் பெயர்." எ-ம். "நிலையுங் காலைத் தந்த மாயின் ஸ்வினையோ டல்லது பாறேரி மிலவே." எ-ம். முன்னொதப்படுதலானும், ஆண்டு வருவின்மையானும், என்மித் தாமே பிரிவனவே கொள்க.

தம்மாற்றும்பிரியமென்பார் பெயரினுந்தொழிலினுமென்றார். பெயர்க்கண் ணும்வினைக்கண் ணுந்தாமேபிரிவனவெனினுமமையும்.

அஃறிணைக்கட்டொழிலிந்நிரித்தனவுளவேற் கண்டு கொள்க. இன்த்வவூர்ப் பெற்றமெல்லாமறங்கதக்கும்; உழவொழிந்தன என உரையாசிரியர் காட்டினாராலொவ்வனின்;—பெற்றமென்னும்பொதுப்பெயர் கறத்தனமுழுதனமாகிய சிறப்புவினையாற் பெருதமை நீங்குதல் வருவன்மையான் ஈண்டைக்கெய்தாமைமயின், அவர்க்கத கருத்தன்மென்பது. (௫௦)

௫௧. பலவாயி னுனு மெண்ணுத்தினை விரவுப்பெய ஸ்வினையினை முடிபின செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். நினை விராவெண்ணப்பட்ட பெயர் செய்யுளகத்துப் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியும். எ - று.

உ-ம். 'கெடு ருருவாளர் வான்கரு நாடர்—சுகாரி பேயெருமை யென்றிவை யாறுங்—குறுகா ரதிவுடை யார்.' எ-ம். 'கடுஞ்சினத்த கொல்களிறும் கதழ்பரிய கலிமாவு - கெடுங் கொடிய நீயி ர்தேரு நெஞ்சுடைய டுகன்மறவுருமென காங்குடன் மோண்டதாயினும்.' எ-ம். வரும்.

எண்ணுத்தினைவிரவுப்பெயர் பெரும்பான்மையும் அஃறிணைச்சொற்கொண்டு முடியுமெனவே, இறுபான்மை உயர்திணைச்சொ

ற்கொண்டு முடியவும் பெறுமென்பதாம். உ-ம். 'பார்ப்பா ரதவோர் பசுப்பத் தினிப்பெண்டிர்—முத்தோர் சூழலி யெனுமிவரைக் கை விட்டி.' எ-ம். 'பார்ப்பார் தவரோ சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்—மூத்தா ரீனையார் பசுப்பெண்டி ரென்றிவர்கட்—காற்ற வழிலிலங்கி னாரே பிறப்பிடைப்—போற்றி யெனப்படுவார்.' எ-ம். வரும்.

இருகிணைப்பெயரும் விராய் வந்து ஒருகிணைச்சொல்லான் முடிதல் வழுவாயினும், செய்யுளகத்தமைகவெனத் திணைவழுவ மைத்தவாறு.

* 'பாணன் பறையன் றுடியன் சடம்பனென் றநான் கல்லது குடியு மில்லை' என விருகிணைப்பெயரும் விரவி வாராது உயர்தி ணைப்பெயரே வந்து செய்யுளுள் அந்நிணைமுடிபு கொண்டனவெ ன்று உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்;—பாணன் முதலாதினா ரைக் குடியென்று சுட்டியவழிக் குடிக்கேற்ற தொகை கொடுத்தல் வழுவன்மையால், அவ்வுரை போலியுணர்மென்க. குடியென்று சுட்டாதவழிப் பாணன் பறையன் றுடியன் சடம்பனென்றநால்வ ருமல்லது குடியில்லைமென்றேயாம்.

'தம்முடைய தண்ணியுந் தாமுத்தம் மான்றேரு - மெம்மை நினைபாது விட்டனரேல் விட்டகல்க.' எ-ம். 'யானூர் தோழியு மாயும மாடுக் துறைநண்ணித் - தானூர் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்.' எ-ம். இவை யெவ்வாறு வந்தனலோவெனின்;— அஃது தலைமைப்பொருளையும் தலைமையில் பொருளையும் விராயெண் ணித் தலைமைப்பொருட்டு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொரு ளுமுடிந்தனவாவதோர் முறைமைபற்றி வந்தன, ஈண்டைக்கெய்தா வென்பது. தானூர்தன் புரவியுந்தோன்றினுனென்பதமது. (டுக)

டுஉ. வினைவேறு படுஉம் பலபொரு ளொருசொல்
வினைவேறுபடா அப்பல்பொரு ளொரு சொல்லென் றுயிரு வகைய பலபொரு ளொருசொல்.

இ - ன். வினைவேறுபடும் பலபொரு ளொருசொல்லும் வினை வேறுபடாப் பலபொரு ளொருசொல்லுமென இரீண்டு வகைப்படும் பலபொரு ளொருசொல். எ - று.

இனமுஞ்சார்புமுளவேனும் வேறுபடுத்தற்சன் வினை சிறப்பு டைமையின், அதனற்பெயர் கொடுத்தார், ஆதிண்டு ருந்த்யென் பதுபோல.

இலக்கணச்சூத்திரங்களையமையும் இச்சூத்திரம் வேண்டா வெனின்;—இருவசையவென்றும் வரையதை அவற்றும் பெறப்படாமையானும், வருத்தப் பின்னமிலக்கணங்கூறியவழிப் பொருள் இனிது விளங்குதலானும், இச்சூத்திரம் வேண்மென்பது. (௫௨)

௫௩. அவற்றுள், வினைவேறு படுதும் பலபொரு ளொரு வேறுபடு வினையினுமினத்தினுஞ்சார்பினுங் [சொல் தேற்றத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே.

இ - ள். அவ்விரண்டனானும், வினைவேறுபடுதும்பலபொரு ளொருசொல், ஒருபொருட்கே சிறந்த வினையானும், இனத்தானும், சார்பானும், பொருடெரிநிலைக்கட்பொதுமை சீக்கித் தெளியத் தோன்றும். எ - று.

‘மாவென்பது ஒருசார்விலக்கிற்கும் ஒருமரத்திற்கும் வண்டிற்கும் பிறபொருட்கும் பொது. குருகென்பது ஒர்பறவைக்கும் உலே முக்கிற்கும் வளைக்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. காசமென்பது மலே க்கும் ஒருசார்மரத்திற்கும் யானைக்கும் பாம்பிற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது. சேவென்பது ஒருசார்ப்பெற்றத்திற்கும் ஒருமரத்திற்கும் பிறவற்றிற்கும் பொது.

மாப்பூத்தது; மாவமுருதுமோக்கின என வேறுபடுவினையானும் இனத்தானும், மரமென்பது விளங்கிற்று. கவசம் புக்கு சின்ன மாக் கொணுவென்றவழிக் குகிரையென்பது சார்பினால் விளங்கிற்று. குருகு முதலாயினவுமன்ன.

வேறுபடுவினையினுமென்றோனும், ஒன்றெனமுடித்தவென்பதனான், இம்மாவிரம், வெளிது என வேறுபடுக்கும் பெயருங் கொள்ளப்படும்.

இனத்தொடு சார்பிடை வேற்றுமையென்னையெனின்;—ஒரு சாதிக்கணணைந்த சாதி இனமெனப்படும்; அணைந்த சாதியன்றி ஒருவாற்றானையுடையது சார்பெனப்படுமென்பது. (௫௩)

௫௪. ஒன்றுவினை மருங்கி னென்றித் தோன்றும் வினைவேறு படாஅப் பலபொரு ளொருசொன் னினைபுங் காலேக் கிளந்தாங் கியலும். •

இ - ள். வேறுபடாத வினை கொண்டவழி வேறுபடாது தோன்றும் வினை வேறுபடாப் பலபொரு ளொருசொல் ஆராயுங் காற் கிளந்து சொல்லப்படும். எ - று.

உ-ம். மரமரம் வீழ்த்தது; விலங்குமா வீழ்த்தது என வரும்.

வினாவேறுபடாப் பலபொருளொருசொலென வேறு நிற்பன வில்லை வேறுபடுவினாமுதலாயினவற்றான் வேறுபடுவனநாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினாவேறுபடாப் பலபொருளொரு சொல்லாமென்பது அறிவித்தற்கு ஒன்றுவினாமருங்கி னென்றித் தோன்றுமென்றார். ஒன்றுவினாமருங்கினென்றித்தோன்றுமென ஒருகுத்திரமாக உரையாசிரியர் பிரித்தாராவெனின்;—அங்மனம் பிரிப்பின் ஒன்றுவினாமருங்கினென்றித் தோன்றுதலும் வினாவேறுபடே உம் பலபொருளொருசொற்கே இலக்கணமாய் மாறுகோட லானும், வினாவேறுபடுவன நாமே பொதுவினை கொண்டவழி வினாவேறுபடாதனவாமென்பது அதனாற்பெறப்படாமையானும், அது போலியுரையென்க.

முன்னும் பின்னும் வருஞ்சார்பு முதலாயினவற்றார் குறித்த பொருள் வினங்காக்கால் விளங்கே சொல்லுகவென யாப்புறுத்தற்கு வினையுங்கூலையென்றார்.

ஆங்கென்பது உரையசை.

குறித்த பொருள் வினங்காமெக் கடறல் மரபன்மையின் மாபு வழுக்காத்தவாறு. (ருசு)

ருரு. குறித்தோன் கடற்றல் நெரித்துமொழி கிளவி.

இ - ள். ஒருபொருள் வேறுபாடு குறித்தோன், அஃதொற்றன் முதலாயினவற்றான் விளங்காதாயின், அதனைத் தெரித்துச் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். 'ஆரிதாரச் சாந்தம் கலத்தது போல—வருகெழத் தோன்றி வருமே - முருகுதழ—மன்பன் மலைப்பெய்த நீர்.' எ-ம். 'வாருமதுச் சோலை வன்திழ்த்த நாண்மலரா—ஒஹு மருவி நளிமலைநன்னாட.' எ-ம். வரும். கலத்ததுபோல வருமே யிலங்கருவி யன்பன் மலைப்பெய்த நீர். எ-ம். நாறு மருவி நளிமலை நன்னாட. எ-ம். தெரித்து மொழியாதவழிக் குறித்தது விளங்காது வழுப்படுதலின் மரபு வழுக்காத்தவாறு. வடநூலார் இதனை நேயமென்பு.

'ஊட்டியன்ன வொண்டநிழ்ச்செயலை.' என்புழி இன்னதனை யென்று தெரித்து மொழியாமையின் வழுவாம் பிறவெனின்;—உலமையென்னு மலங்காரமாயினன்றே இன்னதொன்றையென ல்கேண்டுவது. செடிலையத்தளிரினது செய்யாத நிறத்தைச் செய்த

துபோலக் கூறுங்கருத்தினனாகலிற் பிறிதோரலங்காரமாம். அதனுள் அது கடாவன்தென்பது. “படுத்தவைத் தன்ன பாறை மருங்கி னெறித்துநிறுத் தன்ன விட்டருஞ் சிறுநெறி” என வின்னோரன்னவெல்லாம் அவ்வலங்காரம்பற்றி வந்தன.

‘ஒல்லேன் குவளைப் புலாஅன் மகன்மாப்பிற்—புல்லெருக்கங்கண்ணி நறிது’ என்புழிக் குவளை புலாஹுதற்கும் எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கும் காரணக்கூறுமையின் வழுவாம் பிறவெனின்;—புதல்வற்பயத்த பூங்குழன்மடத்தை பரத்தையிற்பிரித்தலத்த சிழவஞ்சூழி புலத்துரைக்கின் றுளாகலிற் குவளை புலாஹுதற்கு அவன்நவந்ருேடு கூடிய அவள்காதல் காரணமென்பதுஉம், எருக்கங்கண்ணி நறிதாதற்கு மகிழ்ச்சன் செய்த தனி கூர் வெப்பம் முகிழ்ச்சைமுகத்தாற்றணிக்கும் புதல்வன்மேல் ஒருகாலேக்கோருகாத் பெருகுமன்பு காரணமென்பதுஉம் பெறப்படுதலின், வழுவாகாதென்பது.

மீக்கூற்றமென்புழிப்போலக் கூற்றுக் கூற்றமென நின்றது.()

ருசு. குடிமை யாண்மை யிளமை மூப்பே
யடிமை வன்மை விருந்தே குழுவே
பெண்மை யரசே மகவே குழவி
தன்மை திரிபெய ருறுப்பின் கிளவி
காதல் சித்ப்பே செறற்சொல் விற்ற்சொல்லென்
றாவது மூன்று முளப்படத் தொகைஇ
யான்ன பிறவு மவற்றொடு சிவணி
முன்னத்தி னுணருங் கிளவி யெல்லா
முயர்தினை மருங்கி னிலையின வாயினு
மஹினை மருங்கிற் கிளந்தாங் கியலும்.

இ - ள். குடிமை முதலாக விற்றொலீறாகச் சொல்லப்பட்டபதினெட்டுமுளப்பட அன்னபிறவும் அவற்றொடு பொருத்தித் தொக்கு முன்னத்தினுணருங் கிளவிகளெல்லாம், உயர்தினைப்பொருண்மேல் கின்றனவாயினும், அஹினைப் பொருளையுணர்த்தி கின்றவழிப்போல, அஹினைமுடிபே கொள்ளும். எ - று.

உ-ம். குடிமை நன்று; குடிமை தீது; ஆண்மை நன்று; ஆண்மை தீது என வரும். ஒழிந்தனவற்றிற்கும் இவ்வாறு பொருத்தம் வளை தலைப்பெய்க.

தன்மைதிரிபெயர் அலி. இதனோடொருபொருட்கிளவியாய் வருவன வுங் கொள்க.

உறுப்பின்கிளவி குருதி மூடம் என்னுத்தொடக்கத்தன. காதற் சொல் பாவையானையென ஒப்புமை கருதாது காதல்பற்றி வருவன. சிறப்புச்சொல் கண்போலச் சிறத்தானைக் கண்ணென்றதும் உயிர்போலச் சிறத்தானை உயிரென்றதும் என இவை முதலாயின. செறற்சொல் செறுதலைப் புலப்படுத்தும் பொறியறை கெழீஇயிலி பென்னுத் தொடக்கத்தன. விற்ற்சொல் விநலையுணர்த்தும் பெருவிதல் அருத்திதலென்னுத் தொடக்கத்தன. தன்மைதிரிபெயர் முதலாயின பொருள்வகையான் ஆளுகவடக்கப்பட்டன.

குடிமை, ஆண்மை, இளமை, மூப்பு, அடிமை, வண்மை, பெண்மை, உறுப்பின்கிளவி, சிறப்புச்சொல், விற்ற்சொல்லென்பன உயர்திணைக்கண் ஆகுபெயராயல்லது வாரா; அல்லன இறுதினைக் கண்ணும் ஒத்தவுரிமையவெனக் கொள்க. காதல்பற்றிச் சிறுவனை யானையென்றதும் ஆகுபெயராமன்றோவெனின்;—யாதானுமோரி யையுபற்றி ஒன்றன்பெயரொன்றற்காயது ஆகுபெயராம்; இயையு கருதாது காதன்முதலாயினவற்றான் யானையென்றவழி ஆகுபெய ருள் அடங்காவென்பது. ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காதலொப்புமை யான் ஆகுபெயரென்பாருமுள்.

சொல்லானன்றித் திணைவேறுபாடு சொல்லான் குறிப்பொழி படுத்துணரப்படுதலின், முன்னத்தினுணரும் கிளவியென்றார்.

அஃறிணைமுடிபினவென்னுது அஃறிணை மருங்கிற் கிளத்தாங் கியதும் எனப் பொதுப்படக்கூறியவதனால், குடிமை கன்று, குடிமை கல்ல; அடிமை கன்று; அடிமை கல்ல எனவேத்புழி ஒருமைக்கும் பண்மைக்கும் பொதுவாய் நின்றதுங் கொள்ளப்படும்.

அன்னபிறவுமென்றதனால் வேந்து வேள் குரிசில் அமைச்ச புரோக என்னுத் தொடக்கத்தனவுங்கொள்க.

குடிமைமுதலாயின உயர்திணையுணர்த்தும்வழி அஃறிணை யான் முடிதல் வருவாயினும் அமைகவெனத் திணைவழுவமை த்தவாறு.

(ருக)

ருக. கால முலக முயிரே யுடம்பே
பால்வரை தெய்வம் வினையே பூக
ஞாயிறு திங்கள் சொல்லென லுருஉ.
மாயீ ரைந்தொடு பிறவு மன்ன

வாவயின் வருஉங் கிளவி யெல்லாம்

பாஸ்பிரிக் திசையா வுயர்திணை மேன.

இ - ன். காலமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தும் அத்தன்மைய பிதவுமாகிய அப்பகுதிக்கண் வருஞ் சொல்லெல்லாம், உயர்திணைச் சொல்லாயினும், உயர்திணைக்கட்பால் பிரிந்திசையா, அஃந்திணைப் பாலாயிசைக்கும். எ - று.

உ-ம். இவற்குக் காலமாயிற்று; உலகம் பசுத்தது; உயிர்போயிற்று; உடம்பு துணுகிற்று; தெய்வஞ்செய்தது; வினைவினைத்தது; பூதம் புடைத்தது; ஞாயிறு பட்டது; திங்களெழுந்தது; சொன்னன்று என வரும்.

பிறவமென்றதனால், பொழுது நன்று; யாக்கை தீது; விதிவலிபு; கணலி கசிகிற்று; மகி நிறைத்தது; வெள்ளியெழுந்தது; வியாழநன்று என்பனபோலவன கொள்க.

காலமென்றது காலக்கடவுளை. உலகமென்றது என் னி மக்கட் டொருகுமைய.

உயிரேயுடம்பேயெனப் பொதுவாகையாற் கூறினாரெனும், மக் களுயிருமுடம்புமே கொள்ளப்படும். என்னை? உயர்திணைமுடிபு கொள்ளாவென விலக்கப்படுவன அவையேயாகலினென்பது. “அஃந்திணை யென்மனா ரவரல பிறவே” என்புழி அஃந்திணையாபட ன்கி உயர்திணைமுடிபெய்தாமையின், அவையும் விலக்கற்பாட்டிற் கேலாவெனின்;—அற்றன்று: மக்கட்குட்நிடைமையான் அவை உயர்திணையேயாமென்பது. யாதோ மக்கட்குட்நிடையவாதெனின்;—அறஞ்செய்து துறக்கம் புக்கான். எ-ம். உயிர்தீத்தொருமகன் கிடத்தான். எ-ம். உயிருமுடம்பும் அவரின் வேறன்றி அவராகவு ணரப்பட்டு உயர்திணைக்கேற்ற முடிபு கொண்டு நின்றலின் மக்கட் குட்நிடையவென்பது. தூராவை ஏம்மண்ணை வந்தானென்றும் ஓரெ ருத்தை; எந்தை வந்தானென்றும் உயர்திணைவாய்பாட்டாற்கூறிய வாதுபோல, உயிருமுடம்பும் அவ்வாறு கூறப்பட்டனவென்று கொள்ளாமாவெனின்;—கொள்ளாம்; அவற்றான் வரும் பயனோ க்கிக் கரதவால் ஏம்மண்ணை எந்தையென்றான் ஆண்டி; என் னிக் காத ன்முதலாயினவின்மையின் மக்கட்குட்நிடையவென்பது.

பால்வரைதெய்வமென்பது எல்லார்க்குமின்பு துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய இறுதினையையும் வகுப்பது. வினையென்பது அந் தெய்வம். சொல்லென்பது நாமகளாகிய தெய்வம்.

அஃதேவ், குடிமையான்மையென்பனவற்றோடு இவற்றிடை வேற்றுமையென்னையெனின்;—அவை இருநிலைப்பொருட்கண் ணுஞ் சேறன்மால்யை; இவை அன்னவல்லவென்பது.

உலகமென்பது இடத்தையும் ஆகுபெயரான் இடத்து சிகழ் பொருளாகிய மக்கட்டொருகியையுமுணர்த்துமாகலான், இருநிலைக்கண்ணுஞ் சென்றதன்றோவெனின்;—அற்றன்று: வடநூலுள் உலகமென்பது இருபொருட்குமுரித்தாக ஒதப்பட்டமையின், மக் கட்டொருகியையுணர்த்தும்வழியும் உரியபெயரோயாகலின் ஆகு பெயரன்று; அதனால் ஒருசொலிருபொருட் கண்ணுஞ்சென்றதெ னப்படாது இருபொருட்குமுரிமையாள் இரண்டிசொல்லெனவே பரிமென்பது. வேறுபொருளுணர்த்தலின் வேறுசொல்லாதலே தனிவாயினும், பலபொருளொருசொல்லென்புழி எழுந்தொப்புமை பற்றி ஒருசொல்லென்றார்.

மேலென்பது ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருளுணர்த்துவதோரி டைச்சொல்லாகலின், ஈறு திரித்து மேனவென நின்றது.

இதுவுந்திணைவழுவமைதி. (௧௧)

௧௨. கின்றாங் கிசைத்த விவணியல் பின்றே.

இ - ள். ஈறு திரியாது கின்றாங்கு நின்று உயர்திணையாயிசை த்தல் கண்டியல்பின்று. ஏ - று.

கண்டென்றது காலமுதலாகிய சொற்களை, அவை இடையி டின்று மேற்சொல்லப்பட்டு நின்றலின் இவனென்றார்.

இவ்ணியல்பின்றெனவே, குடிமை ஆண்மை முதலாயினசொ ள்லின்சுண், குடிமைநல்லன்;வேந்து செங்கோலன் என கின்றாங்கு சின்று உயர்திணையாயிசைத்தல் இயல்புடைத்தென்பதாம். (௧௨)

௧௩. இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான.

இ - ள். காலமுதலாகிய சொல் உயர்திணையாயிசைத்தலுமு ரிய, ஈறு திரித்து வாய்பாடு வேறுபட்டவழி. ஏ - று.

காலன் கொண்டான்; உலகர் பசித்தார் என வாய்பாடு வேறு பட்டவழி உயர்திணையாயிசைத்தவாறு கண்டுகொள்க. (௧௩)

௧௪. எடுத்த மொழியினுஞ் செப்பலு முரித்தே.

இ - ள். இனமாகிய பலபொருட்கண் ஒன்றினை வாங்கிச்சு றியவழி அச்சொற்றன்பொருட்கீனமாகிய பிறபொருளைக் குறிப்பா ணுணர்த்தலுமுரித்து. ஏ - று.

உம்மை எதிர்மறையாகலான் உணர்த்தாமையுமுரித்தென்பதாம்.

உ-ம். அறஞ்செய்தான்றுறக்கம்புகும். எ-ம். இழிவறிந்துண் பான்கணின்பமெய்தும். எ-ம். வரும். இவை சொல்லுவார்க்கு இனப் பொருளியல்புரைக்குங்குறிப்புள்வழி, மறஞ்செய்தான் றுறக்கம்பு கான்; சுழிபேரிரையன் இன்பமெய்தான் எனவினஞ்செய்தலும், அக்குறிப்பில்வழி இனஞ்செப்பாமையுங் கண்டுகொள்க.

எடுத்தபொருளை உணர்த்துமொழியை எடுத்த மொழியென்றார்.

இனனல்பொருளினிக்குதற்கு இனமென்றார்.

அஃதேல், மேற்கேரிக் கோழியலைத்தது எனக் கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்புண்டது. எ-ம். குடங்கொண்டான் வீழ்த்தான் எனக் குடம் வீழ்த்தது. எ-ம். இவைவினஞ் செய்புமென்றும், ஆ வாழ்க அத்தனார் வாழ்க என்பன இனஞ்செப்பாவென்றும் உரையாசிரி யர் கூறினாராவெனின்;—அம்மற்று: கீழ்ச்சேரிக் கோழியலைப்பு ண்டவின்றி மேற்கேரிக் கோழியலைத்தலமையாமையானும், குடம் வீழ்த்தலின்றிக் குடங்கொண்டான் வீழ்தலமையாமையானும், கீழ்ச் சேரிக் கோழியலைப்புண்டலும் குடம் வீழ்தலும் சொல்லானன்றி இன்றியமையாமையாகிய பொருளாற்றலாற் பெறப்படுமாகலான் னன்னைக்கெய்தா, இது சொல்லாராய்ச்சியாகலானென்பது. இன் னொரன்ன சொல்லாற்றலாற் பெறப்பட்டனவெனின்;—புகையு ண்டென்றவழி எரியுண்மை பெறுதலுஞ் சொல்லாற்றலாற் பெறப் பட்டதாமென்பது. இனி ஆ வாழ்க அத்தனார் வாழ்க என்புழிச் சொல்லுவான் ஒழிந்த விலங்கும் ஒழிந்த மக்களுஞ் சாகவென்றுங் கருத்தினாலுயின் இவையுயினஞ் செப்புலாவன்றோ வென்பது. அதனுள் அவை போலியுரையென்க.

ஒருதொடர் ஒருபொருளுணர்த்தியமையாது வேறொருபொ ருளுங் குறித்துநிறநல் வழுவாயினும் அமைகவென மரபுவழுக்கா த்தவாறு. (கூ0)

கூக. கண்ணுக் தோளு முலையும் பிறவும்
பன்மை சுட்டிய சினைநிலைக் கிளவி
பன்மை கூறங் கடப்பா டிலவே
தம்வினைக் கியலு மெழுத்தலங் கடையே.

தம்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிதலும் தம்முதல்கினைக்கிய லுமெழுத்தான் முடிதலுமெனச் சினைநிலைக்கிளவி இருமுடிபுடைய ன்றான், முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடிவழியென்பார், தம் வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையென்றார்.

இச்சூத்திரத்தின்பொருள். கண்முதலாயவும் பிறவும் பன்மை குறித்துநின்ற கிணைநிலைக்கிளவி; (அவை தம் வினைக்கியலுமெழுத் தான் முடியாது தம்முதல்வினைக்கியலுமெழுத்தான் முடியும்வழிப்) பன்மையாற்சொல்லப்படும் யாப்புறவுடையவல்ல; முதலொன்றாயி ன் ஒருமையானும், பலவாயிற்பன்மையானும் கூறப்படும். எ - று.

உ-ம். கண்ணல்லள்; தோணல்லள்; முலைநல்லள். எ-ம். கண் ணல்லர்; தோணல்லர்; முலைநல்லர். எ-ம். வரும்.

பிறவுமென்றதனாற் புருவக்காதென்னுந் தொடக்கத்தனவுங் கொள்க.

பன்மைகூறங் கடப்பாடிவவே யென்றதனாற் பால்வழுவும், தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங்கடையென்றதனாற் நினைவழவுமமை த்தார்.

பன்மை கொண்டன, பன்மையொருமை மயக்கமில்லாத் திணைவழுவாகலின், தம்வினைக்கியலு மெழுத்தலங்கடையென்பத னான் அமைக்கப்படும்.

மூக்கு நல்லள்; கொப்பூழ் நல்லள் என ஒருமைச்சினைப்பெயர் நின்று உயர்திணை கொண்டனவும், நிறங்கரியள்; கவவுக்கடியள் எனப் பன்முற்பொழிலும் நின்று உழர்திணைகொண்டனவும், தன் னினமுடித்தலென்பதனா னமைக்கப்படும்.

கோடு கூறிது களிறு; குளம்பு கூறிது குதிரை எனவஃறினைப் பன்மைச்சினைப்பெயர் நின்று முதல்வினையாகிய ஒருமையான் முடி ந்தனவும் அமையுமாறென்னையெனின்;—ஆண்டுப் பன்மையொரு மைமயக்கமல்லது திணைவழுவினமையின் ஈண்டைக்கெய்தா; அப் பன்மையொருமைமயக்கம் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனானமைக்க ப்படும். அஃதேல், இச்சூத்திரத்தாற் நினைவழுலோடு கூடிய பால் வழுவமைக்கப்பட்ட தென்பது எற்றாற்பெறுதுமெனின்;—கினைக் கிளவிக்குத் தம்வினைக் கியலுமெழுத்தாவது அஃறிணைவினைக்கு ரிய வெழுத்தாம்; அஃதல்லாதது உயர்திணைக்குரிய வெழுத்தே யாம். என்னை? அஃறிணைக்கு மறுதலை உயர்திணையேயாகலான். அதனாற்றிணைவழுவுதலும் பெறுதுமென்பது. அஃதேல், தம்வினைக் கியலுமெழுத்தாவன கினைவினைக்குரியவெழுத்தென்றும், அவைய ல்லாதனவாவன முதல்வினைக்குரிய வெழுத்தென்றமுறைக்க; உ ரைக்கவே, உயர்திணைச்சினையும் அஃறிணைச்சினைபுமெல்லா மட ங்குமெனின்;—அற்றன்று; அஃறிணைக்கட் கினைவினைக்குரிய எழு த்தொடு முதல்வினைக்குரிய எழுத்திற்கு வேறுபாடின்றி எல்லா

மஃநீணையெழுத்தேயாகலின், தம்வினைக்கியலுமெழுத் தலங்கடை
யென்பதற் கேலாதாகலால், கண் முதலாயின உயர்திணைச்சிணையே
யாமென்பது. (சுக)

கிளவியாக்கமுற்றிற்று.

இரண்டாவது

வேற்றுமை மயியல்.

சு.2. வேற்றுமை தாமே யேழென மொழிப.

நான்குசொற்கும் பொதுவிலக்கணமுணர்த்தினார் அதற்கிடை
யீழின்றி அவற்றது சிறப்பிலக்கணமுணர்த்துதன் முறைமைபா
யினும், வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்துதற்கு வேறிடமின்மையா
னும், பொதுவிலக்கணமாத லொப்புமையானும், உருபேற்றல் பெய
ர்க்கிலக்கணமாகலின் வேற்றுமையுணர்த்திப் பெயருணர்த்தன்மு
றையாகலானும், கிளவியாக்கத்திற்கும் பெயரியற்குமிடை வேற்று
மையிலக்கணமுணர்த்திய வெடுத்திக்கொண்டார். வேற்றுமைபா
வன பெயரும் ஓரிடைச்சொல்லுமாகலின், அவற்றதிலக்கணமும்
பொதுவிலக்கணமேயாம்.

வேற்றுமையிலக்கணமென ஒன்றாயினும், சிறப்புடைய எழு
வகைவேற்றுமையும் அவற்றது மயக்கமும் விளிவேற்றுமையுக்
தனித்தனியுணர்த்தத்தரும் வேறுபாடு யாப்புடைமையான், மூன்
றேத்தானுணர்த்தினார்.

பொதுவிலக்கணமுணர்த்திச் சிறப்பிலக்கணமுணர்த்துதன்மு
றையாகலின், முதற்கண்ணதாகிய பெயர்ச்சொற்குப் பயனிலைகோ
டலும் உருபேற்றலும் காலத்தோன்றலுமையுமாகிய இலக்கணமுண
ர்த்துவார் இயைபுபட்டமையான் வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தி
னாரென மேலோத்தினோடு இவ்வோத்திடையிையு கூற்றாரால்
உரையாசிரியரொனின்;--அற்றன்று: இவ்வோத்துப் பெயரிலக்க
ணமுதலி யெடுத்திக்கொள்ளப்பட்டதாயின், உருபேற்றலும் பயனி
லைகோடலும் காலத்தோன்றலுமையுமாகிய பெயரிலக்கணம் முன்
னோடு, இயைபுபடுதலான் வேற்றுமையுணர்த்துங் கருத்தினராயின்
அவற்றையும் இன்னவிலக்கணத்தவென உணர்த்திப் பின்னும் எடு
த்துக்கொண்ட பெயரிலக்கணமேபற்றியோதிப் பெயரியலென
ஒரோத்தான் முடியற்பாற்றன்றே; அவ்வாறன்றி, வேற்றுமையில
க்கணமே முன்கூறி “அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே”

எனவும் “ஈறுபெயர்க் காகு மியற்கைய வென்ப” எனவும் வேற்றுமையிலக்கணங் கூறி அச்சுத்திரத்தாற் பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது உய்த்துணரவைத்துப் பின்னும் வேற்றுமையிலக்கணமேயுணர்த்தி, இதனே வேற்றுமையோத்தெளிதும், அவற்றது மயச்சுமூளர்த்தியவோத்தெ வேற்றுமைமயங்கியவென்றும், சிறப்பில்லா விளிவேற்றுமையுணர்த்தியவோத்தெ விளிமாபென்றும், துதலியதனாற்பெயர் கொடுத்து, மூன்றோத்தாக வைத்து, பெயரியவென வேறோரோர்த்திற்குப் பெயர் கொடுத்தமையானும், “எல்லாச் சொல்லும் பொருள்குறித் தனவே” என்பது முதலாகிய ஐந்துருத்திரமும் பெயரிலக்கணமுணர்த்துமோத்தின்மூன் னையாது இடைவைத்தல் பொருத்தாமையானும், இவ்வோத்துப் பெயரிலக்கணதுதலியெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதன்று, வேற்றுமையிலக்கணமே துதலியெழுந்ததெனவேபிறம்; அந்நான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அஃசேல், “பெயர்க்கிலக் கிளவி காலத் தோன்ற” எனப்பெயரிலக்கணம் ஈண்டுக்கூறிய தென்னை யெனின்;—படனிலைகோடலும் உருபேற்றலும் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது ஈண்டுப் பெறப்பட்டமையான், அவற்றோடுமையக காலத்தோன்றாமையும் ஈண்டே கூறினார், பெயரிலக்கணமாதலொப்புமையானென்பது.

இச்சுத்திரத்தின் பொருள். வேற்றுமையாவன ஏழென்று சொல்லுவர் தொல்லாகியவர். எ - று.

செயப்படுபொருண்முதலாயினவாகப் பெயர்ப்பொருளை வேறுபடுத்துணர்த்தலின், வேற்றுமையாயின, செயப்படுபொருண்முதலாயினவற்றின் வேறுபடுத்துப் பொருண்மாதிரமுணர்த்தலின், எழுவாயும் வேற்றுமையாயிற்று. அல்லது உம், வேற்றுமையென்பது பன்மைபற்றிய வழக்கெனினுமையும்.

தாமேயென்பது கட்டுரைச்சுவைபடி தின்றது. (௧)

கூட. விளிகொள்வதன்கண் விளியோடெட்டே.

இ - ள். விளிசொள்வதன்கண்ணதாகிய விளியோடு தலைப்பெய்ய வேற்றுமை பெட்டாம். எ - று.

வேற்றுமையென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது.

மூணர் “விளியெனப்படுப கொள்ளும் பெயரொடு—தெளியத்தோன்று மியற்கைய வென்ப” என்பவாசுவின், விளிகொள்வதென்றது விளிகொள்ளும் பெயரை. அதன்கண் விளியென்றத

னல், பெயரும்ன்று, பெயரின் வேறுமன்று, விளிவேற்றுமையாவது திரித்தும் இயல்பாயும் திற்கும் பெயரிதுதியென்பதாம்.

“வேற்றுமை தாமே யெழுனை மொழிப்” எனப் பிறர்மதங் கூறி இச்சூத்திரத்தாற்றந்தணிபுரைத்தார். (உ.)

௩௪. அவைதாம், பெயர் ஐ ஒடு கு

இன் அது கண் விளி யென்னு மீற்ற.

இ - ள். எட்டெனப்பட்ட வேற்றுமையாவன விளிவேற்றுமையை இறுதியாகவுடைய பெயர், ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண் முதல். எ - று.

பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்பன பல்பெயரும்மைத் தொகை. அஃதொருசொல்லாய் விளியென்னு மீற்றவென்பதனான் விடொடிக்கப்பட்டது. பெயரும் ஐயும் ஒடுவும் குவ்வும் இன்னும் அதுவும் கண்ணும் என விரியும்.

சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிதுகிளத்த வென்பதனான் ஒடு பென்றும் அதுவென்றும் ஒதிஞராகலின், ஆணுருபும் அகரவுருபும் கொள்ளப்படும்.

விளிவேற்றுமையினது சிறப்பின்மை விளக்கிய பெயர் ஐ ஒடு கு இன் அது கண் விளியென்றது விளியென்னுமீற்ற வெனப் பரிந்துக்கற்றார். (க.)

௩௫. அவற்றுள்,

எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட வேற்றுமையுள், முதற்கட்பெயரென்று கூறப்பட்ட வேற்றுமையாவது பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்குநிலைமையாம். எ - று.

பெயர் தோன்றிய துணையாய் நிற்குநிலைமையாவது உருபும் விளியுமேலாது பிற்தொன்றனோடு தொகாது நிற்குநிலைமை. எனவே, உருபும் விளியுமேற்றும் பிற்தொன்றனோடு தொக்கும் நின்ற பெயர் எழுவாய்வேற்றுமையாகாதென்றவாரும்.

உ - ம். ஆ, அவன் என வரும். (ச.)

௩௬. பொருண்மை சுட்டல் வியங்கோள் வருதல் வினைநிலை யுரைத்தல் வினாவிற் கேற்றல் பண்புகொள வருதல் பெயர்கொள வருதலென்றன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய நிலையே.

பொருண்மைசுட்டல்—ஆவுண்டு என்பது. வியங்கோள்வருதல்—ஆசெல்க என்பது. வினைநிலையுரைத்தல்—ஆகிடந்தது என்பது. வினாவிற்கேற்றல்—அஃதியாது, அஃதெவன் என வினாச்சொல்லோடு தொடர்தல். பண்புகொளவருதல்—ஆகரிது என்பது தன்னினைமுடித்தலென்பதனால், ஆவில்லை, ஆவல்ல என்னுத்தொடக்கத்துக் குணப்பொருளாவல்லா வினைக்குறிப்போடு தொடர்தலுங்கொள்க. பெயர்கொளவருதல்—ஆபல என்பது. அன்றியினைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையேயென்பது அவ்வாறும் பெயர்வேற்றுமைப்பயனிலையாமென்றவாறு.

• முடிக்குஞ்சொற்பொருள் அத்தொடர்மொழிக்குப் பயனாக லிற் பயனிலையென்றார்.

உண்டென்பது பண்புமுதலாயின சுட்டாது உண்மையே சுட்டலின், வேறுகூறினார். பெயர்ப்பொருளின் மெய்ப்பொருட்கு வேற்றுமை யுண்மையாகலின், அவ்வுண்மையைப் பொருண்மையென்றார்.

வியங்கோள்வருதல் வினைநிலையுரைத்தற்கண்ணும், வினாவிற்கேற்றல் பெயர்கொளவருதற்கண்ணும், வினைக்குறிப்பாயவழிப் பண்புகொளவருதற்கண்ணும் அடங்குமாயினும், வினையும் பெயரும் பண்பும் முடிக்குஞ்சொல்லாதலேயன்றி முடிக்கப்படுஞ்சொல்லாதலுமுடைய, வியங்கோளும் வினாவும் முடிக்குஞ்சொல்லாயல்லது நிலலாமையின், அஃவேறுபாடறிவித்தற்கு வேறு கூறினாரென்பது.*

“பெயர்தோன்றிலை” என்றானுளும், அன்றி யினைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையே என்பதனானும், பெயர் தோன்றிய துணையாய் நின்று பயனிலைத்தாதல் எழுவாய்வேற்றுமையதிலக்கணமென்பது பெற்றும்.

ஆபல என்புழிப் பலவென்பதற்குப் பயனிலையாதெனின்;—அது பயனிலையாய் ஆவென்பதனை முடித்தற்கு வந்ததாகலின், தான் பிறிதோர்சொன்னோக்காது ஆவென்பதனோடு தொடர்த்து அதனை முடித்தமைத்து மாறுமென்பது. அஃதேல், பயனிலைகொள்ளாதது எழுவாய்வேற்றுமையாமா நென்னையெனின்;—உருபேற்றல் பெயர்க்கிலக்கணமாயினும் உருபேலாதவழியும் பெயராமாது போல, எழுவாய்வேற்றுமை பயனிலை கொள்ளாதவழியும் எழுவாய்வேற்றுமையே யாமென்பது. இலக்கியமெங்குஞ் செல்லாதன இலக்கணமாமாநென்னையெனின்;—ஆண்டிலக்கணமாவன உருபே

நற்றகேற்ற தன்மையும் பயனிலையும் பயனிலை கோடற்கேற்ற தன்மையுமாகலின், அத்தன்மை எல்லாவற்றிற்கு முன்மையின் இலக்கணமாகமென்பது.

அகாச்சுட்டு அன்றியெனவீறு திரிந்து நின்றது. அன்றியனைத்தும் பெயர்ப்பயனிலையெனவே, பயனிலைகோடல் பெயர்க்கிலக்கணமென்பது உம் பெற்றும். (தி)

சு.எ. பெயரினாகிய தொகையுமா நுளவே
யவ்வு முரிய வப்பா லான.

இ - ள். பெயரும் பெயருத்தொக்க தொகையுமுள; அவையுமுரிய எழுவாய்வேற்றுமையாய்ப் பயனிலை கோடற்கு, எ - று.

உ-உ. யானைக்கோடு ஈடந்தது; மதிமுகம் வியர்த்தது; கொல்யானை நின்றது; கருங்குதிரையோடிற்று; உவரப்பதினாளுக்கு கழிந்தன; பொற்றொழு வந்தாள் என வரும்.

பெயரினாகிய தொகையுமென்னுமும்மையால், பெயரொடுபெயர் தொக்கனவேயன்றி, நிலங்கடந்தான்; மாக்கொணர்த்தான் எனப் பெயரொடு வினை வந்து தொக்க வினையினாகிய தொகையுமுளவென்பதாம். ஆகவே, பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு தொழிலுத் தொக்கன தொகையென்பது பெற்றும்.

அவ்வுமுரியவெனப் பொதுவகையாற் கூறினானும், ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் எழுவாய்வேற்றுமையாதற் கேற்புடைய பெயரினாகிய தொகையே கொள்ளப்படும்.

இருதொடர்படச் சூத்திரித்திடர்ப்படுவதென்னே? பெயரினாகிய தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென்றோதவமையாதோ வெனின்;—அங்ஙனமோதிற் பெயரொடு பெயரும் பெயரொடு வினையுத் தொக்கன தொகைச்சொல்லாமென்னுத் தொகையிலக்கணம் பெறப்படாதாம்; அவ்வினையுமுணர்த்துதற்கு இவ்வாறு பிசித்தோதினொன்பது.

பெயரினாகிய தொகையுமென்றவுமையான் வினையினாகிய வினைத்தொகை தழுலப்பட்டதென்றும், “எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய” என்பதனால் தொகைச்சொல்லெலிலாம் எழுவாய்வேற்றுமையாதல் பெறப்படுதலின், ஈன்கி அவ்வுமுரியவப்பாலானவென்றது தொகைச்சொற்குப் பயனிலை கோடண்மாத்நிரமெய்துவித்தற்கென்றும், உரையாசிரியர் கூறினாலெனின்;—அற்ற

ன்று: வினைத்தொகைக்கு நிலைமொழி வினைமென்பது உரையாசிரியர்க்குக் கருத்தன்மை “வினையின் மொருகி காலத் தியலும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் சொல்லுதும். இனி “எல்லாத் தொகையு மொரு சொன் னடைய” என்பதற்கு ஒருசொன்னடையவாமென்பதல்லது எழுவாய்வேற்றுமையாமென்னுங் கருத்தின்மையானும், அக் கருத்துண்டாயின் அவையும் எழுவாய்வேற்றுமையாய் நின்று “அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே” என்றதனாற் பயனிலையெய்துமாகலின் அவ்வுருமியவப்பாலானவென்றல் கூறியது கூறியிருமாகலானும், அதுவுமுரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க.

அஃதேல், தொகையும் எழுவாய்வேற்றுமையாமென்பதே இக்குத்திரத்திற்குக் கருத்தாயின் “எழுவாய் வேற்றுமை பெயர்தோன்று நிலையே” என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் வைக்கவேனின்;—பெயர்தோன்றிய துணையாய் கிற்றலும் பயனிலைகோடலுமாகிய எழுவாய்வேற்றுமை யிலக்கணமிரண்டுத் தொகைச்சொற்கு மெய்துவித்தற்கு அவ்விரண்டிருத்திரத்திற்கும் பின் வைத்தாரென்பது. ஆண்டு வைப்பின், “அன்றி யனைத்தும் பெயர்ப்பய னிலையே” என்றதனாற் பயனிலைகோடல் பெயர்க்கேயாய்த் தொகைக்கெய்தாராமென்பது. (௬)

சுஅ. எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி

“யவ்விய னிலையல் செவ்வி தென்ப.

இஃள். மூன்றிடத்துப்பெயரும் செலிப்புலனாகத் தோன்றி நின்று பயனிலை கோடல் செவ்வதென்ப ஆசிரியர். எ-து, எனவே, அவ்வாறு தோன்றாது கின்று பயனிலை கோடலுமுண்டு, அது செவ்விதன்றென்றவாரும்.

பெயரென்றது ஈண்டெழுவாயை.

கருவூர்க்குச் செல்லாயோ சாத்தா என்றவழிச் செல்வல். எ-ம், யான் யாது செய்வல் என்றவழி இது செய். எ-ம். இவன் யார் என்ற வழிப் படைத்தலைவன். எ-ம். செப்பியவழி, யான் கீ இவ னென்னும் எழுவாய் வெளிப்படாது நின்று, செல்வல், இது செய், படைத்தலைவன் என்னும் பயனிலைகொண்டவாறு கீண்டுகொள்க.

எவ்வயிற்பெயருமென்ற தென்னையெனின்;—செல்வல், இது செய் என்னுந்தன்மை மூன்னிலைவினைகளான் யான் கீயென்பனவற்றின் பொருளுமுணரப்படுதலின், யான் செல்வல், கீயிதுசெய்யெனப் பெயர் வெளிப்படுத்தல் பயயின்றாயினும் வழக்குவலியுடைத்

தாகலின், அவ்வாறு வருதல் பயமின்றென்படாதென்பது விளக்கிய எவ்வயிற்பெயருமென்றொன்பது.

அவ்வியலானிலையலென விரியும்.

பயனிலைக்கு இருநிலைமையுமோதாது எழுவாய்க்கே யோது, உலாற் பயனிலை வெளிப்பட்டே நிற்கும்.

எவ்வயிற்பெயரும் பயனிலை கோடல் செவ்விறென உருபேற்றல் செவ்விறென மெனவுரைத்து அவ்வாய் நீயிரென்பன உருபேலாவென்று காட்டினாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அவ்வாயென்பது இடைச்சொல்லாய் ஆண்டென்னும் பொருள்பட நின்றவழி உருபேயன்றிப் பயனிலையுமேலாதாம். இனி அவ்வழிக்கண் தும் மென்பது திரிந்து நீயிரென நின்ற திரிபைப் பெயரெனக் கொண்டு உருபேலாதென்றாராயின், நீயென்பதன்றிரிபாகிய நின்னென்பதனையும் பெயராகக் கொண்டு பயனிலை கொள்ளாதென்றுக் கூறல் வேண்டும்; அன்றி தம்மின்றிரிபாகிய நீயிரென்பதனை “எல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து” என இயற்கைப்பெயரோடு ஒருங்குவைத்தது நீயிரென்னுத்திரிபே இயல்பாக வேற்றுமைக்கண் தும்மெனத்திரிபினுமையுமென்னுங் கருத்தினராயன்றே. அதனை இயல்பாகக் கொள்ளப்பட்ட நிலைமைக்கண் நீயிரென்பதனை உருபேலாதென்றாராயின் தும்மெனத் திரிந்துருபேற்பதனை உருபேலாதென்றல் பொருத்தாதாம். அதனானது போலியுரையென்க. (எ)

கூக. கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா

தீறுபெயர்க் காகு மியற்சகைய வென்ப.

எழுவாய்வேற்றுமையுணர்த்தி ஏனையறுவகை வேற்றுமையிலக்கணமுமுணர்த்திய வெடுத்தக்கொண்டார்.

பெயர், ஐ, ஒ, கு, இன், அது, கண் என்று கூறப்பட்டமுறைமையையுடைய உருபு தநிலை திரியாது பெயர்க்கீழுமியல்பையுடையவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

உ-ம். சாத்தனை, சாத்தனெடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன்கண் என வரும்.

அம்முறைபற்றி அனவெண்ணுப்பெயரான் வழங்கப்படுகலிற் கூறியமுன்றியுருபென்றார்.

வினைச்சொலிதுதி நிற்குமிடைச்சொற்றுமென வேறுணரப்படாது அச்சொற்குட்பாய் நிற்குமன்றே, இவை யல்வாறு பெயர்க்குறுப்பாகாது தாமென வேறுணரப்பட்டிதுதி நிற்குமென்பார் நிலை திரியாதென்றார்.

உருபு பெயர் சார்ந்து வருமெனவே, உருபேற்றலாகிய பெய
ரிலக்கணமும் பெறப்பட்டது. (அ)

எ0. பெயர்கிலைக் கிளவி காலந் தோன்ற

தொழினிலை யொட்டு மொன்றலங் கடையே.

இ - ள். பெயர்ச்சொற்காலத்தோன்றா, வினைச்சொல்லோடொ
க்கும் ஒருகூறல்லாதவிடத்து. எ - று.

சாத்தன், கொற்றன், உண்டல், தின்றல் எனக் காலத்தோன்
றுது நின்றலும், உண்டான், தின்றான் எனத் தொழினிலையொட்டு
வன் காலத்தோன்றி நின்றலங் கண்டுகொள்க.

உண்டான், தின்றான் என்னும் தொடக்கத்துப் படித்துச் சொ
ல்லப்படும் தொழிற்பெயர் வினைச்சொற்போலத் திணையும் பாறும்
காலமுதலாயினவற்றை விளக்கி, அன் ஆன் முதலாகியவீற்ற
லாய், வருதலின், தொழினிலையொட்டுமென்றார். ஒட்டுமென்பது
உவமச்சொல்.

பெயராகிய நிலையையுடையது பெயர்கிலையென அன்மொழி
த்தொகை.

பெயர்-பொருள், தொழினிலையும்.

காலத்தோன்றாவென்பன ஒருசொல்லாய்ப் பெயர்கிலைக்கிளவி
யென்பதற்கு முடியுபவையின.

பயனிலைகோடலும் உருபேற்றலுமாகிய பெயரிலக்கணம் ஈண்
டுப் பெறப்படுதலின், அவற்றோடியையக் காலத்தோன்றாமைமாகிய
பெயரிலக்கணமும் ஈண்டே கூறினார். பெரும்பான்மைபற்றிக் கால
த்தோன்றாமை பெயரிலக்கணமாயிற்று. (ஆ)

எக. இரண்டா குவகே,

ஐயெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

பெவ்வழி வரினும் வினையே வினைக்குறிப்

பவ்வீரு முகலிற் றோன்று மதுவே

இ - ள். “பெயர் ஐ ஒடு கு” தன்னுஞ் சூத்திரத்த ஐயெனப்
பெயர் பெற்ற வேற்றுமைச்சொல் இரண்டாவதாம். அவ்வினையொடு
வரினும் வினையும் வினைக்குறிப்பீமாகிய அவ்வினையொடுமுதற்கண்
னுத்தோன்றும், அவை பொருளாக வரும். எ - று.

உ-ம். சூடத்தை வளைந்தான்; சூழையையுடையன் என வரும்.

என்னுமுறையான் இரண்டாவதென்பது பெறப்படுமாயினும், இக்குறி தொல்லாசிரியர் வழக்கென்ப தறிவித்தற்கு ஐயெனப்பெயரிய வேற்றுமைக்கினவி யிரண்டாவதென்றார். இது மூன்றாவது முதலாயினவற்றிற்கு மொக்கும்.

பெயரியவென்பது பெயரென்பது முதலாக முடிந்ததோர்பெயரெச்சம்.

தம்மையுணர்த்துவனவும் பெயரெனப்படுதலின் ஐயெனப்பெயரியவென்றார்.

வினையே வினைக்குறிப்பென்றாராயினும் அவற்றின் செயப்படுபொருளே கொள்ளப்படும்; அவ்விருமுதலிற்குள்மென்றமைவான், முதலாதற்கும் வேற்றுமைப்பொருளாதற்குமேற்பன அவையையாகலின். என்னை அவைமுதலாதற் கேற்றவாதெனின்;—செயப்படுபொருண்முதலாயின தொழிற்குக் காரணமாகலானும், “ஆயெட்டென்ப தொழின்முத லிலையே” எனவவற்றை முதனிலையென்று கூறுபவாகலானுமென்பது. அஃதேல், செயப்படுபொருளாவது தொழிப்பயனுறுவதாதலால், சூழை முதலாயினவற்றிற்கு அவ்வினக்கணமேலாமையிற் செயப்படுபொருளான்மையான் வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று: “ஆம்முக் காலமுங் குறிப்பொடு கொள்ளு மெய்க்கிலை யுடைய” என்றாராகலின், குறிப்புச்சொற் காலமொடு தோன்றித் தொழிற்சொல்லாதலும் சூழை முதலாயின தொழிற்பயனுறுதலும் ஆசிரியர் துணிபாகலின், அவையுஞ் செயப்படுபொருளாமென்பது. ஆயின், செயப்படுபொருட்கட்டோன்றுமெனவமையும், வினையே வினைக்குறிப்பெனல்வேண்டாவெனின்;—அவ்வனங்கூறின், செயப்பாடினிது விளங்குஞ் சிறப்புடைத்தெச்சிலைவினைச் செயப்படுபொருளையேகூறினாரோ குறிப்புப்பொருளுடங்கப் பொதுவகையாற் கூறினாராவென்றையமாம், ஐயங்க வினையே வினைக்குறிப்பென்றாரென்பது. வினைவினைக்குறிப்பென்பன ஈண்டாருபெயர்.

புகழை நிறுத்தான்; புகழை நிறுத்தல்; புகழையுடையான்; புகழையுடையன் என விரண்டாவது பெயரொடு தொடர்ந்தவழியும் வினைச்செயப்படுபொருளுங் குறிப்புச்செயப்படுபொருளும்பற்றியே நிற்குமென்பார், எவ்வழிவரினுமென்றயாப்புதுத்தார்.

இயற்றப்படுவதும், வேறுபடுக்கப்படுவதும், எய்தப்படுவதுமெனச் செயப்படுபொருண்மூன்றும். இயற்றாதலாவது மூன்றில்ல

தனையுண்டாக்குதல். வேறுபடுத்தலாவது முன்னுள்ளதனைத் திரித் தல். எய்தப்படுதலாவது இயற்றாததும் வேறுபடுத்தலுமின்றித் தொழிற்பயனுறுத்துணையாய் நிற்கல். (க௦)

எஉ. காப்பி னொப்பி னூர்நியி னிழையி
 னொப்பிற் புகழிற் பழியி னென்ற
 பெறலி னிழவிற் காதலின் வெகுளியிற்
 செறலி னுவத்தலிற் கற்பி னென்ற
 வறுத்தலிற் குறைத்தலிற்றொகுத்தலிற் பரிந்தலி
 னிறுத்தலி னளவி னெண்ணி னென்ற
 வாக்கலிற் சார்தலிற் செலவிற் கன்றலி
 னோக்கலி னஞ்சலிற் சிதைப்பி னென்ற
 வன்ன பிறவு மம்முதற் பொருள
 வென்ன கிளவியு மதன்பால வென்மனார்.

செயப்படுபொருண்மூன்றினையும் பற்றி வரும் வாய்பாடுகளை விரிக்கின்றார்.

இ - ள். காப்பு முதலாகச் சிதைப்பீராகச் சொல்லப்பட்ட இருபத்தெட்டுப்பொருளும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய அம்முதற் பொருண்மேல் வரும் எல்லாச்சொல்லும் இரண்டாம்வேற்றுமை ப்பாலவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

என்றவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

இன்னெல்லாம் புனரியனிலையிடைப்பொருணிலைக்குதவாது எண்ணின்கண் வந்தன. முன்னர் வருவனவற்றிற்கும் ஈதொக்கும்.

அம்முதலென்றது கூறப்பட்ட செயப்படுபொருளென்றவாறு.

உ-ம். ஏயிலையிழைத்தான் என்பது இயற்றப்படுவது. கிளியை யோப்பும்; பொருளையிழக்கும்; நாணையறுக்கும்; மரத்தைக் குறைக் கும்; நெல்லைத் தொகுக்கும், வேலியைப் பிரிக்கும்; அறத்தையாக் கும்; நீட்டைச்சிதைக்கும் என்பன வேறுபடுக்கப்படுவன. குறைத் தல் சுருக்குதலும் சிறிதிறுக்கச் சிதைத்தலுமாம். அறுத்தல் சிறிதிறு வாமற் சிணையையாயினும் முதலையினும் இருகூறு செய்தல். ஊரைக் கீரீக்கும்; தந்தையையொக்கும்; தேரையூரும்; குரீசிலைப் பு கழும்; நாட்டைப் பழிக்கும்; புதல்வரைப் பெறும்; மனைவியைக் காதலிக்கும்; பணகவரை வெகுளும்; செற்றாரைச் செறும்; நடடா ரை யுயக்கும்; தூலைக் கற்கும்; பொன்னை நிறுக்கும்; அரிசியை யள

க்கும்; அடைக்காயையெண்ணும்; ஊரைச் சாரும்; நெறியைச்செல்லும்; குதினைக் கண்டும்; கணையை நோக்கும், கன்வரையஞ்சும் என்பன எய்தப்படுவன. வெருளலுஞ் செறலும் கொடைப்பொருளவாயவழி வேறுபடுக்கப்படுவனவாம். செறல் வெருளியது காரியம்.

இயற்றப்படுவது ஒருதன்மைத்தாகலின், அதற்கொருவாய்பாடே கூறினார். ஏனைய பலவிலக்களத்தவாகலிற் பலவாய்பாட்டாள் விரித்துக் கூறினார்.

அன்னபிறவுமென்றதனால், பனகவரைப் பணித்தான்; சொற்றையட்டான்; குழையையுடையான்: பொருளையின் என்னுத்தொடக்கத்தன கொள்க.

காப்பு முதலாயின பொருள்பற்றியோதப்பட்டமையான், ஊரைப் பூர்த்தும்; ஊரையளிக்கும்; தந்தையை நிகர்க்கும்; தந்தையை யொட்டும்; தேரைச்செலுத்தும்; தேரைக் கடரவும் என்பனபோல் வனவெல்லாங்கொள்க.

இயற்றப்படுதெனமுதலாகிய வேறுபாடு குறிப்பினைச் செயப்படுபொருட்களேற்பன கொள்க. (கக)

எக. மூன்றா ருவதே,
ஒடுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைமுதல் கருவி யனைமுதற் றதுவே.

இ - ள். மேல் ஒடுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதிய 'வேற்றுமைச்சொல் மூன்றாவதாம். அது வினைமுதலுங் கருவியுமாகிய இரண்டுமுதலையும் பொருளாகவுடைத்து. எ - று.

மேல் ஐயொடு குவ்வென்றோதியவழி. ஆணுருபுந்தருவப்பட்டமையான், ஈன்றும் அல்வாதே கொள்ளப்படும்; படவே, மூன்றாவதாகும் வினைமுதல் கருவிப்பொருட்டாதலும் ஆணுருபிற்குமேயுதும்.

வினைமுதலாவது கருவி முதலாயின காரணங்களைத் தொழிற் படுத்துவது. கருவியாவது வினைமுதற்றொழிற்பயனைச்செயப்படுபொருட்களையுப்பது.

அனையென்பது அத்தன்மையவாகிய முதலென அவற்றிலக்கணத்திற்குத் தோற்றவாய் செய்தவாறு.

முதலென்பதற்கு மேலேயுரைத்தாம்.

உ-ம். கொடியொடு துவக்குண்டான்; ஊசியொடு குயின்றது
கும் பட்டும். ஏ-ம். அகத்தியனுற்றமிழுரைக்கப்பட்டது; வேலாநெ
றித்தான். ஏ-ம். வரும்.

பிற்பொருளுமுளவேனும் வினைமுதல் கருவி சிறத்தமையான்,
வினைமுதல்கருவியினைமுதற்சென்றார்.

* வினைமுதல்கருவிக்கண் ஓடுவெனருபு இக்காலத்தருகியல்லது
வாராது. (௨௨)

எசு. அதனி னியற லதற்றரு கிளவி
யதன்வினைப் படுத லதனி னாக
லதனிற் கொட லதனெடு மயங்கு
லதனெ டியைந்த வொருவினைக் கிளவி
யதனெ டியைந்த வேறுவினைக் கிளவி
யதனெ டியைந்த லொப்ப லொப்புரை
யின்னா னேது வீங்கென வருஉ
மன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

அதனினியறல்—மண்ணினியன்ற குடம் என்பது, மண்முதற்
காரணம். முதற்காரணமாவது காரியத்தோடொற்றுமையுடையது.
அதற்றருகினிவி—வாயாற்றக்கது வாய்ச்சி; அறிவானமைந்த சாஸ்
ரோர் என்பன. இவை கருவிப்பாற்படும். அதன்வினைப்படுதல்—
சாத்தனின்முடியுமிக்கருமம் என்பது. இது வினைமுதற்பாற்படும்.
அதனிநுதல்—வாணிகத்தாலுயினன் என்பது. அதனிற்கோடல்—
சாணத்தாற்கொண்டவரிசி என்பது. இவையுங் கருவிப்பாற்படும்.
இவையைந்தபொருளும் ஓடுவருபிற்குஞ் சிறுபான்மையுரியவாயி
னும், பெரும்பான்மைபற்றி ஆனருபிற்கேயுரியபோலக் கூறினார்.
அதனெடுமயங்கல்—எண்ணெடு விராயவரிசி என்பது. அதனெடு
யைந்தவொருவினைக்கிளவி—ஆசிரியனெடு வந்தமானுக்கண் என்
பது. வருதற்றொழில் இருவர்க்குமொத்தலின், ஒரு வினைக்கிளவி
யாயிற்று. அதனெடுமயைந்தவேறுவினைக்கிளவி—மலையொடு பொரு
த மால்யாண என்பது. பொருதல் யானைக்கல்லகின்மையின் வேறு
வினைக்கிளவியாயிற்று. அதனெடுமயைந்த லொப்பல்லொப்புரை—
பொன்னெடுமரும்புணையர் நின்னெழிபிறரே என்பது. ஒப்பல்லதனை
யொப்பாகக் கூறலின் ஒப்பலொப்புரையாயிற்று. இம்மூன்றற்கும்
உடனிகழ்தல் பொதுவென்பதனும் அவை ஓடுவெனருபிற்கேயுரி
யவென்பது உமுணர்த்திய, அதனெடுமயைதல் மூன்றற்குங் கூறினார்.

அதனோடு மயங்கற்குமீதொக்கும். எல்லாப்பொருட்கண்ணும் அது வென்றது உருபேற்கும் பெயர்ப்பொருளை. “அதற்கு வினையுடைமையின்” என்பதற்கும் ஈதொக்கும். இன்னானேதுவென்பது முயற்சியிற் பிறத்தலானொலிநிலையாது என்பது. அதனினுதலெனக்காரகவேது முற்கூறப்பட்டமையான், இதுஞாபகவே தவாம். இப்பொருள் ஆனொருபிற்கும் இன்னொருபிற்குமரித்தென்பது விளக்கிய ஏது வென்னாது இன்னானேதுவென்றார். இன்னானென்பது உம்மைத் தொகை. அவற்றத்தேதுப்பொருண்மையென்றவாறு.

எனவென்பதனை மாற்றி ஏதுவென்பதன்பின் கொடுத்தது, ஈங் குவருஉமன்னபிறவுமெனவியைக்க. ஈங்ஙனமென்று பாடமோதுவாருமுள்.

அதனினியறவென்பதற்குத் தச்சன் செய்த சிறுமாவையமென்றும், இன்னானென்பதற்குக் கண்ணாற்கொத்தை காலான்முடவென்னும், உதாரணங்காட்டினாலால் உரையாசிரியரெனின்;—அற்றன்று: தச்சன்செய்த சிறுமாவையமென்பது “வினைமுதல் கருவியினை முதற்று” என்புதியடங்குதலான் ஈன்றிப் பாற்படுக்கவேண்டாமையானும், சினைவிகாரத்தைமுதன்மேவேற்றிக் கூறும் பொருண்மை இன்னானென்பதனாற்பெறப்படாமையானும், அது போலியுரைபென்க.

ஒசியும் ஆனும் இரண்டிவேற்றுமையாகற்பாலவெனின்;—அற்றன்று: வேற்றுமைமயக்கமாவது ஒருவேற்றுமையது ஒரு பொருட்கண்ணாக சில பொருட்கண்ணாக ஏனைவேற்றுமையுஞ் சேறலன்றே; அவ்வாறன்றிக் சிலதொழித்து எல்லாப்பொருட்கண்ணும் இரண்டிருபுஞ்சேறலானும், வடநூலுட்பொருள்வேற்றுமையல்லது உருபுவேற்றுமையின் ஒருவேற்றுமையாக வோதப்பபூட்டமையானும், ஈண்டெல்லாவாசிரியரும் ஒருவேற்றுமையாகவே யோதினாரென்க. வடநூலோமொறுகொள்ளாமைக்கூறல் ஆசிரியர்க்கு மேற்கோளாயின், விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக் கற்பாலாரவர், அவ்வாறடக்கவிலரெனின்;—அற்றன்று: விளிவேற்றுமையை எழுவாய்வேற்றுமைக்கண்டக்கல் ஆண்டெல்லார்க்கு மொப்பமுடிந்ததன்று; “எழியன் முறைபதெதிர்முக வேற்றுமை—வேறென விளம்பான் பெயரது விகாரமென்—ரோதிய புலவனு முளனொரு வணக்கா—னிந்திர னெட்டாம்வேற்றுமை பென்றனன்” என்பவர்களின், ஐந்திரதூலார்விளிவேற்றுமையை எட்டாம் வேற்றுமையாக கேர்த்தாரென்பது பெறப்படும்; ஆசிரியர் அவர்மதம்பற்றிக் கூறினார்களின், அதனோடு மாறுகொள்ளாதென்பது. இக்

கருத்துவிளக்கியவன்றே, பரயிரத்துள் “ஐந்திர நிறைந்த தொல்காப்பியன்” எனக்கூறிற்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், கண்ணற்கொத்தை; தூங்குகையானேங்குடைய; மதியொடொக்குமுகம்; ருலொடு கழுதைபாரஞ்சுமந்தது என்பனபேர்ல்வன கொன்க. (க.க.)

எரு. நான்கா குவதே,
கு எனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
யெப்பொருளாயினுங் கொள்ளு மதுவே.

இ - ன். மேல் கு எனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் கண்காவதாம். அது யாதானுமொருபொருளாயினும் அதனையேற்றுநிற்கும். எ - று.

உ-ம். அத்தனற்காவைக் கொடுத்தான் என வரும்.

மாணக்கற்கு நூற்பொருளுரைத்தான் எனக் கொடைப்பொருளவாகிய சொல்லானன்றிப் பிறவாய்பாட்டாற்கூறப்படுவனவும், மாணக்கற்கு அறிவு கொடுத்தானெனக் கொடுப்பான்பொருளாய்க் கொள்வான்கட்செல்லாது ஆண்டுத் தோன்றும் பொருளுமெல்லாமடங்குதற்கு எப்பொருளாயினுமென்றார்.

பிறபொருளுமுளவாயினும், கோடற்பொருள் சிறத்தமையின், எப்பொருளாயினுங்கொள்ளுமென்றார். (க.சு)

என. அதற்குவினை யுடைமையி னதற்குடம் படுதலி னதற்குப்படு பொருளி னதுவாகு கிளவியி னதற்கியாப் புடைமையி னதற்பொருட் டாதலி னட்பிற பகையிற் காதலிற் சிறப்பினென் றப்பொருட் கிளவியு மதுன்பால வென்மனார்.

அதற்குவினையுடைமை—கரும்பிற்கு வேலி என்பது. வினை ஈன்ஊபகாரம். அதற்குடம்படுதல்—சாத்தற்குமகளுடம்பட்டார் என்பது. சான்றோர் கொலைக்குடம்பட்டார் என்பதுமது. அதற்குப்படு பொருளாவது பொதுவாகிய பொருளைப் பகுக்குங்கால் ஒருபங்கிற் படும் பொருள்; அது சாத்தற்குக் கூறு கொற்றன் என்பது. அது வாகு கிளவி—கடிஞத்திரத்திற்குப் பொன் என்பது. பொன் கடிஞத்திரமாய்த் திரியுமாகலின் அதுவாகுகிளவியென்றார். கிளவி பொருள். அதற்கியாப்புடைமை—கைக்கியாப்புடையது கடகம் என்பது. அதற்பொருட்டாதல்—கூழிற்குக் குற்றேவல் செய்யும் என்

பதி. டப்பு--அவற்கு டட்டான்; அவற்குத் தமன் என்பன. பகை--
அவற்குப்பகை; அவற்கு மாற்றான் என்பன. காதல்--டட்டார்க்குக்
காதலன்; புதல்வர்கன்புறம் என்பன. சிறப்பு--வடுகாசர்க்குச் சிற
ந்தார் சோழியவரசர்; கற்பார்க்குச் சிறந்தது செவி என்பன.

அப்பொருளென்றது அன்னபொருளை; இவ்வாயையும் தூ
லானியன்றதென்றதுபோல. எனவே, அன்னபிறவுமென்றவாரும்.

அப்பொருட்கிளவியுமென்றதனால், பிணிக்கு மருந்து; டட்டா
ர்க்குத் தோற்கும்; அவற்குத் தக்காளிவன்; உற்றார்க்குரியர் பொற்
குழிமகளிர் என்பன போல்வனவெல்லாங்கொள்க. (௧௫)

என. ஐந்தா குவதே,

இன்னெனைப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி

யிதனி ஈற்றிது வென்னு மதுவே.

இ - ள். மேல் இன்னெனைப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்டவே
ற்றுமைச்சொல் ஐந்தாவதாம். அஃது இப்பொருளினித்தன்மைத்
து இப்பொருளென்னும் பொருண்மையை உணர்த்தும். எ - று.

ஐந்தாவது நான்குபொருண்மையுடைத்து; பொருவும், எல்லை
யும், நீக்கமும், ஏதுவுமென. அவற்றுட்பொருவிலுவகைப்படும்; உற
ற்பொருவுள், உவமப்பொருவுமென. ஏதுவுபிறுவகைப்படும்; ஞாபக
வேதாவும், காரகவேதவுமென. அவற்றுண் ஞாபகவேதுப்பொரு
ண்மை மேலே கூறப்பட்டது. காரகவேதுப்பொருண்மை அச்சமா
க்கமென்பனவற்றுற் பெறப்படும். நீக்கப்பொருண்மை தீர்தல் பற்
றுவந்தவென்பனவற்றுற் பெறப்படும். ஏனையிரண்டும் இதனினி
ற்றிது வென்பதற்குற் கொள்ளப்படும். அவ்விரண்டினையும் அஃகிரு
முறையானுணர்த்துமாகலான். எல்லைப்பொருள்--கருவூரின் கிழக்
கு; இதனி ஞாம்கு என வரும். கிழக்கு ஊங்கென்பன, வினைக்குறி
ப்பல்லவேனும் இற்றென்னும் பொருள்பட சிற்றலின், இற்றென்ற
வேயாம். பொருஉட்பொருட்குதாரணம் முன்னர்ப்பெறப்படும். (1)

எஅ. வண்ணம் வடிவே யளவே கனவையே

தண்மை வெம்மை யச்ச மென்ற

நன்மை தீமை சிறுமை பெருமை

வண்மை மென்மை கடுமை பென்ற

முதுமை யளமை சிறத்த விழித்தல்

புதுமை பழுமை யூக்க மென்ற

விண்மை யுடைமை நாற்றந் தீர்தல்

பன்மை சின்மை பற்று விடுதலென்
றன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனா.

இ - ள். வண்ணமுதலாகப் பற்றுவிடுதலீராகச்சொல்லப்பட்ட
னவும் அனாவபோல்வன பிறவும் ஐந்தாம்வேற்றுமைத்திறத்தன
வாம். எ - று.

வண்ணம் வெண்மை கருமை முதலாயின. வாடி வட்டஞ் ச
தாமுதலாயின. அளவு செருமை குறுமை முதலாயின. சுவை கை
ப்புப் புனிப்பு முதலாயின. நாதம் நகுநாதம்நீநாதமுதலாயின.

உ-ம். காக்கையிற்றரிது கனம்பழம்; இதனின்வட்டமிது; இது
னிசெழுதிது; இதனிற்றீவிதிது; இதனிற்றண்ணிதிது; இதனின்
வெய்திது; இதனினைற்றிது; இதனிற்றிதிது; இதனிற்சிற்றிது;
இதனிற்பெரிதிது; இதனின்வலிதிது; இதனின்மெலிதிது; இதனி
ற்சுழிதிது; இதனின்முதிதிது; இதனினைதிது; இதனிற்சிற்றி
திது; இதனிணிழித்ததிது; இதனிற்புதிதிது; இதனிற்பழைதிது;
இவனினைவனிவன்; இவனினைவையனிவன்; இதனினைமறுமிது;
இதனிற்பலவிவை; இதனிற்சிலவிவை. எ-ம். அச்சம்—கள்ளரின
ஞ்சம். எ-ம். ஆக்கம்—வாணிகத்திறையினன். எ-ம். தீர்தல்—விரிற்
றீர்த்தான். எ-ம். பற்றுவிடுதல்—காமத்திற்பற்றலிட்டான். எ-ம்.
வரும்.

அச்சமுதலிய நான்குமொழித்து ஒழிந்த இருபத்துநான்கும்
ஒத்தபுண்புவேறுபாடுபற்றிப் பொருட்பொருள் விரித்தவாறு.

அன்னபிறவுமென்றதனால், அவனினைரியனிவன்; அதனிற்
செய்த்திது; இதழ்ச்சியிற்கெட்டான்; மெழ்ச்சியின் மைத்துற்றான்
என்பனபோல்வன கொள்க.

பலவாய்பாட்டோடு வழக்கின்கட்பயின்று வருதலுடைமை
யாற்பொருட்பொருள் இதற்குச் சிறப்படைத்தாகலின், பெரும்
பான்மையும் அதனையே விரித்தார். (௧௭)

எக. ஆறு குவதே,

அதுவெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
தன்னினும் பிறிதினு மிகுன திதுவெனு
மன்ன கிளவிக் கிழமைத் திதுவே.

இ - ள். அதுவெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்று
மைச்சொல் ஆறுவதாம். அது உடையதாய் கிறுத்தன்னனும் பிறி

தொன்றானும் இதனதிதுவென்பதுபட கிற்குமதனூற் கிளவியிறோ
ன்றங்கிழமையைப் பொருளாகவுடைத்த. எ-று. எனவே, ஆறு
வது கிழமைப்பொருட்டென்றும், அக்கிழமை தன்னான் வந்த தற்
கிழமையும் பிறிதான் வந்த பிறிதின் கிழமையுமென இரண்டென்
றும் கூறியவாரும்.

தன்னென்றது தன்னோடொற்றமையுடைய பொருளை. பிறி
தென்றது தன்னின் வேறுகிய பொருளை.

அஃதேல், தன்னினும் பிறிதினுமாகிய கிழமைத்தென்னுது
இதனதிதுவெனு மன்னகிளவிக் கிழமைத்தென்றதென்னையெனி
ன்;—பொருட்கிழமையும், பண்புக்கிழமையும், தொழிற்கிழமையும்,
அவைபொலவனவுமெனக் கிழமைதாம் பல, அவற்றுளொன்று
சுட்டாது இதனதிதுவென்னுஞ்சொல்லாற்றோன்றங் கிழமைமா
த்சீரம் சுட்டுமென்றற்கு இதனதிதுவெனுமன்ன கிளவிக் கிழமைத்
தென்றார்.

இதனலிவையென்னும் பன்மையுருபுத் தொடருமடக்குதற்கு
அன்னகிளவியென்றார்.

ஒன்று பல சூழீஇய தற்கிழமையும், வேறு பல சூழீஇய தற்கி
ழமையும், ஒன்றியற்கிழமையும், உறுப்பின்கிழமையும், மெய்திரிக்
தாய தற்கிழமையுமெனத் தற்கிழமை ஐத்துவனகப்படும்.

பொருளின்கிழமையும், கிலத்தின்கிழமையும், காலத்தின்கிழ
மையுமெனப் பிறிதின்கிழமை மூவகைப்படும். அவற்றிற்குதா ரணம்
முன்னர்க் காட்டுதம். “(கஅ)

அஃ. இயற்கையி னுடைமையின் முறைமையிற்கிழமை
செயற்கையின்முதுமையின்வினையினென்ற [யிற
கருவியிற் றுணையிற் கலத்தின் முதலி
னொருவழி யுறுப்பிற் சூழவி னென்ற
தெரிந்துமொழிச் செய்தியி னிலையின் வாழ்ச்சியிற்
றிரித்துவேறு படுஉம் பிறவு மன்ன
கூறிய மருங்கிற் றோன்றுங் கிளவி
யாறன் பால வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். இயற்கை முதலாக வாழ்ச்சியீராகச் சொல்லப்பட்ட
னவும் திரித்து வேறுபடுமென்னிறவுமாகிய மேற்கூறப்பட்ட கிழ
மைப்பொருட்கட் டோன்றுஞ் சொல்லெல்லாம் ஆறும்வேற்று
மைத்திறத்தனவென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

திரிந்து வேறுபடேமன்னபிறவுமென்றானும், திரிந்து வேறுபடுதல் அன்னபிறவுமென்றதனாற்றுவப்படுவனவற்றுள் ஒருவாணவற்றிற்கே சொல்க.

உ-ம். எள்ளது குப்பை; படையது குழாம் என்பன குழுவெனக் கிழமை. அவை முறையானே ஒன்று பல குழீஇயதும் வேறு பல குழீஇயதும். சாத்தனதுயற்கை; நிலத்தகலம் என்பன இயற்கைக்கிழமை. சாத்தனது நிலைமை; சாத்தனதுநிலைமை என்பன நிலைக்கிழமை. இவையொன்றியற்கிழமை. யானையதுகாடு; புலியதுகாடு என்பன உறுப்பின்கிழமை. உறுப்பாவது பொருளினேகதேசமென்பதறிவித்தற்கு ஒருவழியுறுப்பென்றார். சாத்தனது செயற்கை; சாத்தனது கற்றறிவு என்பன செயற்கைக்கிழமை. அரசனது முதுமை; அரசனது முகிர்வு என்பன முதுமைக்கிழமை. முதுமையென்பது பிரிதோர் காரணம் பற்றாது காலம் பற்றி ஓர்தலையாக அப்பொருட்கட்டோன்றும் பருவமாகலிற் செயற்கையுளடக்காது வேறு கூறினார். சாத்தனது தொழில்; சாத்தனது செலவு என்பன வினைக்கிழமை. இவை மெய்நிரிந்தாய தற்கிழமை. சாத்தனதுடைமை; சாத்தனது தோட்டம் என்பன உடைமைக்கிழமை. மறியதுதாய்; மறியது தந்தை என்பன முறைமைக்கிழமை. இசையது கருவி; வணிகலத்தது திகிரி என்பன கருவிக்கிழமை. அவனது துணை; அவனதுணக்கு என்பன துணைக்கிழமை. நிலத்தொற்றிக்கலம்; சாத்தனது விலைத்தீட்டு என்பன கலக்கிழமை. ஒற்றியது முதல்; ஒற்றியது பொருள் என்பன முதற்கிழமை. கபிலாது பாட்டி; பாணாது பாட்டியல் என்பன செய்யுட்கிழமை. தெரிந்து மொழியாற் செய்யப்படுதலிற் தெரிந்துமொழிச்செய்தியாயின. இவை பொருட்பிரிதின்கிழமை. முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; வெள்ளியதாட்சி என்பன கிழமைக்கிழமை. காட்டியாணை; யானையது காடு என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமை. அவற்றுண் முருகனது குறிஞ்சிநிலம்; யானையது காடு என்பன நிலப்பிரிதின்கிழமை. காட்டியாணை என்பது பொருட்பிரிதின்கிழமை. வனையது காலப்பிரிதின்கிழமை.

திரிந்து வேறுபடேமன்னபிறவுமென்றதனால், எட்சாந்து; கோட்டுதாறு; சாத்தனதொப்பு; தொனையதுவிரி; பொருளதுகேடு; சொல்லது பொருள் என்னுந்தொடக்கத்தன கொள்க. அவற்றுள் எட்சாந்து; கோட்டது தாறு என்பன முதலாயின முழுவதுஉத்திரிதலின், வேறு கூறினார்.*

மேற்சொல்லப்பட்ட தற்கிழமை பிரிதின்கிழமையென்பனவற்றை விரித்தவாறு. (௧௯)

அக. ஏழா குவதே,
கண்ணெனப் பெயரிய வேற்றுமைக் கிளவி
வினைசெய் யிடத்தி னிலத்திற் காலத்தி
னனைவகைக் குறிப்பிற் றோன்று மதுவே.

இ - ள். கண்ணெனப் பெயர் கொடுத்தோதப்பட்ட வேற்றுமைச்சொல் ஏழாவதாம். அது வினைசெய்யாநின்றவாகிய இடத்தின் கண்ணும், நிலமாகிய இடத்தின்கண்ணும், காலமாகிய இடத்தின் கண்ணுமென அம்மூவகைக்குறிப்பின் கண்ணுந்தோன்றும். எ - று. எனவே, ஏழாவது இடப்பொருண்மைத்தென்றவாறாம்.

குறிப்பிற்றோன்றுமதுவென்றது அவற்றையிடமாகக் குறித்த வழி அவ்வேற்றுமை தோன்றுமென்றவாறு. எனவே, இடமாகக் குறிக்கப்பட்டதவழி அப்பெயர்க்கண் வேற்றுமைதோன்றாதென்பதாம்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனான் ஏனைவேற்றுமைச்சொற்களும் அவ்வப்பொருட்கட் குறிப்பில்வழி அவ்வப்பெயர்க்கண் வாராமை கொள்க.

உ-ம். தட்சிப்புடைக்கண் வந்தான்; மாடத்தின்கணிநுந்தான்; கூதிர்க்கண் வந்தான் என வரும். (20)

அஉ. கண்கால் புறமக முள்ளுழை கீழ்மேல்.
பின்சா ரயல்புடை தேவகை பெனாஅ
முன்னிடை கடைதலை வலமிட மெனாஅ *
வன்ன பிறவு மதன்பால வென்மனார்.

இ - ள். கண் முதலாக இடமீறாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தொன்பதபொருளும் அவைபோல்வன பிறவும் ஏழாவதன்றிறத்தன. எ - று.

கண்ணென்னும் பொருளாவது 'கண்ணின்னு கூறுதலாற்றா னவனாயின்.' எ-ம். 'கண்ணகன்னாலம்.' எ-ம். கண்ணென்னுயிடைச் சொல்லாணுணர்ந்தப்பரிம் இடப்பொருண்மை. தேவகையென்பது திசைக்கூறு. கண்கால்புறமகமுன்னென்பன முதலாயினவற்றதுபொருள்வேற்றுமை வழக்கு நோக்கியுணர்ந்துகொள்க.

கண்ணின்று சொல்லியானே என்கண்ணின்றிலைசொல்லற்பா லையல்லை என்றும், ஊர்க்காற்செய்யை ஊர்க்கட்செய் என்றும், ஊர்ப்புறத்து கின்ற மாதத்தை ஊர்க்கண்மாம் என்றும், எயிலகத்துப் புக்கானை எயிற்கட்டிக்கான் என்றும், இல்லுளிருந்தானே இற்கணி

ருந்தான் என்றும், அரசனுழையிருந்தானே அரசன்கணிருந்தான் என்றும், ஆலின்கீழ்க்கிடந்தாலாவை ஆலின்கட்டிடந்தது என்றும், மரத்தின்மேலிருந்த குரங்கை மரத்தின்கணிருந்தது என்றும், ஏர்ப்பின்சென்றானே ஏர்க்கட்சென்றான் என்றும், காட்டுச்சாரோடுவதனைக் கட்டின்களேமும் என்றும், உறையூர்க்கயனின்ற சிராப்பள்ளிக்குன்றை உறையூர்க்கட்டுன்று என்றும், எயிற்புடைநின்றனரைய எயிற்கணினாரர் என்றும், வடபால்வேங்கடம் தென்பாற்குமரி என்பனவற்றை வடக்கண்வேங்கடம் தெற்கட்குமரி என்றும், புலிமுன்பட்டானைப் புலிக்கட்பட்டான் என்றும், தூலினிடையுங்கடையுந்தலையின்ற மங்கலத்தை தூக்கண்மங்கலம் என்றும், கைவலத்துள்ளதனைக் கைக்கணுள்ளது என்றும், தன்னிடத்து நிகழ்வதனைத் தன்கணிகழ்வது என்றும், அவ்விடப்பொருள்பற்றி ஏழாம்வேற்றுமை வந்தபாறு கண்டு கொள்க.

எனாவென்பது எண்ணிடைச்சொல்.

கண்முதலாயினவெல்லாம் உருபென்றாரால் உரையாசிரியரெனின்;—உருபாயின், ஏழாவதற்குக் கண்ணென்பது உருபாதல் மேலே பெறப்பட்டமையாற் பெயர்ந்துங் கண்காவென்றல் கூறியது கூற்றினாகலானும், ஊர்ப்புறத்திருந்தான், ஊரகத்திருந்தான், கைவலத்துள்ளது கொடுக்கும் எனப் புறம் அகம் வலமென்பனவற்றவழி அத்துச்சாரியை கொடுத்துநாரணங்காட்டினமையானும், அவர்க்குக் கருத்தன்றென்க. உருபல்லவேல், என்னுழை, என்முன் என நிலைமொழி உருபிற்கோதிய செய்கை பெற்றவாறென்றையெனின்;—‘அதற்பொருட்டாகலின்’ எனவும் ‘தம்நுடைய தண்ணையுந் தாமும்’ எனவும் உருபின்பொருள்பட வரும் பிறமொழி வந்துழியும் நிலைமொழி அச்செய்கை பெற்று நின்றலின், அச்செய்கை உருபுபுணர்ச்சிக்கேயென்னும் யாப்புறவின்றென்க.

அன்னபிறவுமென்றதனால், பொருட்கணுணர்வு, என்கணர்வுபுடையன், மலர்க்கணுற்றம், ஆகாயத்துக்கட்பருத்து என்னுந்தொடக்கத்தன கொள்க. (உக)

அங் வேற்றுமைப் பொருளை விரிக்குங் காலை
யீற்றுநின் நியலுந் தொலகவயிற் பிரிந்து
பல்லாறாகப் பொருள்புணர்ந் திணைக்கு
• மெல்லாச் சொல்லு முரியாவென்ப. *

* இச்சூத்திரத்துக்குச் சேனாவரையர் முதலாயினர் உரைத்த உரையைச் சிவஞானமுனிவர் மீறுத்து வேறுரையுரைத்தார். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி ௩௭ ம் ௩௮ ம் பக்கங்களிற்காண்க.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகையை விரிக்குமிடத்து, வேற்றுமைமையன்றி, அன்மொழித்தொகையை விரிப்புழிப் பல்லாற்றான் அன்மொழிப்பொருளொடு புணர்ந்து வரும் எல்லாச்சொல்லும், விரிக்கப்படும். ஏ - று.

உருபு தொகப் பொருணிற்றலின், வேற்றுமைத் தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றார். தொகையை வேற்றுமைப்பொருளென்றும், பொருளென்றும், யாண்டுமான்ப.

அன்மொழித்தொகை பண்புத்தொகை முதலாகிய தொகை இறுதி நின்றியறலின், ஈற்றுநின்றியலுத்தொகையென்றார்.

தாழ்குழல், பொற்றொடி, மட்காரணம் என்னும் அன்மொழித்தொகைகளை விரிப்புழி, தாழ்குழலையுடையாள், பொற்றொடியையணிந்தாள், மண்ணாகிய காரணத்தானியன்றது என வரும் உடையையும், அணிதலும், இயறலும், கருங்குழற்பேதை, பொற்றொடியரிவை, மட்குடம் என்னும் வேற்றுமைத்தொகைகளை விரிப்புழியும், கருங்குழலையுடைய பேதை, பொற்றொடியையணிந்தவரிவை, மண்ணாயின்ற குடம் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பொருள்புணர்ந்திசைக்குமெனவே, இருதொகைக்கண்ணும், ஒருவாய்பாட்டானன்றிப் பொருள் சிதையாமலுணர்த்துதற்சேற்றவாய்பாடெல்லாவற்றானும், வருமென்பதாம். அவ்வாறாதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுக்கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகையிற் சொற்பெய்த விரித்தல் யாண்டுப் பெற்றமெனின்;—அதுவும் அதுவாதமுதகத்தான் ஈண்டேபெற்றமென்க. பெறவே, இரண்டுதொகையும் விரிப்புழி வரும் வேறுபாடு கூறியவாறாம்.

இதனை “வேற்றுமைத் தொகையே புவமைத் தொகையே” என்றுஞ்ஞத்திரத்தின் பின் வைக்கவேனின்;—அதுவுமுறையாயினும், இனி வருஞ்ஞத்திரங்களான் வேற்றுமைத்தொகை விரிப்பறிய மயக்கமுணர்த்துதலான், ஆண்டுப்படுமுறைமைபுணர்த்துதல் ஈண்டுமியைபுடைத்தென்க.

உரையாசிரியர் இரண்டுஞ்ஞத்திரமாக அறுத்து ஆசிரியர்மதவி கற்பங்கூறித் தம்மதமிதுவென்பது போதா ஒன்றாகவுரைப்பாருமுளரென்றார். இரண்டாய் ஒன்றாயவழிப் பிறிதுரையின்மையின், உரையாசிரியர்கருத்திதுவேயாம். (உஉ)

வேற்றுமைமையன்முற்றிற்று.

மூன்றாவது

வேற்றுமைமயங்கியல்.

அச. கரும மல்லாச் சார்பென் கிளவிக்
குரிமைபு முடைத்தேகண்ணென்வேற்றுமை.

மேற்கூறப்பட்ட வேற்றுமை தம்முண்மயங்குமாறுணர்த்திய வெடுத்துக்கொண்டார். அம்மயக்கம் இருவகைப்படும்; பொருண்மயக்கமும், உருபுமயக்கமுமென. பொருண்மயக்கமாவது தன்பொருளிறீராது பிறிதொன்றன்பொருட்கட்சேறல். உருபுமயக்கமாவது தன்பொருளிறீர்க்குச் சேறல். “யாத னுருபிற் கூறிற் றாயி னும்” என்பதனான் உருபுமயக்கமுணர்த்தினார்; அல்லனவற்றையெல்லாம் பொருண்மயக்கமுணர்த்தினார். இவ்விருவகைமயக்கமுமுணர்த்துதலான், இவ்வோத்து வேற்றுமைமயங்கியலென்னும் பெயர்த்தாயிற்று. மயக்கமேயன்றி வேற்றுமைக்கோதிய இலக்கணத்திற் பிறழ்ந்து வழியுமைவனவும் பிறவும் இயைபுடையன என்கிறார்த்துதலான், இச்சூழி பன்மைகோக்கிச் சென்ற குறிபெனவுணர்க.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள். இரண்டாவதற்கோதப்பட்ட சார்புபொருண்மை கருமச்சார்புக் கருமமல்லாச்சார்புமென இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள், கருமச்சார்பு நூணைச்சார்த்தான் எனவொன்றையொன்று மெய்யுறுதலாம். கருமமல்லாச்சார்பு மெய்யுறுதலின் அரகரைச்சார்த்தான் என வருவதாம். கருமமல்லாத சார்புபொருண்மைக்கு உரித்தாய் வருதலுமுடைத்து ஏழாவது: ஏ-று.

உ-ம். அரசர்கட்சார்த்தான் என வரும்.

கருமமாவது ஈண்டு மெய்யுறுதலாயின், அரசர்கட்சார்த்தான் என்புழி, உறுதலின்மையிற் சார்பாமாதென்னெயெனின்;—நூண்பற்றாக இருசாத்தன் சார்த்தாற்போல அரசர் பற்றாக அச்சார்த்தா னெழுருதலிற் சார்பாயிற்றென்பது.

உம்மை எதிர்மறை.

நூணின்கட்சார்த்தான் எனக் கருமச்சார்ச்சிக்கண் ஏழாவது சென்றற்படுமிழக்கென்னெயெனின்;—அன்னதோர்வழக்கின்மையே பிறிதில்லையென்க. இக்காலத்து அவ்வாறு வழங்குபவாலெனின்;—கருமமல்லாச்சார்ச்சிக்கண் வருமுருபைச் சார்த்தலெப்புமை

எ

யாற் கருமச்சார்ச்சிக்கண்ணுங்கொடுத்து உலகத்தார் இடைத்தெரி
வின்றி வழங்குவின்றொனவேபடும்; ஆசிரியர் கருமமில்வாச்சார்
பென்னைவியென விதந்துகூறினமையானென்பது. (க)

அரு. சினைசிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும் •
வினைசிலை யொக்கு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். சினைமேனிற்ருஞ் சொல்விற்கு இரண்டாவதும் ஏழா
வதும் வினைசிலைக்கண் ஒக்குமென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

உ-ம், கோட்டைக்குறைத்தான்; கோட்டின்கட்டுறைத்தான்
என வரும்.

வினைக்குறிப்பை நீக்குதற்கு வினையென்றார்.

வினைசிலையொக்குமென்றாரேனும், புதுதல் பழித்தலென்னுந்,
தொடக்கத்தனவொழித்து மயங்குதற்கேற்கும் அறுத்தல் குறைத்த
ன்றதலாயின வினையே கொள்ளப்படும்.

இரண்டாவதன்பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதாயினும், சிறு
வரவிறன்றி இரண்டாவதுபோல ஏழாவது வழக்கின்கட்பயி
ன்ற வருதலின், ஒக்குமென்றார்; அது காரணத்தால், கருமமில்
வாச்சார்ச்சிக்குஞ் சினைக்கிளவிக்கும் ஏழாவது உரிமையுடைத்
தென உடன்கூறுது; வேறு கூறினாரென்பது. (உ)

அசு. கன்றலுஞ் செலவு மொன்றுமார் வினையே.

இ - ள். கன்றற்பொருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் சேலவுபொ
ருண்மேல் வருஞ்சொல்லும் இரண்டாவதற்கும் ஏழாவதற்கும் ஒரு
தொழில். எ - று.

உ-ம், குகினைக்கன்றினான்; குகின்கட்கன்றினான்; நெறியைச்
சென்றான்; நெறிக்கட்சென்றான் என வரும்.

பொருள்பற்றியோதினமையால், குகினையிவறினான்; குகின்
கணவறினான்; நெறியைநடந்தான்; நெறிக்கடைந்தான் என வரு
வனவுங்கொள்க.

இரண்டாவதற்கு இப்பொருள் மேலே கூறப்பட்டமையால்,
கன்றல் செல்வென்னும் பொருட்டு ஏழாவதுமுரித்தென் றோதல்
கருமமெனின்;—அங்கனமோதின் ஏழாவதன்வரவு சிறுபான்மை
யென்பதபடும்; ஆகலின் உடனேகூறினாரென்பது.

சினைசிலைக்கிளவி நீனைமொழிவரையறையாகலானும், இது
வருமொழி வரையறையாகலானும், வேறு கூறினாரென்பது. (கூ)

அள. முதற்சினைக் கிளவிக் கதுவென் வேற்றுமை

• முதற்கண் வரினே சினைக்கை வருமே.

இ - ன். முதற்சொல்லோடு தொடர்த்த சினைச்சொல்லிற்கு, ஆறும்வேற்றுமை முதற்கண் வருமாயின், சினைச்சொல்லின்கண் இரண்டாம்வேற்றுமையே வரும். எ - று.

உ-ம், யானையது கோட்டைக் குறைத்தான் என வரும்.

“சினைக்கிலைக் கிளவிக் கையுங் கண்ணும்” என்றதனான் முதற் சினைக்கிளவிக்கும் இரண்டிவேற்றுமையுமெய்துவதனை நியமித்த வாறு. இது வருஞ்சூத்திரத்திற்கு மொக்கும். (சு)

அ.அ. முதன்மு னைவரிற் கண்ணென் வேற்றுமை

சினைமுன் வருத நெள்ளி தென்ப.

இ - ன். ஆம்முதற்சினைக்கிளவிக்கண், முதற்சொன்முன் ஐகாரவேற்றுமை வரின், சினைச்சொன்முன் கண்ணென்னும் வேற்றுமை வருதநெள்ளிது. எ - று.

உ-ம், யானையைக் கோட்டின்சுக்குறைத்தான் என வரும்.

தெள்ளிதென்றதனான், யானையைக் கோட்டைக் குறைத்தான் எனச் சிறுபான்மை ஐகாரவேற்றுமையும் வருமென்பதாம்.

சினைக்கிளவிக்கண் மயக்கமுணர்த்துகின்ற சூத்திரத்திடைக் “கன்றலுஞ் செலவும்” என்னுஞ்சூத்திரம் வைத்ததெனையெனின்;—ஐயுங்கண்ணுமென்பது அதிகாரத்தான் வரச் சூத்திரஞ் சுருங்குமாகலின், “சினைக்கிலைக்கிளவிக்கு” என்னுஞ் சூத்திரத்தின்பின் அதனை வைத்தாரென்பது. (ஊ)

அ.க. முதலுஞ் சினையும் பொருள்வேறு படாஅ

துவலுங் காலைச் சொற்குறிப்பினவே.

இ - ன். முதலுஞ்சினையும் முதலாயது முதலையாய்ச் சினையாயது சினையையாய்த் தம்முள் வேறுபொருளாகா. சொல்லுங்கால், சொல்லுவானது சொல்லுதற்குறிப்பினான் முதலென்றுஞ் சினையென்றும் வழங்கப்படும். எ - று.

சொற்குறிப்பினைவன்றது முதலெனப்பட்டதானே தன்னைப் பிறிதொன்றற்கு ஏகதேசமாகக் குறித்தவழிச் சினையுமாம்; சினையெனப்பட்டதானே தன்கணைகதேசத்தை நோக்கி முதலெனக் குறித்தவழி முதலுமாமென்றவாறு.

கோட்டது துனியைக் குறைத்தான்; கோட்டை துனிக்கட் குறைத்தான்; கோட்டை துனியைக்குறைத்தான் என முதற்கோதப்பட்ட உருபு சினைக்கண்ணும் வந்ததாலென்று ஐயுற்றார்க்கு, கருத் துவகையாற் கோடென்பது ஆண்டு முதலாய் நின்றவின், முதலிற் கோதிய உருபே முதற்கண் வந்ததென, ஐயமகற்றியவாறு. (க)

கூ0. பிண்டப் பெயரு மாயிய றிரியா

பண்டியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இ - ன். பிண்டத்தையுணர்த்தும் பெயரும் முதற்சினைப் பெயரியல்பிற்றிரியா; அவ்வாறு அவற்றை முதலுஞ்சினையுமாக வழங்குதல் மேற்கொட்டு வழங்கி வாராகின்ற கூற்றான் மருவிய முறை. எ - று.

பிண்டம் பலபொருட்டொருதி.

ஈண்டு ஆயியறியாவென மாட்டெறித்தது, முதற்சினைக்கின விக்குப்போலப் பிண்டப்பெயர்க்கு முதற்கண் ஆறாவது வரிற் சினைக்கு இரண்டாவது வருதலும், முதற்கு இரண்டாவது வரிற் சினைக்கு ஏழாவதுவருதலும், சிறுபான்மை இரண்டாவது வருதலுமாம்.

உ-ம். குப்பையது தலையைச் சிதறினுன்; குப்பையைத் தலைக் கட்சிதறினுன்; குப்பையைத் தலையைச் சிதறினுன் என வரும்.

பிண்டமும் முதலுஞ்சினையுமேயாகலின் வேறு கூறல்வேண்டாவெனின்;—குப்பையென்புழி, தொக்க பலபொருள்ல்லது, அவற்றின் வேறாய் அவற்றையென்று தானொன்றெனப்படும் பொருளின்மையின், தொல்லாசிரியர் அதனை முதலென்று வேண்டார்; அதனான் வேறு கூறினாரென்பது. படை காடு கா முதலாயினவுமன்ன.

கூக. ஒருவினை யொடுச்சொ லுயர்பின் வழித்தே.

இ - ன். அதனொடியைந்த ஒருவினைக்கிளவியென மூன்றாவதற்கோதிய ஒருவினையொடுச்சொல் உயர்பொருளையுணர்த்தும் பெயர்வழித் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். அரசனொடியைர் வந்தார்; ஆசிரியனொடு மாணக்கர் வந்தார் என வரும்.

உயர்பொருட்பெயர்வழி ஒடுக்கொடுக்கவெனவே, உயர்பின் வழிச் சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தார் என இருபெயரும் எழுவாயாய் நிற்குமென்பதாம்; நாயொடு கடிபிவந்தான் என இழிபெயர்க்கண்ணும் ஒருவினையொடுச்சொல் வந்ததாலெனின்;—யாதானுமோராற்றான் அதற்குயர்புண்டாயினல்லது அவ்வாறு கூறார்; கூறு

பவாயின், அஃது ஒருவினையொழிச்சொல்லெனப்படாது, கைப்பொருளொழி வந்தான் என்பது போல, அது தனக்குண்டாக வந்தானென்ப் பிறிதொருள் படுவதோரொடுபொருளாமென்க.

இதனை வேற்றுமையோத்தின்கண் “அதனினியறல்” என்னுஞ்ஞாத்திரத்தின்பின் வையாது ஈண்டு வைத்ததென்னையெனின்;—வேற்றுமையது பெயரும் முறையுந் தொகையும் பொதுவகையான் அவற்றிலக்கணமும் உணர்த்தியதல்லது, இன்னவேற்றுமை இன்னபொருட்கண் இன்னவாறுமென்னும் விசேடவிலக்கணங்கிகரம்பட்டிழன்றாகலான், ஆண்டு வையாது, மூன்றாவது இப்பொருட்கண் இவ்வாறுமென விசேடவிலக்கணம் “மூன்றனு மைந்தனும்” எனக் கூறுகின்றாராகலின், அதனோடியைய ஈண்டு வைத்தார்; இதுவும் ஒருபொருள்பற்றி யோதுகின்ற விசேடவிலக்கணமாகலானென்பது. (அக)

கஉ. மூன்றனு மைந்தனுந் தோன்றக் கூறிய
வாக்கமொடு புணர்ந்த வேதுக் கிளவி
நோக்கோ ரனைய வென்மனா புலவர்.

இ - ன். மூன்றும்வேற்றுமைக்கண்ணும் ஐந்தாம்வேற்றுமைக்கண்ணும் விளங்கச் சொல்லப்பட்ட ஆக்கத்தோடு கூடிய ஏதுச் சொல் அவ்வேதுப்பொருண்மையை நோக்குநோக்கு ஒருதன்மைய. எ - று.

உ-ம். வாணிகத்தானாயினான்; வாணிகத்தானாய பொருள். எ-ம். வாணிகத்தினாயினான்; வாணிகத்தினாய பொருள். எ-ம். வரும்.

வாணிகத்தான், வாணிகத்தின் எனவுருபொடு தொடர்ந்து இன்ற சொல்லை ஏதுக்கிளவியென்றார்.

“அதன்வினைப்படுதலதனிஞாதல்” என்றும் “புதுமைபழமையாக்கம்” என்றும் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் ஏதுப்பொருண்மேற்கூறப்பட்டமையான் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அந்நன்று: பிரிநிலையேகாமுதலாகிய இடைச்சொல்லும் ஒருசார்வினைச்சொல்லும் முன்னோதப்பட்டனவேனும், எச்சமாதலொப்புமையான் எச்சவாராய்ச்சிக்கண் அவை தம்மையே ‘பிரிநிலை வினையே பெயரே பொழியினை—யெதிர்மறை யும்மை’யெனவே சொல்லே” எனப் பின்னும்கூறினாற்போல, ஏதுப்பொருண்மை மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்கும் மேற்கூறப்பட்டதாயினும், மயக்கமாதலொப்புமையான் மயக்கவாராய்ச்சிக்கண் ஈண்டுக்கூறினாராகலின், கூறி

யது கூறலென்னும் சூற்றயின்றென்பது. இஃது “அச்சக்கிளவி” என்பதற்குமொக்கும்.

அஃதேல், மயக்கமாவது ஒருவேற்றுமை பிற்தொன்றன்பொருட்கட்சேறலன்றே; ஏதுவின்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதுத் தம்பொருளேபற்றி நின்றவின் மயக்கினவெனப்பட்டாவெனின்—கன்று சொன்னாய். ஏதுப்பொருண்மை தனக்குரியவாற்றான் அவற்றிற்குத் தன்பொருளாயினவாறுபோலப் பிற்தொன்றற்குரிய வாற்றாற் பிற்தொன்றன்பொருளாதலுமுடைமையின், அம்முகத்தான் மயக்கினவெனவே படுமென்பது. அல்லதூஉம், ஒருபொருட்கண் இரண்டிருபுசென்ற துணையான் மயக்கமாயின்றெனினும் மையுமே.

ஆக்கமொடு புணர்ந்தவேதுக்கிளவியெனவே, ஆக்கமொடு புணராத ஞாபகவேதுப்பொருண்மைக்கண் வரும் இன்னும் ஆனும் ஒத்த வரவினவல்லவென்பதாம். ஆண்டைந்தாவது பெருவரவிற்றெனக் கொள்க. (க)

கூட. இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமவ்
விரண்டன் மருங்கி னேதுவு மாகும்.

இ - ள். “நோக்கலினஞ்சலின்” என இரண்டாவதற்கோதிய நோக்கப்பொருண்மை நோக்கிய நோக்கமும் நோக்கனோக்கமுமென இரண்டுவகைப்படும். நோக்கிய நோக்கம் கண்ணுனோக்குதல். நோக்கனோக்கம் மனத்தானொன்றனை நோக்குதல். *அந்நோக்கனோக்கமாகிய பொருள் மூன்றாவதற்கும் ஐந்தாவதற்குமுரிய வதுப்பொருண்மையுமாம். எ - து.

நோக்கனோக்கத்தானோக்கப்படும் பொருளை நோக்கனோக்கமென்றார்.

நோக்கனோக்கமவ்விரண்டன் மருங்கினேதுவுமாகுமெனவே, அவ்வேதுப்பொருண்மைக்குரிய இரண்டிருபும் அவ்வேதுப்பொருண்மையற்றிராது இரண்டாவதன்பொருட்கண் வருமென்பதாம். ஞாபகடைப்பொருட்கண் வருவனவற்றிற்கு மீதொக்கும்.

உ-ம். ‘வானோக்கி வாழு முயிரெல்லா மன்னவன்—கோனோக்கி வாழும் குடி’ என்புழி,வானை நோக்கி வாழும்,கோலை நோக்கி வாழும் என விரண்டாவது வருதலேயன்றி, வானோக்கி வாழும், வானினோக்கி வாழும், கோலானோக்கிவாழும், கோலினோக்கிவாழும் என மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஏதுவாயினவாதென்றையெனின்;—உயிருக்குடியும் வாயையு
ங்கோலையுநோக்குவது அவற்றினையு பயன்பற்றி அவற்றைத் தாமி
ன்றியமைபாமையன்றே; அதனான் அவ்வாறு பயன்படுவன அவற்
றதின்றியமைபாமைக்கு ஏதுவாதனுமுடையவென்பது. அஃதேல்,
வானுங்கோலும் ஏதுவாயவழி நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்
லுமெனின்;—அற்றன்று: கண்ணாட்டுத்தினான் என்றவழிக் கண்
னோ செயப்படுபொருளாதலும் பெறப்பட்டாற்போல, வானுநோக்
கும், கோலானோக்கும் என்புழியும் அவைதாமே செயப்படுபொரு
ளாதலும் பெறப்பட்டமையால், நோக்கப்படுவன பிறவாவான் செல்
லாவென்பது. (க0)

கூசு. அதுவென் வேற்றுமை யுயர்திணைத் தொகைவயி
னதுவெ னுருபுகெடக் குகரம் வருமே.

இ - ள். ஆறும்வேற்றுமைப்பொருண்மேல் வரும் உயர்திணை
த்தொகைக்கண் உருபு விரிப்புழி அதுவென்னுருபு கெட அதன்
பொருட்கண் நான்காருருபு வரும். எ-று.

எண்டு அதுவெனுருபு கெடுதலாவது அவ்வுருபாண்டு வாராமை.

நம்பி மகன், நங்கை கணவன் என்னுந்தொகைகளை விரிப்புழி,
நம்பிக்கு மகன், நங்கைக்குக் கணவன் என நான்கனுருபு வந்த
வாறு கண்டுகொள்க.

உயர்திணைத்தொகைவயி னதுவெனுருபு கெடக் குகரம் வரு
மென்றதனான், ஆறனுருபு அஃறிணைப்பாறோன்ற சிற்றல் பெற்றும்.

உயர்திணைத்தொகைவயின் ஆளுவதனை விலக்கி நான்காவதே
சேறலின், “இதனதிதுவீற்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும்
பொருளோடு உடன் வையாது இதனை வேறு கூறினார். (கக)

கூடு. தமிழாறு தொழிற்பெயர்க்கு கிரண்டு மூன்றுங்
கடிநிலை யிலவே பொருள்வயி னான.

இ - ள். தனக்கேயுரித்தாய் நில்லாது ஒருகால் ஈற்றுப்பெய
ரொடுஞ் சென்று தமிழாறுதொழிலொடு தொடர்ந்த பெயர்க்கு இர
ண்டாவதும் மூன்றாவதும் கடியப்படா, அவ்வேற்றுமை தொக
அவற்றின்பொருணிற்றுத் தொதையிடத்து எ - று.

உ-ம். புலிகொன்றயானை; புலிகொல்யானை என்புழிப் புலி
யைக்கொன்ற யானை. எ-ம். புலியாற்கொல்லப்பட்ட யானை. எ-ம்.
இரண்டாவதும் மூன்றாவதும் மயங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

கொன்ற, கொல்லென்பன வீணமுதற்பொருட்டுரியவாகப் புலியென்பது செயப்படுபொருளாயவழியல்லது இரண்டாவது வாராமையானும், அச்சொற்கள் செயப்படுபொருட்டுரியவாகப் புலி வீணமுதலாயவழியல்லது மூன்றாவது வாராமையானும், இவை ஒருபொருட்கண் வந்தனவன்மையின், மயக்கமாமாதெண்ணையெனின்:—ஒருபொருட்கண் வாராமையின் மயக்கமெனப்படாதாயினும், தமொறுதொழிற்றொகைக்கண் இரண்டும் வந்து நின்றலின் மயக்கப்பாற்படுமென்பது. (கஉ)

கக. ஈற்றுப்பெயர் முன்னர் மெய்யறி பனுவலின்
வேற்றுமை தெரிப வுணரு மோரே.

இ - ள். தமொறுதொழிலொடு புணர்ந்த பெயருள், இறுதிப் பெயர்முன்ஈர்ப் பொருள் வேறுபாடுணர்த்ததுஞ்சொல் வரின், அச்சொல்லான் அப்பொருள்வேற்றுமை தெரிவர் உணர்வோர். எ-று.

உ-ம். புலிகொல்லாண யோடாரின்றது; புலிகொல்லாணக்கோடு வந்தன என வரும்.

பிறமயக்கம்போலாது ஈண்டுப் பொருள்வேறு பாடுணர்த்தல் லது உருபு வரிக்கவகாமையின், மெய்யறிபனுவலின் வேற்றுமை தெரிபவென்றார்.

முன் புலியைக் கொன்ற யாண பின் பிறிதொன்றானிதத் துழியும் புலிகொல்லாணக்கோடு வந்தனவென்ப; அவ்வழிக் கொன்றது, கொல்லப்பட்டதென்னும் வேறுபாடு குறிப்பாணுணரப்படுமென்பார் உணருமொரென்றார். பிறவுமன்ன. (கங)

கௌ. ஒம்படைக் கிளவிக் கையு மாணுந்
தாரம்பிரி விலவே தொகைவரு காலே.

இ - ள். ஒம்படைப்பொருண்மைக்கு ஐகாரவுருபும் ஆனுருபும் ஒத்தவுரிமைய, அவ்வேற்றுமை தொக்கவழி. எ - று.

ஒம்படுத்தல் பாதுகாத்தல்.

புலிபோற்றிவா என்புழி ஒம்படைக்கிளவி இரண்டாவதற்கோதிய காப்பின்கண்டங்குதலின், புலியைப் போற்றி வாவென ஐகாரவுருபும், புலி, அவன் போற்றி வருதற்கு ஏதுவாதலுமுடைமையாற் புலியாற்போற்றி வாவென ஆனுருபும், ஒத்தவுரிமைய வாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

புலியேதுவாதலுமுடைத்தாயின், இரண்டன் மருங்கி னோக்க னோக்கமு மோம்படைக் கிளவியு மேதுவு மாகும் எனவமையும்

இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—ஆங்கனமோதின் ஒம்படைப் பொருண்மைக்கு ஐந்தாமுருபுமெய்தம்; அதனை விலக்குதற்கு ஐயு மாணுத்தாம்பிரிவிலவென வேறு கூறினார். இவை பிரிவிலவென வே, இன்னுருபு பிரிவுடைத்தாய், புலியிற்போற்றிவாவெனச் சிறு பான்மை வருமென்பதாம்.

இரண்டுவேற்றுமைக்கும் ஒம்படைப்பொருண்மை இச்சூத்திரத்தானெய்தலித்தாரெனினுமமையும்.

தாமென்பது செய்யுட்கவைபட நின்றது. (கச)

காஅ. ஆறன் மருங்கின் வாழ்ச்சிக்கிழமைக்
கேழு மாகு முறைவிலத் தான.

இ - ன் ஆறும்வேற்றுமைக்கனோடிய வாழ்ச்சிக்கிழமைக்கு உறைவிலத்தின்கண் ஏழாவதும் வரும். ஏ - று.

காட்டியானை என்பது காட்டியானையென விரிதலேயன் றிக் காட்டின்கணியானையெனச் சிறுபான்மை ஏழாவது விரியினும மையுமென்றவாறு.

யானைக்காடு, நம்பியூர் என்பன வாழ்ச்சிக்கிழமைப்பொருள வாயினும், ஆண்டேழாவது மயங்காதென்றற்கு உறைவிலத்தான வென்றார். எனவே, உறைவிலப்பெயர் பின்மொழியாயவழியது இம்மயக்கமென்பதாம். (கடு)

காஈ. குத்தொக வருஉங் கொடையெதிர் கிளவி
யப்பொரு ளாறற் குரித்து மாகும்.

இ - ன். குவ்வென்னுமுருபு தொக வருங் கொடையெதிர் கிளவியாகிய தொகையினது கொடை யெதிர்தலாகிய அப்பொரு ண்மை ஆறும்வேற்றுமைக்குரித்துமாம். ஏ - று.

நாகர்பலி என்பது நாகர்க்கு நேர்த்த பலியென விரிதலேய ன்றி நாகரது பலியென விரியினுமமையுமென்றவாறு.

கொடையெதிர்கிளவியென்பதற்குத் தருசொல் வருசொற்கு ரைத்ததுரைக்க.

கொடையெதிர்தல் கொட்டையை விரும்பீ மேற்கோடல்.

நாகர்க்குக் கொடுத்தலை விரும்பீ மேற்கொண்டவழித் திரிபி ன்றி அவர்க்குடனுடைமையாதலின், கிழமைப்பொருட்டுரிய உரு பாத்நுரினுமமையுமென்றவாறு. (கசு)

௧௦௦. அச்சக் கிளவிக் கைந்து பிரண்டு

மெச்ச மிலவே பொருள்வயி னுன.

இ - ன். அச்சப்பொருண்மைக்கு ஐந்தாம்வேற்றுமையும் இரண்டாம்வேற்றுமையும் ஒத்த கிழமைய, வேற்றுமை தொகு அவற்றின்பொருணின்றவழி. எ - று.

பழியஞ்சும் என்புழி, பழியினஞ்சும், பழியையஞ்சும் எனவிரண்டும், ஒத்த கிழமையவாய் நின்றவாறறிக.

அஃதேல், ஒருபொருட்கண் வரினன்றே மயக்கமாவது; இவை செயப்படுபொருளும் ஏதுவுமாகிய பொருள் வேறுபாடுடையவாகவின் மயக்கமாமாதென்னெனயெனின்;—அற்றன்று: ஈண்டேதுவாதலே அஞ்சப்படுதலாய் வேறன்றி நின்றவின், ஒருபொருட்கண் வந்தனவேயாம்; அதனான் மயக்கமாமென்பது. (௧௪)

௧௦௧. அன்ன பிறவுந் தொன்னெறி பிழையா
துருபினும் பொருளினு மெய்தடு மாறி
யிருவயி னிலையும் வேற்றுமை யெல்லாந்
திரிபிட னிலவே தெரியு மோர்க்கே.

இ - ன். மென்மயக்கம் கூறப்பட்ட வேற்றுமையே யன்றி, அவை போல்வன பிறவும், தொன்று தொட்டு வரும் வழக்கறிபிழையாது, உருபானும் பொருளானும் ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்றுசென்று, பிற்தொன்றன்பொருளுந் தன்பொருளுமாகிய ஈரிடத்தும் நிலைபெறும் வேற்றுமை யெல்லாந் திரிபுடையவல்ல தெரிந்துணர்வோர்க்கு. எ - று.

பொதுவகையான் இருவயினிலையுமென்றாரேனும், வழிபோயினொல்லாந் கூறகோட்பட்டார் என்றவழிக் கூறகோட்படுதல் கடவுளையொழித்த ஏனையோர்க்கேயாயினவாறு போல, ஏதுப்பொருட்கண் வரும் மூன்றாவதும் ஐந்தாவதும் ஒருபொருளேபற்றி நின்றவின் இருவயினிலையற்கேலாமையான், அவற்றையொழித்த அஃதேனையவற்றிற்கேயாம். என்ன! தன்பொருளிறீராது பிற்தொன்றன்பொருட்கட்சேறஊடைமையான் இருவயினிலையற்கேற்றவாறறிக.

அன்ன பிறவாள—நோயினீங்கினான்; கோயை நீங்கினான். எ-ம். சாத்தனை வெருண்டான்; சாத்தனாடு வெருண்டான். எ-ம். முறையாற்றுகுத்துங்குத்து; முறையிற்குத்துங்குத்து. எ-ம். கடலொடுகாடொட்டாது; கடலைக் காடொட்டாது. எ-ம். வருவனவும் பிறவுமாம்.

இக்காலத்துச் சிதைந்து வழங்குமயக்கமுழுண்மையால், தொன்னெறி பிழையாதன ஆராய்ந்துணரப்படுமென்பார் தெரியுமோர்க்கென்றார். (கஅ)

க0௩. உருபுதொடர்ந்ததிக்கிய வேற்றுமைக் கிளவி யொருசொன் னடைய பொருள்சென் மருங்கே.

இ - ன்., பலவுருபுத் தம்முட்டொடர்ந்ததிக்கி வந்த வேற்றுமைச் சொற்களெல்லாம் முடிக்குள் சொல்லொன்றான முற்றுப்பெற்று நடக்கும், அவ்வொன்றைப்பொருள் செல்லுமிடத்த. எ - று.

என் னி வேற்றுமைக்கிளவியென்றது வேற்றுமையுருபையிற் றியாகவுடைய சொல்லை.

உ-ம். 'என்றொடு கின்றொடுஞ்சூழாதி.' எ-ம். 'அஞ்ஞாந்தற்கு மறத்திற்கு மாறியாய்--கின்றது மன்னவன் கோல்' எ-ம். வரும்.

சாத்தன்றூபைக்காதலன்; நாய்தேவனுயிற்று என்புறி, நாயை, தேவனென்பன, காதலன், ஆயிற்றென்னும் பயனிலைக்கு அடையாய் இடைநின்றாற்போல, கோட்டைதுணிக்கட்டுறைத்தான்; நினை யிற்கினியைக் கடியும் என்புறி, துணிக்கண், கினியையென்பன, குறைத்தான், கடியுமென்னுமுடிக்குள் சொல்லிற்கு அடையாய் இடைநின்றவாகலான், அவையடுக்கென்மயின், அவையுதாரண மாதல் உரைபாசிரியர் கருத்தன்றென்க.

குழாயைச் சாத்தனது கள்ளரின் என இவ்வாறு தொடராது வருவனவற்றை நீக்குதற்கு உருபுதொடர்ந்ததிக்கியவென்றும், நீ தந்த சோற்றையுங்குறையையுமுண்டித்திருந்தேம் என இன் னொன்னுழி ஒருசொல்லாற்பொருள் செல்லாமையின் அவற்றை நீக்குதற்குப் பொருள்சென்மருங்கென்றும், கூறிஞர். பிறவுமன்ன.

க0௩. இறுதியு மிடையு மெல்லு வுருபு நெறிபடு பொருள்வயி னிலவுதல் வறையார்.

இ - ன். வேற்றுமைத்தொடரிறுதிக்கண்ணும் அதனிடையி லும் ஆறுருபுத் தத்தமக்கோதிய பொருட்கணிற்றலை வரையார் எ - று.

* இச்சூத்திரத்திற்கும் மேல் வரும் "பிறிது பிறிதேற்றலும்" என்னுஞ் சூத்திரத்திற்குள் சேனாவரையர் முதலாயினார் உரைத்த உரையை மறுத்துச் சிவஞானமுனிவர் வேறுரையுரைத்தார். தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி ௩௮, ௩௯, ௩௯, ௩௯ ம் பக்கங்களிற் காண்க.

உ-ம். கடந்தாணிலத்தை; வந்தான் சாத்தனோடு; கொடுத்தான் சாத்தற்கு; வலியன் சாத்தனின்; இருந்தான் குன்றத்துக்கண். எ-ம். நிலத்தைக்கடந்தான்; சாத்தனோடு வந்தான்; சாத்தற்குக் கொடுத்தான், சாத்தனின் வலியன்; சாத்தனதாடை; குன்றத்துக்கணிநுத்தான். எ-ம். வரும்.

நெறிப்பிபொருள்வயினிலவுதல்வரையாரெனவே, அப்பொருளுணர்த்தாக்கால் நிலவுதல் வரையப்படுமென்பதாம். அங்ஙனம் வரையப்படுவன யாவையெனின்;—ஆராவதும் ஏழாவதும், சாத்தனதாடை, குன்றத்துக்கட்கூகை எனவீடைகின்று தம்பொருளுணர்த்தினுற்போல, ஆடைசாத்தனது, கூகை குன்றத்துக்கண் எனவிறுதி நின்றவழி அப்பொருளுணர்த்தாமையான், அவ்வுருபுகள் ஆண்டு வரையப்படும். ஆறனுருபேற்ற பெயர் உருபொடு கூடிப் பெயராயும் வினைக்குறிப்பாயும் நின்றலுடமையான், அந்நிலைமைக்கண் ஆடை சாத்தனது என இறுதிக்கண் ணுநிற்குமென்பது. இவ்வரையறையுணர்த்துத்தரும், “மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான” என முன்னுணர்த்தப்படும் வரையறைக்கு இடம்படுத்தத்தரும், “ஈறுபெயர்க்காரும்” என்றோதப்பட்ட உருபுதம்மையே இறுதியுமிடையும் நிற்குமென வருத்துக் கூறினாரென்பது. (உ௦)

க௦௪. பிறிதுபிறி தேற்றனு முருபுதொக வருதலு

நெறிபட வழங்கிய வழிமரும் கென்ப.

இ - ன். பிறிதோருருபு பிறிதோருருபையேற்றலும் ஆந்ருபுத் தொக்கு நின்றலும், நெறிபட வழங்கிய வழக்கைச் சார்த்த வருதலான், வழுவாகா. எ - று.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனால், பிறிதோருருபேற்பது ஆராவதேயும்.

பிறிதேற்றலுமென்றமையால், தானல்லாப் பிறவுருபேற்றல் கொள்க.

உ-ம். சாத்தனதனை, சாத்தனதனோடு, சாத்தனதற்கு, சாத்தனதனின், சாத்தனதன்கண் என உருபு உருபேற்றவாறும், நிலங்கடந்தான், தாய்மாவர், கருப்புவேலி, வரைவீழருவி, சாத்தன்கை, குன்றக்கூகை. எ-ம். கடந்தாணிலும், இருந்தான்குன்றத்து. எ-ம். உருபு தொக்குநின்றவாறுங்கண்டுகொள்க.

இறுதியுமிடையுமென்பதனை ‘அதிகாரத்தான் வருவித்து இரண்டிடத்துக்கட்டியுணரக்க.

சாத்தனதனது எனச் சிறுபான்மை தன்னை யுமேற்றல் உரை
பிற்கோடவென்பதனற்கொள்க.

பெயரிறுதி நின்ற உருபு தன்பொருளொடு தொடராது பிறி
தோருருபையேற்றலும், தாம் நின்ற தம்பொருளுணர்த்தற்பாவன
தொக்கு நின்றலும், இலக்கணமன்மையின், வருவமைத்தவாறு. (1)

* ௧00. ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின்
மெய்யுருபு தொகாஅ விறுதி யான.

இ - ள். ஐகாரவேற்றுமைப்பொருளுங் கண்ணென்வேற்று
மைப்பொருளுமல்லாத பிறபொருண்மேனின்ற உருபு தொடர்
மொழியிறுதிக்கட்டொக்கு நில்லா. ஏ - று.

இறுதியுமிடையுமென்பது அதிகரிக்க உருபுதொகைருதலுமெ
ன்றமையான் வரைவீன்றி எல்லாவுருபும் இறுதிக்கண்ணுத்தொகு
மென்பது பட்டதனை விலக்கி, இவ்விருபொருட்கண்ணும் வருவ
னவே இறுதிக்கட்டொகுவன அல்லன தொகாவென வரையறுத்
தவாறு.

அறங்கறக்கும் என இடைக்கட்டொக்கு நின்ற நான்காவது
கறக்குமறம் என இறுதிக்கட்டொக்கு நில்லாமை கண்டு கொள்க.
பிறவுமன்ன. (உஉ)

௧0௧. யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும்

* பொருள்சென் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

இ - ள். ஒருதொடர் யாதானுமேர்வேற்றுமையதுருபுகொடு
த்துச் சொல்லப்பட்டதாயினும், அவ்வுருபு தன்பொருளான் அத்
தொடர்ப்பொருள் சொல்லாதவழிப் பொருள் சொல்லும் பக்கத்தி
வேற்றுமையைச் சாரும். ஏ - று.

பொருள்செல்லாமையாவது உருபேற்ற சொல்லும் உருபு
தொக்கிய சொல்லும் தம்முளியையமை. அவ்வேற்றுமையைச் சார்
தலாவது அதன்பொருட்டாதல்.

1 கிளையரி காணற் சிறுக்குமணற் கீன்ற—முனையோ ரன்ன
முள்ளெயிற்றுத் துவர்வாய் என்றழி நான்காவதன்பொருளான்
அவ்வுருபேற்ற சொல்லும் அவ்வுருபு தொக்கிய சொல்லும் தம்முளி
யையமைமையின், அவற்றையியைக்கும் ஏழாவதன்பொருட்டாயின
வாறு கண்டு கொள்க.

அ

உருபு தன்பொருளின்றித்த பிறவுருபின்பொருட்டாயும் நிற்
குமென உருபுமயக்கங் கூறியவாருயிற்று.

அஃதேல், அரசர்சட்சார்ந்தான் என்புழியும் இரண்டாவதன்
பொருட்கண் ஏழாவது சென்றதென்றமையான், அதனோடிதனி
டை வேற்றுமையென்னையெனின்;—அரசர்சட்சார்ந்தான் என்
புழி, அரசரது சார்த்தங்கிடமாதலே சாரப்பதிதலுமாய் இருபொருண்
மையும் ஒற்றுமைப்பட்டி நின்றவின், தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு
செவ்நுமாகுபெயர்போல, இடப்பொருண்மைக்குரிய கண்ணெனு
ருபு அவ்விடப்பொருண்மையோடு ஒற்றுமையுடைத்தாகிய செயப்
பிப்பொருட்டும் ஆண்டிரித்தேயாம். மணற்சீன்ற என்புழி, நான்சாவ
தன்பொருளோடு ஏழாவதன்பொருட்டுகென்னுமினையின்மையான்,
ஒப்பில்வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டிமாகுபெயர்போல, அப்பொ
ருட்டுரித்தன்றி வந்ததெனப்படும். அன்னபிறவுற்றுள்ளும் இவ்வே
றுபாடு தெரிந்துணர்க.

தன்பொருளின்றித்தல் இலக்கணமன்மையின், இதனையிலக்க
ணத்தோடுதழ்த்து வருவனவற்றோடு வைத்தார். (உக)

கரு. எதிர்மறுத்து மொழியினுந் தந்த மரபிற்
பொருணிலை திரியா வேற்றுமைச் சொல்லே.

இ - ள். விதிமுகத்தாற்கூறுது எதிர்மறுத்துக் கூறினும், தத்த
பிலக்கணத்தான் வரும் பொருணிலைமை திரியா வேற்றுமையுருபு.
எ - று.

உ-ம். மரத்தைக் குறையான்; வேலானெறியான் என வரும்.

என்சொல்லியவாறோவெனின்;—குறையான், ஏறியான் என்
தவழி யினை சீகழாமைமயின், மாமும் வேலுஞ் செயப்பதிப்பொரு
ளுங் கருவியுமெனப்படாவாயினும், எதிர்மறைவ்னையும் விதிவ்னை
யோடொக்குமென்பது தான்முடிபாகலான், ஆண்டு வந்த உருபுஞ்
செயப்பதிப்பொருண் முதலாயினவற்று மேல்வந்தன வெனப்படு
மென வருவமைத்தவாறு. பிறவுமன்ன. (உச)

கரு. கு.ஐ ஆனென வருதல் மறுதி
அவ்வொடு சிவனுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். கு.ஐ ஆனென வருதலுமுந், தொடரிறுதிக்க
ண்ணின்றவழி, அகரத்தோடு பொருந்தி நின்றலுமுடைய, செய்யு
ளுள். எ - று.

உ-ம். 'கழிநிலை யின்றே யாகிரி யந்த.' எ-ம். 'காவ லோனக் களிநஞ்சும்மே.' 'களிறு மஞ்சமக் காவ லோன.' எ-ம். 'புரைநீர் கேள்விப் புலவ ரான.' எ-ம். 'உள்ளம் போல வந்துழி யுதவும்— புள்ளியற் கலிமா டுடைமையான; எ-ம்.வரும்.

குகரமும் ஐகாரமும் ஈறு கெட அகரத்தொடு சிவனலுடை மையான், ஐ ஆன் கு என முறையிற்கூறுது, கு ஐ என அவற்றை இயைய வைத்தார். இயைய வைக்கின்றவர் ஐகாரம் முன் வைக்க வேனின்;—முறை அதுவரையினுஞ் செய்யுளின் பரோக்கிற் குகரம் முன் வைத்தாரென்பது.

அஃதேல், இத்திரிபு "தம்மீறு திரிதல்" என இடைச்சொற் கோதிய பொதுவிலக்கணத்தாற் பெறப்படுதலின் ஈண்டுக்கூறல் வேண்டாவெனின்;—அப்பொதுவிலக்கணத்தான் எய்துவன உரு பிற்கு மெய்துமேல், பிறிதுபிறிதேற்றலும் "பிரிதவண்ணம்" லாய் டங்குதலான், ஈண்டுக் கூறல் வேண்டாவாம்; அதனான் அன்ன பொதுவிலக்கணம் உருபிற்கெய்தாதெனமறுக்க. (௨௫)

க0க. அ எனப் பிறந்த லஹினை மருங்கிற்
குவ்வும் ஐயு மில்லென மொழிப.

இ - ள். அஹினைப்பெயர்க்கண் அகரத்தொடு சிவனி ஈறு திரிதல் குவ்வும் ஐயுமில்லென எய்தியது விலக்கியவாறு.

அ எனத் திரிதலை அ எனப் பிறத்தலென்றார். (௨௬)

கக0. இதன துதுவிற் றென்னுங் கிளவியு
மதனைக் கொள்ளும் பொருள்வயி னானு
மதனும் செயற்படற் கொந்த கிளவியு [பும்
முறைக்கொண் டெழுந்த பெயர்ச்சொற் கிளவி
பால்வரை கிளவியும் பண்பி னுக்கமுங்
காலத் தினறியும் வேற்றுமைக் கிளவியும்
பற்றுவிடு கிளவியுந் தீர்ந்துமொழிக் கிளவியு
மன்ன பிறவு நான்க னுருபிற்
ஞென்னெறி மரபின தோன்ற லாதே.

இ - ள். இதனதது இத்தன்மைத்தென்னும் ஆளுவதன்பொரு ண்மையும், ஒன்றினையொன்று கொள்ளுமென்னும் இரண்டாவத ன்பொருண்மையும், ஒன்றனுஞ்ொன்று தொழிற்புடற்கொக்குமென் னும் மூன்றாவதன் பொருண்மையும், முறைப் பொருண்மையைக்

கோண்டு நின்ற பெயர்க்கொல்லினது ஆறும்வேற்றுமைப்பொருண்மையும், நிலத்தை வரைத்து கூறும் பொருண்மையும் பண்பின் களும் பொருளுமாகிய ஐந்தாவதன்பொருண்மையும், காலத்தின்கணியப்பெடும் ஏழாம் வேற்றுமைப்பொருண்மையும், பற்றுவிடுபொருண்மையும் தீர்த்துமொழிப்பொருண்மையுமாகிய ஐந்தாவதன்பொருண்மையும், அவைபோல்வன பிறவும், நான்கனுருபாற்றோன்றுதற்குடொன்னெறிமரபின. எ - று.

உ-ம். யானைக்குக் கோடு கூறிது. எ-ம். இவட்டுக்குக் கொள்ளுமிவ்வணி. எ-ம். அவற்றிற் செய்யத்தகுமக்காரியம். எ-ம். ஆவற்றிற் கன்று. எ-ம். கருவூர்க்குக் கிழக்கு. எ-ம். சாத்தற்கு கெடியன். எ-ம். காலேக்கு வரும். எ-ம். மனைவாழ்க்கைக்குப் பற்றுவிட்டான். எ-ம். ஸ்மர்க்குத் தீர்த்தான். எ-ம். அப்பொருளெல்லாவற்றின்கண்ணும் நான்காருருபு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வண்பால் மென்பால் என்பவாகலின் நிலத்தைப் பாவென்றார்.

“சிறப்பே நலனே காதல் வலியோ—டங்காற் பண்பு. நிலைகள் மென்பு” எனவுவமைநிலைக்கனத்தைப் பண்பென்ப வாகலின், பண்பினுக்கமென்றார்.

இதுவும் வேற்றுமைமயக்கமாகலின் மேற்கூறப்பட்டவற்றோடு வையாது இத்துணையும் போதந்து வைத்ததென்னையெனின்;—அது தொகை விரிப்ப மயக்குமதிகாரம்; இது தொகையல்லவழி யானையது கோடு கூறிது என்னுந்தொடர்மொழிப்பொருள் சிதை யாமல் யானைக்குக் கோடு கூறிது என நான்காவது ஆண்டுச் சென்று நின்றதாகலான், அவற்றோடு வையாரசியுரென்பது.

அஃதேல், ஆலின்கன்று எனவும் கருவூர்க்கிழக்கு எனவும் தொகையாயும் வருதலின், அப்பொருட்கண் நான்காவது வருதல் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்றெனின்;—அஃதொக்குமன்னுயினும், பிற வேற்றுமைப் பொருட்கண் நான்காவது சேறலொப்புமையான் அவற்றிற்கு வேறோர் சூத்திரஞ்செய்யாது இவற்றோடொருங்கோ திரென்பது.

அன்னபிறவுமென்றதனால், ஊர்க்கட்சென்றான், ஊர்க்கணுற்றது செய்வான். என்னுமேழாவதன்பொருட்கண்ணும், ஊரிற்சேயன் என்னும் ஐந்தாவதன் பொருட்கண்ணும், ஊர்க்குச்சென்றான், ஊர்க்குற்றது செய்வான், ஊர்க்குச் சேயன் என நான்காவது வருதல் கொள்க. பிறவுமன்ன.

*(௨௭)

ககக. ஏனே யுருபு மன்ன மரபின
மான மிலவே சொன்முறை யான.

இ - ள். காண்கனுருபல்லாத பிறவுருபுத் தொகையல்லாததொ
டர்மொழிக்கண் ஒன்றன்பொருள் சிதையாமெ ஒன்று மயங்குதற்
கட்குற்றமில், வழங்குமுறைமையான். எ - று.

உ-ம். தூலது குற்றங்கூறினான் என்னுத்தொடர்மொழிக்கண்
தூலைக் குற்றங்கூறினான். எ-ம். அவட்டுக் குற்றேவல் செய்யும் என்
னுத்தொடர்மொழிக்கண் அவளது குற்றேவல் செய்யும். எ-ம். வரு
வன கொள்க. பிறவுமன்ன. (உஅ)

ககஉ. வினையே செய்வது செயப்படு பொருளே
நிலனே காலங் கருவி யென்ற
வின்னதற் கிதாபய னாக வென்னு
மன்ன மரபி னிரண்டொடுத் தொகைஇ
யாயெட் டென்ப தொழின்முத னிலையே.

இ - ள். வினையும், வினைமுதலும், செயப்படுபொருளும், நில
மும், காலமும், கருவியுமாகிய ஆறும், இன்னதற்கு, இது பயனாக
என்று சொல்லப்படும் இரண்டொடுத்தொக்குத் தொழிலது முதனி
லையெட்டாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

நாண்டேதப்பொருண்மை கருவிக்கணடக்கப்பட்டது.

தொழின்முதனிலையென்றது தொழிலது காரணத்தை. காரிய
த்கின் முன்னிற்றவின் முதனிலையாவிற்று. காரணமெனினும் கார
கமெனினுமொக்கும்.

வனைந்தான் என்றவழி, வனைதற்றொழிலும், வனைந்த கருத்
தாவும், வனையப்பட்ட குடமும், வனைத்தீடமாகிய நிலமும், அத்
தொழினிகழுவ்காலமும், அதற்குக் கருவியாகிய திகிரிமுதலாயின
வும், வனையப்பட்ட குடத்தைக் கொள்வானும், வனைந்ததனாளு
பயனுமாகிய எட்டிம்பற்றி அத்தொழினிகழ்த்தவாறு கண்டுகொ
ள்க.

அலிதேல், தொழிலின் வேறியது காரகமாகலின், வனைதற்
றொழிற்கு அத்தொழினுள் காரகமாமாறென்னையெனின்;—வனை
ந்தானென்பது வனைதலைச் செய்தானென்னும் பொருட்டாகலின்,
செய்திற்கு வனைதல் செயப்படுபொருளிரைமத்தாய்க் காரகமாமெ

ன்பது. அந்ருகலினன்றே, கொளலோகொண்டானென்பது இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொடராயிற்றென்பது.

இன்னதற்கு, இதுபயனாக என்னும் இரண்டும் அருகியல்லது வாரணமயின், அன்னமரபினிரண்டொடுமென்ப பிரித்துக் கூறினார்.

அஃதேல், செய்வது முதலாகிய முதனிலை வேற்றுமையோத்தினுட்கூறப்பட்டமையின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அந்ருன்று: இரண்டாவதற்கோதிய பொருளெல்லாவற்றையுஞ் செயப்படுபொருளெனத் தொகுத்து, ஏதுவைக் கருவிக்கண்ணும் வினை செய்விடத்தைக் காலத்தின்கண்ணும் அடக்கி, ஏழரசுச் செய்து, அவற்றொடு ஆண்டுப் பெறப்படாத வினையென்னுமுதனிலை கூட்டி, எட்டென்றோராகலின், இப்பாருபாடு ஆண்டுப் பெறப்படாமையான், இச்சூத்திரம் வேண்டுமென்பது.

இதனாற்பயன் “நிலனும் பொருளுங் காலமும் கருவியும்” எனவும் “செயப்படு பொருளைச் செய்தது போல” எனவும் வினைக்கிலைகளைக்கூறுதலும் பிறவுமாம். (௨௯)

௧௧௩. அலுவதாம்,

வழங்கியன் மருங்கிற் குன்றுவ குன்றும்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட தொழின்முதனிலைதாம் எல்லாத் தொழிற்கும் எட்டும் வருமென்னும் யாப்புறவில்லை; வழங்கின்கடில்தொழிற்கட் குன்றத்தருவன குன்றி வரும். எ - று.

குன்றத்தருவனவாவன செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனும்.

கொடியாழிற்று; வளிவழங்கிற்று என்புழி, செயப்படுபொருளும் ஏற்பதும் பயனுமாயின முதனிலையிலையாயினும், ஒழித்தனவற்றான் ஆடுதலும் வழங்கலுமாகிய தொழினிகழ்த்தவாறு கண்டி கொள்க.

இதனாற்பயன், எல்லாத்தொழிற்கும் முதனிலையெட்டுக் குன்றது வருமோ சில்தொழிற்குச் சில குன்றிவருமோவென்னும் ஐயங்கூதலும், செயப்படுபொருள் குன்றிய வினையையுணர்த்துஞ் சொல் இரண்டாவதறோடியையாதென்பது பெறுதலுமாம். (௩௦)

௧௧௪. முதலிற் கூறுஞ் சினைபறி கிளவியுஞ்

சினைபறி கூறு முதலறி கிளவியும்

பிறந்தவழிக் கூறலும் பண்புகொள் பெயரு
மியன்றது மொழிதனு மிருபெய ரொட்டும்
வினைமுத லுரைக்கும் கிளவியொடு தொகைஇ
யணியுமர பினவே யாகுபெயர்க் கிளவி.

இ - ன். முதற்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படுஞ் சிணையறிகள லியும், சினைச்சொல்வாய்பாட்டாற் கூறப்படு முதலறிகளவியும், நிலத்துப் பிறத்த பொருண்மேல் அந்நிலப்பெயர் கூறலும், பண்புப் பெயர் அப்பண்புடையதனையுணர்த்திப் பண்பு கொள் பெயராய் மின்றதுஉம், முதற்காரணப்பெயரான் அக்காரணத்தாணியன்ற காரியத்தைச் சொல்லுதலும், அன்மொழிப்பொருண்மேன்ற இரு பெயரொட்டும், செயப்பட்டபொருண்மேல் அதனைச் செய்தான் பெயரைச் சொல்லுஞ்சொல்லுமென அப்பெற்றப்பட்டவிலக்கண த்தையுடையன ஆகுபெயர். எ - று.

உ-ம். கடுத்தின்றான்; தெற்கு தின்றான் என முதற்பெயர் சினை மேலும், இலை கட்டி வாழும்; பூ கட்டி வாழும் எனச் சினைப்பெயர் முதன்மேலும், குழிப்பாடி கேரிது என நிலப்பெயர் அந்நிலத்துப் பிறத்த ஆடைமேலும், இம்மணி நிலம் எனப் பண்புப்பெயர் அப்ப ண்புடையதன்மேலும், இக்குடம் பெருள் எனக் காரணப்பெயர் அதனாலியன்ற காரியத்தின் மேலும், பெற்றொடி வந்தாள் என வருபெயரொட்டி அன்மொழிப் பொருண் மேலும், இவ்வாடை கோலினை எனச் செய்தான்பெயர் செயப்பட்டதன்மேலும், வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுள் உணர்த்தப்படுதலின் ஈண் டிக் கூறல்வேண்டா வெனின்;—அன்மொழித் தொகை தொகை யாதலுடைமையான் ஆண்டிக் கூற்றார்; இயற்கைப் பெயர் ஆகு பெயரெனப் பெயர் இரண்டாயடங்கும்வழி ஒரு பெயர்ப்பட்ட தென மேலும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அன்மொழித்தொகை எச்சவியலுண்ணர்த்தப்படும்; அதனல் அவ்வாகு பெயராதலுடை மை பற்றி ஈண்டிக் கூற்றார்; எச்சவியலுட்கூறப்பட்டவாயினும் வினையெச்சமுதலாயின வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாத லுடைமையான் அவற்றை வினையியலுள்ளும் இடையியலுள் ளுங் கூறியவாறுபோலவென்பது.*

* ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் ஒன்றென்றல் பொ ருந்தரிமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி கூடும் பக்கத்திற்காண்க.

தொல்காப்பியனுந் கபிலனுஞ் செய்யப்பட்ட தூதைத் தொல்காப்பியன் கபிலமென்றல் வினைமுதலுரைக்குங் கிளவியென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—அற்றன்று; ஒருமொழி யிலக்கணம் ஈண்டுக் கூராயினும், வெற்புச் சேர்ப்பு என்னும் பெயரிற்று இதுநையுடையானென்னும் பொருடோன்ற அன்னென்ப தோரிடைச்சொல் வந்து வெற்பன் சேர்ப்பன் என நின்றாற்போல, தொல்காப்பியன் கபிலன் என்னும் பெயரிற்று இவனுத்செய்யப்பட்டதென்னும் பொருடோன்ற அம்மென்ப தோரிடைச்சொல் வந்து அன் கெடத் தொல்காப்பியன் கபிலம் என நின்றனவென்பது ஆசிரியர் கருத்தாம்; அதனான் அவையுதாரணமாதல் உரையாசிரியர்கருத்தன்றென்க.

அந்நையுமரபினவென்றது அவ்வாறியாதானுமோரியையுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காதவென ஆகுபெயரிலக்கணத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. ஒன்றன்பொருட்கண் ஒன்று சேறவென்னு மொப்புமையான் இவற்றையீண்டுக் கூறினார். அஃதேல், ஆகுபெயர் எழுவாய்வேற்றுமைமயக்கமாதலான் ஈண்டுக் கூறினாரென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—ஆகுபெயர் வினைவேற்றுமைபுமேற்று நின்றலானும், எழுவாய்வேற்றுமைபாய் நின்றவழியும் அது பிறிதோர்வேற்றுமைப்பொருட்கட்சென்று மயங்காமையின் வேற்றுமைமயக்கமெனப்பட்டாமையானும், அது போலியுடையென்க. ()

ககடு. அவைதாம்,

தத்தம் பொருள்வயிற் தம்மொடு சிவணலு
மொப்பில் வழியாற் பிறிதுபொருள் சுட்டலு
மப்பன் பினவே நுவலுங் காலே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட ஆகுபெயர்தாக் தத்தம்பொருளினிங்காது தம்பொருளின் வேறல்லாத பொருளொடு புணர்தலும், தம்பொருட்கியையிலாத பிறிதுபொருளைச் சுட்டிநின்றலுமென இரண்டியல்புடைய வேறுபாடு போற்றியுணரப்படும். எ - று.

ககிவென்னுமுதற்பெயர் முதலோடொற்றுமையுடைய வினைமேனிற்றல் தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவணலாம். குழிப்பாடியென்னுமிடப்பெயர் இடத்தின் வேறாய ஆடைமேனிற்றல் ஒப்பில் வழியாற்பிறிதுபொருள் சுட்டலாம். அஃதேல், குழிப்பாடியும் ஆடையும் இடமும் இடத்துநிகழ்பொருளுமாயி யுடையுடையவாகிலின்

அன்றே அதன்பெயர் அதற்காயிற்று; அதனால் அஃதொப்பில்வழி யாற் பிழிதுபொருள் சுட்டலாமாதென்னையெனின்;—என்று சொன்னாய்: அவ்வியைபுடையவேனும், முதலுஞ் சிணையும் பண்பும் பண்புடையதுமாதன்னுதலாகிய ஒற்றுமையாகிய இயைபிலவாக லின் அனைவ தம்முள் வேறெனவேபடும்; அதனாற் குழிப்பாடியென் புது ஒப்பில்வழியாற் பிழிதுபொருள் சுட்டலேயாமென்பது. ஒற்று மையாகிய இயைபுள்வழி அது தத்தம்பொருள்வயிற்றம்மொடு சிவ ணிற்றென்றும், அவ்வியைபின்றி இடமும் இடத்துநிசுழ்பொருளு மாதன்னுதலாகிய இயைபேயாவழி இஃதொப்பில்வழியாற் பிழிது பொருள் சுட்டிற்றென்றும், வேறுபடுத்துணரப்படுமென்பார், வேற் றுமைமருங்கிற் போற்றல்வேண்டுமென்றொரன்பது. அஃதேல், இத னைப் பிரித்து ஒருகுத்திரமாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனி ன்;—அங்ஙனம் பிரிப்பின், தம்மொடு சிவனலும் பிழிதுபொருள் சுட்டலுமாகிய இவற்றது வேறுபாட்டின்கணென்பது இனிது பெ ரப்பட்டாமையானும், எழுத்தோத்தினுள் “புள்ளி யிறுதியு முயிரியு கிளவியும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்து இந்நிசுர்ப்பாதுகாவலைப் பிரியாது ஒன்றாகவேயுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (௩௨)

ககக. அளவு சிறைபு மவற்றொடு கொள்வழி
புளவென மொழிப வுணர்ந்திகி னோரே.

இ - ன். அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் ஆகுபெயராகக் கொள்ளுமிடமுமுடையவென்று சொல்லுவர் உணர்ந்தோர். எ-று.

பத்குருத் தூணியென்னும் அளவுப்பெயர் இக்கெற்பதக்கு, இப் பயறு தூணி எனவும், தொடி துலாமென்னு நிறைப்பெயர் இப்பொ ன்றொடி, இவ்வெள்ளி துலாம் எனவும், அளக்கப்பட்ட பொருண் மேலும், சிறுக்கப்பட்ட பொருண்மேலும், ஆகுபெயராய் நின்ற வாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்று இரண்டென்னுத் தொடக்கத்து எண்ணப்பெயரும் எண்ணப்பட்ட பொருண்மேனின்றவழி ஆகுபெயரேயாகலின் அவற்றையொழித்ததென்னையெனின்;—அவை எண்ணப்படுபொ ருட்குமுரியவாகலின், ஆகுபெயரெனப்பட்டா; அதனால் அவற்றை யொழித்தாரென்பது. * (௩௩)

ககக. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினுங்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

* எண்ணப்பெயர் ஆகுபெயராகாதென்றல் பொருத்தாமை தொல்காப்பியச்சூத்திரவிருத்தி சூக ம் பக்கத்திற்காண்க.

இ - ன். சொல்லப்பட்டனவேயன்றிப் பிறவும் ஆகுபெயருள், வேல், அவையெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டவற்றையெல்லாணுணர்ந்து கொள்க. எ - று.

சொல்லப்பட்டவற்றையெல்லாவது யாதானுமோரினையுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றன்மேல் வழங்கப்படுதல்.

யாழ் குழல் என்னுங்கருவிப்பெயர் யாழ் கேட்டான்; குழல் கேட்டான் என அவற்றினையு ஒசைமேலும் ஆகுபெயராய் நின்றன. யானை பாவை என்னுமுவமைப்பெயர் யானை வந்தான்; பாவை வந்தான் என உவமிக்கப்படும் பொருண்மேலும், ஏறு குத்து என்னுந்தொழிற்பெயர் இஃதோரேறு; இஃதோர்குத்து என அத் தொழிலாளும் வகிவின்மேலும், வருவனவெல்லாங்கொள்க. பிறவுமன்ன. ௩.

இயையுபற்றி ஒன்றன்பெயர் ஒன்றற்காகக்கால் அவ்வியையு ஒரிலக்கணத்ததன்றி வேறுபட்டவிலக்கணத்தையுடைத்து அவ்விலக்கணமெல்லாம் கடைப்பிடித்துணர்கவென்பார், வேறு பிறதோன்றினுமென்றார். (கூசு)

வேற்றுமைமயங்கியன்முற்றிற்று.

நான்காவது

வி ளி ம ர பு.

—:—

ககஅ. விளியெனப் படுப கொள்ளும் பெயரொடு தெளியத் தோன்று மியற்கைய வென்ப.

நிறுத்த முறையானே விளியேற்றுமையுணர்த்திய வெடுத்தக் கொண்டார்; அதனான் இவ்வேத்து விளிமரபென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இக்குத்திரத்தின் பொருள். விளியென்று சொல்லப்படுவன தம்மையேற்கும் பெயரோடு விஷங்கத் தோன்றுமியல்பையுடைய வென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் எ - று.

விளியேற்றுமை எதிர்முகமாக்குதற்பொருட்டாதல் பெயரானே விளங்குதலிற் கூறராயினார்.

ஈறுதிரிதலும், ஈற்றயனீடலும், பிறிது வந்தடைதலும், இயல்பாதலுமென்னும் வேறுபாடுடைமையான் விளியெனப்படுபென்கென்றார்.

கொள்ளும்பெயரோடெனவே, கொள்ளாப் பெயருமுளவென்பதாம்.

இயல்புவிளிக்கண் திரியாது நின்ற பெயரீதே விளியெனப்படுதலின், ஆண்டித்தெற்றென விளக்குமென்பார் தெளியத்தோன்றுமென்றார். (க)

ககக. அவ்வே,

இவ்வென வறிதற்கு மெய்ப்பெறக் கிளப்ப.

இ - ள். விளி கொள்ளும் பெயரும் கொள்ளாப்பெயரும் இவைமென மாணக்களுணர்த்தப்பொருட்டு அவையிவ்வோர்தெனகத்தப்பொருள்படக் கிளக்கப்படும். எ - று.

இது கூறுவாமென்னுத்தந்திரவுத்தி.

அவ்வேயெனக் “கொள்ளும் பெயரோடு தெளியத்தோன்றும்” எனப் பெயராணுணர்த்தப்படுவதாய் நின்ற விளியைச் சுட்டிய பெயரைச் சுட்டிதல் இடருடைத்தெனின்;—விளிவேற்றுமையாவது கொள்ளும் பெயரின் வேறன்றி அவைதாமேயாய் நின்றலின், அப்பெயரைச் சுட்டவே விளியுஞ்சுட்டப்பட்டனவேயாம்; அதனான் இடரின்றென்பது. இவ்வாறுமையாது அவ்வேயெனச் சுட்டப்பட்டன விளிவேற்றுமையெனின்;—வருஞ் சூத்திரத்தின் அவைதாமெனப்பட்டனவும் விளிவேற்றுமையேயாய் “மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளி கொள் பெயர்” என்பதனோடு இயையாவாமென்பது. விளிகொள்ளும் பெயரும், கொள்ளாப்பெயரும், உயர்திணைவிரவுப்பெயர் என்னெயர்நினைப்பெயருள்ளுமடங்குதலும், துண்ணுணர்வினர்க்கல்லது அறியலாகாமையின், என்னெயர்நிதற்கு அவை கிளக்கப்படுமென்பார் இவ்வெனவறிதற்கென்றார். (உ)

கஉ௦. அவைதாம்,

இ உ ஐ ஓ வென்னு மிறுதி

யப்பா னுன்கே யுயர்திணை மருங்கின்

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயரே.

இ - ள். கிளக்கப்படுவனவாகிய பெயர்தாம் இ உ ஐ ஓ என்னுமிறுதியையுடைய அக்கூற்றுநான்குபெயரும் உயர்திணைப்பெயருள் விளி கொள்ளும் பெயர். எ - று.

அஃநிணப்பெயர் ஆகுபெயராய்த் உயர்நிணக்கண் வந்தழி
யும், விரவுப்பெயர் உயர்நிணக்கண் வருங்காலும், அவைவிளியே
ந்ருமிடத்த உயர்நிணப்பெயராமென்றற்கு, உயர்நிணம்நுங்கின்
மெய்ப்பொருள் சுட்டியவென்றார்.

உ-ம். ‘சுடர்த்தொட கேளாய்.’ எ-ம், சாத்தி. எ-ம். அவை உய
ர்நிணப்பெயராய் விளியேற்றவாறு கண்டுகொள்க.

மெய்ப்பொருள் சுட்டிய விளிகொள் பெயர் அப்பொருள்
கென்பன எழுவாயும் பயனிலையுமாய் இயைந்து, ஒருசொன்னீர்
மையவாய், அவைதாமென்னுமெழு வாய்க்குப் பயனிலையாயின.

அஃதேல், உயர்நிணவிரவுப்பெயரைப் பொருள்பற்றி உயர்
நிணப்பெயர்க்கணடக்கினாலெனின், முன்னர் “வினம்பிய நெ
றிய விளிக்ருங் காலை” எனல்வேண்டாவாம் பிறவெனின்;—நன்
னு சொன்னாய்: “வினம்பிய நெறிய விளிக்ருங் காலை” என்புழி,
விரவுப்பெயரென்னுது அஃநிணவிரவுப்பெயரென அஃநிணக்
கண் வருவனவற்றை விதந்தோதுதலான், உயர்நிணக்கண் வரு
வன உயர்நிணப்பெயருள் அடங்குமென்பதற்கு அச்சுத்திரமே
கரியாயிற்றென்பது. அல்லதுஉம், புள்ளியிற்றுயர்நிணப்பெயர்க்
கண் அவ்விற்றுயர்நிண விரவுப்பெயருமடங்கி விளிகோடலெய்த
தலானன்றே, தாம் கீயிரென்பன விளி கொள்ளாவென எய்தியது
விலக்குவாராயிற்று; அதனனுமடங்குதல் பெறுதமென்பது. அல்ல
துஉம், உயர்நிணயதிகாரத்து முறைப்பெயர் விளியேற்றமுமாறு
கூறினமையானும் பெறப்படும். விரவுப்பெயரை உயர்நிணப்பெய
ரோடு மாட்டெறிபவாகலின், மாட்டேற்றான் முறைப்பெயர் ஆகா
ரமும் ஏகாரமும் பெற்று விளியேற்றலெய்தாமையின் ஈண்டுக்
கூறினாரென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—அக்கருத்தினராயின்
அஃநிணயென்னுஞ்சொல்லொழித்துக் “கிளந்த விறுதி விரவுப்
பெயர் வினம்பிய நெறிய விளிக்ருங் காலை” எனவும், இதன்
பின் “முறைப்பெயர் மருங்கினையெ னிறுதி—யாவொடு வருதற் றுரி
யவுமுளவே” எனவும், இதன்பின் னகாரளகரவீற்றிருவகைமுறை
ப்பெயருமடங்கப் “புள்ளி யிறுதி யேயோடு வருமே” எனவும் ஒது
வார்மன்னாசிரியர். என்னை? மயக்கக்கூறலென்னுக்குற்றமும் கீங்
கிற் குத்திரமுஞ்சூருக்குமாதலான். அவ்வாறேதாமையானும், முறை
ப்பெயரேயன்றித் தாழ்கீயிரென்பனவும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமை
யானும், உரையாசிரியர்க்கு அது கருத்தன்றென்க. (௩)

கஉக. அவற்றுள், இ ஈ யாகும் ஐயா யாகும்.

மேற்கூறப்பட்ட நான்கிலும் விளியேற்றமுமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ன். அவற்றுன். எ-து. அந்நான்தேற்றினுன். எ-து. தம்பி, தம்பி என இகரம் நகரமாயும், நக்கை, நக்காய் என ஐகாரம் ஆயாயும், ஈறு திரித்த விளியேற்கும். எ - று. (ச)

௧௨௨. ஒவும் உவ்வும் ஏயொடு சிவனும்.

இ - ன். கோ, கோவே, எ-ம். வேத்து, வேத்தே. எ-ம். ஓகா ஈமும் உகாரமும் ஏகாரம் பெற்று விளியேற்கும் எ - று. (டு)

௧௨௩. உகரந் தானே குற்றிய லுகரம்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட உகரமாவது குற்றியலுகரம். எ - று.

திரு, திருவே எனச் சிறுபான்மை முற்றுகரவீறுமுளவேனும், ஓதிய முறையானே விளியேற்பன குற்றுகரவீறேயாகவிற் குற்றிய லுகரமென்றார். (சு)

௧௨௪. ஏனை யுயிரே யுயர்நினை மருங்கிற் றும்விளி கொள்ளா வென்மனார் புலவர்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட நான்குமல்லா உயிரீறு உயர்நினை க்கண் விளி கொள்ளாவென்று சொல்லுவார் புலவர். எ - று.

கொள்வனவினவென வரையறுத்துணர்த்தவே, ஏனையகொ ள்ளாவென்பதுணர்ப்பதும், வரையறைக்குப் பயன் அது வாக லான்; அந்நாணிக்குத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அஃதொக்கும்: வரையறையாற் பெறப்படுவதனையே ஒருபயனோக்கிக் கூறினார். யாதோ பயனெனின்;—ஏனையுயிர் விளி கொள்ளாவென, மேற் கூறப்பட்ட உயிர் கூறியவாறன்றிப் பிறவாற்றானும் விளி கொள்வ னவளவென்பதுணர்த்துத்தற்கென்பது.

உ-ம். கணி, கணியே; கரி, கரியே எனவரும். பிறவுமன்ன.

தாமென்றதனான் ஏனையுயிர் தம்மியல்பாற் கொள்ளாவாயி னுஞ் சொல்லுவான்றூறிப்புவகையாற் கொள்வனவுமுளவென்ப தாம். மகவேன்பது விளி பெறுதாயினுஞ் சொல்லுவான்றூறிப்பான் மகவேயென விளியேற்றவாறு கண்டுகொள்க. (ஏ)

௧௨௫. அளபெடை மிகுஉ மிகா விடுபெய ரியற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய வென்ப.

இ - ன். அளபெடை தன்னியல்புமாத்திரையின் மிகு நான் கும் ஐத்தம் மாத்திரை பெற்று நிற்கும் இகரவீற்றுப்பெயர் இ ஈயா காது இயல்பாய் விளியேற்குஞ் செயற்கையைடிடையவாம். எ-து.

அளபெடை மிக்கியற்கையவாகுந் செயற்கைய வென்னுது
மிகு உமிகரவிறுபெயரென் அதுவதித்தாரேனும், மரத்திரையிக்கிய
ஸ்பாமென்பது அதனறப்பெறப்படும்.

உ-ம். தோழி இதி இதி. எ-ம். தோழி இதி இதி இதி. எ-ம். வரும்.

இ ஈயாகாமையின் இயற்கையவாகுமென்றும், மரத்திரை மிகு
தலாகிய செயற்கையுடைமையாற் செயற்கையவென்றுங்கூறினார்.

இகரவிறுபெயரென்பது இகரத்தானிற்ற பெயரென விரியும்.

கஉக. முறைப்பெயர் மருங்கி னையெ னிறுதி
யாவொடு வருதற் குரியவு முளவே.

இ - ள். முறைப்பெயரிடத்த ஐயென்னுமுடிபு ஆயாகாது
ஆய்வொடு வீருதற்குமுரியனவுள. எ - று.

உ-ம். அன்னை, அன்னா. எ-ம். அத்தை, அத்தா. எ-ம். வரும்.

உம்மையான் அன்னாய் அத்தாய் என ஆயாதலுமுடைய வெ
ன்பதாம். உம்மை பிரித்து கின்றது. (க)

கஉ௪. அண்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்.

இ - ள். நான்சிற்தன்மைச்சொல்லும் இயற்கையாய் விளியே
ற்கும் எ - று.

அண்மைக்கண் விளி தொள்வதனை அண்மைச்சொல்லென்றார்.

உ-ம். நம்பி வாழி; வேந்து வாழி; நங்கை வாழி; கோ வாழி
என வரும். (க௦)

கஉ௮. னரலள வென்னு மநநான் கென்ப
புள்ளி யிறுதி விளிகொள் பெயரே.

உயிர்த்துயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்தி, இளிப்
புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர் விளியேற்குமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். புள்ளியீற்றுயர்திணைப்பெயர் ன ர ல ள வென்னும்
அந்நான்சிற்தவென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

னரலளவென்னுமொற்றந் ஈழகவுடைய சொல்லை னரலள
வென்றார். (க௧)

கஉக. ஏனைப் புள்ளி யீறுவிளி கொள்ளா.

இ - ன். அக்காண்குமல்லாத புள்ளியிற்றுப் பெயர் விளி கொள்ளா. ஏ - று.

காண்கும் விளிகொள்ளாவென்றதனும் பயன், கூறப்பட்ட புள்ளியிற்று பிறவாற்றான் விளி கொள்வனவுளவென்பதுணர்த்தலாம்.

உ-ம். பெண்டூர், பெண்டூரோ. ஏ-ம். தம்முன், தம்முனா. ஏ-ம். வரும். பிறவுமன்ன.

விளங்குமணிக்கொடும்பூணய் எனவேண்ப்புள்ளி கிறுபான்மை விளியேற்றலுங்கொள்க. (௧௨)

க௧௦. அவற்றுள், அன்னெ னிறுதி யாவா கும்மே.

இ - ன். அவற்றுள் அன்னென்னும் னகரவீறு ஆவாய் விளியேற்கும். ஏ - று.

உ-ம். சோழன், சோழா; சேர்ப்பன், சேர்ப்பா. என வரும்.

க௧௧. அண்மைச் சொல்லிற் ககர மாகும்.

இ - ன். அண்மைவிளிக்கண் அன்னிற்று அகரமாம். ஏ - று.

உ-ம். துறைவன், துறைவ; ஊரன், ஊரா என வரும். (௧௨)

க௧௨. ஆனெ னிறுதி யியற்சை யாகும்.

இ - ன். ஆனென்னும் னகரவீறு இயல்பாய்விளியேற்கும். ஏ - று.

சோமான்; மலையமான் என்பன கூவுதற்கண்ணும் அவ்வாறு திற்றல் கண்டுகொள்க. (௧௩)

க௧௩. தொழிலிற் கூறு மானெ னிறுதி யாயா கும்மே விளிவயி னான.

இ - ன். தொழிலானொருபொருளைச் சொல்லும் ஆனீற்றுப்பெயர் விளிக்கண் ஆயாம். ஏ - று.

உ-ம். வந்தான், வந்தாய்; சென்றான், சென்றாய் என வரும்.

விளியதிகாரமாதலான் விளிவயினானவெனல் வேண்டாவெனின்;—சொல்லில்வழி உய்த்துணர்வதென்று மறுக்க. (௧௪)

க௧௪. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரற்றே.

இ - ன். ஆனீற்றுப்பண்புகொள்பெயரும் அவ்வீற்றுத்தொழிற் பெயர்போல ஆவாய்விளியேற்கும் ஏ - று.

உ-ம். கரியான், கரியாய்; செய்யான், செய்யாய் என வரும்.

கநடு. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல.

இ - ள். ஆனீற்றளபெடைப்பெயர் இகரவீற்றளபெடைப்பெயரேபோல மூன்றுமாத்நிரையினின்று இயல்பாய் வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். உழாஅஅன், கிழாஅஅன் எனவரும்.

அளபெடை மூன்றுமாத்நிரையின் கீண்டிசைத்தலாகிய விகாரமுடைமையான் “ஆனே னிறுதி யியற்கை யாகும்” என்புழி அடங்காமையறிச. (கஅ)

ககசு. முறைப்பெயர்க் கினவி யேயொடு வருமே.

இ - ள். னகரவீற்றுமுறைப்பெயர் ஏகாரம் பெற்று வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகன், மகனே; மருமகன், மருமகனே என வரும். ()

ககௌ. தானென் பெயருஞ் சுட்டுமுதற் பெயரும்
யானென் பெயரும் வினாவின் பெயரு
மன்றி யனைத்தும் வினிகோ ளிலவே.

இ - ள். தானென்னும் பெயரும், அவன் இவன் உவனென்னுஞ்சுட்டுமுதற்பெயரும், யானென்னும் பெயரும், யாவனென்னும் வினாப்பெயருமாகிய அவ்வனைத்தும், னகரவீற்றையினும், விளி கொள்ளா. எ - று. (உ0)

ககஅ. ஆரு மருவு மீரொடு கிவனும்.

நிறுத்த முறையானே ரகரவீறு வினியேற்குமாறுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். ரகரவீற்றுள் ஆர், அர் என நின்ற இரண்டும் ஈராய் வினியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பார்ப்பார், பார்ப்பீர்; கூத்தர்; கூத்தீர் என வரும். (உ௧)

ககசு. தொழிற்பெய ராயி னேகாரம் வருதலும்
வழுக்கின் றென்மீனார் வயங்கி யோரே.

இ - ள். மேற்கூறிய இரண்டிற்குத்தொழிற்பெயர்க்கும் ஈரோடு ஏகாரம் வருதலுக்குற்றமன்று. எ - று.

உ-ம். வந்தார், வந்தீரே; சென்றார், சென்றீரே எனவரும்.

அர் சற்றுத்தொழிற்பெயர் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

ஏகாரம் வருதலும் வழக்கின்றென்றதனால், ஏகாரம் பெறுது ஈரொடு சூவணலே பெரும்பான்மையென்பதாம். (உஉ)

கசு௦. பண்புகொள் பெயரு மதனோ ரத்தே.

இ - ள். அவ்விரண்டுகூறப்பண்புகொள்பெயரும், அவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல, ஈரொடு சிவணியும், சிறுபான்மை ஈரொடே காரம் பெற்றும், விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். கரியார், கரியீர்; இளையர், இளையீர். எ-ம். கரியீரே, இளையீரே. எ-ம். வரும். (உ௩)

கசுக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடையியல்.

இ - ள். ரகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், முற்கூறிய அளபெடைப் பெயரேபோல, மூன்று மாத்திரையின் மிக்கியல்பாய்விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். சிறுஅஅர், மகாஅஅர் என வரும். (உ௪)

கசு௨. சுட்டுமுதற் பெயரே முற்கிளந் தன்ன.

இ - ள். அவர், இவர், உவர் என வரும் ரகாரவீற்றுச்சுட்டுமுதற்பெயர், னகாரவீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயரேபோல, விளிகொள்ளா. எ - று. (உ௫)

கசு௩. தும்மின் திரிபெயர் வினாவின் பெயரென்
றம்முறை யீரண்டு மவற்றியல் பியலும்.

இ - ள். தும்மின்திரிபாகிய நீயீரும் வினாவின்பெயராகிய யாவரும் இரண்டும், மேற்கூறிய சுட்டுப்பெயரேபோல, விளியேலா. எ - று.

நீயீரென்பதனை தும்மெனத் திரியாது தும்மென்பதனை நீயீரெனத் திரிப்பினும் இடக்காதென்னுங்கருத்தான் எழுத்தோத்தினுள் தும்மென நிறுத்தித் திரித்தாராகலான், அதுபற்றி நீயீரென்பதனை தும்மின்திரிபெயரென்றார். (உ௬)

கசு௪. எஞ்சிய விரண்டி ழிற்றுதிப் பெயரே
நின்ற வீற்றய னீட்டம் வேண்டும்.

சிறுத்த முறையானே லகார ளகாரவீற்றுப்பெயர் விளியேற்
முமாறுணர்ந்தியவெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். உணர்த்தாது நின்ற லகார ளகாரமென்னும் இரண்டு
பள்ளியையிறுதியாகவுடைய பெயர் சற்றயலெழுத்து நீண்டு விளி
யேற்கும். எ - று.

உ-ம். குரிசில். குரிசீல்; மக்கள், மக்காள் என வரும். (௨௭)

கசடு. அயனெழி தாயி னியற்கை யாகும்.

இ - ள். சற்றயலெழுத்து, கெட்டெழுத்தாயின், இயல்பாய்
விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். பெண்பால், கொமாள் என வரும். (௨௮)

கசகா. - டீனையினும் பண்பினு

நினையந்தோன்று மானெ னிறுதி

யாயா சும்மே விளியயி னுன.

இ - ள். வினையின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் வரும் ஆளிற்
றப்பெயர், இயல்பாகாது, ஆயாய் விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். தீன்றாள், தீன்றாய். எ-ம். கரியாள், கரியாய். எ-ம்.வரும்.

விளியயினுனவென்பதனை முன்னும் பின்னும் தருவனவற்
றேடு கூட்டுக. (௨௯)

கசஎ. முறைப்பெயர்க் கிளவி முறைப்பெய ரியல்.

இ - ள். ளகாரவீற்றுமுறைப்பெயர், ளகாரவீற்று முறைப்பெ
யர்போல, ஏகாரம்பெற்று விளியேற்கும். எ - று.

உ-ம். மகள், மகளே; மருமகள், மருமகளே என வரும். (௩௦)

கசஅ. சுட்டுமுதற் பெயரும் வினாவின் பெயரு

முற்கிளந் தன்ன வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். அவள், இவள், உவனென்னும் ளகாரவீற்றுச்சுட்டு
முதற்பெயரும், யாவனென்னும் வினாப்பெயரும், மேற்கூறிய சுட்டு
முதற்பெயரும் வினாப்பெயரும்போல, விளி கொள்ளா. எ - று. (௩௧)

கசக. அளபெடைப் பெயரே யளபெடை யியல்.

இ - ள். ளகார ளகாரவீற்றளபெடைப்பெயர், மேற்கூறிய
அளபெடைப்பெயரேபோல, அளபு நீண்டு இயல்பாய் விளியேற்
கும். எ - று.

உ-ம். மாஅஅல், கோஒஒன் என வரும்.

இவை அளபெடைப்பெயராயின், மால் கோளென அளபெடையின்றி வருவன செய்யுளேக்கி அளபு சுருங்கி வந்தனவாம்; இவை அளபெடைப்பெயரல்லவாயின், அளபெடைப்பெயர் வந்த வழிக் கண்டுக்கொள்க. (கஉ)

கடு௦. கிளந்த விறுதி யஃறிணை விரவுப்பெயர்
விளம்பிய நெறிய விளிக்குங் காலே,

உயர்நினைப்பெயரும் உயர்நினைவிரவுப்பெயரும் விளிகொள்
மூறுணர்த்தி, இனியஃறிணைவிரவுப்பெயர் விளிகொள்ளுமாறு
ர்த்துகின்றார்.

இ - ள். கிளந்தவிறுதியாவன, உயிரீறுநான்கும் புள்ளியீறு
நான்குமாம். அவற்றையிற்றுதியாகவுடைய அஃறிணைகளை வரும்.
விரவுப்பெயர் மேற்கூறிய நெறியான் விளியேற்கும் எ - று.

உ-ம். சாத்தி, சாத்தி; பூண்டு, பூண்டே; தந்தை, தந்தாய். எ-ம்.
சாத்தன், சாத்தர்; கூந்தல், கூந்தல்; மத்தன், மக்கள். எ-ம்.
வரும். சாத்தி, பூண்டு, தந்தை, சாத்த எனவண்மைவிளியாய் வருவ
னவுங்கொள்க.

ஒகாரவீறும் ஆகாரவீறுமாய் வருவன விரவுப்பெயருளவேற்
கொள்க. பிறவுமன்ன. (கங)

கடுக. புள்ளியு முயிரு மிறுதி யாகிய
வஃறிணை மருங்கி னெல்லாப் பெயரும்
விளிரிலை பெறுஉங் காலந் தோன்றிற்
தெளிநிலை யுடைய வேகாரம் வரலே.

இ - ள். புள்ளியீறும் உயிரீறுமாகிய அஃறிணைப்பெயரெல்
லாம், விளி கொள்ளுங்காலந்தோன்றின், ஏகாரம்பெறுதலைத் தெ
ற்றெனவுடைய. எ - று.

உ-ம். மரம், மாமே; அணில், அணிலே; நரி, நரியே; புலி, புலி
யே என வரும்.

அஃறிணைப்பெயருள் விளி கேட்கும் ஒருகார்விலங்கின்பெய
ரும், விளிகேளாதனவற்றைக் கேட்பனவாகச்சொல்லுவார் கருதி
யவாற்றான் விளியேற்பணவுமல்லது, ஒழிந்த பெயரெல்லாம் விளி
யேலானமயின், விளிரிலைபெறுஉங்காலந்தோன்றினென்றார். அத
னானே சுட்டுப்பெயர் முதலாயின விளியேலானமயுங்கொள்க.

தெனிகிலையுடைய வேகாரம்வாலே எனவேகாரம் பெற்று விளியேற்றலை யாப்புறுப்பவே, யாப்புறவின்றிச் சிறுபான்மை பிறவாற்றான் விளியேற்பனவுமுளவென்பதாம். அவை 'வீருந்தினை வாழியென்னெஞ்சம்;' 'கருங்கால்வெண்குருகொன்றுகேண்மதி,' 'காட்டுச்சரரோடுக்குறுமுயால்;' 'ஒண்ணீவி நாராய்' என்னுந்தொடக்கத்தன. (ஈச)

கருஉ. உளவெனப் பட்ட வெல்லாப் பெயரு
மளபிறத் தனவே விளிக்குங் காலேச்
சேய்மையி னிசைக்கும் வழக்கத் தான.

இ - ன். உயர்திணைக்கண்ணும் அஃறிணைக்கண்ணும் விளியேற்பனவாகச் சொல்லப்பட்ட எல்லாப்பெயரும், விளிக்குமிடத்து, தத்தமாத்தியாயி னிறந்திசைத்தனவாம், சேய்மைக்கனொலிக்கும் வழக்கத்தின்கண். எ - று.

உ-ம். கம்பீஇ, சாத்தாஅ என வரும்.

அளபெடைமிகுமென்றமைபான், அளபெடைப்பெயரோழித்து நின்ற பெயர் கொள்க.

அளபிறத்தனவென்றது, கெட்டெழுத்து அளபெடையாயும், அளபெடை மூன்றாமத்திரையினிறத்தும், சேய்மைக்குத் தக்கவாறு நீணமுகைக்குமென்றவாறு.

சேரமான், மலையமான் என்னுமீற்றயல் அளபிறத்தவழி இயல்புவிளியென்னுது ஈற்றயனீண்டதாகக் கொள்க. அளபிறப்பன எழுத்தாகலின், ஒற்றுமையுத்தாற் பெயரளபிறத்தனவென்றார். ()

கருங். அம்ம வென்னு மசைச்சொன் னீட்ட
மம்முறைப் பெயரொடு சிவணு தாயினும்
விளியொடு கொன்ப தெனியு மோரே.

இ - ன். அம்மவென்னும் அசைச்சொல்லினது நீட்டம், விளி கொள்ளும் பெயரொடு தோன்றாது, இடைச்சொல்லோடு தோன்றிற்றாயினும், விளியாகக் கொள்வர் தெளிவோர். எ - று.

உ-ம். அம்மாசாத்தா எனவரும்.

சாத்தாவென்பதே எதிர்முகமாக்குமாயினும், அம்மாவென்பதும் அவ்வெதிர்முகமாக்குதலே. குறித்து நின்றலின், விளியாகக் கொள்ளப்படுமென்பார் விளியொடு கொள்பவென்றார். (ஈச)

கருசு. தநது எ என வனவமுத லாகித்
தன்மை குறித்த னாளவெ னியுதிபு
மன்ன பிறவும் பெயர்நிலை வரினே
யின்மை வேண்டும் விளிபொடு கொளலே.

இ - ள். த ந து என்னுமுயிர்மெய்யையும் எ என்னுமுயிரையும்
முதலாகவுடையவாய் ஒருவனது கிள்மைப் பொருண்மையைக்
குறித்து நின்ற னா ள வென்னுமுன்றுபுள்ளியை யிறதியாகவு
டைய சொல்லும் அவைபோல்வன பிறவுமாகிய பெயர்ச்சொல்
வருமாயின், விளிபொடு பொருந்துதலில். எ - து.

உ-ம். தமன், தமர், தமன்; நமன், நமர், நமன்; துமன், துமர்,
துமன்; எமன், எமர், எமன். எ-ம். தம்மான், தம்மார், தம்மாள்;
நம்மான், நம்மார், நம்மாள்; தும்மான், தும்மார், தும்மாள்; எம்மான்,
எம்மார், எம்மாள். எ-ம், வரும்.

ஆண்பிறவுமென்றதான், மற்றையான், மற்றையார், மற்றை
யாள்; பிறன், பிறர், பிறன் என வருவன கொள்க.

அஃதேல், இவற்றைத் தத்தயீற்றகத்துணர்த்தாது ஈண்டுக்கூ
றியதென்னையெனின்;—இவற்றையீற்றகத்தனர்த்தின் மூன்றுகுத்
திரத்தானுணர்த்தல்வேண்டிதலிற் சூத்திரம் பல்கும்; அதனானு
ணர்த்தாாயினார். அஃதேல், உயர்திணையதிகாரத்துப் பின் வைக்க
வேனின்;—ஆண்டு வைப்பின் “விளம்பிய நெறிய விளிக்குவ
காலை” ஓன்னுமாட்டேற்று இனிது பொருள்கொள்ளாதாம், அத
னாற்பிறிதிடமின்மையின் ஈண்டு வைத்தாரென்பது. (கஉ)

விளிமரபு முற்றிற்று.

ஐந்தாவது

பெயரியல்.

கருடு. எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே.

நான்குசொல்லும் பொதுவகையானுணர்த்தி, பொதுவிலக்க
னமாதொப்புமையானும் வேற்றுமை பெயரோழியையுடைமை
யானும் பெயரிலக்கணத்திற்கும் பொதுவிலக்கணத்திற்குமிடை
வேற்றுமையிலக்கணமுணர்த்தி, இனிச்சிறப்புவுகையான் நான்கு
சொல்லுமுணர்த்துவானெடுத்துக்கொண்டு, இவ்வோத்தான் அவ

ந்நின்முதற்கண்ணதாகிய பெயரிலக்கணமுணர்த்துகின்றார். அதனு
னிது பெயரியவென்னும் பெயர்த்தாயிற்று.

இச்சூத்திரத்தின்பொருள். பெயர்ச்சொல்லும் வீணைச்சொல்
லும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுமாகிய எல்லாச் சொல்லும்
பொருள் குறித்தனவே, பொருள் குறியாது கில்லா எ ி து.

“ஆயிருதினையினிசைக்கும்” என்றதனால் இது பெறப்படு
வின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று: சொல்லிசை
க்கும் பொருளாவன இவ்விரண்டுதினையுமே பிறிதில்லையென்பதல்
லது, சொல்வெல்லாம் பொருளுணர்த்துதன் மாலையவே உணர்த்
தாதனவிலையென்னும் யாப்புறவு அதனற் பெறப்படாமையின்,
அசைநிலை முதலாயினவும் பொருள் குறித்துநிற்குமென ஐயமறத்
தற்கு இச்சூத்திரம் வேண்டிமென்பது. அசைநிலை முதலாயின பொ
ருளுணர்த்துமே றுமேவே கூறிப் போத்தாம்.

முயற்கோடு, யானமமயிர்க்கம்பலம் என்பனபொருளுணர்த்
தாவாவெனின்;—அவை தொடர்மொழியாகவான் ஈண்டைக்கெய்
தாவென்பது. அஃதேல், தொடர்மொழிதான் பொருள் குறியாது
வருமோவெனின்;—வாரா, அவை மெய்ப்பொருள் குறிப்பனவும்
பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவுமென இருவகைப்படும். அவற்றன்,
பொய்ப்பொருள் குறிப்பனவும் பொருளுணர்த்துவனவேயாம். அல்
லாக்கால், இல்லோன்றிலவனாக வருந்தொடர்கிலைச்செய்யுள் பொ
ருளுணர்த்தாமையின், அவை புலவராற்கொள்ளப்படா்வென்பது.

அஃதேல், இச்சூத்திரம் முதலாக ஐத்துசூத்திரத்தாநிகுறப்ப
ட்டன பொதுவிலக்கணமாகலான், இவற்றை ஈண்டு வையரது கிள
வியாக்கத்துள் வைக்கவெனின்;—இவை பொதுவிலக்கண மெயெ
னினும், ஆண்டுக் கூறப்பட்டன வழுஉக்காத்தலும் வழுஉக்காத்த
ற்குபகாரமுடையனவுமன்றே; “எல்லாச்சொல்லும் பொருள்குறித்
தன” என ஐயமகற்றலும் சொற்பொருள் இளைத்துப்பாருபடுமென்
றலும் சொல்லினைத்தென்றனுமென வழுஉக்காத்தலும், வழுஉக்கா
த்தற்குபகாரமுடையனவுமன்மையின், ஆண்டுணர்த்தாது, பொரு
ள்வேறுபாடுபற்றிச் சிறப்புலகையான் காண்குசொல்லுமுணர்த்துவ
கால் அவையுணர்த்தியல்லது உணர்த்தலாகாமையின், அவற்றை
யின்னைத்தினாரென்பது. பொருள் வேறுபாடுபற்றிச் சொல்லு
ணர்த்துமாறு முன்னரீக் காண்போம்.

(க)

கடுசு. பொருண்மைதெரிதலுஞ்சொன்மை தெரிதலுஞ்
சொல்லி னாகு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். தன்னின் வேறுகிய பொருளறியப்படுதலும் பொருளறியப்படாது அச்சொற்றோனையறியப்படுதலும் இரண்டுஞ்சொல்லாளுமென்று சொல்லுவார்புலவர். எ - று.

உ-ம். சாத்தன், வந்தான், பண்டு, காடி, மன், உறு, கால் என்பனவற்றால் பொருளுணரப்பட்டவாறும், கீயென்கினவி, செய்தெனெச்சம்; தஞ்சக்கினவி, கடியென்கினவி என்பனவற்றாற் பொருளுணரப்படாது அச்சொற்றோமேயுணரப்பட்டவாறும் கண்டுகொள்க.

“ஆயிரு நினைவி னிசைக்குமன சொல்லே” “எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித் தனவே” “ஈறுபெயர்க் காரு மியற்கைய வென்ப” என்புழிச் சொல்லென்னுஞ்சொல்லும் பெயரென்னும்பெயரும் அறியப்படுதற்கட்சொன்மை தெரிதலாம்; ஏனெஞ்சொல்லும் ஏனைப்பெயரும் அறியப்படுதற்கட்பொருண்மை தெரிதலாம். அத்தொருணங்கிச் சொன்மை தெரிதலும் பொருண்மை தெரிதலும் ஒருங்கு வந்தனவெனப்படும். அல்லாக்கால், சொல்லென்னுஞ்சொற்பொருளுணர்த்துதலும் பெயரென்னும் பெயரிறுதியுருபு வருதலும் பெறப்படாவாமென்பது.

மேலைக்குத்திரத்தாற் சொற்கள் பொருளுணர்த்துமென்பது பெறப்பட்டனையாழி, தானும் பிரிதமெனப் பொருள் இரண்டியை கைப்படுமென அதனது பாருபாணர்த்தியவாறு.

இதனுற்பயன், சொற்றன்னைபுணர நின்றவழியுஞ் சொல்லேயாமென ஐயமறுத்தலாம். (உ)

கடுஎ. தெரிபுவேறு நிலையலுங் குறிப்பிற் றோன்றலு

~ மிருபாற் றென்ப பொருண்மை நிலையே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட பொருண்மை தெரிதல், சொன்மாத்திரத்தான் விளங்கி வேறுநின்றலுஞ் சொன்மாத்திரத்தாற்றோன்றாத சொல்லொடு கூடிய குறிப்பாற்றோன்றலுமென, இரண்டுகூற்றையுடைத்தென்று கூறுவர் ஆசிரியர் எ - று.

உ-ம். அவன், இவன், உவன்; வந்தான், சென்றான் என்றவழிப் பொருடெரிபு வேறு நின்றன. ஒருவர் வந்தார் என்றவழி ஆண்பால் பெண்பாவென்பது உம், தோற்றுண்ணிற்குள் கற்கறித்த நன்கட்டாய் என்றவழித் தீங்கட்டாய் என்பது உம், குறிப்பாற்றோன்றின. கசித்தின்றான், தெங்குதின்றான் எனப் பிரிதின்பெயராற் பிரிதுபொருடேனற்றலுங் குறிப்பிற்றோன்றலாம். தின்றானே

ன்னுத்தொளிலேடு முதற்பொருள் இயையாமையின் அதனோடி யையுஞ்சினைப்பொருள் அத்தொடராற்றலாற்பெறப்பட்டமையாற் குறிப்பிற் றோன்றலாகாதெனின்;—அற்றன்று: அவ்வியையாமை சொல்லுவான் குறிப்புணர்த்துகேதுவாவதல்லது முதற்பெயரைச் சினைப்பொருட்டாக்குமாற்றலின்றாகலான், அதுவுக்குறிப்பிற்றோ ன்றலேயாமென்க. பிறவுமன்ன. ‘இளைதாக முண்மரங் கொல்க களை யுநர்—கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து’ என்னுக் தொடர்மொழி யான், நிலைபெற்றபின் களையலுந் களையலுற்றாரை அவர்தாங்கொ ல்வர் அதனாற்றியாரை அவர் நிலைபெறுக்காவத்தே களைக என்னும் பொருள் விளங்குதலுக்குறிப்பிற்றோன்றலாம். அணியிலக்கணங்கு றுவார் இன்னோன்னவற்றைப் பிறிதமொழிதலென்பதோரணி யென்ப. (௩)

- கருஅ. சொல்லெனப் படுப பெயரே வினையென் றுயிரண் டென்ப வறிந்திசி னோரே.

இ - ன். சொல்லாவன பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லு மென இரண்டென்று சொல்லுவர் அறித்தோர். எ - து.

பெயர்ச்சொற்கிலக்கணம் வேற்றுமையோத்தினுட் கூறினார்; வினைச்சொற்கிலக்கணம் வினையினுட்கூறுப.

பிறசொல்லுமுளவாயினும், இவற்றது சிறப்புபோக்கிப் பெய ரே வினையென் றுயிரண்டென்பவென்றார். இவற்றுள்ளும் பொரு ளது புடைபெயர்ச்சியாகிய தொழில் பற்றது அப்பொருள்பற்றி வருஞ்சிறப்புடைமையாற் பெயரை முற்கூறினார். (ச)

கருக. இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற் கிளவியு மவற்றுவழி மருங்கிற் றோன்று மென்ப.

இ - ன் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயரையும் வினை யையுஞ்சார்ந்து தோன்றும். எ - து.

அவற்றுவழி மருங்கிற்றோன்றுமென்றோரோனும், பெயரையும் வினையையுஞ்சார்ந்து தோன்றும் இவ்விண்ணடையும் அவற்றொடு தலைப்பெய்யச் சொன்னாண்காமென்பது கருத்தாகக் கொள்க. சார் ந்து தோன்றுமெனலே, அவற்றது சிறப்பின்மை பெறப்பயிம். வழ ற்குப்பயிற்சி கோக்கி இடைச்சொன்முற்கூறினார். (ஈ)

கக௦. அவற்றுள்,

பெயரெனப் படுபவை தெரிபுங் காலே

யுயர்திணைக் குரிமையு மஹிணைக் குரிமையு
மாயிரு திணைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு
மம்மூ வருபின தோன்ற லாதே.

பெருள்வேறுபாபெற்றிச் சிறப்புவுகையான் நான்குசொல்லு
முணர்த்ததற்கு உபகாரமுடைய பொதுவிலக்கைமுணர்த்தி, நிறு
த்த முறையானே இனிப்பெயர்ச்சொலுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட நான்கனுள், பெயரென்று சொல்
வப்படுவன, உயர்திணைக்குரியவாய் வருவனவும், அஹிணைக்குரிய
வாய் வருவனவும், இரண்டுதிணைக்குமொத்தவுரிமையவாய் வருவ
னவுமென, மூன்றுவேறுபாட்டனவாம், தோன்றுநெறிக்கண். ஏ -று.

ககக. இருதிணைப் பிரிந்த வைம்பாற் கிஷ்டிக்கு
முரியவை யுரிய பெயர்வயி னான.

இ - ன். இருதிணைப்பிரிந்த ஐம்பாற் கிளவியாதற்குப் பெயருள்
உரியன உரியவாம். ஏ -று.

அவன், பெண்மகன், சாத்தன் என னகரவீறு ஆவேிற்கும்,
மகவேிற்கும், அஹிணையான்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும்,
அவன், மக்கள், மகள் என னகரவீறு மகவேிற்கும், பல்வோர்க்கும்,
அஹிணைப்பெண்பாற்கும் உரித்தாய் வருதலானும், பெண்டாட்டி,
கம்பி. ஏ -ம். ஆவே, மகவே. ஏ -ம். இகரவீறும் னகரவீறும் இருபாற்கு
முரியவாய் வருதலானும், வினையென்போல இன்னவீறு இன்னபா
ற்குரித்தெனப் பெயர்ச்சொல் ஈறுபற்றி உணர்தலாகாமையின், உரி
யவையுரியவென்றார். பிறவுமன்ன.

பங்குமென்றஞ்சி இன்னபெயர் இன்னபாற்குரித்தெனக்கிள
த்தோதாராயினர். அஹிணை, இவற்றது பாற்குரிமையெற்றாற்பெ
றுதுமொடுவீனின்;—உரியவையென்றது வழக்கின்கட்பா லுணர்த்
துதற்குரியவாய் வழங்கப்படுவனவென்றவாதன்றே; அதனான் வழ
க்கு நோக்கிக் கொள்ளப்படுமென்பது.

மற்றுந், நஞ்சுண்டான் சாம் என்பது ஒருபாற்குரிய சொல்லாயி
னும், நஞ்சுண்டான் சாம், நஞ்சுண்டார் சாவர், நஞ்சுண்டது சாம்,
நஞ்சுண்டன சாம் என வினப்பாற்குமுரித்தாய் அச்சொல்லென
இப்பொருண்மையுணர்த்துகின்றது இச்சுத்திரமென்றாரால் உரை
யாகிரியரெனின்;—நஞ்சுண்டல் சாதற்குக் காரணமென்பான் ஒரு
பான்மேல் வைத்து நஞ்சுண்டான் சாமென்றதல்லது, ஆண்டுத்தோ
ன்றும் ஆண்மையும் ஒருமையுஞ் சாதற்குக் காரணமென்னுங்கருத்

நினனல்லன்; அதனாற்சொல்லுவான்கருத்தொடு கூடிய பொருளா
ற்றலாற் சாதல் வணைப்பாற்றுகுமொக்குமெனச் சேறல் சொல்லிலக்க
ணத்திற் கூறப்படாமையான், ஆசிரியர் “ஒருபாற் கிளவி யேனைப்
பாற்கண்ணும்—வருவன தாமே வழக்கென மொழிப” எனவிப்
பொருண்மை பொருளியலிற்குறிஞராகலின், இக்குத்திரத்திற்கு
அஃதுரையாதல் உரையாசிரியர் கருத்தன்றென்க. அல்லது உம், பார்
ப்பான் கள்ளுண்ணான் என்றவழிக் கள்ளுண்ணுமை சாதிபற்றிச்
செல்வதொன்றாகலின் பார்ப்பணிக்கும் பார்ப்பார்க்குமல்லது பிற
நாதியார்க்கும் அஃறிணைக்குஞ்செல்லாமையின், ஐம்பாற்கிளவிக்
குமுரியவென்றல் பொருத்தாமையானும், அவர்க்கது கருத்தன்மை
யறிக.

ககஉ. அவ்வழி,

— அவ்விவ னுவனென வருஉம் பெயரு
மவ்விவ னுவனென வருஉம் பெயரு
மவ்விவ ருவரென வருஉம் பெயரும்
யானயாம்*காமென வருஉம் பெயரும்
யாவன் யாவன் யாவ ரென்னு
மாவயின் மூன்றோ டப்பதினைத்தும்
பாலறி வந்த வுயர்திணைப் பெயரே.

இ - ள். மூவகையாக மேற்சொல்லப்பட்ட பெயருள், அவ
னென்பது முதலாக யாவரென்பதிறுக்கச் சொல்லப்பட்ட பீதினைத்
தும் பால் விளக்க திற்கும் உயர்திணைப்பெயர். எ - று.

யானென்பது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் பகுதியுணர்த்தாதா
யினும், அத்திணையொருமை யுணர்த்தலிற் பாலறிவந்த பெயராம்.
அல்லது உம்; பாலறிவந்தவெனப் பன்மைபற்றிக் கூறினாரெனினு,
மமையும். (அ)

ககங. ஆண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த மகளென் கிளவியும்
பெண்மை யடுத்த விகர விறுதியு
நம்மூர்ந்து வருஉ மிகரவை காரமு
முறைமை சுட்டா மகனு மகளு
மாந்தர் மக்க ளென்னும் பெயரு
மாடு மிகடு வாயிரு பெயருஞ்

சுட்டுமுத லாகிய வன்னு மாணு
மவைமுத லாகிய பெண்டென் கிளவியு
மொப்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
யப்பதி னேந்து மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள். இப்பெயர் பதினேந்தும் மேற்கூறப்பட்டனபோலப்
பாலறிவந்தவுயர்நினைப்பெயராம். எ - று.

ஆண்மையடுத்த மகனென்கிளவி ஆண்மகனென்பது. ஒற்று
மையத்தான் ஆண்மையுணர்த்துஞ் சொல்லு ஆண்மையென்றார்.
இது பெண்மையடுத்தவென்புழியுமொக்கும். பெண்மையடுத்த மக
னென்கிளவியும் பெண்மையடுத்த இகரவிதுதியுமாவன பெண்ம
கள், பெண்டாட்டி என்பன. நம்மூர்த்து வருஉயிகரமும் ஐகாரமு
மாவன நம்பி, நங்கை என்பன. நமக்கினனொன்றும் பொருள்பட
வருதலின் நம்மூர்த்து வருஉமென்றார். அவை நம்மென்பது முத
னியையாக அப்பொருளுணர்த்தாவாயின், நம்மூர்த்து வருஉயிகர
மும் நம்மூர்த்து வருஉமைகாரமுமெனப் பூரித்துக் கூறல்வேண்டி
மென்பது. இவையுயர்சொல். முறைமை சுட்டா மகனுமகளுமாவன
முறைப்பெயரன்றி மகன் மகனென ஆரீ மகரீவென்னுந்துணை
யாய் வருவன. மாந்தர் மக்களென்பன பண்மைப்பெயர். ஆரீ மகரீ
வென்பன மேற்சொல்லப்பட்டன. சுட்டுமுதலாகிய அன்னும் ஆனு
மாவன அவ்வாளன், இவ்வாளன், உவ்வாளன்; அம்மாட்டான்,
இம்மாட்டான் உம்மாட்டான் என்பன. இவற்றுள் ஆனீது இக்கா
லத்துப் பயின்று வாரா, அவை முதலாகிய பெண்டென்கிளவி இக்
காலத்து விழுத்தனபோலும். பெண்டிடன்கிளவியென்று பாட
மோதி; அவையாவன அவ்வாட்டி, இவ்வாட்டி, உவ்வாட்டி. என்
பாருமுளர். ஒப்பொடு வருஉங்கிளவியாவன பொன்னன்னான்,
பொன்னன்னான் என்னுத்தொடக்கத்தன. இவை மேலனபோலப்
பயின்று வாராமையின், அவற்றோடொருங்கு வையாது வேறு
கூறினார். (க)

ககச. எல்லாரு மென்னும் பெயர்கிலைக் கிளவியு
மெல்லீரு மென்னும் பெயர்கிலைக் கிளவியும்.
பெண்மை யடுத்த மகனென் கிளவியு
மன்ன வியல வென்மொர் பிலவர்.

இ - ள். எல்லாருமெனவும் எல்லீருமெனவும் பெண்மகனெ
னவும் வருமூன்றும் மேற்கூறப்பட்டனபோலப் பாலறிவந்த உயர்
நினைப்பெயராம். எ - று.

புறத்துப் பேய் வினையடும் பேதைப்பருவத்துப் பெண்மனை மாறோசத்தார் * இக்காலத்தும் பெண்மகனென்று வழங்குப.

எல்லாரும் எல்லீரும் என்புழிப் படர்க்கைப்பன்மையுணர்த்தும் ஆரும் முன்னிலைப்பன்மையுணர்த்தும் ஈரும் உம்மை யடுத்து வருதலானும், பெண்மகனெனப் பாரிந்தலானும், இவற்றைவேறு கூறினர். (40)

ககடு. நிலப்பெயர் குடிப்பெயர் குழுவின் பெயரே
வினைப்பெயருடைப்பெயர்பண்புகொள்பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த முறைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த சினைநிலைப் பெயரே
பல்லோர்க் குறித்த நினைநிலைப் பெயரே
கூடிவரு வழக்கி னுடியற் பெயரே
யின்றிவ ரென்னு மெண்ணியற் பெயரோ
டன்றி யனைத்து மவற்றியல் பினவே.

இ - ள். நிலப்பெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்டனவும் மேலனபோலப் பாலறிவந்த உயர்க்கிணைப்பெயராம். எ - று.

நிலப்பெயர்—அருவானன், சோழியன் என்பன. குடிப்பெயர்—மலையமான், சேரமான் என்பன. குழுவின்பெயர்—அவையத்தார்; அத்திகோசத்தார் என்பன. வினைப்பெயர்—வருவார், செல்வார் என்பன. தச்சன், கொல்லன் என்பனவுமவை. உடைப்பெயர்—அம்பர்சிழான், பேரூர்சிழான் என்பன. வெற்பன், சேர்ப்பன் என்பனவுமவை. பண்புகொள்பெயர்—கரியான், செய்யான் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த முறைநிலைப்பெயர்—தந்தையர், தாயர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த சினைநிலைப்பெயர்—பெருங்காலர், பெருந்தோளர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்த நினைநிலைப்பெயர்—பார்ப்பார், அரசர், வணிகர், வேளாளர், ஆயர், வேட்டுவர் என்பன. பல்லோர்க்குறித்தவென்று விசேடித்தலான், இம்மூவகைப்பெயருள் ஒருமைப்பெயர் இரண்டுநிலைக்குமுரியவாம். கூடிவருவழக்கினுடியற்பெயர்—பட்டிபுத்திரர், கங்கைமாதிரர் என்பன. இவை ஆட்குறித்தினியார் பகுதிபடக் கூடியவழியில்லாத வழங்கப்படாமையிற் குழுவின்பெயரின் வேறாயின. அக்குழுவின் பெயர் ஒருதறைக்கணுரிமை பூண்ட பல்லோர்மேல் எக்காலத்தும் கிழ்வன. இன்றிவரென்னுமெண்ணியற்பெயராவன ஒருவர், இரு

* மாறோசம்—கொற்கை குழ்த்த காரடி

வர் முப்பத்துமூவர் என்பன. இன்றிவரென்பது இத்திணையரென் னும் மொருட்டிப்போலும். எண்ணுகியவியல்புபற்றிப் பொருளுண ர்த்துதலான் எண்ணியற்பெயரென்றார்.

ஒருகிமித்தம்பற்றிச் சேறலிற் பலபெயர் ஒருபெயராக அடக் கப்பட்டமையான், சிலப்பெயர் முதலாயினவற்றை வேறு கூறி னார். அஃதேல், ஒப்பொடுவருஉக்கினவியும் அன்னதாகலின் இவற் றொடு வைக்கற்பாற்றெனின்;—அற்றேனும், வழக்குப்பயிற்சியின் மையான் அவற்றொடு வைத்தாரென்க. (கக)

ககக. அன்ன பிறவு முயர்திணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், உயர் திணைக்கட்பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிவந்த எல்லாப்பெய ரும், உயர்திணைப்பெயராம். எ - று.

முப்பாலறிவந்த வென்றது, ஒருமைப்பாலுணர்த்து வனவும் அடங்குதற்குப் பன்மையுமொருமையும் பாலறிவந்தவென்றார்.

அன்னபிறவுமாவன—ஏனாதி, ஊவிதி, எட்டி, வாயிலான், பூயிலான், வண்ணத்தான், சுண்ணத்தான், பிறன், பிறள், பிறர், மற்றையான், மற்றையாள், மற்றையார் என்னுத்தொடக்கத்தன.

கக௪. அதுவிது வுதுவென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வாய்தப் பெயரு
மவையிவை யுவையென வருஉம் பெயரு
மவைமுத லாகிய வகரப் பெயரும்
யாதுயா யாவை யென்னும் பெயரு
மாவயின் சூன்றோ டப்பதி னைந்தும்
பாலறி வந்த வஃறிணைப் பெயரே.

பிறத்தமுறையானே உயர்திணைப்பெயருணர்த்தி, இனியஃறி ணைப்பெயருணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அது, இது, உதுவென வருஉம் பெயரும், அப்பெய ர்க்கு முதலாகிய சுட்டே முதலாக ஆய்த்ததோடு கூடி அஃது, இஃது, உஃது என வருஉம்பெயரும், அவை, இவை, உவையென வருஉம் பெயரும், அஃசுட்டே முதலாக அவ், இவ், உவ் என வரு

உம் வகரவீற்றுப்பெயரும், யாது, யா, யாவை என்னும் வீனாப்பெயருமென இப்பதினைத்தபெயரும், பால்விளங்க வருஉடி அஃறிணைப்பெயராம். எ - று.

கட்டு முதலாகிய ஆய்தப்பெயரும் அவை முதலாகிய வகரவீற்றுப்பெயரும் அவையல்லதின்மையின், அவ்வாறு கூறினார். (கௌ)

ககசஅ. பல்ல பலசில வென்னும் பெயரு
முள்ள வில்ல வென்னும்பெயரும்
வினைப்பெயர்க் கிளவியும் பண்புகொள் பெயரு
மினைத்தெனக் கிளக்கு மெண்ணுக்குறிப்பெயரு
மொப்பி னாகிய பெயர்கிலை யுளப்பட
வப்பா லொன்பது மவற்றோ ரன்ன.

இ - ள், பல்லவென்பது முதலாகக் கூறப்பட்ட ஒன்பது பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணைப்பெயர்போலப் பாலுணர் நிற்கும் எ - று.

பல்ல, பல, சில, உள்ள, இல்லவென்னும் ஐந்துபெயரும் தம்மையுணர்த்துகின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

வினைப்பெயர்க்கிளவியாவன வருவது, செல்வது என்பன. பண்புகொள்பெயராவன கரியது, செய்யது என்பன. இனைத்தெனக்கிளக்குமெண்ணுக்குறிப்பெயர் ஒன்று, பத்து, நூறு என வென்பற்றி எண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றன. ஒப்பினாகிய பெயர் நிலையாவன பொன்னன்னது, பொன்னன்னவை என்பன.

முன்னையவைபோலப் பல்ல முதலாயின வழக்கின்கட்பயின்ற வாராமையின், வேறுகூறினார். பல சில வென்பன பயின்றவையினும், பல்ல இல்ல உள்ளவென்பனவற்றோடு ஒப்புமையுடையவாகலின், இவற்றோடு கூறினார். (கச)

ககசக. கள்ளொடு சிவனு மவ்ளியற் பெயரே
கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே.

இ - ள் கள்ளென்னுமீற்றோடு பொருத்தம் அஃறிணையியற் பெயர் கள்ளீற்றோடு பொருத்துத்தற்பலவறிசொல்லாம். எ - று.

அஃறிணையியற்பெயராவன ஆ, நாய், குதிரை, கழுதை, தெய்து, பலா, மலை, கடல் என்னுத்தோடக்கத்தச் சாதிப்பெயர். ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாய் நின்றன இயற்பெயரென்

ரூர். இவை கள்ளென்னுமீற்றவாய், ஆக்கன், குதிரைகள் என சின்
றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறிசொல்லாயினவாறு கண்டு
கொள்க.

அஃறிணையியற்பெயரெனவே, பாலறிபெயரேயன்றி அஃறி
ணைப்பொதுப்பெயருமுளவென்பது பெற்றும்.

பாற்குரிமை சுட்டாது அஃறிணைக்குரிமை சுட்டிய, அவ்லியற்
பெயரென்றார். (கடு)

கஎ0. அன்ன பிறவு மஃறிணை மருங்கிற்
பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வென்ன பெயரு மத்திணை யவ்வே.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட பெயர்போல்வன பிறவும், அஃறி
நிணைக்கட்பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளங்க வந்த எல்லா
ப்பெயரும் அத்திணைக்குரிய. எ - று.

அன்னபிறவுமென்றதனாக்கொள்ளப்படுவன பிரிது, பிற, மற்
றையது, மற்றையன, பல்லவை, சில்லவை, உள்ளது, இல்லது,
உள்ளன, இல்லன என்னுக் தொடக்கத்தன. (க௯)

கஎக. தெரிநிலையுடைய வஃறிணையியற்பெய
- ரொருமையும் பன்மையும் வினையொடு வரினே.

இ - ன். கள்ளொடு சிவனாது அஃறிணையியற்பெயர் ஒருமை
யும் பன்மையும் விளங்கு நிலையுடைய, அதற்கேற்ற வினையொடு
தொடர்ந்தவழி. எ - று.

உ-ம். ஆ வந்தது, ஆ வந்தன; குதிரை வந்தது, குதிரை வந்
தன என வினையாற் பால் விளங்கியவாறு கண்டுகொள்க.

இஃதஃறிணைப்பெயரிலக்கணமாயினும், பொதுப்பெயர் வினை
யொடு வந்து பால் விளங்குதலொப்புமை கொக்கி ஈண்டிவைத்தா
ரென்பது. அஃதேல், கள்ளொடு சிவனாதுமென்பதனையும் ஈண்டிவை
க்கவெனின்;—இயற்பெயர்முன்னராரைக்கிளவிபோலக் கள்ளெ
ன்பது அஃறிணையியற்பெயர்க்கு ஈறாய், ஒன்றுபட்டு நின்றலின்,
வினையானந்திப் பெயர்தாமே பன்மையுணர்த்தியவாம்; அதனால்
அதனைப் பாலறிவந்த பெயருணர்த்துமதிகாரத்து வைத்தார். (கஎ)

கஎஉ. இருதிணைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமையிற்
பிரிபுவேறு படுஉ மெல்லாப்பெயரு

நினையுங் காலைத் தத்த மரபின்

வினையொ டல்லது பாரெரி பிலவே.

தி - ன். இருநினைச்சொல்லாதற்குமொத்த உரிமையவாதவின் உயர்திணைக்கட்சென்றுழி உயர்திணைப்பெயராயும் அஃறிணைக்கட்சென்றுழி அஃறிணைப்பெயராயும் வேறுபடும் விரவுப்பெயரொல்லாம், ஆராயுங்கால், தத்தமரபின் வினையொடியைந்தல்லது, நினைவினங்க நிலலா. எ - று.

வினையொடல்லதெனவே, நினைக்கேற்றவாற்றான் ஈறு வேறுபடாது ஓர்ந்தவாய் நின்றவின், பெயர்தாமே நின்று தத்தமரபினைன்றதொற்றொதுவினையொடு வந்து நினை வினக்கா வென்பது பெறப்படும்.

இனி அவை தத்தமரபின் வினையொடு பால் வினக்குமாறு:—சாத்தன் வந்தான்; சாத்தன் வந்தது; முடவன் வந்தான்; முடவன் வந்தது என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

தத்தமரபின் வினையாவன உயர்திணைக்கும் அஃறிணைக்கு முரிய பதினோரீற்றுப்படர்க்கைவினை.

எல்லாப்பெயருமென்பதனை ஆறு போலினொல்லாருக்கூறிகோட்டட்டார் என்பது போலக் கொள்க.

இருநினைக்கும் பொதுவாகிய சொல் வினையாற்பொதுமை நீங்கி ஒருநினைச்சொல்லாமென்பது கருத்தாகவின், நீண்டுப்பா வெனப்பட்டது நினைவேயாம்.

சிறப்புடைப்பொருளைத்தானினிதுகிளத்தவென்பதனால் தத்தமரபின்வினையொடல்லது பாரெரிபிலவென்றோனும், சாத்தனொருவன்; சாத்தனொன்று எனத் தத்தமரபிப்பெயரொடு வந்து பால் வினக்குதலுக்கொள்க. (கஅ)

கஎக. நிகழூஉ. நின்ற பலர்வரை கிளவியி

னுயர்திணை யொருமை தோன்றலு முரித்தே
யன்ன மரபின் வினையி னான.

தி - ன். நிகழ்காலம்பற்றிவரும் பலர்வரைகிளவியுள் உயர்நினையொருமைப்பாறோன்றுதலு முரித்து, அவ்வொருமைப்பாறோன்றுதற்கேற்ற வினையிடத்து. எ - று.

பலர்வரைகிளவியென்று செய்யுமென்னுமுற்றுச்சொல்லை.

உ-ம். சாத்தன் யாமெழுஉம்;சாத்தி சாந்தரைக்கும் என்றவழி யாமெழுஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலுமாகிய வினை அஃற்றிணைக்கேலாது ஒருவற்கும் ஒருத்திக்குமேற்றவின், உயர்திணையொருமைப்பால் வினையியவாறு கண்டுகொள்க.

நிகழூஉகின்ற தொழிலையுணர்த்துஞ்சொல்லை ஒற்றுமை நயத் தான் நிகழூஉகின்ற பலர்வரைகிளவியென்றார். நிகழூஉகின்றவெ ன்றது நிகழாகின்றவென்றவாறு.

கடத்தல் கிடத்தல் முதலாகிய பிறதொழில்பற்றி வரும் பலர் வரைகிளவியான் உயர்திணையொருமை தோன்றாமையின், அன்ன மரபின்வினைவயினுனவென்றார்.

தோன்றலுமுரித்தென்னும் எதிர்மறையும்மையான், அன்னம ரபின் வினைக்கட்டோன்றாமையுமுரித்தென்னுது, ஸ்வரைகிளவி யாற்றோன்றாமையுமுரித்தென்று கொள்க.

அஃதேல், யாமெழுஉதலுஞ் சாந்தரைத்தலுமுதலாகிய தொழில்வெறுபாடுபற்றி வருமுன்னிலையினையானும் வியங்கோளானும் இருவகையெச்சத்தானுமெல்லாம் உயர்திணைப்பா ரோன்றதலாற் பலர்வரைகிளவியினென வரைத்து கூறல் பொருந்தாதெனின்;— அற்றன்று: “முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்” என முன்னி லைப்பெயராற்பாலுணருமாறு முன்னருணர்த்தப்படுதலானும், அன் னமரபின் வினைபற்றி வரும் வியங்கோள் ஏவற்பொருண்மைத்தா கலின் ஏவதுணர்ந்து செய்யுமுயர்திணை சுட்டியல்லது பெரும்பா ன்மையும் வாராமையான் ஆண்டன்னமரபின் வினையாற்பாலுணர் தல் ஒருதலையன்றாகலானும், பெயரெச்சத்திற்கு முடிவாகிய பெய ரும் வினையெச்சமுஞ் சிறுபான்மை பொதுவினை கொண்டவழி யல்லது தத்தமரபின் வினைகொண்டவழி அவ்வினையே பால் விள க்கலான் ஆண்டெச்சம் பால் விளக்கல் வேண்டாமையானும், அவையொழித்துப் பலர்வரைகிளவியே விதந்த கூறினார். இருவ கையெச்சத்தானும் வியங்கோளானுஞ் சிறுபான்மை உயர்திணைப் பா ரோன்றல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனாற்கொள்க.

நிகழ்காலத்துப் பிறசொல்லை கீக்குதற்குப் பலர்வரைகிளவி *பென்றார்.

பன்மைவிரவுப்பெயரை கீக்குதற்கு நிகழூஉகின்ற வென்றார்.

மேல் விரவுப்பெயர் தத்தமரபின்வினையிடல்லது பாறெரி யிலவென்றார் இனி அஃற்றினுன்றிப் பொதுவினையானும் பாறெ

ரிய சிற்ருமென்பதுணர்த்தியவாறு. அஃதேல், சாத்தன் புற்றினீ
னும், சாத்தி கன்றினும் எனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லான் அஃ
றிணைப்பாலுந் தோன்றதலின், அது கூருராயிற்றெனின யெனி
ன்;—எழுதலும் அரைத்தலும் அஃறிணைக்கென்னுமியையிவ்வாத
வாறுபோலப் புற்றினறல் உயர்திணைக்கு எவ்வாற்றாதுமியையின்
தெனப்படாமையானும், கன்றினும் என்புழி ஈனமென்னும் வினை
யானன்றிக் கன்றென்னுஞ் சார்பான் அஃறிணைப்பாரோன்றதலா
னும், ஒருமைவினையான் ஒருவழி அஃறிணைப்பாரோன்றினும் அது
சிறுபான்மையாகலானும், கூருராயினுரென்பது. (கக)

கஎச. இயற்பெயர் சினைப்பெயர் சினைமுதற் பெயரே.
முறைப்பெயர்க் கிளவி தாமே தானே
—புல்லா நீயிர் நீயெனக் கிளந்து
சொல்லிய வல்ல பிறவு மாஅங்
கன்னவை தோன்றி னவற்றொடுங் கொளலே.

விரவுப்பெயர் ஸ்ரெரிய சிற்ருமாறுணர்த்தி, இனி அவை தம்
மையுணர்த்துவானெடுத்தக்கொண்டார்.

இ - ள். இயற்பெயர் முதலாக நீயென்பதொரு எடுத்தச்சொல்
லப்பட்டனவல்லாத அன்னபிறவும் ஆண்டு வருமாயிற் சொல்லப்
பட்டவற்றொடுங் கூட்டுக. ஏ - று.

இயற்பெயராவன சாத்தன் கொற்றன் எனவழங்குதற்பயத்த
வாய் கிமித்தமின்றிப் பொருளைபற்றி வருமிப்பெயர். இயற்பெய
ரெனினும் விரவுப்பெயரெனினுமொக்குமாயின், அவற்றுள் ஒரு
சாரணவற்றிற்கு அப்பெயர் கொடுத்த தென்னையெனின்;—அவற்
தது சிறப்பு நோக்கி அப்பெயர் கொடுத்தார்; பாணியுத்தாளமும்
ஒருபொருளவாயினும் இவை தாவார் தாளத்துள் ஒருசாரணவற்றி
ற்குப் பாணியென்னும் பெயர் கொடுத்தாற்போலவென்பது.

சினைப்பெயராவன பெருங்காலன், முடவன் என அச்சிணையு
டைமையாகிய கிமித்தம்பற்றி முதன்மேல் வரும் பெயர். சினைமுத
ற்பெயராவன சித்தலைச்சாத்தன், கொடும்புறமருதி எனச் சினைப்
பெயரொடு தொடர்க்து வருமுதற்பெயர். சாத்தன், மருதியென்னு
முதற்பெயர் சினைப்பெயரொடு தொடர்க்தல்லது பெருகுணர்த்
தாமையிற் சினைமுதற்பெயராயின. முறைப்பெயராவன தக்கை
தாயென முறைபற்றி முறையுடைப்பொருண்மேல் வருவன. முறை
யாவது பிறவிபான் ஒருவனோடொருவந்தீ வருமியையு. அல்லன

கீவத்தில் தம்மையுணர்த்தி கின்றவாகலான், தாமென்பது முதலாகிய சொல்லேயாம்.

பிறவுமென்றதனான், மக, குழவி போல்வன கொள்க. இவற்றை உயர்திணைப்பெயரென்றாரால் உரையாகிரியரெனின்;—மரபியனன் “மகவும் பிள்ளையும் பறமும் பரர்ப்பு—மகவையுமன்ன வப்பாலன” எனவும், “குஞ்சரம் பெறுமே குழவிப்பெயர்க்கொடை” எனவும், அவை அஃதீணைக்காதல் கூறி, ‘குழவியு மகவு மாயிரண்டல்லன—கிழவ வல்ல மக்கட்கண்ணே” எனவுயர்திணைக்குமோ திவைத்தாராகலின், அவை விரவுப்பெயரேயாம்; அதனான் அது போலியுரையென்க.

ஒருநிமித்தத்தான் இரண்டுதிணைப்பொருளு முணர்த்துதலின் விரவுப்பெயர் பொருடோறு நிமித்தவேறுபாடெழு. பலபொருளொருசொல்மையறிக. (௨௦)

கஎடு. அவற்றுள்,
நான்கே யியற்பெயர் நான்கே சினைப்பெயர்
நான்கென மொழிமனார் சினைமுதற் பெயரே
முறைப்பெயர்க் கிளவி யீரண்டா கும்மே
யேனைப் பெயரே தத்த மரபின.

இ - ள். மேற்கூறிய விரவுப்பெயருள் இயற்பெயருஞ் சினைப்பெயருஞ் சினைமுதற்பெயரும் ஓரொன்று நக்கூன்காம்; முறைப்பெயர் இரண்டாம்; ஒழிந்தன ஐந்துபெயருந் தத்தமிலக்கணத்தனவாம். எ - று.

தத்தமிலக்கணத்தனவென்றது பொது விலக்கணத்தனவல்ல சிறப்பிலக்கணத்தனவையாமென்றவாறு. எனவே, அவை ஓரொன்றுகி நிற்குமென்றவாறும். சுண்டுத்தத்தமென்பது, அந்நிகரனவெனப் பொதுமை கூட்டாது, ஓரொன்றாய் கின்றபேரைச்சுட்டி கின்றது. தனிப்பெயரைத்தும் விரிப்பெயர் பதினான்குமாகப் பத்தொன்பதென்றவாறும்.

கூறப்பட்ட பெயராத பாகுபாடாகிய ஒருபொருளுதலுதல்பற்றி ஒருகுத்திரமாயிற்று. நான்காய் விரிதலும் இரண்டாய் விரிதலும் தாமேயாதலுமாகிய பொருள்சேற்றுமைபான் மூன்றுகுத்திரமெனினுமமையும். (௨௧)

கஎக. அவைதாம்,
பெண்மை யியற்பெய ராண்மை யியற்பெயர்

பன்மை யியற்பெய ரொருமையிற் பெயரென்
தந்நான் கென்ப யியற்பெயர் நிலையே. "

கஎஎ. பெண்மைச் சினைபெய ராண்மைச் சினைப்பெயர்
பன்மைச் சினைப்பெயரொருமைச்சினைப்பெயரெ
தந்நான் கென்ப சினைப்பெயர் நிலையே. [ன்

கஎஅ. பெண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யாண்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
பன்மை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரே
யொருமை சுட்டிய சினைமுதற் பெயரென்
தந்நான் கென்ப சினைமுதற் பெயரே.

கஎக. பெண்மை முறைப்பெய ராண்மை முறைப்பெய
ரூயிரண் டென்ப முறைப்பெயர் நிலையே. [ரென்

இயற்பெயர் முதலிய நான்கன் விரியாகிய பதினான்கும் இவை
பெணவுணர்த்தியவாறு.

இவற்றிற்குதாரணம். மூன்னர்க்காட்டுதும்.

இயற்பெயர்முதன்மூன்றும் ஓரொன்று நான்காய் விரிதலும்,
முறைப்பெயர் இரண்டாதலும், மேலைச்சூத்திரத்தாற் பெறப்பட்ட
மையான் அந்நான்கும் இரண்மாவன இவைபென்பது இச்சூத்தி
ரங்கட்டிக்குக் கருத்தாகக் கொள்க. இவ்வாறிடர்ப்படாது தொகைச்
சொற்களைப் பயனிலையாகக் கொள்ளவே, இச்சூத்திரங்களான்
அவைவின்னவென்றலும் இத்துணையவென்றலும் பெறப்படுமாச
லின், மேலைச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று: இவற்
றன் வீரவுப்பெயர் பத்தொன்பதென்னும் வரையறை பெறப்படா
மையானும், வருத்துக்கூறல் தத்திரவுத்தியாகலானும், அது வேண்
டுமென்பது. (உஉ) (உக) (உச) (உடு)

கஅ௦. பெண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருத்திக்கு மொன்றிய நிலையே.

மேற்கூறிய பதினான்குபேயரும் இருநிணையும்பற்றிப் பாஹ
ணர்த்தியவெடுத்தக்கொண்டார். அவை பெண்மைப்பெயர் நான்
கும், ஆண்மைப்பெயர் நான்கும், பன்மைப்பெயர் மூன்றும், ஒரு
மைப்பெயர் மூன்றுமாம்.

இ - ள். பெண்மைபற்றி வருநான்குபெயரும், அஃறிணைப்பெயர் ஒன்றிற்கும் உயர்திணையொருத்திக்கும் உரிய, எ - று.

அந்நான்குமாவன. பெண்மையியற்பெயரும், பெண்மைச்சிணைப்பெயரும், பெண்மைச்சிணைமுதற்பெயரும், பெண்மை முறைப்பெயருமேயாம்.

* உ-ம். சாத்தி வந்தது; சாத்தி வந்தான். எ-ம். முடத்தி வந்தது; முடத்தி வந்தான். எ-ம். முடக்கொற்றி வந்தது; முடக்கொற்றி வந்தான். எ-ம். தாய் வந்தது; தாய் வந்தான். எ-ம். ஆல்பு முறையானே அஃறிணைப்பெண்மைக்கும், உயர்திணைப் பெண்மைக்கும், உரிய வாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. முடமென்பது சிணையது விகாரமாகலிற் சிணையாயிற்று.

ஒன்றற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாலேயும், பெண்மை சுட்டிய பெயரென்றமையான் அஃறிணைப்பெண்ணென்றேயாம். இஃது “ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரும்” என்புழியுமொக்கும்.

ஒன்றிய நிலையுடையவற்றை ஒன்றியநிலையென்றார். (உச)

கஅக. ஆண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இ - ள். ஆண்மை பற்றி வரு நான்குபெயரும், அஃறிணையானொன்றிற்கும், உயர்திணையொருவனுக்கும், உரிய, எ - று.

அந்நான்குமாவன. ஆண்மையியற்பெயரும், ஆண்மைச்சிணைப்பெயரும், ஆண்மைச்சிணைமுதற்பெயரும், ஆண்மைமுறைப்பெயருமேயாம்.

~~உ-ம். சாத்தன் வந்தது; சாத்தன் வந்தான். எ-ம். முடவன் வந்தது; முடவன் வந்தான். எ-ம். முடக்கொற்றன் வந்தது; முடக்கொற்றன் வந்தான். எ-ம். தந்தை வந்தது; தந்தை வந்தான். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையானொன்றிற்கும், உயர்திணையான்பாற்றும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.~~
பிறவுமன்ன. (உஎ)

கஅஉ. பண்மை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றே பலவே யொருவ ரென்னு
மென்றிப் பாற்கு மோரன் னவ்வே.

இ - ள். பன்மை சுட்டி வருமன்றுபெயரும், அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமெனச் சொல்லப்பட்ட மூன்றுபாற்கும், உரிய. எ - று.

அம்மூன்றுமாவன, பன்மையிற்பெயரும், பன்மைச்சினைப்பெயரும், பன்மைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். யானை வந்தது; யானை வந்தன; யானை வந்தான்; யானை வந்தாள். எ-ம். நெடுங்கழுத்தல் வந்தது, நெடுங்கழுத்தல் வந்தன; நெடுங்கழுத்தல் வந்தான், நெடுங்கழுத்தல் வந்தாள். எ-ம். பெருங்கால் யானை வந்தது; பெருங்கால் யானை வந்தன; பெருங்கால் யானை வந்தான்; பெருங்கால் யானை வந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃறிணையொருமைக்கும், அத்திணைப்பன்மைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், உரியவாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்கேயன்றி ஒருமைக்குமுரியவாய் வருவனவற்றைப் பன்மைப்பெயரென்றதென்னையெனின்;—நன்று சொன்னாய்: பென்மைப்பெயர் முதலாயினவும் பிறபெயராலுணர்த்தப்படாத பென்மை முதலாயினவற்றையுமுணர்த்தவானன்றே அப்பெயரவாயின. என்னை? பென்மை முதலாயின பிறபெயராலுணர்த்தப்படுமாயின் அப்பென்மை முதலாயினவற்றான் அப்பெயர் வரைந்து சுட்டலாகாமையின், பன்மைப்பெயர், ஒருமைமுணர்த்துமாயினும், பிறவாற்றாலுணர்த்தப்படாத பன்மையை ஒருகாலுணர்த்தலின் அப்பன்மையான் அவை வரைந்து சுட்டப்படுதலின், அப்பெயரவாயின. அற்றேனும், பன்மைக்கூடிய பெயரென்றமைபாற் பன்மையேயுணர்த்தல்வேண்டுமெனின்;—அற்றன்று: இயையின்மை நீக்கலும் பிரிதினியைபு நீக்கலுமென விசேடித்தல் இருவகைத்து. வெண்குடைப்பெருவிறல் என்றவழிச் செங்குடைமுதலியவற்றோடு "துணியபு நீக்காது வெண்குடையோடு இயையின்மைமாத்திரை நீக்கி வெண்குடையானென்பது படநின்றவின், அஃத்யையின்மை நீக்கலாம். சுருங்குவனை என்றவழிச் செம்மை முதலாயினவற்றோடு இயையுநீக்கலின், இது பிரிதினியைபு நீக்கலாம். பன்மை சுட்டிய பெயரென்பது, வெண்குடைப்பெருவிறல் என்பதுபோல, ஒருமையியைபு நீக்காது பன்மை சுட்டுத்தலோடு இயையின்மை மாத்திரை நீக்கிப் பன்மை சுட்டுமென்பது படநின்றது. அதனான் விசேடிக்குங்காற் பிரிதினியைபு நீக்கல் ஒருதலையன்றென்க. அஃறிணையொருமையும் அத்திணைப்பன்மையும் உயர்திணையொருமையுமாகிய பல

வற்றையும் உணர்த்தலாற் பன்மை சுட்டிய பெயரென்பாருமுளர். அஃது ரூரயாசிரியர் கருத்தன்மை அவ்வுரையான் விளங்கும். *

என்றிப்பாற்குமென்னுமும்மை, இம்மூன்றுபாற்குமென்பது பட சீற்றவீன், முற்றும்மை. (உஅ)

கஅ௩. ஒருமை சுட்டிய வெல்லாப் பெயரு
மொன்றற்கு மொருவற்கு மொன்றிய நிலையே.

இ - ள். ஒருமை சுட்டி வருமூன்று பெயரும், அஃநிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், உரிய. எ - று.

அம்மூன்றுமாவன, ஒருமையிப்பெயரும், ஒருமைச்சினைப் பெயரும், ஒருமைச்சினைமுதற்பெயருமாம்.

உ-ம். கோதை வந்தது; கோதை வந்தான்; கோதை வந்தாள்.
எ-ம். செவியிலி வந்தது; செவியிலி வந்தான்; செவியிலி வந்தாள்.
எ-ம். கொடும்புறமருதி வந்தது; கொடும்புறமருதி வந்தான்; கொடும்புறமருதிவந்தாள். எ-ம். அவை முறையானே அஃநிணையொருமைக்கும், உயர்திணையொருமைக்கும், வந்தவாறு கண்டி கொள்க.

பெண்மைப்பெயரும் ஆண்மைப்பெயரும் ஒருமையுணர்த்தாமாயினும், இவை பெண்மை ஆண்மையென்னும் வேறுபாடுணர்த்தாது ஒருமையுணர்த்தலான், இவற்றை ஒருமைப்பெயரென்றார்.

கஅ௪. தாமென் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

தத்தமாயினவெனப்பட்ட பெயர் பாற்குரியவாய் வருமாறு உர்த்துகின்றார்.

இ - ள். தாமென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் பன்மைப் பாற்குறித்தான் - று.

உ-ம். தாம் வந்தார்; தாம் வந்தன என வரும். (உ௦)

கஅ௫. தானென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

* பன்மை சுட்டிய பெயரென்றது இயைபின்மை மாத்திரை நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதெனச் செருவீரையரும் கச்சினார் க்கினியரும் உரைத்ததனை மறுத்துப் பிறிதீனியைப் நீக்கிய விசேடணமடுத்து நின்றதென காட்டினார் கன்னுல்விருத்திகாரர். பெயரியலில் "ஒன்றே விருதிணைத்தன்பா லெற்கும்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையிற் காண்க. *

இ - ன். தானென்னும் பெயர் இருதிணைக்கண்ணும் ஒருமைப் பார்ஞரித்து எ - று.

உ-ம். தான் வந்தான்; தான் வந்தாள்; தான் வந்தது என வரும். (௩௧)

கஅக. எல்லா மென்னும் பெயர்கிலைக் கிளவி
பல்வழி துதலிய நிலைத்தா கும்மே.

இ - ன். எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டிதிணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வரும். எ - று.

வழியென்றது இடம். பொருள் சொன்னிகழ்த்தற்கிடமாகவிற்பல்பொருளைப் பல்வழி யென்றார்.

உ-ம். எல்லாம் வந்தேம்; எல்லாம் வந்தீர்; எல்லாம் வந்தார்; எல்லாம் வந்தன என வரும்.

எல்லாமென்னும் பெயர் இரண்டிதிணைக்கண்ணும் பன்மை குறித்து வருமென்னுதாபல்வழியென்றது, மேனியெல்லாம் பசிலையாயிற்று என ஒருபொருளின் பலவிடங்குறித்து நின்றஊழடைத்தென்பது உம் கோடற்குப் போலும். அஃது எஞ்சாப் பொருட்டாய் வருவதோருரிச்சொலென்பாருமுளர். (௩௨)

கஅஎ. தன்னு ஞ்றுந்த பன்மைக் கல்ல
துயர்திணை மருங்கி னுக்க மில்லை.

இ - ன். எல்லாமென்னுஞ்சொல், உயர்திணைக்காங்கால், தன்மைப்பன்மைக்கல்லது முன்னிலைப்பன்மைக்கும் படர்க்கைப்பன்மைக்கும், ஆகாது. எ - று.

'நெறிதாழ்ந்ருங்குந்த னின்பெண்டி. ரெல்லாம்' எனப்பெயர்க்கைக்கண்ணும் வந்ததாவெனின்;—எழுத்ததிகாரத்துள் "உயர்திணையாயி னம்மிடை வருமே" எனத்தன்மைக்கேற்ற சாரியை கூறினமையானும், ஈண்டு நியமித்தலானும், அஃகிடவழுவமைதியாமென்பது.

தன்மைச்சொல் அஃறிணைக்கின்மையின், எல்லா மென்பது பொதுமையிற்பிரிந்து தன்னுஞ்றுத்த பன்மைக்கண் வந்துழி உயர்திணையிற்றுப்பெயரொணப்படினும், இருதிணைப்பன்மையுமுணர்த்துதற்கேற்றுப் பொதுப்பிரியாது கின்றவழி விரவுப்பெயராதற்கிழக்கின்மையறிக.

எல்லாப்பார்ப்பாரும், எல்லாச்சான்றாரும் எனப் படர்க்கைக் கண் வருதலும் கோடற்குத் தன்னுளுறுத்த பன்மைக் காங்கால் உயர்திணை மருங்கினல்லதாகாதென மொழிமாற்றி யுரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்;—படர்க்கைக்கண் வருதல் இடவழுவமை தியென்றவழிப்படு மிழக்கின்மையானும், “தன்மைச் சொல்வே ழுஹிணைக் கிளவி” எனவும், “யான் யாம் நாமென வருதல் பெ யர்” எனவும், பிறுண்டுமோதியவாற்றால், தன்மைச்சொல் ழுஹி ணைக்கின்மை பெறப்படுதலின் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாமையா னும், எழுத்ததிகாரத்துள் “உயர்திணை யாயி னம்மிடை வருமே” எனத் தன்மைக்குரிய சாரியையே கூறலானும், அது போலியுரையென்க.

ஈண்டாக்கம் பெருக்கம். பெருக்கமில்லையெனவே, நிறுபான்மை ஏனையிடத்திற்குமுரித்தாமென்பாருமுளர். (கஉ)

கஅஅ. நீயிர் நீயென வருதல் கிளவி

பாறெரி பிலவே யுடன்மொழிப் பொருள.

இ - ள். நீயிர் நீயென்னுமிரண்டுபெயர்ச்சொல்லும் திணைப்பகுதி தெரிய நில்லா; இருத்திணையுமுடன்றோன்றும் பொருள, எ-று.

உடன்மொழிப் பொருளவென்றது, இருத்திணைப் பொருளும் ஒருங்கு வரத்தோன்றுமென்றவாறு; பிரித்தொருத்திணை விளக்காவென்றவாறு.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர்; நீ வந்தாய் என இருத்திணைக்கும் பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

இருத்திணைக்குமுரிய பெயரெல்லாம் தத்தமரபின் வினையொடுவந்து திணை விளக்குமன்றே; இவற்றிற்கு அன்னவினையின்மையின் ஒருவாற்றா னுத்திணை விளக்காமையின், பாறெரிபிலவேயுடன் மொழிப்பொருளவென்றார். (கச)

கஅக. அவற்றுள்,

நீயென் கிளவி யொருமைக் குறித்தே.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட இரண்டுபெயருள் நீயென்னும் பெயர் ஒருமைக்குறித்து. எ - று. :

ஒருமையாவது, ஒருவன், ஒருத்தி, ஒன்றென்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுவாகிய ஒருமை.

உ-ம். நீ வந்தாய் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (கரு)

கக௦. ஏனைக் கிளவி பன்மைக் குறித்தே.

இ - ள். நீயிரென்னும் பெயர் பன்மைக்குறித்து. எ - று.

பன்மையாவது பல்லோர்க்கும் பலவற்றிற்கும் பொதுவாகிய பன்மை.

உ-ம். நீயிர் வந்தீர் என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

“எல்லாம்” நீயிர் நீ” எனவோதியவாறன்றி, ஒருமை பன்மையென்னும் முறைபற்றி ஈண்டு நீயென்பதனை முற்கூறினார். அன்றி, மூந்தமொழிந்ததன்றலெதமொற்றமென்னுந் தந்திரவுத்தி பெரினுமகையும.

நீயிர் நீயென இருதிணையைப்பாலுள் ஒன்றனை வரைத்துணர் த்தாவாயினும், ஒருமை பன்மைபென்னும் பொருள்வேறுபாடு னையவென வரையறைப்படுவழி, வரையறுத்தவாறு. (கக)

ககக. ஒருவ ரென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவி யிருபாற்கு முறித்தே தெரியுங் காலை.

இ - ள். மேல் இன்றிவரென்னுமெண்ணிப்பெயரென்றே தப்பட்டவற்றுள், ஒருவரென்னும் பெயர்ச்சொல், உயர்திணை மூப் பாலுள் ஒருபால் விளக்காது, ஒருவன் ஒருத்தியென்னும் இருபாற் கும் பொதுவாய் சித்கும், எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார் எனப்பொதுவாய் நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

இருபாற்குமெனப் பொதுப்படக் கூறினாரெனும், ஒருவரெ ன்னும் ஒருமைப்பெயரானுணர்த்தப்படுதற்கேற்பன ஒருவன் ஒரு த்தியென்பனவேயாகலான், அவையே கொள்ளப்படும்.

உயர்திணை யொருமைப்பால் இரண்டென்றறியப் பட்டமை யான், இருபாற்குமுறித்தென்னுமும்மை முற்றும்மை. உயர்திணைப் பெயராயினும், பாதுணர்த்தாமையும் முன்னத்தானுணர்த்தலும் இதற்குமொக்குமாகலின், ஈண்டுக்கூறினாரென்பது. (கக)

ககஉ. தன்மை சுட்டிற் பன்மைக் கேற்கும்.

இ - ள். ஒருவரென்னும் பெயராகியப்பு கூருதின், அஃது, ஒரு மைப்பெயராயினும், பல்லோரறியுஞ்சொல்லொடு தொடர்ந்தகே ற்கும். எ - று.

உ-ம். ஒருவர் வந்தார்; ஒருவரவர் என வரும்.

1 ஒருமைப்பெயர் பன்மை கொள்ளாதாயினும், இது வருவமை நிலைக்கண்மென்பதறிவித்தற்குத் தன்மை சுட்டினென்றார். (௩௮)

கக௩. இன்ன பெயரே மிவையெனல் வேண்டின்

• முன்னஞ் சேர்த்தி முறையி னுணர்தல்.

• இ - ள். கீயிர் கீ ஒருவரென்பனவற்றை இன்னபாற்பெயரொன்றறியலுறின், சொல்லுவான் குறிப்பொடு கூட்டி முறையானுணர்க. எ - று.

ஒருசாத்தன், ஒருவளுளும் ஒருத்தியாளும் பலராளும் ஒன்றானும் பலவானுந்தன்னுழைச் சென்றவழி, கீ வந்தாய்; கீயிர் வந்தீர் என்னுமன்றே; ஆண்டது கேட்டான் இவனின்னபால் கருதிக் கூறினான் என்பதுணரும். இனி ஒருவரொருவரைச் சார்த்தொழுகலாற்றின் என்றவழிச் சொல்லுவானொடு கேட்டான் இவனொருமை குறித்தானென விளங்கும். பிறவுமன்ன.

இனி இடமுக்காலமும்பற்றிப் பால் விளங்கும்வழியும் அறிந்துகொள்க.

எகாரம் தேற்றேகாரம்.

முறையினுணர்தலென்பது பரதகர்வல். (௩௯)

கக௪. மகடீ மருங்கிற் பாறிரி கிளவி

• மகடீ வியற்கை தொழில்வயி னுன.

இனியொருசாருயர்திணைப் பெயர்க்கும் விரவுப்பெயர்க்கும் எஞ்சி நின்ற இலக்கணக்கூறுகின்றார்.

இ - ள். மகடீப்பொருண்மைக்கண் பாறிரிந்து வரும் பெண்மகனென்னும் பெயர், வீணை கொள்ளுமிடத்து, மகடீவிற்குரிய வீணை கொள்ளும். எ - று.

உ - ம். பெண்மகன் வந்தாள் எனவரும்.

பொருண்மைபற்றி மகடீவீணை கொள்ளுமோ ஈறுபற்றி ஆடீவீணை கொள்ளுமோ என்றையுற்றார்க்கு ஐயமகற்றியவாறு.

• சிறப்புடைப்பொருளைத் தானினிது விளத்த லென்பதனால் தொழில்வயினுனவென்றாகவின்கீசிறப்பிலீலாப்பெயர்வயினுனும் பெண்மகனினிள் என மகடீவியற்கையென்பதாம். (௪௦)

கக௫. ஆலோ வாரும் பெய்ருமா ருளவே

யாயிட னிறிகல் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ன். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரியும் பெயர்களுமுள்; அத் திரியுமிடமறிக செய்யுளுள். எ - று.

உ-ம். 'வில்லோன் காலன கழுவே;' 'தொடியோண் மெல்லடி. மெலவுஞ் சிலம்பே;' 'நல்லோர் யார்கொ ளனியூர் தாமே?' வேய்பயில் பழுவ முன்னி யோரே.' எ-ம். 'கழனி கல்லூர் மகிழ்நர்க் கென்னிழை நெகிழப் பருவரல் செப்பா தோயே.' எ-ம். ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆன், ஆள், ஆர், ஆய் என்னுயிற்றவாகிய பெயரல்லது, சேரமான், மலையமான் என்னுந்தொடக்கத்தன அவ்வாறு திரியாமையின், ஆயிடனறிதலென்றார். உழாஅன், கிழாஅன் என்பனவோ வெனின்;—அவை அன்னிற்றுப் பெயர் ஒருமொழிப் புணர்ச்சியான் அவ்வாறு நின்றனவென்பது. ஆனீரூயவழி, உழுவோன், கிழுவோன் எனத் திரியுமாறறிக. (சக)

ககக. இறைச்சிப் பொருள்வயிற் செய்யுளுட் கிளக்கு மியற்பெயர்க் கிளவி யுயர்திணை சுட்டா நிலத்துவழி மருங்கிற் றோன்ற லான.

இ - ன். செய்யுளுட்குறப்பொருண்மேற் கிளக்கப்படும் இரு திணைக்குமுரிய பெயர் உயர்திணையுணர்த்தா; அவ்வவநிலத்துவழி அஃறிணைப்பொருளவாய் வழங்கப்பட்டு வருதலான். எ - று.

உ-ம். 'கடுவன் முதுமகன் கல்லா மூலற்கு—வதுஷுவ யயர்ந்த வன்பறழ்க் குமரி' என்புழி, கடுவன், மூலன், குமரியென்பன அஃறிணைப்பொருளவாயல்லது நிலத்துவழி மருங்கிற்றோன்றாமையின், உயர்திணை சுட்டாதவாறு கண்டுகொள்க.

நிலமாவது, மூல்லை குற்றஞ்சி மருத நெய்தலென்பன.

அஃதேல், இவை உயர்திணையுணர்த்தாவாயின் அஃறிணைப் பெயரேயாம்; ஆகவே, இச்சூத்திரம் வேண்டா பிறவெனின்;—அற்றன்று: கடுவன் மூலனென்பன அன்னிற்று ஆண்மையுணர்த்து மன்றே; அஃறிணைப்பெயர் அவ்வீற்றான் அப்பொருளுணர்த்தாமையின், அவை விரவுப்பெயரேயாமென்பது. அவ்வன், கள்வனென்பனவோ கிவனின்;—அவை சாதிப்பெயரெனப் படுவதல்லது ஆண்மைப்பெயரெனப்படுவனென்க. குமரியென்பது, வடமொழிச்சிதைவாய் வடமொழிப்பொருளே உணர்த்தலின், விரவுப்பெயரேயாம். (சஉ)

ககக. திணையொடு பழகிய பெயரலின் கடையே.

இ - ள். கருப்பொருளுணர்த்தும் விரவுப்பெயர் உயர்திணை சுட்டிவது. அஃறிணை சுட்டிவது, அவ்வத்திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயரல்லாதவிடத்து. எ - று. எனவே, திணைக்குரியவாய் வழங்கப்பட்டு வரும் பெயர் இருதிணையுஞ்சுட்டி வருமென்பதாம்.

• திணையொடு பழகிய விரவுப்பெயராவன காளை, விடலையென்னுத்தொடக்கத்தன.

உ-ம். 'செருமிகு முன்பிற் கூர்வேற் காளை.' எ-ம். 'திருத்துவேல் விடலையொடு வருமென்தாயே.' எ-ம், உயர்திணை சுட்டி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இவை உயர்திணைப்பொருளன்றோவெனின்:—ஒரொருத்தையும் காளை விடலையென்பவாகலின், விரவுப்பெயரெனவேபடுமென்பது.

கவேன், மூலன், குமரியென்பனவும் கருப்பொருளுணர்த்தவீர்திணையொடு பழகிய பெயராம் பிறவெனின்;—அற்றன்று:விலங்கும் புள்ளுமுதலாகிய பொருள்வழியெல்லாம் அவற்றிற்குரிய பெயர் சொல்வதல்லது, பொருளுண்டாயினும், இக்கிலத்து இப்பொருள் இப்பெயரால் வழங்கப்படாவென்னும் வரையறையிலலை. தலைமக்கள் எக்கிலத்துமுளராயினும், பாலிலிவத்துக் காளை மீளியென்னும் பெயர் செல்லா மருதிலத்து; மகிழ்கன் ஊரென்னும் பெயர் செல்லா பாலிலிவத்து. அதனாற்பொருள்வகையானன்றிப் பெயர் தீர்திணைக்குரிமை பூண்டு கிற்றலின், அவற்றைத் திணையொடு பழகிய பெயரென்றொரென்பது. (௧௩)

பெயரியன்முற்றிற்று.

ஆறுவது

வினையியல்.

—:—

௧௯௮. வினையெனப் படுவது வேற்றுமை கொள்ளாது திணையுந் காலைக் காஷமொடு தோன்றும்.

கிறுத்த முறையானே வினைச்சொல்லாமாறுணர்த்தியவெடுத்துக்கொண்டார். அதனுணிவ்வோதீது வினையியலென்னும் பெயர்த் தாயிற்று.

இச்சூத்திரத்தின் பொருள், வினையென்று சொல்லப்படுவது வேற்றுமையொடு பொருந்தாது ஆராயுங்காற் காலத்தொடு புலப்படும். எ - று.

எண்டு வேற்றுமையென்றது உருபை.

உ-ம். உண்டான், கரியன் என வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

வேற்றுமை கொள்ளாதென்னாது காலமொடு தோன்றுமெனின் தொழினியையொட்டுக் தொழிற்பெயரும் வினைச்சொல்லாவான் செல்லுமாகலானும், காலமொடு தோன்றுமென்னாது வேற்றுமை கொள்ளாதெனின் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் வினைச்சொல்லெனப்படுமாகலானும், அவ்விருநிறமூர்க்குதற்கு வேற்றுமை கொள்ளாது காலமொடு தோன்றுமென்றார்.

வினைச்சொல்லுள் வெளிப்படக் காலம் விளக்காதனவுமுள அவையும் ஆராயுங்காற் காலமுடையவென்றற்கு, நினையுங்காலமென்றார். அவையிஷையென்பது முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற்பெறப்படும்.

உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்கெல்லாம் பொதுவிலக்கணமுணர்த்தியவாறு. (க)

கககூ. காலந் தாமே மூன்றென மொழிப.

இ - ள். மேற்றோற்றுவாய் செய்யப்பட்ட காலம் மூன்றென்று சொல்லுவர் புலவர். எ - று.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது. (உ)

உ00. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றா
வம்மூக் காலமுங் குறிப்பொடுங் கொள்ளு
மெய்க்கிலை யுடைய தோன்ற லாதே.

இ - ள். இறப்பும், நிகழ்வும், எதிர்வும் என்று சொல்லப்படும் அம்மூன்றுகாலமுங் குறிப்புவினையொடும் பொருந்தும் மெய்க்கிலைமையையுடைய, வினைச்சொல்லானவை தோன்று நெறிக்கண். எ - று. எனவே, காலமூன்றுவுள இறப்பும் நிகழ்வும் எதிர்வுமென்பது உம், வெளிப்படக் காலம் விளக்காதன குறிப்புவினையென்பது உம், பெற்றும்.

உ-ம். உண்டான், உண்ணுநின்றான், உண்பான் என வரும்.

இறப்பாவது தொழிலது கழிவு. நிகழ்வாவது தொழிறுடங் கப்பட்டுமுற்றுப்பெறுத நிலைமை. எதிர்வாவது தொழில் பிறவா மை. தொழிலாவது பொருளினது புடைபெயர்ச்சியாகலின், அஃ தொருகண நிற்பதல்வது இரண்டிகணநில்லாமையின், நிகழ்ச்சியெ ன்பதொன்று அதற்கில்லையாயினும், உண்டல் தின்றலெனப் பஃ றுழிற்றொருதியை ஒருதொழிலாகக்கோடலின், உண்ணுநின் றான், வாராநின்றான் என நிகழ்ச்சியுமுடைத்தாயிற்றென்பது.

வினைக்குறிப்புக் காலமொடு தோன்றுங்கால், பண்டு கரியன், இதுபொழுது கரியன் என இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமும் முறை யானே பற்றி வருதலும், காணக்கரியனும் என எதிர்காலத்து ஆக் கமொடு வருதலும், அறிக.

மெய்க்நிலையுடைய வென்றது, விளங்கித் தோன்றுவாயினுங் காலம் வினைக்குறிப்பொடு கோடல் மெய்ம்மைமென வலியுறுத்த வரது. (௩)

உரிக. குறிப்பினும் வினையினு நெறிப்படத் தோன்றிக் காலமொடு வருஉம் வினைச்சொ லெல்லா முயர்தினைக் குரிமையு மஃறினைக் குரிமையு மாயிரு தினைக்குமோ ரன்ன வுரிமையு மம்மு வருபின தோன்ற லாதே.

பொதுவகையாற் கூறிய வினைச்சொல்லைச் சிறப்பு வகையா னுணர்த்தியவெடுத்துக்கொண்டார்.

இ - ள். குறிப்புப்பொருண்மைக்கண்ணுந் தொழிற்பொருண் மைக்கண்ணுந் தோன்றிக் காலத்தோடு வரும் எல்லாவினைச்சொல் லும், உயர்தினைக்குரியனவும் அஃறினைக்குரியனவும் இரண்டுதி னைக்கும் ஒப்பவரியனவுமென, மூன்றுகூற்றனவாம், தோன்றுநெ றிக்கண. எ - று.

கரியன், செய்யன் என்புறித் தொழின்மை தெற்றென விளங் காது குறித்துக்கொள்ளப்படுதலிற் குறிப்பென்றார்.

உ-ம், உண்டான், கரியன்; சென்றது, செய்யது; வந்தனை, வெளியை எனவரும்.

“குறிப்பொடுங்கொள்ளும்” ன்ன மேற்குறிப்பியையுபுபட்டு நிற் தலிற் குறிப்பினும் வினையினுமென்றார்.

மூன் ஈறுபற்றி உணர்த்தப்படும் வினைச்சொற்களை, இஃதிறக் தகாலத்திற்குரித்து, இஃது நிகழ்காலத்திற்குரித்து, இஃதெதிர்கால

த்திற்குரித்து என வழக்கு நோக்கி, உணர்ந்துகொள்கவென்பது விளக்கிய, காலமொடு வருஉமென்றார்.

வினைச்சொற்கால முணர்த்துங்காற் சிலகேறிப்படுமெய்வென்பது விளக்கிய, நெறிப்படத்தோன்றியென்றார். நெறிப்பாடாவது அவ்வீற்றுமிசை சிற்கும் எழுத்துவேறுபாடு. அவை முற்றவுணர்த்தலாகாவாயினும், அவ்வீறுணர்த்தும் வழிச் சிறிய சொல்லுதும். (ச)

உருஉ. அவைதாம்,

அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவிபு

மும்மொடு வருஉங் கடதற வென்னு

மந்நாற் கிளவியொ டாயெண் கிளவியும்

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே .

சிறுத்த முறையானே உயர்திணைவினையாமாறுணர்த்துகின்றார். அவைதாம் இருவகைய; தன்மைவினையும் படர்க்கைவினையுமென. தன்மைவினையும் இருவகைத்து; பன்மைத்தன்மையும் ஒருமைத்தன்மையுமென. தனித்தன்மையும் உளப்பாட்டுத்தன்மையுமெனினுமமையும். இச்சூத்திரத்தாற்பன்மைத்தன்மையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். மேன் மூவகையவெனப்பட்ட வினைச்சொற்றும், அம் ஆம் எம் ஏம் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லும், உம்மெடுவருஉங் கடதறவாகிய கும்மும் மும்மும் தும்மும் ழும்மும் என்னுமீற்றவாகிய சொல்லுமென, அவ்வெட்டிம் பன்மையுணர்த்துந் தன்மைச்சொல்லாம். எ - று.

தனக்கு ஒருமையல்லதின்மையிற் தன்மைப்பன்மையாவது தன்னொடு பிறரை உளப்படுத்தேயாம். அவ்வளப்படுத்தனமூவகைப்படும்; முன்னின்றாரை உளப்படுத்தலும், படர்க்கையாரை உளப்படுத்தலும், அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுமென.

அம் ஆம் என்பன முன்னின்றாரை உளப்படுக்கும்; தமராய் வழிப் படர்க்கையாரையும் உளப்படுக்கும். எம் ஏம் என்பன படர்க்கையாரை உளப்படுக்கும். உம்மொடு வருஉங்கடதற அவ்விருவரையும் ஒருங்குளப்படுத்தலுந் தனித்தனியுளப்படுத்தலுமுடைய.

ரண்டும் அவைதாமென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம் இ உ ஐ ஒ” என்புழி உணர்த்தாங்குரைக்க.

அம், ஆம், எம், ஏம் என்பன மூன்றகாலம்பற்றி வரும். உம்மொழி வருவதற்கு எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

மூன்றினிற்ற நான்கிலும் இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், அம் மும் எம்முங் கடத்தவென்னுநான்கன்முன் அன் பெற்று வரும். ஏம் அன் பெற்றும் பெறுதும் வரும். ஆம் அன் பெறுது வரும். ஈ-ம். நக்கனம், நக்கனெம்; உண்டனம், உண்டனெம்; உரைத்தனம், உரைத்தனெம்; தின்றனம், தின்றனெம். ஏ-ம். நக்கனெம், நக்கேம்; உண்டனெம், உண்டேம்; உரைத்தனெம், உரைத்தேம்; தின்றனெம், தின்றேம். எ-ம். நக்கம், உண்டம், உரைத்தாம், தின்றும். எ-ம். வரும்.

அந்நான்கிலும் ஏனையெழுத்தின்குன் வகாரமும் முகாரமுமொழித்து இன் பெற்று வரும். உ-ம். அஞ்சினம், அஞ்சினெம்; அஞ்சினெம், அஞ்சினெம்; உரிஞினம், உரிஞினெம்; உரிஞினெம், உரிஞினெம் என வரும். பிறவெழுத்தோடுமொட்டிக்கொள்க. கலக்கினம், தெருட்டினம் என்னுந்தொடக்கத்தன குற்றகாவீரகலான், அதுவும் ஏனையெழுத்தேயாம்.

இனி அவை நிகழ்காலம்பற்றி வருங்கால், சில், கின்று என்பனவற்றோடு வரும். சில்லென்பது லகாரம் நகாரமாய் நகாரம் பெற்று சிற்கும். உ-ம். உண்ணுகின்றனம், உண்கின்றனம்; உண்ணுகின்றும், உண்கின்றும்; உண்ணுகின்றனெம், உண்குகின்றனெம்; உண்ணுகின்றேம், உண்குகின்றேம்; உண்ணுகின்றனெம், உண்குகின்றனெம் என வரும். ஈண்டன்பெற்ற விகற்பம் இறந்தகாலத்திற்கு உரியவாதே கொள்க.

உண்ணுகிடந்தனம், உண்ணுகிறந்தனம் எனக் கிட இரு என்பனவுஞ் சிறுபான்மை நிகழ்காலத்து வரும்.

நிகழ்காலத்திற்கு உரித்தென்ற சில்லென்பது, உண்ணுகிற்கும், உண்ணுகிற்பல் எனவெதிர்காலத்தும், வந்ததாலெனின்;--அற்றன்று; பண்டொருநாளிச்சோலைக்கண் வினையாடா நின்றேன் அந்நோத்தொருதோன்றல் வந்தான் என்றவழி, அஃகிறந்தகாலத்து நிகழ்வுபற்றி வந்தாற்போல, ஆண்டெதிர்காலத்து நிகழ்வுபற்றி வருதலான், ஆண்கிம் அது நிகழ்காலத்திற்குநின்றென்க.

அவை எதிர்காலம்பற்றி வருங்காற் பகாரும் வகாரமும் பெற்று வரும். வகாரமேற்புழிக் குகாரமும் உகாரமும் அகித்து நிற்கும். உ-ம். உரைப்பம், செல்வம்; உண்ருவம், உரிதுவம் என்பன வரும். ஒழிந்த

வீற்றோடுமொட்டிக் கொள்க, பாடுகம், செல்கம் என ஏற்புழிச் சிறீ
பான்மை ககரவொற்றுப்பெறுதலுங்கொள்க.

உம்மொடு வருஉங்கடதற—உண்கும், உண்டும், வருதும், சே
தும் என வரும். உரினாதும், திருமுதும் என ஏற்புழி, உகரம் பெ
ற்று வரும்.

கும்மீறு, வீணை கொண்டு முடிதவின், ஒழிந்த உம்மீற்றின்
வேறெனவேபடும். ட த ற வென்பன, எதிர்காலத்திற்கூரிய எழுத்த
ன்மையால், பாலுணர்த்தும் இடைச்சொற்கு உறுப்பாய் வந்தன
வெனவேபடும். படவே, அவற்றை உறுப்பாகவுடையாது மூன்
ரும்; அதனுள் உம்மென ஒரீராகவுடக்கலாகாமையின், அந்நாற்றி
னவியொடென்றார். (டு)

உருக.. கடத்த வென்னு,
மந்நான் கூர்ந்த குன்றிய லுகரமோ
டென்னே னல்லென வருஉ மேழும்
தன்வினை யுரைக்குந் தன்மைச் சொல்லே.

இ - ள். கடத்தவென்னுநான்குமெய்யையூர்ந்த வருக்குன்றிய
லுகரத்தை நான்குவுடைய சொல்லும், என் ஏன் அல்லென்னுமீற்ற
வாகிய சொல்லுமென அவ்வேழும், ஒருமையுணர்த்துத்தன்மைச்
சொல்லாம். எ - று.

குற்றுகரகான்கும், அல்லும், எதிர்காலம்பற்றி வரும். குற்றுக
ரம், காலவெழுத்தப் பெறுங்கால், உம்மீற்றோடொக்கும். அல்லீறு
பகரமும் வகரமும் பெற்று வரும். என் ஏன் என்பன மூன்றுகால
மும் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்கு, உண்டும், வருது, சேறு. எ-ம். உரினாது, திரு
முரு. எ-ம். உண்டனென், உண்ணாநின்றனென், உண்குவென்.
எ-ம். உண்டேன், உண்ணாநின்றேன், உண்பேன். எ-ம். உண்பல்,
வருவல். எ-ம். வரும்.

காலவெழுத்ததித்தந்கண் எம்மீற்றோடு என்னீறும், எமிற்
றோடு எனீறுமொக்கும். ஆண்டுக் கூறிய விகற்பமெல்லாம் அறித்
தொட்டிக் கொள்க.

குற்றியலுகரமென ஒன்றாகாத நான்காதற்கு முன்னுரைத்
தாவ்ருரைக்க.

எதிர்காலம்பற்றி வழக்குப்பயிற்சியுமில்லாத் குற்றகாரத்தை, அவ்வண்பு வரும் அல்லோடு பின் னையாது, மூன்றுகாலமும்பற்றிப் பயின்று வரும் என் ஏன் என்பனவற்றின் மூன் உட்பீற்றோடியைய வைத்தது, செய்கென்பதுபோலச் செய்குமென்பதாஉங் கான்கும் வீந்தேம் என வினை கொண்டு முடியுமென்பதறிவித்தற் கெனக் கொள்க.

(௬)

உரச. அவற்றுள்,
செய்கென் கிளவி வினையோடு முடியினு
மவ்விய நிரியா தென்மனார் புலவர்.

இ - ன். மேற்கூறப்பட்ட ஒருமைத்தன்மைவினையேழுநூள், செய்கென்னுஞ்சொல், வினையோடு முடியுமாயினும், முற்றுச்சொல்வாதலிற்றிரியாது. ஏ - று.

உ-ம். காண்கு வந்தேன் என வரும்.

செய்கென்கிளவியவ்வியநிரியா தெனவே, 'பெயர்த்தனென் முயங்கயான்.' எ-ம். 'தங்கினை சென்மோ.' எ-ம். 'மோயின ஞாயிர் த்த காலே.' எ-ம். ஏனைமுற்றுச்சொல் வினைகொள்ளுங்கால் அப் பியநிரியுமென்பதாம். அவை திரித்தவழி வினையெச்சமாதல் "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய" என்புழிப் பெறப்படும்.

இருசாரணவும் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டவழிச்செய்கென்கிளவி நிரியாதென்றும் ஏனைய திரியுமென்றுக்கூறியகருத் தென்னையெனின்;—நன்று சொன்னாய்: காண்கு வந்தேன் என்ற வழிச் செய்கென்கிளவி வினையெச்சமாய்த் திரித்ததாயிற் செய்தெனெச்சமாதற்கேலாமையின், செயவெனெச்சமாய்த் திரித்ததெனல் வேண்டும். வேண்டவே, செயவெனெச்சத்திற்குரிய வினைமுதல் வினையும் பிறவினையும் அது கொள்வான் செல்லும்; வினைமுதல் வினையல்லது கொள்ளாமையிற் செயவெனெச்சமாய்த் திரித்ததென்றல் பொருந்தாது. பிறிதா றின்மையின், முற்றுச்சொல்லாய் கின்ற தெனவே படும். அதனான் அவ்வியநிரியாதென்றாரென்பது. அவ்வ தாஉம், செய்கென்கிளவி சிறுபான்மையல்லது பெயர்கொள்ளா மையின், பெரும்பான்மையாகிய வினையோடல் அதற்கியல்பே யாம்; ஆகவே, அது திரிந்து வினை கொள்ளுமெனல் வேண்டா வாம்; அதனானும் முற்றாய் கின்று வினை கொண்டதென்றலே முறைமையென்றுணர்க. "முற்றுச் சொற்கும் வினையோடு முடியினு—முற்றுச்சொலென்னு முறைமையி னிறவா" என்றார் பிறரு மெனக்கொள்க.

‘பெயர்த்தனென்முயக்க’ என்னுக் தொடக்கத்தன இறந்தகா¹ லமுணர்த்தலிற் செய்தெனெச்சமாதற்கேற்புடைமையான், அவற் றைத்திரிபென்றார்.

முன்னர் “எத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே” என்பத னும் பெயரொடு முடிதலெய்துவதனை விலக்கியவாறு. (எ)

௨௦௫. அன் ஆன் அள் ஆ னென்னு நான்கு
மொருவர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

தன்மைவினையுணர்த்தி, இனியுயர்தினைப் படர்க்கைவினையு ணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அன், ஆன், அள், ஆள் என்னுமீற்றையுடைய நான் குசொல்லும் உயர்வுகினை யொருமையுணர்த்தும் படர்க்கைச்சொல் லாம். எ - று.

இவை நான்கேழும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனன், உண்ணுகின்றனன், உண்பன். எ-ம். உண் டான், உண்ணுகின்றான், உண்பான். எ-ம். உண்டனள், உண்ணு கின்றனள், உண்பள். எ-ம். உண்டாள், உண்ணுகின்றாள், உண் பாள். எ-ம். வரும்.

காலத்துக்கேற்ற எழுத்துப்பெறுங்கால், அன்னும் அள்ளும் அம்மீற்றோடும், ஆனும் ஆளும் ஆமீற்றோடுமொக்கும். அவ்வேறுபா டெல்லாமறிந்தொட்டிக்கொள்க. (அ)

௨௦௬ அர் ஆர் ப என வருஉ முன்றும்
பல்லோர் மருங்கிற் படர்க்கைச் சொல்லே.

இ - ள். அர் ஆர் ப என்னுமீற்றையுடையவாய் வருமூன்று சொல்லும் பல்லோரையுணர்த்தும் படர்க்கைச்சொல்லாம். எ - று.

ரகரவீறு இரண்டும் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும்; பகரம் எதிர்காலம்பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனர், உண்ணுகின்றனர், உண்பர். எ-ம். உண் டார், உண்ணுகின்றார், உண்பார். எ-ம். உண்ப. எ-ம். வரும்.

அன்னீற்றிற்குரிய காலவெழுத்து அர் நற்றிற்கும், ஆனீற்றிற் குரிய காலவெழுத்து ஆர் நற்றிற்குமுரிய.

பகரம் உகரம் பெற்றும் பெறுதும், உரினாப, உண்ப எனவரும். வருகுப எனச் சிறுபான்மை ருகரமும் பெறும். இவ்வேறுபாடு ஏற்புழியறிந்தொட்டிக் கொள்க. (௯)

உ௦௭. மாரைக் கிளவியும் பல்லோர் படர்க்கை
காலக் கிளவியொடு முடியு மென்ப.

இ - ள் முன்னையனவேயன்றி மாரீற்றுச்சொல்லும் பல்லோர்படர்க்கையையுணர்த்தும்; அஃது அவைபோலப் பெயர் கொள்ளாது வினை கொண்டு முடியும். எ - று.

பகரத்திற்குரிய காலவெழுத்து மாரைக்கிளவிக்குமொக்கும்.

உ-ம். என்னுமார் வந்தார், கொண்டார் வந்தார் என வரும். ருகரம் வந்தவழிக் கண்கொள்க.

மாரைக்கிளவி வினையோடல்லது பெயரோடு முடியாமையின், எச்சமாய்த் திரிந்து வினை கொண்டதெனப்படாமையறிக. அஃதேல், 'பீடின்று பெருகிய திருவிந்—பாடின மன்னரைப் பாடனமா ரெமரே.' எ-ம். 'காமம் பாடாஅ வருத்திய— நொய்மலி வருத்தங் காணன்மா ரெமரே.' எ-ம். மாரீற்றுச்சொற்பெயர்கொண்டு வந்தனவாவெனின்;—அவை பாடுவார்க்கான்பார் என்னும் ஆரீற்றுமுற்றுச்சொல்லின் எதிர்மறையாய் ஒருமொழிப்புணர்ச்சியான் மகரம் பெற்று நின்றன. மாரீறாயின், அவை பாடாதொழிவார், காணாதொழிவார் என் ஏவற்பொருண்மையுணர்த்துமாதிலையென்க. (௧௦)

உ௦௮. பன்மைபு மொருமையும் பாலறி வந்த
வந்நா லேந்து மூன்றுதலை யிட்ட
முன்னுறக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாதுரை வந்த இருபத்துமூன்றிற்குவினைச்சொல்லும் முன்னுறக் கிளக்கப்பட்ட உயர்திணையுடையன. எ - று.

ஈண்டுக் கூறிய படர்க்கைவினையே கிளவியாக்கத்துட்கூறப்பட்டன, அவை வேறல்லவென்பார், முன்னுறக்கிளந்தவென்றார். அதனாற்புணர், அன் ஆன் அன் ஆனென்பன ஆன்பால் பெண்பாதுணர்த்துதல் ஈண்டுப் பெறுதலும், னஃகாஊற்று முதலாயின படர்க்கைவினைக்கேரூய் நின்று பாதுணர்த்துதல் ஆண்டுப் பெறுதலுமாம். அஃதேல், முறீறுப்பெற ஒரிடத்துக் கூறியழையும் ஈரிடத்

அக் கூறிப் பயர்த்தென்னையெனின்;—பாலுணர்த்தும் இடைச் சொற்பற்றி உயர்திணைப்படர்க்கை வினையுணர்த்துதல் ஈண்டுக் கூறியதனாற் பயன்; ஆண்டுக் கூறியதனாற்பயன் வழுக்காததற்கு இவற்றைத் தொகுத்திலக்கணவழக்குணர்த்துதலாமென்க. பெயரி யனோக்கிப் “பெயரிற் றேன்றும் பாலறி கிளவியு” என்றும் போல, வினையினோக்கி; “வினையிற் றேன்றும் பாலறி கிளவியு— மயங்கல் கூடா” எனவமையும்; ஆண்டுக் கூறல்வேண்டாவெ னின்;—அற்றன்று: இருதிணை லயம்பாற்சொ லுணர்த்தரக்கால், திணைபாற்பற்றி வழுவுறகவெனவும் வழிஇயமைகவெனவும் வழுக் காத்த குத்திரங்கெல்லாவற்றானும் பொருளினிது விளக்காமையானும், வினையுள்ளுத்திரிபின்றிப் பால் விளக்குதற்சிறப்புடையன படர்க்கைவினையேயாகலானும், அவற்றைப் பிரித்து ஆண்டுக் கூறி னுரென்பது. படர்க்கைப் பெயரினுத்திரிபின்றிப் பாலுணர்த்தாமையின், இலக்கணப்பேழுத்தோடு கூறாது, உதிராது கோக்கிக் கொள்ள வைத்தாரென்க.

மூன்று தலையிட்ட வந்தாலெத்துமாவன இவையென இனிது விளக்கப் பன்மையுமொருமையும்பாலறிவத்தவென்றார்.

இதனாற்பயன், உயர்திணைவினை மூன்றுதலையிட்ட காலத்தெ ன்னும் வரையறை. (கக)

உ.க. அவற்றுள்,

பன்மை யுரைக்குந் தன்மைக் கிளவி

௧) நிபுண்ணியன் மருங்கிற் திரிபவை யுளவே.

இ - ள். கூறப்பட்ட இருபத்துமூன்று சொற்களுள், “பன்மை யுணர்த்துத்தன்மைச்சொல் எண்ணியதும்வழி அஃறிணையையுளப் படுத்துத் திரிவனவுள. எ - று.

உ-ம். யானுமென்னென்கமுஞ்சாரும் என வரும்.

தன்மைப்பன்மை வினைச்சொல், உயர்திணை வினையாகலின், உயர்திணையே உளப்படுத்தற்பாலன; அஃறிணையை உளப்படுத்தல் வழுவாயினும் அமைகவென்பார், திரிபவையுளவென்றார். அதனான் இக்குத்திரத்தை “மூன்றாக் கிளந்த வுயர்திணை யவ்வே” என்னு ள்குத்திரத்தின் பின் வைத்தார்.

திரியுமீன்னாது திரிபவையுளவென்றதனான், எல்லாத்திரியா சிலவே திரிவுளவென்பதாம். (கஉ)

௨௧௦. யாரென்னும் வினாவின் கிளவி

யத்தினை மருங்கின் முப்பாற்கு முரித்தே.

இ - ள். யாரென்னும் வினாப்பொருளையுணர்த்துஞ்சொல் உயர்திணைமருங்கின் முப்பாற்குமுரித்தது. எ - று.

உ-ம். அவன் யார்; அவன் யார்; அவர் யார் என வரும்.

‘ஊதைகூட்டி ஒன்னு முருபனி யாமத்தெங் - கோதைகூட்டி ண்ணிய தான்யார்மன் - போதெலாந்-தாதோடு தாழ்ந்தார்க் கச்சி வளநாடன் - நூதோடு வாராத வண்டு’ என்புழி, வண்டொன் யார் என யாரென்பது அஃறிணைக்கண்ணும் வந்ததாலெனின்;—அது திணைவழுவமைதியெனப்படும்.

இது வினைக்குறிப்பாயினும், பல்லோர் படக்கையுணர்த்தும் மாரீற்றின் மூன்றுபாலுணர்த்தும் வேறுபாடுகூட்டமையின், அவற் றொடு வையாது ஈண்டு வைத்தார்.

செய்யுளின்பேரேக்கி அளபெழுந்து நின்றது.

வினாவின் கிளவியென அதன்பொருளுணர்த்தியவாறு. (௧௩)

௨௧௧. பாலறி மரபி னம்மூ லீற்று

மாவோ வாகுஞ் செய்யு ளுள்ளே.

இ - ள். பால்.வீளங்க வருமியல்பையுடைய அம்மூன்றீற்றின் கண்ணும் ஆகாரம் ஓகாரமாகுஞ் செய்யுளிடத்தது. எ - று.

பாலறிமரபினென்றதனால், பாலுணர்த்துதற் கட்டிரிபுடைய ஆயிறு விலக்குண்ணும். மார் சிறுவழக்கிற்குநலனும், ஆகாரம் ஓகாரமாதற்கேலாமையானும், அம்மூலீறாவன ஆன் ஆள் ஆர் என் பனவேயாம். *

உ-ம். ‘வினவிநிறந்தோனே’ ‘நல்லே மன்னென கூஉப் பெயர்ந் தோனே;’ ‘பாசிலே வாடா வள்ளியங் காழிந் தோரே’ என ஆகாரம் ஓகாரமாய்த் திரிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வந்தோம், சென்றோம் என வழக்கினுள், வருவனவேலெ னின்;—அவை ஏழீற்றின் சிதைவென மறுக்க. (௧௪)

௨௧௨. ஆயென் கிளவியு மவற்றொடு கொள்ளும்.

இ - ள். மூன்னிலையீற்றுள், ஆயென்னுமீறு மேற்கூறப்பட்ட னப்போல ஆகாரம் ஓகாரமாகுஞ்செய்யுளுள். எ - று. *

உ-ம். 'வந்தோய் மன்ற தென்கடற் சேர்ப்ப' என வரும்.

கூறப்பட்ட நான்கீற்றுத்தொழிற்பெயரும் ஆகாரம் நீகாரமா தல் பெயரியலுட்கொள்ளப்படும்.

ஆயென்கிளவி ஆவோவாவது பெரும்பான்மையும் உயர்திணைக்கண்வந்தவழி பெண்பதறிவித்தற்கு, முன்னிலையதிகாரத்துக் கூறுது கண்டிக் கூறினார்.

அவற்றொடு கொள்ளுமென்றது அவற்றோடொக்கு மென்றவாறு. (சுரு)

உகங. அதுச்சொல் வேற்றுமை யுடைமை யானும்
கண்ணென் வேற்றுமை நிலத்தி னானு
மொய்யு னானும் பண்பி னானுமென்
றப்பாற் காலங் குறிப்பொடு தோன்றும்.

தி - ன். ஆறும்வேற்றுமையது உடைமைப்பொருட்கண்ணும், ஏழாம்வேற்றுமையது சிலப்பொருட்கண்ணும், ஒப்பின் கண்ணும், பண்பின்கண்ணுமென அப்பகுதிக்காலங்குறிப்பாற் றேன்றும். எ - று.

அப்பகுதிக்காலமாவது அப்பொருட்பகுதிபற்றி வருஞ்சொல் லகத்துக் காலமாக.

அப்பகுதிக்காலங்குறிப்பாற்றேன்றுமெனவே, அப்பொருள் பற்றி வினைக்குறிப்பு வருமென்றவாறும்.

உடையானது உடைமைத்தன்மையேயன்றி உடைப்பொரு ளும் உடைமையெனப் பதெனின், உடைமையானு மென்பதற்கு உடைப்பொருட்கண்ணுமெனவுமுரைக்க. உரைக்கவே, உடைப் பொருட்கண் வருங்கால், உடைப்பொருட் சொல்லாகிய முதலி லேபற்றி வருதலும் பெறப்படும். சுருமையெனப்பது உடைமைப் பொருளாயடங்கலின், பண்பினானும் ஏன்புழிக் கரியனென இன் னெனென்பது பட வருதலே கொள்க. வாளாது உடைமையானும் என்றவழி "அன்மையின்" என்பதுபோல அவ்வொருவாய்பாடே பற்றி நிற்கும். இதனை இஃதுடைத்தென்பது பட வரும் எல்லாவா ய்பாடுத்தழுவுதற்கு அதுச்சொல் வேற்றுமையுடைமையானு மென் னார். கண்ணென்வேற்றுமை நிலத்தினானுமென்பதற்கும் கூடொக் கும். ஆயின், இஃகிரண்டாம் வேற்றுமைப்பொருளாமெனின்:— ஆண்டிடைமை உருபு நோக்கிய சொல்லாய் வருவதல்லது இரண்

டாம்வேற்றுமைப்பொருளைப்படாது. என்னை? அது செயப்படு பொருண்மைத்தாகலின். அதனால் உடைமை ஆளுவதன்பொருளைவேபடுமென்பது.

உ-ம். கச்சினன், கழலினன். எ-ம். இல்லத்தன், புறத்தன். எ-ம். பொண்ணன்னன், புலிபேரல்வன். எ-ம். கரியன், செய்யன். ஏ-ம். வரும்.

கச்சினான், இல்லத்தான் எனப் பெயருங் குறிப்பாற் காலம் விளக்கலின், அப்பாற்காலங்குறிப்பொடு தோன்றமென்றதனால் வினைக்குறிப்பென்பது பெறுமாறென்னை யெனின்;— “தொழினிலை யொட்டி மொன்றலங்கடை.” எனத் தொழிந்பெயரல்லன காலந்தோன்றாவென்றமையால், கச்சினான் இல்லத்தானென்பன காலம் விளக்காமையின், குறிப்பாற்காலம் விளக்குவன வினைக்குறிப்பாதல்பெறுதும். அல்லதூஉம், வினைக்குறிப்பும் காலத்தோன்றாதலை இலக்கணமாகவுடைய வினைச்சொல்லேயாதலின், தெற்றென விளக்கவாயினும் காலமுடையவெனவேபடும். பெயர்க்கு அன்னதோரிலக்கணமின்மையின், காலத்தெற்றென விளக்குவன வுளவேற் கொள்வதல்லது, காலம் விளக்காத பெயருங் காலமுடையவென உய்த்துணருமாறில்லை. அதனான்குறிப்பாற்காலமுணர்த்துவன வினைக்குறிப்பேயென்பது பெறப்படுமென்க.

தன்னினமுடித்தவென்பதனால், ஐயாட்டையன், துணங்கையன் எனச் சிறுபான்மை காலமும் வினைசெய்யிடமும் பற்றி வருவனவுங்கொள்க, (கச)

உகச. அன்னமயி னின்மையி னுண்மையின் வன்னமயி னன்ன பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளு மென்ன கிளவியுங் குறிப்பே காலம்.

இ - ள். அன்மை இன்மை உண்மை வன்மையென்னும் பொருள்பற்றி வருவனவும், அவை போல்வன பிறவும், குறிப்புப்பொருண்மையொடு பொருந்தும் எல்லாச்சொல்லுங் காலங் குறிப்பாணுணரப்படும். எ - து.

காலங்குறிப்பானுணரப்படுமெனவே, இனவயும் வினைக்குறிப்பாமென்றவாறும்.

உ-ம். அல்லன், அல்லன், அல்லர். எ-ம். இலன், இலன், இலர். எ-ம். உளன், உளன், உளர். எ-ம். வல்லன், வல்லன், வல்லர். எ-ம். வரும்.

பொதுப்பட்டக் கூறியவதனான், பொருளிலன், பொருளிலன், பொருளிலர் என உடைமைக்கு மறுதலையாகிய இன்மையுங்கொள்ளப்படும்.

இவை ஒருவாய்பாடேபற்றிப் பிறத்தலின், வேறு கூறினார்.

பண்போடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெண்ணையெனின்;— இன்மைப்பொருட்கு மறுதலையாகலின், பொருளின்கட் கிடக்கும் பண்பெனப்படாது. அன்மையும் உண்மையும் பண்பிற்கு மொத்தலிற் பண்பெனப்படா. என்னை? குணத்திற்குக் குணமின்மையின் வன்மை ஆற்றல்; அதுவுக்குணத்திற்குமுண்டாகலிற் குணமெனப்படாது. உளதெனின், அது பண்பாயடங்கும். அதனற் பொருட்கட் கிடந்து தனக்கோர்குணமின்றித் தொழிலின் வேறாய் குணத்தின் அன்மை முதலாயின வேறெனப்படும். பண்பெனினுங்குணமெனினுமொக்குங், இக்கருத்தேபற்றியன்றே, ஆகிரியர் இன்மையும் உண்மையுமுணர்த்துஞ்சொற்களை முடிப்பாராயிற்றென்பது.

என்னகிளவியுமென்றது அன்னபிறவு மெனப்பட்டவற்றையெயராகக் கொள்க.

குறிப்பேகாலம் என்றவழிக் குறிப்பென்றது குறிக்கப்படுவதனை.

அன்னபிறவுமென்றதனான், நல்லன், கல்லன், நல்லர்; தீயன், தீயன், தீயர்; உடையன், உடையன், உடையர் எனவித்தொடக்கத்தனவெல்லாங்கொள்க. (கௌ)

உகடு. பன்மையு மொருமையும் பாலறி வந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வரநுஉங்
காலக் கிளவியுயர்திணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ன். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப்பொருண்மையுடையவாய் வரும் வினைக்கொல், மேல் வருமுயர்திணைக்கட்கூறிய தெரிநிலைவினையோடொக்கும். எ -று.

தெரிநிலைவினையோடொத்தலாவது, உயர்திணைத் தெரிநிலைவினைக்கோதிய ஈற்றுள் தமக்கேற்பனவற்றோடு வினைக்குறிப்பு வந்தவழி, அவ்வவ்வீற்றான் அவ்வப்பாலும் இடமும் விளக்கலாம்.

மேல் வினைக்குறிப்பு இன்னபொருள்பற்றி வருமென்றதல்லது இன்னவீற்றான் இன்னபால் விளக்குமென்றிலர்; அதனான் அஃதென்கிக் கூறினார்.

கூறப்பட்ட பொருட்கண் வந்தனவாயினும்; இல்லை, இவ், இன்றினைபன பால் விளக்காமையின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பன்மையுமொருமையும் பாலறிவந்தவென்றார்.

ஒருபொருட்கட்பலவாய்பாடும் ஒருபொருட்கண் ஒருவாய்பாடும் பற்றி வரும் இருதிற்றும் எஞ்சாமற்றழவுதற்கு, அன்னமாயினென்றார்.

தன்மையும் படர்க்கையும் உணர்த்துத் தெரிநிலைவினையிற்று டுருநிப்புவினைக்கேற்பன:—அம், ஆம், எம், ஏம், என், ஏன் என்னுத்தன்மையீறும், அன், ஆன், அள், ஆள், ஆர், ஆர் என்னும் படர்க்கையீறும் எனப் பன்னிரண்டாம்.

உ-ம். கரியம், கரியாம், கரியெம், கரியேம், கரியென், கரியேன். ஏ-ம். கரியன், கரியான், கரியள், கரியான், கரியர், கரியார். எ-ம். அவ்வவ்வீறு அவ்வவ்விடமும் பாலும் விளக்கியவாறு கண்டு கொள்க. ஒழித்தபொருட்கண்ணுமொட்டிக்கொள்க.

ஆன், ஆன், ஆர் என்பன சிலப்பொருண்மைக்கணவ்வுது பிற பொருட்கட்பயின்ற வாரா.

இன்னும், மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவென்றதனன், வந்தனன், எனத் தெரிநிலைவினை தொழின்மை மேற்படத் தொழிலுடைப்பொருள் கீழ்ப்பட. முற்றாய் நின்றணர்த்தியவாறு போல, உடையன் எனக் குறிப்புவினையும் உடைமைமேற்பட உடையான் கீழ்ப்பட முற்றாய் நின்றணர்த்துதலுக்கொள்க. வந்தான், உடையான் எனப் பெயராயவழித் தொழிலுடைப்பொருளும் உடையா னும் மேற்பட்டுத்தோன்றுமாறாக. இஃது “அஃறிணைமருங்கின்—மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே” என்பதற்குமொக்கும். (1)

உகக. அ ஆ வ என வருஉ மிறுதி

யப்பான் மூன்றே பலவற்றுப் படர்க்கை.

உயர்திணைவினையுணர்த்தி, இனி யஃறிணைவினையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். அகாரமும் ஆகாரமும் வகரவுயிர்மெய்யுமாகிய நற் றையுடைய அக்கூற்றுமூன்றும் அஃறிணைப் பன்மைப்படர்க்கை யாம். எ-று.

அகரம் மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். ஆகாரம், எதிர்மறை வினையாய் மூன்றுகாலத்திற்கும் உரித்தாயினும், ஆதிர்காலத்துப்

பயின்று வரும். அகரம், இறந்தகாலம்பற்றி வருங்கால், க ட த ற வெண்ணுநான்கன்முன், அன் பெற்றும், பெறாதும், வரும். ஏனை யெழுத்தின்முன் நகரா முகாமொழித்து இன் பெற்ற வரும். யக ரத்தின்முன் சுறுபான்மை இன்னேயன்றி அன் பெற்றும் பெறா தும் வரும். நிகழ்காலத்தின்கண் நில், கின்மென்பனவற்றோடு அன் பெற்றும் பெறாதும் வரும். எதிர்காலத்தின்கண் பகர வகரத்தோடு அன் பெற்றும் பெறாதும்வரும்

உ-ம். தொக்கன, தொக்க; உண்டன, உண்ட; வந்தன, வந்த; சென்றன, சென்ற. எ-ம். அஞ்சின. எ-ம். போயின, போயன, போய, எ-ம். உண்ணாரின்றன, உண்ணாரின்ற; உண்கின்றன, உண் கின்ற. எ-ம். உண்பன, உண்ப; வருவன, வருவ. எ-ம். வரும். உரி னுவன, உரினுவ என உகரத்தோடு ஏனையெழுத்துப்பேறும் ஏற்ற வழிக் கொள்க.

வருவ, செல்வ என்னுந்தொடக்கத்தன அகரவீராதலும், வக ரவீராதலுமுடையவென்பது கிளவியாக்கத்துட்கூறினும்.

ஆகாரம் காலவெழுத்துப் பெறாது, உண்ணு, தின்னு என வரும். வகாரம், உண்குவ, தின்குவ எனவெதிர்காலத்திற்குரித்தா ய்க் குகரமடித்தும், ஒடுவ,* பாடுவ எனக் குகரமடாதும், வரும். உரினுவ, திருமுவ என உகரம் பெறுதலும் ஏற்றவழிக் கொள்க. ஒழிந்தவெழுத்தோடுமொட்டிக்கொள்க. (கக)

உகள. ஒன்றன் படர்க்கை தறட ஆர்ந்த
குன்றிய லுகரத் திறுதி யாகும்.

இ - ன். ஒன்றையுணர்ந்தும் படர்க்கைவினையாவது, தறட வென்பனவற்றை ஊர்ந்து நின்ற குன்றியலுகரத்தை ஈராகவுடைய சொல்லாம். எ - று.

தகரவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்குமுரித்து. நகரவுகரம் இறந்தகா லத்திற்குரித்து. டகரவுகரம் மூன்றுகாலத்திற்குமுரிய வினைக்குறிப் பிற்கல்லது வாராது. அஃதேல், வினைக்குறிப்புக் கூறும்வழிக் கூறாது ஈண்டிக் கூறியதென்னையெனின்;--“அஃறிணை மருங்கின் மேலைக்கிளவியோடு ஷேறுபாடினவே” என வினைக்குறிப்புப் பா ணுணர்த்துமாறு தெரிக்கிவையோடு மாட்டெறியப் பரிமாடகலின், டகரமூர்ந்த குன்றியலுகரம் தெரிக்கிவையோடுகாராமையின், மாட் டேற்றுவகையரற் பாணுணர்த்துதல் பெறப்பட்டாதம்;அதனான் ஈண் கிவைத்தார். ௩

தகரவுகரம், இறந்தகாலத்து வருங்கால், புக்கது, உண்டது, வந்தது, சென்றது, போயது, உரிஞியது எனக் கடத்தவும் பகரமுமாகிய உயிர்மெய்ப்பின் வரும். போனது என நகர வுயிர்மெய்ப்பின் வருவதோவெனின்;—அது சான்றோர்செய்யுளுள் வாராமை யின், அது திதைவெனப்படும். நிகழ்காலத்தின்கண், நடவாசின் தது, நடக்கின்றது; உண்ணாநின்றது, உண்கின்றது என, நில், கின் றென்பனவற்றோடு அகரம் பெற்று வரும். எதிர்காலத்தின்கண், உண்பது, செல்வது எனப் பகரவகரம் பெற்று வரும்.

நகரவுகரம், புக்கன்று, உண்டன்று, வந்தன்று, சென்றன்று எனக் கடத்தவென்பனவற்றின்முன் அன் பெற்று வரும். கூயின்று, கூயிற்று; போயின்றது, போயிற்று என எவையெழுத்தின் முன் இன் பெற்று வரும். ஆண்டு இன்னின் நகரந்திரிந்துத் திரி யாதும் வருதல் கொள்க. வந்தின்றென்பதோவெனின்;—அஃது எதிர்மறுத்தலையுணர்த்துதற்கு வந்த இல்லினது நகரம் நகரமாய்ந் திரிந்த எதிர்மறைவியென மறுக்க. அஃதெதிர்மறையாதல், வந் தில, வந்திலன், வந்திலன் வந்திலர் என வரும் ஏனைப்பாற்சொல் லானறிக.

டகரவுகரம் குண்டிகட்டு, குறுந்தாட்டு எனவரும். (உ௦)

உகஅ. பன்மையு மொருமையும்*பாலறிய வந்த வம்மு விரண்டு மஃறிணை யவ்வே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பாலறிய வந்த அவ்வாற் றுச்சொல்லும் அஃறிணையனவாம். எ - று.

பன்மையுமொருமையும்பாலறியவந்தவென்பதற்கு முன்னுரை த்தாங்குரைக்க.

இதனாற்பயன், அஃறிணைச்சொல் ஆறே பிறிதில்லையெனவ ணையறுத்தவெனக் கொள்க. (உ௧)

உகக. அத்திணை மருங்கி னிரூபாற் கிளவிக்கு மொக்கு மென்ப வெவனென் னினுவே.

இ - ள். எவனென்னும் வினாச்சொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறி ணையிரண்டுபாற்கும் உரித்தென்று சொல்லுவர்*ஆகிரியர். எ - று.

உ-ம். அஃதெவன், அவையெவன் என வரும்.

னகரவீராய் இரண்டுபாற்கும், பொதுவாய் வருதலின், இதனை வேறு கூறினார். அஃதெல் ழுமக்கிவன் எவனும், என் லுயர்திணைக்

கண்ணும் வருமாலெனின்;—ஆண்டு அது முறை பற்றி நிற்கலின், அஃநீனைக்கண் வந்ததெனவேபடுமென்பது. அஃதேல், துமக்கிவனென்னமுறையாலும் என்பதல்லது என்னமுறைவாரம் என்பது பொருந்தாதெனின்;—என்னமுறை என்பது ஆண்டு முறைமேனில்லாது ஒற்றுமையுடையதான முறையுடையான்மேனிற்கலின், அமையுமென்க. எவனென்பதோர்பெயரும் உண்டு; அஃதிக் காலத்த என்னென்றும் எவ்வேயென்றும் கிற்கும். ஈண்டிக் கூறப்பட்டது வினைக்குறிப்புமுற்றென்க. (உஉ)

உஉ௦. இன்றில வுடைய வென்னுங் கிளவியு
மன்றுடைத் தல்ல வென்னுங் கிளவியும்
பண்புகொள் கிளவியு முளவென் கிளவியும்
பண்பி னாகிய சினைமுதற் கிளவியு
மொன்பொடு வருஉங் கிளவியொடு தொகைஇ
யப்பாற் பந்துங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

இ - ன். இன்று, இலவென்பன முதலாகிய பத்தும் வினைக்குறிப்புச்சொல்லாம். எ - று.

அவற்றுள், இன்று, இல, உடைய, அன்று, உடைத்த, அல்ல, உள என்பன தம்மையுணர்த்தி நின்றன. அல்லன பொருளுணர்த்தி நின்றன.

உ-ம். இன்று, இல, கோடுடைத்து, கோடுடைய, அதுவன்று, அவையல்ல, உள என வரும். ஈண்டும், கோடின்று, கோடில என உடைமைக்கு மறுதலையாய இன்மைபற்றி வருவனவுங்கொள்க.

உடையவென்பது முதலாயவற்றைச் செய்யுளின் ப்ோக்கி மயங்கக் கூறினார்.

அவ்வேழினையும் பொருள்பற்றியோதாராயினார்; இளங்கீதாநியவழியுஞ் சூத்திரஞ்சுருங்குமாகலானென்பது.

உளதென்பது பெருவழக்கிற்கண்மையின், உளவென்பதே கூறினார். அது தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் கொள்ளப்படும்.

பண்புகொள்கிளவி—கரிது, கரிய; செய்யது, செய்ய என வரும்.

பண்பினாகிய சினைமுதற்கிளவி—கெடுஞ்செவித்து, கெடுஞ்செவிய என வரும். புண்படுத்த சினைபற்றியல்லது அவ்வினைக்குறிப்பு

கில்லாமையின், பண்பினையெனப் பண்பை முதனிலையாகக் கூறினார். பெருந்தோளன் என உயர்வினைக்கண்ணும் பண்பித்து வருதல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனாகொள்க. வேற்றுமைப்பொருள்பற்றி வருங்கால், பிறிதின் கிழமையும் உறுப்பின் கிழமையல்லாத தற்கிழமையும் ஏழாம்வேற்றுமைப் பொருண்மையும்பற்றி அஃறிணைவினைக்குறிப்புப் பயின்று வாராமையின், சினைக்கிழமையே கூறினார். அப்பொருள்பற்றிப் பயிலாது வருவன உரையிற் கோடலென்பதனாகொள்ளப்படும். சிறப்புடைப்பொருளைத் தரணிணிது கிளத்தலென்பதனாகொள்ளினுமமையும். 'அறிந்த மாக்கட்டாகுக தில்ல மெல்லிரான் மக்தி குன்றகூறஞ் செம்மந்தே.' எ-ம். 'அணித்தோ செய்த்தோ கூறுமி நெமக்கே.' எ-ம், வரும். வடாது, தெனது என்பனவும் ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருண்மைக்கண் வந்த வினைக்குறிப்பு; பெயருமாம்.

ஒப்பொடு வருஉங்கிளவி—பொன்னன்னிது, பொன்னன்ன என வரும். ஒப்பொடு வருதலாவது பொருள்பற்றி வருதல்.

வழக்குப்பயிற்சி நோக்கிப் பத்தென வுரையறுத்தவாறு. (௨௩)

உஉக. பன்மையு மொருமையும் பாலறிவந்த
வன்ன மரபிற் குறிப்பொடு வருஉங்
காலக் கிளவி யஃறிணை மருங்கின்
மேலைக் கிளவியொடு வேறுபா டிலவே.

இ - ள். பன்மையும் ஒருமையுமாகிய பால் விளக்கிக் குறிப்புப்பொருள்பற்றி வரும் வினைச்சொல் மேற்கூறப்பட்ட அஃறிணைவினைப்பொடொக்கும். எ - று.

வாய்பாடுபற்றியும் பொருள்பற்றியும் கூறிய இருவகையும் எஞ்சாமற்றழுதிதற்கு அன்னமரபினென்றார்.

ஒத்தலாவது, அஃறிணைவினைக்கோதிய ஈற்றுட்பொருள்தவன வினைக்குறிப்பின்கண் வருங்காலும், அவ்வவ்வீற்றான் அவ்வவ்விடமுங்காலமும் விளக்குதல்.

பொருள்தவனவாவன, ஆகாரமும் வகாசமுமொழித்துக்கும் துகாமுன்றும் அகாமுமாம். அவற்றிட்காரமூர்த்த குற்றகாரம் "ஒன்றன்படசீக்கை" என்புழிக் கூறுதலான், ஒழிந்தமூன்றும் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும். அவை அப்பால் விளக்குதல் மேற்கூறட்டப்பட்டன வற்றுக்கண்டுகொள்க. (௨௪)

உஉஉ. முன்னிலை வியங்கோள் வினையெஞ்சு கிளவி
யின்மை செப்பல் வேறென் கிளவி
செய்ம்மன செய்யுஞ் செய்த வென்னு
மம்முறை நின்ற வாயென் கிளவியும்,
பிரிபுவேறு படுஉஞ் செய்திய வாகி
யிருதினைச் சொற்குமோ ரன்ன வுரிமைய.

இ - ன். முன்னிலை முதலாகச் செய்தவென்பதிராகக் கூறிய
முறையானின்ற எட்டுச்சொல்லும், பொதுமையிற் பிரித்து ஒருகால்
உயர்திணையுணர்த்தியும், ஒருகால் அஃறிணையுணர்த்தியும், வேறு
படுத்தொழிலையுடையவாய், இருதினைச்சொல்வாதற்கும் ஒத்தவுரி
மைய. எ - று.

முன்னிலைவினைச்சொல்லாவது எதிர்முகமாய் நின்றான்றொழி
ஹணர்த்துவது.

வியங்கோள் வவற்பொருட்டாய் வருவது. வாழ்த்துதன் முத
லாகிய பிறபொருளுமுடைத்தாகலின், இக்குறி மிகுதி கோக்கிச்
சென்ற குறியெனவுணர்க.

வினையெஞ்சுகிளவி வினையை யொழிபாகவுடைய வினை.

இன்மை செப்பல் இல்லை, இல் என்பன.

வேறென்பது தன்னையுணர்த்தி நின்றது.

செய்ம்மனவென்பது மனவீற்று முற்றாய் எதிர்காலமுணர்த்
தும். செய்யுமென்பது முற்றும் எச்சமுமாகிய இருதிலைமையுமுடை
த்தாய் உம்மீற்றான் நிகழ்காலமுணர்த்தும். செய்தவென்பது அகர
வீற்றெச்சமாய் இறத்தகாலமுணர்த்தும்.

செய்ம்மன முதலாகிய மூன்றுவாய்பாட்டானும், அவ்வீற்ற
வாய்க் காலமுணர்த்தும் உண்மன, உண்ணும், உண்ட என்னுந்தொ
டக்கத்தனவெல்லாந்தழுவப்பட்டன. அவற்றான் அவை தழுவப்
பட்டவாறென்னையெனின்;—எல்லாத்தொழிலுஞ் செய்தல்வேறு
பாடாகலின், பொதுவாகியசெய்தல் எல்லாத்தொழிலையும் அகப்படு
த்து நிற்கும்; அதனான் அவற்றான் அவை தழுவப்படுமென்க. அவை
பொதுவுஞ்சிறப்புரல்லவேல், என் செய்யாநின்றான் என்று வினா
யுழி, உண்ணுகின்றான் எனச் செப்புதல் இயையாதாமென்க. இது
செய்து செய்பென்பனவற்றிற்கு மொக்கும்.

அஃதேல், சிலவற்றை ஈற்றாணுணர்த்திச் சிலவற்றை வாய்பா
ட்டானுணர்த்தியதென்னையெனின்;—அம்மீறும் அன்னீறும் ஐயீ

றும் முதலாகிய சொற்கள் காலப்பன்மையான் வரும் வாய்பாட்டிப் பன்மையாற் சூத்திரம் பெருகுமென்றஞ்சி, அவற்றை சுற்றாணுணர் த்திக் காலவேறுபாடு இலேசாற்கொள்ளவைத்தார். காலப்பன்மையில்லவற்றை வாய்பாட்டாணுமுணர்த்துப, சுற்றாணுமுணர்த்துப.

முற்றீதனும் பலவாய்பாட்டாற்பயின்று வருதலுமுடைமையான், முன்னிலைவியை முன் வைத்தார். ஏவற்பொருண்மை முன்னிலைவியைக்கண் ணுமுண்மையிற் பொருளியையுடைத்தாகலானும், இடங்குறித்து முற்றாய் வருதலொப்புமையானும், அதன்பின் வியங்கோள் வைத்தார். அதன்பின், முற்றாதலொப்புமையான் இன்மை செப்பல் வேறென்கிளவி செய்ம்மனவென்பவற்றை வைத்தன்முறைமையானும், முற்றின்கண் வியையெச்சமுண்மையானும், சுற்றுப்பன்மையொடு பயின்று வருதலானும், வியையெச்சம் வைத்தார். இன்மைபற்றி வரும் வியையெச்சமுண்மையான், அதனோடியைய இன்மை செப்பல் வைத்தார். வியைக்குறிப்பாதலொப்புமையானும், செய்ம்மனவியற் பயிற்சியுடைமையானும், அதன்பின் வேறென்கிளவி வைத்தார். முற்றாதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்ம்மன வைத்தார். முற்றாநிலைமையுமுடைத்தாகலின், அதன்பின் செய்யுமென்பது வைத்தார். பெயரெச்சமாதலொப்புமையான், அதன்பின் செய்தவென்பது வைத்தார். இவ்வாறியையுபற்றி வைத்தமையான், அம்முறை கின்றவென்றார்.

திரிபுவேறுபடேஞ் செய்தியவாகியெனலோ, வேறு வேறு னர்த்கிலல்லது ஒரு சொற் சொல்லுதற்கண் இருநிலையுமுணர்த்தாமை பெறுதும். (உரு)

உஉக. அவற்றுள், முன்னிலைக் கிளவி

இ ஐ ஆயென வருஉ முன்று

மொப்பத் தோன்று மொருவற்கு மொன்றற்கும்.

இ - ள். கூறப்பட்ட விரவுவியைகளுள், முன்னிலைச்சொல், இகரவீறும் ஐகரவீறும் ஆவீறுமாகிய முன்றும் ஒருவற்கும் ஒருத் திக்கும் ஒன்றற்கும் ஒப்பச் செல்லும். எ - று.

முன்னிலைக்கிளவியென்பதற்கு முடிபு “அவைதாம் அம்மாமெம்மேம்” என்பழி ‘அவைதாம்’ என்பதற்குரைத்தாங்குரைக்க.

இதரம் நடவழர்ந்து எதிர்காலம் பற்றி வரும். ஐகாரம் அம்மீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஆவீறு ஆவீற்றிற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், முன்றுகாலமும்பற்றி வரும்.

உ-ம். உரைத்தி, உண்டி, தின்றி. எ-ம். உண்டினை, உண்ணா
நின்றனை, உண்பை. எ-ம். 'உண்டாய், உண்ணாநின்றாய், உண்பாய்.
எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடு மொட்டிச்சொற்கள். 'ஐயசிறிதெ
ன்னையுக்கி' என இகரம் சிறுபான்மை ககரம்பெற்று வரும்.

உண், தின், நட, கிட என்னுந்தொடக்கத்து முன்னிலை ஒருமை
பெறுமாறென்னையெனின்;—அவை ஆயிர்தல் எச்சவியலுட் பெற
ப்படுமென்க. (2௬)

உஉச. இர் ஈர் மின்னென வரூஉ மூன்றாம்
பல்லோர் மருங்கினும் பலவற்று மருங்கினுஞ்
சொல்லோ ரணைய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். இர், ஈர், மின்னென்னும் ஈற்றையுடைய மூன்றுசொ
ல்லும், பல்லோர்கண்ணும் பலவற்றின் கண்ணுஞ் சொல்லுதற்கண்,
ஒத்தவரிமைய. எ-஁து.

இர் ஈறு அர் ஈத்திற்குரிய எழுத்துப் பெற்றும், ஈற்று ஆரிற்றி
ந்ருகிய எழுத்துப் பெற்றும், மூன்றுகாலமும்பற்றி வரும். மின்
ந்ருகிய பிறவெழுத்துப் பெறுது, ஏற்றவழி உகரம் பெற்று, எதிர்கா
லம் பற்றி வரும்.

உ-ம். உண்டனார், உண்ணாநின்றனார், உண்குவர். எ-ம். உண்
மர், உண்ணாநின்றர், உண்குவர். எ-ம். உண்மின், தின்மின், உரிது
மின். எ-ம். வரும். ஒழிந்தவெழுத்தோடுமொட்டிச்சொற்கள்.

முன்னிலைவனைக்குறிப்பு, உயர்திணைவனைக்குறிப்பிற்கோதிய
பொருள்பற்றி ஐகாரமும் ஆயும் இருவும் ஈருமென்னுநான்கிற்ற
வாய், கழலினை, நாட்டை, பொன்னன்னை, கரியை. எ-ம். கழ
லினாய், நாட்டாய், பொன்னன்னாய், கரியாய். எ-ம். கழலினார்,
நாட்டினார், பொன்னன்னார், கரியார். எ-ம். கழலினீர், நாட்டினீர்,
பொன்னன்னீர், கரியீர். எ-ம். வரும். ஒழிந்த பொருளோடுமொ
ட்டிச்சொற்கள். போறி என இகரவீற்று வினைக்குறிப்புமுண்டா
வெனின்;—போன்றனன், போன்றான் என்பனபோலவந்து தெரி
நிலைவனையாய் நின்றதென மறுக்க.

அஃதனை வினைக்குறிப்பும் உயர்திணை வினைக்குறிப்பிற்கோ
திய பொருள்பற்றி வருதலின், அவற்றையெடுத்தோதிற்றென்ன
யெனின்;—அன்மை முதலாயிற் பொருள்பற்றி வந்தனவெனக்
கிளந்தோதலாஞ்சுருக்கத்தனவகையானும், சினைமுதற்கிளவி பண்
புமிடுத்து வருதல் உயர்திணையதிகாரத்துப்பெறப்படாமையானும்,
அவற்றையோதுவார் எனைப்பொருளுமுடனேதினார்.

முன்னிலைவினைக்குறிப்புப் பலவாதலானும், எடுத்தோதாவழிப் பகிவதோர்குறைபாடினமையானும்; இவற்றையுய்த்தனாவைத்தாரென்பது. அல்லது, எடுத்தோத்தில் வழி உய்த்துணர்வதெனினுமமையும்.

முன்னிலைவினையிற்றான் எதிர்காலம்பற்றி வரும் இகரத்தை யும் மின்னையும் முதலும் இறுதியும் வைத்து, மூன்றுகாவலும் பற்றி வரும் நான்நின்றையுந் தம்முளியைய இடை வைத்தார், அல்லது, பொருண்மை கருதாது சூத்திரயாப்பிற்கேற்பவைத்தாரெனினுமமையும். (உஎ)

உஉரு. எஞ்சிய கிளவி யிடத்தொடு சிவணி
யைம்பாற்கு முரிய தோன்ற லாதே.

இ - ன். முன்னிலைவினையொழித்து ஒழிந்த ஏழுவினைச்சொல் லும் மூன்றிடத்திற்கும் ஐந்துபாற்குமுரிய, தத்திப்பொருட்கட்டோ ன்றுமிடத்து. எ - று.

இவ்வாறு பொதுவகையான் எவ்வாயிடத்தோடும் எல்லாப் பாற்கும் உரியவாதலெய்தினவெனினும், முன்னர் விவக்கப்படு வனவொழித்து ஒழிந்தவிடமும் பாலும் பற்றி வருமாறு என்ங்கா ட்டப்படும்.

உ-ம். அவன் செல்க; அவள் செல்க; அவர் செல்க; அது செல்க; ஆவை செல்க. எ-ம். உழுது வந்தேன்; உழுது வந்தேம்; உழுது வந்தாய்; உழுது வந்தீர்; உழுது வந்தான்; உழுது வந்தாள்; உழுது வந்தார்; உழுது வந்தது; உழுது வந்தன. எ-ம். யானில்லை; யாமில்லை; நீயில்லை; நீயிரில்லை; அவனில்லை; அவளில்லை; அவரி ல்லை; அதுவில்லை; அவையில்லை. எ-ம். யான் வேறு; யாம் வேறு; நீ வேறு; நீயிர்வேறு; அவன் வேறு; அவள் வேறு; அவர் வேறு; அது வேறு; அவை வேறு. எ-ம். யானுண்மன்; யாமுண்மன்; நீ யுண்மன்; நீயிருண்மன்; அவனுண்மன்; அவளுண்மன்; அவருண்மன்; அதுவுண்மன்; அவையுண்மன். எ-ம். யானுண்ணுமான்; யாமுண் ணுமான்; நீயுண்ணுமான்; நீயிருண்ணுமான்; அவனுண்ணுமான்; அவளுண்ணுமான்; அவருண்ணுமான்; அதுவுண்ணுமான்; அவையு ண்ணுமான். எ-ம். அவன் வரும்; அவள் வரும்; அவர் வரும்; அவை வரும். எ-ம். யானுண்டவான்; யாமுண்டவான்; நீயுண்டவான்; நீயிருண்டவான்; அவனுண்டவான்; அவளுண்டவான்; அவருண்ட வான்; அதுவுண்டவான்; அவையுண்டவான். எ-ம். வரும். (உஅ)

உஉசு. அவற்றுள்,

முன்னிலை தன்மை யாயீ ரிடத்தொடு
மன்னு தாகும் வியங்கோட் கிளவி,

இ - ன். மேல் “எஞ்சியகிளவி” எனப்பட்ட ஏழனுள், வியங்
கோட்கிளவி, முன்னிலையும் தன்மையுமாகிய இரண்டிடத்தோடு,
நிலைபெறுதாம். எ - று.

ஆயீரிடத்தொடு கொள்ளாதென்னுது மன்னுதாகுமென்றத
னான், அவ்விடத்தொடு சிறுபான்மை வருதல் கொள்க. மன்னுதல்
பெரும்பான்மையும் நிகழ்தல். சிறுபான்மை வருவன, நீ வாழ்க
என்னும் வாழ்த்துதற்பொருண்மைக்கண் ணும், யானுநின்னொடு
ஊரைக என்னும் வேண்டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் ணும், வரு
வனவாம். ‘கடாவுக பாகநின் கால்வ னெடுத்தேர்’ என்பதும் வேண்
டிக்கோடற்பொருண்மைக்கண் வந்ததாம்.

தன்மைக்கண் ஏவலில்லை. முன்னிலைக்கண் ஏவல் வருவதுண்
டேற்கண்டுகொள்க.

அஃதெல், வியங்கோளீ று கூறாயிற்றென்றையெனின்;—
எழுத்தோத்தினுள் “ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்”
என அகரவீற்றுள் எடுத்தலாற்பொருந்திய மெய்யூர்த்து அகரவீற்று
வருதலும், “செப்பும் வினாவும் வழாஅலோம்பல்” எனவும், “சொல்
லரைக் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்” எனவும், “மறைக்குங் காலை
மரீஇய தொராஅல்” எனவும், உடம்பொடுபுலவர் த்தலாண் அல்லீ
ரூய் வருதலும், ஆலீரூய் வருதலும் பெறுதலின், வியங்கோளீ றுங்
கூறினாரெனவேபடும். பிறவுமுளவேற்கொள்க. (உசு)

உஉஎ. பல்லோர் படர்க்கை முன்னிலை தன்மை
யவ்வயின் மூன்று நிகழுந் காலத்துச்
செய்யு மென்னுந் கிளவியொடு கொள்ளா.

இ - ன். பல்லோர்படர்க்கையும் முன்னிலையும் தன்மையுமா
கிய அவ்வயின்முன்றும், நிகழ்காலத்து வருஞ்செய்யுமென்னுஞ்
சொல்லோடு, பொருந்தா. எ - று.

அவ்வயினென்றது, இடமும் பாலுமாகிய எஞ்சிய கிளவிக்
குரிய பொருட்களென்றவாறு.*

நிகழ்காலத்துச் செய்யுமென்னுந் கிளவியொடென அதனற்
ரேன்றுங்காலமுணர்த்தியவாறு.

இவைவிரண்டுத்திரமும் பொதுவகையானெய்தியவற்றை விலக்கிநின்றன. (௩௦)

உஉஅ. செய்து செய்யுச் செய்பு செய்தெனச்
செய்யியர் செய்யிய செயின்செயச் செயற்கென
வவ்வகை பொன்பதும் வினையெஞ்சு கிளவி.

பொதுவகையானெய்தியவற்றுள், வியங்கோட் கிளவிக்குஞ் செய்யுமென்னுங்கிளவிக்கும் எய்தாதன விலக்கி, இனி நிறுத்த முறையானே வினையெச்சத்தினது பாகுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள், செய்தென்பது முதலாகச் சொல்லப்பட்ட ஒன்பதும் வினையெச்சமாம். ஏ - று.

அவ்வகையொன்பது மென்றது இறுதி நின்ற இடைச்சொல்லான் வேறுபட்ட ஒன்பதுமென்றவாறு. ஆய்விடைச்சொல்லாவன உகரமும், ஊகரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவும், இன்னும், அகரமும், குகரமுமாம்.

“செய்கென் கிளவி வினையொடு முடியினும்” எனவும், “செய்யா யென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” எனவும், இறுதியிடைச் சொலேற்றவாற்றாற் பிரித்துணர வாய்பாடோதினாற்போல, ஏற்றவாற்றான் இறுதியிடைச்சொற் பிரித்துணர்த்துகொள்ள ஈண்டும் வாய்பாடுபற்றியோதினார்.

உஈரம், கடதறவுர்த்து இயல்பாயும், ஏனையெழுத்தூர்த்த இகரமாய்த் திரித்தும், நெடிவீற்றுமுதனிலேழுன்னர் யகரம் வரத் தான் கெட்டும், இறந்தகாலம்பற்றி வரும். இவ்வுகரவீறு இகரமாதலும், யகரம் வரக் கெடுதலும் “வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறியு” என்பதனாற்பெறப்படும்.

உ-ம். நக்கு, உண்டு, வந்து, சென்று. எ-ம். எஞ்சி, உரிஞி, ஒடி. எ-ம். ஆய், போய். எ-ம். வரும். கினைஇ, உரைஇ, இரீஇ, உஉஇ, பராய், தூஅய், ஆய் என்பனவோவெனின்;--அவை செய்யுண் முடிபென்க. ஆகி, போகி, ஒடி, மலர்த்தி, ஆற்றி என்புழி, முதனிலை குற்றகரவீறுதலின், ஏனையெழுத்தாதலினால்.

கடதறவென்பன குற்றகரத்தோடு வருமிடமும் தனிமெய்யாய் வருமிடமுந்தெரிந்துணர்க.

அஃதேல், ஆய் என்பதனை யகரவீறென்றும், ஒடியென்பதனை இகரவீறென்றுங்கொள்ளாது, உகரவீறென்றதென்னெய

னின்;—கன்று சொன்னாய்: இகரவிறுதி இடைச்சொல்லாயின், இறுதியிடைச்சொல் எல்லாதொழிலும்பற்றி வருதலிற் செலவு வரவென்பனவற்றோடும் வரல்வேண்டும். இனிச்செய்தெனச்சத் தகரமும் இறுதியிடைச்சொல்லாதலின் ஆகுதல் ஒத்தென்னுத் தொழில் பற்றியும் வரல்வேண்டும். செலவு வரவுபற்றி இகரம் வாராமையானும், ஆகுதல் ஒத்தல்பற்றி உகரம் வாராமையானும், இறுதியிடைச்சொல் இகரமேயாக உகரமேயாக ஒன்றாவதல்லது இரண்டெனப்படாதாம். உகரம் ஒன்றாய் நின்று கடதறவூர்த்த விதிவினைக்கட் பயின்று வருதலானும், எதிர்மறையெச்சமெல்லாம் பெரும்பான்மையும் உகரவீராயல்லது வாராமையானும், உகரம் இயல்பாக இகரம் அதன்றிரிபென்றவே முறைமையென்க. யகரவீற்றிற்கும் இஃதொக்கும்.

ஊகரம் உண்ணுவந்தான், தின்னுவந்தான் எனப் பின் வருந்தொழிற்கு ஈடையின்றி முன் வருந்தொழின்மேல் இறத்த காலம்பற்றி வரும். அஃது உண்ணு என ஆகாரமாயும் வரும்.

பகரவுகரம் நகுபு வந்தான் என நிகழ்காலம்பற்றி வரும். நகா நின்று வந்தான் என்றவாறு. நண்டு நிகழ்காலமென்றது முடிக்குஞ்சொல்லானுணரப்படுக்தொழிலோடு உடனிகழ்தல். உரினுபு என உகரமும், நற்குபு எனக் குகரமும், ஏற்ற வழிப் பெறுதல் கொள்க.

எனவென்பது கடதறவூர்த்த இறந்தகாலம்பற்றி முடிக்குஞ் சொல்லானுணர்த்தப்படுக்தொழிற்குத் தன் முதனிலைத்தொழில் காரணமென்பது பட வரும். உ-ம். சோலைபுக்கென வெப்பகீங்கிற்று; உண்டெனப் பரி கெட்டது; உரைத்தென உணர்த்தான்; மருந்து தின்றெனப் பிணி கீங்கிற்று என வரும். எஞ்சியென, எ-ம். உரினியென. எ-ம். வனையெழுத்தோடும் வருமாற்றித்தொட்டிக்கொள்க.

இயர், இய என்பன, எதிர்காலம்பற்றி, உண்ணியர், தின்னியர்; உண்ணிய, தின்னிய என வரும். போகியர், போகிய என ஏற்றவழிக் ககரம்பெற்று வருதலுங்கொள்க.

இன் எதிர்காலம்பற்றிக் காரணப்பொருட்டாய் வரும். உ-ம். மழை பெய்யிற்றுளநிறையும்; மெய்யுணரின் வீடெளிதாம் என வரும். நடப்பின், உரைப்பின் என ஏற்றவழிப் பகரம் பெற்று வருதலுங்கொள்க.

அகரம், மழை பெய்யக் ஞாநிறைத்தது; ஞாயிறு படி வந்தான்; உண்ண வந்தான் என மூன்றுகாலமும் பற்றி வரும். உரை

ப்ப, உரைக்க என ஏற்றவழிப் பகராமல் ககரமும் பெறுதல் கொள்க.

சூகரம் உணற்கு வந்தான்; தினற்கு வந்தான் எனவெதிர்கா லம் பற்றி வரும்.

புகரமும் சூகரமும் உகரத்தின்கண்ணும், எனவும் இயவும் அகரத்தின்கண்ணும், அடங்குமெனின்;—ஆரீற்றின் மார் அடங்கா னைக்கு உரைத்தாங்குரைக்க.

செயற்கென்னும் வினையெச்சம் நான்கனுருபேற்று நின்றதொ டிற் பெயரின் வேறுதல் கிளவியாக்கத்துட் கூறினும்.

திரியாது நிற்கும் ஊகாரமும், புகரமும், எனவும், இயரும், இயவுமென்னும் ஐத்திற்றுவினையெச்சமும் வழக்கினுள் இக்கால த்து வாராவாயினும், சான்றோர்செய்யுளுள் அவற்றது வாய்பாட்டு வேற்றுமையெல்லாங்கண்டுகொள்க. (௩௧)

உஉக. பின்முன் கால்கடை வழியிடத் தென்னு

மன்ன மாபிற்காலங் கண்ணிய

வென்ன கிளவிபு மவற்றியல் பினவே.

இ - ன். பின்னும், முன்னும், காலும், கடையும், வழியும், இடத்தும் என்னுமீற்றவாய் வருவனவும், அவைபோலக் காலங் கண்ணி வருவன பிறவும், வினையெச்சமாம். எ - று,

உ-ஞ. நீயிர் பேராய் கூறியபின் மெய் கூறுவார் யார். எ-ம். நீ யிவ்வாறு கூறுகின்றபினுரைப்பதுண்டோ. எ-ம். பின் இறப்பும் நிகழவும் பற்றியும், மருத்து தின்னாமுன்னோய்தீர்த்தது என முன் இறத்தகாலம் பற்றியும், 'வலஞக வினையென்று வணங்கினாம் விடு த்தக்கால்.' எ-ம். 'ஆகன்றவர் நிறத்தினி ராடுங்கால்.' எ-ம். காலீறு மூன்றுகாலமும் பற்றியும், 'தொடர்கூறத் தூவாமை வந்தக் கடை' எனக் கடையீறு இறத்தகாலம்பற்றியும், உரைத்தவழி, உரைக்கும் வழி, உரைத்தவிடத்து, உரைக்குமிடத்து என வழியென்னுமீறும் இடத்தென்னுமீறும் மூன்றுகாலமும் பற்றியும், வரும். கால், வழி, இடத்தென்பனவற்றின் நிகழ்காலத்து வாய்பாடு எதிர்காலத்திற்கு மேற்றவறிக.

கூதிர் பேராயபின் வந்தான். எ-ம். நீன்றவிடத்து நின்றான். எ-ம். பின் முதலாயின பெயரெச்சத்தோடும் வந்தவழி, இறப்பு முதலாகிய காலங்கண்ணுமையின், அவற்றை நீக்குதற்குக் காலங் கண்ணிபென்றார்.

காலவேறுபாட்டான் வரும் வாய்பாட்டிப்பண்ணம்பெல்லாம் ஒரு வாய்பாட்டாற்றழுவலாகாமையின், இவற்றை நறுபற்றியோதினார்.

அன்ன மரபிற் காவல் கண்ணிய வெண்ண கிளவியு மென்றத னான், உண்பாக்கு, வேபாக்கு என வரும் பரக்கேறும், உண்பான் வருவான் என்னும் ஆனீறும் 'நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலுமாக்கே' என்னும் உம்மீறும், 'அற்றா லளவறிந் துண்க' என்னும் ஆலீறும், எதிர்மறைபற்றிக் 'கூறாமற் குறித்ததன்மேற்செல்லும்' என வரும் மல்லீறும், 'கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவான், என்னும் மகரவை காரவீறுவ்கொன்க.

என்னகிளவியுமென்றதனான், இன்றி, அன்றி, அல்லது, அல்வாள் என வரும் குறிப்புவினையெச்சமுங்கொள்க. பிறவுமன்ன. ()

உக.0. அவற்றான்,

முதலிலே மூன்றாம் வினைமுதன் முடிபின்.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட பதினைந்து வினையெச்சத்துள், முதற்கணின்ற செய்து, செய்யு, செய்யு என்னுமன்றும், தம்வினை முதல்வினையான் முடிபும். எ - று.

உ-ம். உண்டு வந்தான்; உண்ணா வந்தான்; உண்குடி வந்தான். எ-ம். கற்று வல்லனாயினான்; கல்லா வல்லனாயினான்; கற்குடி வல்லனாயினான். எ-ம் வரும்.

'உரற்கால் யானை பொடித்துண்டெஞ்சிய யாஅவிரிசிழற்றுஞ் சும்' எனச் செய்தெனெச்சம் வினைமுதல் வினையல்லா வினையான் முடிந்ததாவெனின்;— அது "வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறியு" என்புழிப் பெறப்படும்.

இது மூன்றன் "வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு— நினையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே" எனப் பொதுவகையான் முடிவனவற்றை எதிரது நோக்கி இவை மூன்றாம் 'வினைமுதன்முடிபினவென நியமித்தவாறு. அஃதேல், இதனையும் ஆண்டே கூறுகவேனின்;— ஆண்டுச் செய்து செய்யுச் செய்யு என்னுமன்றமெனக் கிளந்தோதுவதல்லது, முதனிலைமூன்றுமெனத் தொகுத்தோதலாகாமையானும், சுண்டியபுடைத்தாகலானும், ஆண்டுக் 'கூறுது' ஈண்டுக் கூறினொன்பது. (உக.)

உக.க. அம்முக் கிளவியுஞ் கிளைவினை தோன்றிற் கிளையொடு முடியா முதலொடு முடியினும், வினையோ ரினைய வென்மனார், புலவர்.

இ - ன், வினைமுதன் முடிபினவாகிய அம்மூன்றுசொல்லும், வினைவினை சின்று வினைவினையோடு முடியாத முதல்வினையோடு முடியினும், வினையானொருதன்மைய. எ - று.

வினையானொருதன்மையவென்றது, முதல்வினையோடு முடியினும் முதலொடு வினைக்கொற்றமையுண்மையாற் பிறவினைகொண்டனவாகா வினைமுதல்வினை கொண்டனவேயாமென்றவாறு.

உ-ம், கையிற்று வீழ்த்தான்; கையிறா வீழ்த்தான்; கையிறுபு வீழ்த்தான் என வரும்.

‘உரற்கால் யானை யொடித்துண் டெஞ்சிய’ என்புழிப்போலக் கையிற்றென்னுஞ்செய்தெனெச்சம் கையிறவெனச் செய்வெனெச்சப்பொருட்டாய் நின்றதெனவமையும், இக்குத்திரம் வேண்டாவெனின்;—அற்றன்று; வினைமுதல்வினை கொள்ளாதவழியன்றே அது பிறபொருட்டாயது; வினைமுதல்வினை கொண்டு தன்பொருளையுமுர்த்துவதனைப் பிறபொருண்மேனின்றதென்றல் பொருத்தமையான், அது கடாவன்றென்க. (கச)

உகஉ. எனை யெச்சம் வினைமுத லானு

மானவர் தியையும் வினைநிலை யானுந்

தாமியன் மருங்கின் முடியு மென்ப.

இ - ன், முதலிலேமூன்றுமல்லாத பிறவினையெச்சம், வினைமுதலினையானும், ஆண்டு வந்து பொருத்தம் பிறவினையானும், வகைபிறையின்றித் தாமியலுமற்றான் முடியும். எ - று.

உ-ம், மழை பெய்தெனப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய்தென நிரங்குழைத்தது. எ-ம், மழை பெய்யியரெழுந்தது; மழை பெய்யியர் பவி கொடுத்தார். எ-ம், மழைபெய்யிய முழங்கும்; மழைபெய்யிய வான் பழிச்சுதும். எ-ம், மழை பெய்யிற்புகழ்ப்பெறும்; மழை பெய்யிற்றுகுளிறையும் எ-ம், மழை பெய்யப் புகழ் பெற்றது; மழை பெய்ய மரங்குழைத்தது. எ-ம், மழை பெய்தற்கு முழங்கும்; மழை பெய்தற்குக் கடவுள் வாழ்த்துதும். எ-ம், இறந்தபின்னிளமை வாராது; கணவனினிதுண்டபின் காதலிமுகமலாந்தது. எ-ம், அவை வினைமுதல்வினையும் பிறவினையுங்கொண்டவாறு கண்டுகொள்க, அல்லனவுழ் இருவகைவினையுங்கோடல் வழக்கினுட்கண்டுகொள்க.

வழையறையின்றி இருவகைவினையுங்கோடலின் “வினையுந் குறிப்பு—வினையத் தோன்றிய முடிபாகும்மே” என்னும் பொது

விதியான் முடிவனவற்றை ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்;—
வினையெச்சக்கருள் ஒருசாரன் வினையுமுதல்வினை கொள்ளுமென்ற
தனான், வினையெச்சம் பிறவினையே கொள்ளுமோ இருவகைவினை
யுங்கொள்ளுமோ என்றையமாம்; அதனான் ஐயநீங்க இவ்வாறு
கூறல்வேண்டுமென்பது.

அஃதேல், வினையொடு முடிதல் ஈண்டுக் கூறப்பட்டமையின்
எச்சவியனான் 'குறிப்பு முடிபாகும்' எனவமையும், வினையுமெனல்
வேண்டாவெனின்;—குறிப்புமென்னுமும்மையாற் றமுதப்படுவது
செய்தாகலிற்றெற்றென விளக்காமையானும், வினையுமுதலென்பது
பெயர்க்கும் வினைக்கும் பொதுவாகலானும், வினையுமெனல்வேண்
டுமென்பது. (௩௫)

உகக. பன்முறை யானும் வினையெஞ்சு கிளவி
சொன்முறை முடியா தடுக்கு வரினா
முன்னது முடிய முடியுமன் பொருளே.

இ - ள். ஒருவாய் பாட்டானும் மற்றப் பலவாய்பாட்டானும்
வினையெஞ்சுகிளவி அச்சொற்கண்முறையான் முடியாது அறிக்கி
வசிலும், முன்னின்றவெச்சம் முடிய ஏனையவும் பொருண்முடிச்
சனவாம். எ - து.

உ-ம். உண்டு தின்றோடிப் பாடி வந்தான். எ-ம். உண்டு பரு
கத் திங்குடி வந்தான். எ-ம். வரும்.

முன்னது முடிய முடியுமென்றாராயினும், உண்டு தின்று
மழை பெய்யச் குளிறையும் என்றவழி, முன்னதன்றொழிலான்
வினையமுடியாமையின் பன்முறையான் அறிக்குகான் முன்னதன்
றொழிலான் முடிதற்கேற்பனவே கொள்க.

சொன்முறை முடியாமையாவது தம்மொடு தானும் பிறசொல்
றுமுடியாமை.

உண்டு வந்தான்; தின்று வந்தான் எனச் சொற்றோறும் வினை
யியைதன்மாடி. அங்ஙனாவில்லாது தம்முளியைப்பிலன் அறிக்கி
வந்து இறுதி வினையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய சொல்லான் எல்
லாம் முடியினும் இழுக்காதென அமைத்தவாறு.

வினையெச்சம் பன்முறையானுமிக்கி ஒருசொல்லான் முடிய
மெனவே, பெயரெச்சம் ஒருமுறையானறிக்கி ஒருசொல்லான்முடி
யுமென்பதும்.

‘நெல்லரியுமிருந்தொழுவர்’ என்னும் புறத்தொகைப்பாட்டினுள் ‘தென்கடற் றிரையிசைப் பாயுந்து.’ எ-ம். ‘தன்ஞாவைச்சீர் தாங்குந்து.’ எ-ம். ‘எவ்வளை மகளிர் தலைக்கை தருஉந்து.’ எ-ம். ‘முக்கீர்ப்பாயும்.’ எ-ம். செய்யுமென்னும் பெயரெச்சமறிக்கி ‘ஓம்பாவிகை மாவேரேவ விபுனலம் புதலின் மிழலை’ என்னும் ஒருபொருள்கொண்டி முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆங்குத் தாங்கா வினையுணர்வது ‘கெழீஇய’ என்னும் பெயரெச்சம் இடைசிலையாய் வந்தது. பிறவுமன்ன. (௩௯)

உ-உச. நிலனும் பொருளுங் காலமுங் கருவியும்
வினைமுதற் கிளவியும் வினையு முளப்பட
வவ்வறு பொருட்குமோ ரன்ன வுரிமைய
செய்யுஞ் செய்த வென்னுஞ் சொல்லே.

வினையெச்சமுணர்ந்தி, இனிப் பெயரெச்சமுணர் த்துகின்றார்.

இ - ள். செய்யும், செய்த என்னுஞ்சொற்கள், தொழின்முத னிலை யெட்டனாள் இன்னதற்கு இதுபயனாக என்னும் இரண்டொழித்து, ஏனையாறுபொருட்கும் ஒத்தவுரிமைய. எ - று.

இவற்றிற்கொத்தவுரிமைய வெனவே, ஒழிந்த விரண்டற்கும் இவற்றோடொப்பவுரியவாகா, சிறுபான்மையுரியவென்றவாரும்.

உ-ம். வாழுவில், கற்றுதல், துயிலுங்காலம், விளையுங்கோல், ஒதும்பார்ப்பான், உண்ணுமுண் எனச் செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்து உம்மீறு காலவெழுத்துப் பெறுது ஆறுபொருட்குமுரித் தாய் வந்தவாறு. பக்கவில், உண்ட சோறு, வந்தநான், வென்ற வேல், ஆடிய கடத்தன், போயின போக்கு எனச் செய்தவென்னும் பெயரெச்சத்திறுதியகரம் கடதறவும் யகர னகரமும் ஊர்த்து அப் பொருட்குரித்தாய் வந்தவாறு. கோய் தீருமருந்து, கோய் தீர்த்த மருந்து என்னுமேதுப்பொருண்மை கருவிக்கண்டங்கும். அரசன் ஆகொடுக்கும் பார்ப்பான்; ஆ கொடுத்த பார்ப்பான். எ-ம். ஆடை யொலிக்குங்கூலி; ஆடையொலித்த கூலி. எ-ம். ஏனையிரண்டற்குஞ் சிறுபான்மையுரியவாய் வந்தவாறு.

• எல்லைப்பொருள் பட்டுறழில்பந்நி வருஞ் சிறப்பின்கூலிற் றுறழின்முதலொடு கூறுது “இன்னிம் யுடைமை காற்றந் தீர்தல்” என்னும் பொருண்மையாற் றழிஇக்கொண்டாராகலின், பழமுதிர ங்கொடு, பழமுதிர்த்தகோடு எனச் சிறுபான்மை எல்லைப்பொருட் குரியவாதலும்கொள்க.

‘நின்றுகங் காணு மருந்தினே னென்னுமால்’ என்புழிக் காட்
சியை மருந்தென்றானுதலின், காணுமருந்தென்பது வினைப்பெயர்
கொண்டதாம். ‘பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்றிச்செயின்’ என்பு
ழிப் பொச்சாவாக் கருவியென்பதும். ‘ஆறு சென்ற வியர்’ என்
புழி வியர் ஆறு சேறலான் வந்த காரியமாகலின், பெயப்படுபொரு
ட்கண்டங்கும். நூற்ற நூலானியன்ற கலிங்கமும் ஒற்றுமைகயத்
தால் நூற்ற கலிங்கமெனப்படும். ‘நூலாக் கலிங்கம் வாலரைக்
கொளீஇ’ எனப் பெயரெச்சத்தினெதிர்மறை பொருட்பெயர் கொ
ண்டி சிந்ததாம். பிறவுங் கூறப்பட்ட பொருட்கண்டங்குமாறறிந்த
டக்கிக்கொள்க. உண்டான் சாத்தன்; மெழுகிற்றுத் திண்ணை என்
புழி உண்டான் மெழுகிற்று என்னுமுற்றுச்சொல் வினைமுதலுஞ்
செயப்படுபொருளுமாகிய பொருட்குரியவாமாறுபோல, இவ்விரு
வகைப்பெயரெச்சமும் நிலமுதலாகிய பொருட்குரியவாமென அவ
ற்றது அறபொருட்குமுரிமை உணர்த்தியவாறு. முடிபு எச்சவிய
லுட் பெறப்படும்.

பொருளைக் கிளவியென்றார்.

நிலமுதலாயினவற்றைப் பெயரெச்சப்பொருளென்னுது முடி
க்குஞ்சொல்வெனின், அவ்வறுபொருட்குமென்னுது அவ்வறுபெ
யர்க்கு மென்றோதுவாரீ. ஒதவே, “பெயரெஞ்சு கிளவி பெய
ரொடு முடிமே” என்னுஞ்சூத்திரம் வேண்டாவாம்; அதனான்
இவை பொருளென்றலேயுரை.

அம் ஆமென்பன முதலாக அகரமீறாகக் கிடந்த இறுதியிடை
ச்சொற்குக் கூறப்பட்ட காலவெழுத்துச் சிறிய சிதைந்துவரினும்,
சிறுபான்மை பிறவெழுத்துப் பெரினும், தண்ணுணர்வுடையோர்
வழக்கு நோக்கியுணர்ந்தகொள்க. (க௭)

உகரு. அவற்றொடு வருவழிச் செய்யுமென் கிளவி
முதற்கண் வரைந்த மூவீற்று முரித்தே.

இ - ன். நிலமுதலாகிய பொருளோடு வருங்கால், செய்யுமெ
ன்னுஞ்சொல், விலக்கப்பட்ட பல்லோர்படர்க்கை முன்னிலை தன்
மையென்னும் மூவகைக்கும், உரித்தாம். எ - று.

உரித்தாய் வறுமாறு “எஞ்சிய கிளவி” என்னுஞ்சூத்திரத்திற்
காட்டினும்.

அவற்றொடு வருவழியெனச் செய்யுமென்னுஞ்சொல் அப்பொ
ருண்மைக்குரித்தாயும் உரித்தன்றியும் வரும் இருகிலைமையும் உடை

த்தென்பது பெறுதும். அவற்றொடு வருநிலைமைபெயரொஞ்சுகளவி
யாம்; அவற்றொடு வாராநிலைமை முற்றுச்சொல்லாம். அஃதேல்,
அது முற்றுச்சொல்லாதக்கண்ணும் பெயரொஞ்சுகளவியாதக்கண்
ணும் வேற்றுமையென்னையெனின்;—எனையுமுற்றிற்கும் எனையெச்
சத்திற்கும் வேற்றுமையாவதே ஈண்டும் வேற்றுமையாமென்க.
முற்றுச்சொல்லிற்கும் எச்சத்திற்கும் வேற்றுமை யாதெனின்;—
பிறிதோர் சொல்லோடியையாது தாமே தொடராதற்கேற்கும்
வினைச்சொல் முற்றும்; பிறிதோர்சொற்பற்றியல்லது நின்றலாற்று
வினைச்சொல் எச்சமாம்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அஃ
தேல், உண்டானென்பது சாத்தனென்னும் பெயரவாவியன்றே
நிற்பது, தாமே தொடராமென்றது என்னையெனின்;—அற்றன்று:
உண்டான் சாத்தன் என்றவழி, எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்
கண் சொற்றையென்பது வந்தியைத்தாற்போல, உண்டான் என்ற
வழி யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கண் சாத்தனென்பது வந்தியைவ
தல்லது, அப்பெயர்பற்றியல்லது நின்றலாற்று நிலைமைத்தன்று அச்
சொல்லென்பது. இவ்வேற்றுமை விளங்க ஆசிரியர் முற்றுச்சொல்
லென்றும், எச்சமென்றும், அவற்றிற்குப்பெயர் கொடுத்தார். (௩௮)

உருகா. பெயரொஞ்சுகளவியும் வினையெஞ்சுகளவியு
மெதிர்மறுத்து மொழியினும் பொருணிலையிரியா.

இ - ன். பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், செய்தற்பொருளவ
ன்றி அச்செய்தற்பொருண்மை எதிர்மறுத்துச் சொல்லினும், இவ்
வெச்சப்பொருண்மையின்றிரியா எ - று.

பொருணிலையாவது தம்மெச்சமாகிய பெயரையும் வினையையு
ங்கொண்டல்லது அமையாத நிலைமை. என் சொல்லியவாரோவெ
னின்;—செய்யும், செய்த எனவும், செய்து, செய்யு, செய்யு என
வும், பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் விதிவாய்பாட்டானோதப்பட்
டமையான், ஆண்டுச் செய்யா, செய்யாது என்னுமெதிர்மறைவாய்
பாடி அடங்காமையின், அவை எச்சமாதல் பெறப்பட்டன்று. அத
னால் அவையும் அவ்வெச்சப்பொருண்மையின்றிரியாது பெயரும்
வினையுங்கொள்ளுமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு.

உ-ம். உண்ணுவில்லம், உண்ணுச்சோறு, உண்ணுக்காலம்,
வினையாக்கோல், ஒதாப்பார்ப்பான், உண்ணுஞன். எ-ம். உண்ணுது
வந்தான், உண்ணுமைக்குப் பேயினான். எ-ம். வரும்.

உண்ணு என்பது உண்ணும், உண்ட என்னுமிரண்டற்கும் எதிர்
மறையாம். உண்ணுத எழுபதாமது. உண்ணுது என்பது உண்டு, உண்

புது, உண்ணுபு என்பனவற்றிற்கெதிர்தமறை. உண்ணுமைக்கு என் பது, உண்ணியர், உண்ணிய, உணற்கு என்பனவற்றிற்கும், உண்ண பனச் செயற்கென்பது பட வரும் செயவெனெச்சத்திற்கும், எதிர் மறையாம். உண்ணுமை, உண்ணுமல் என்பனவந்தாம் அதற்கு எதிர் மறையாம். பிறவும் எதிர்மறைவாய்பாடுவெய்துகொள்க.

உண்டிலன், உண்ணுநின்நிலன், உண்ணலன், உண்ணுன் என முற்றுச்சொல்லும் எதிர்மறுத்து சிற்றுகமாகலின், பொருணில் திரியாதென அதற்கோதாராயிற் றென்னையெனின்;—விதிவினைக் குர் எதிர்மறைவினைக்கும் பொதுவாக ஈறுபற்றி ஓதியதல்லது விதி ப்பொருளவாகிய வாய்பாடுபற்றி ஓதாமையின், ஆண்டுக் கடிகரை யில்லையென்க. (௩௬)

௨௩௭. தத்த மெச்சமொடு சிவனுங் குறிப்பி

ளெச்சொல் வாயினு மிடைநிலை வரையார்.

இ - ன். தத்தமெச்சமாகிய ஸ்னையோடும் பெயரோடும் இயை பக்குறிப்பையுடைய எச்சொல்லாயினும், இவ்வெச்சத்திற்கும் அவ றுடன் மூடிவனவாகிய தமக்கும், இடைநின்றல் வரையார். எ - று.

உ-ம். உழுது சாத்தன் வந்தான்; உழுதேரோடு வந்தான். எ-ம். சொல்லுங்காட்டின் யானை; கொன்ற காட்டின் யானை. எ-ம். வரும்.

சிவனுக்குறிப்பின் வரையாரெனவே, சிவனுக்குறிப்பின் வரைபவென்பதாம். சிவனுக்குறிப்பினவாவன், ஒருதலையாக எச் சத்தோடியைத்து சில்லாது கின்ற சொல்லொடுங் தாமையினைத்து சுவர்பொருட்படுவன. உண்டு விருந்தொடு வந்தான்; 'வல்ல மெறி ந்த நல்லினங்கோசர் தந்தை மல்லல் யானைப் பெருவழுதி' என்ற வழி, விருந்தொடுண்டென ஸ்னையெச்சத்தோடுமியைதலிற் பொ ருள் சுவர்க்கும்; வல்லமெறிதல் நல்லினங்கோசர்க்கும் ஏற்குமாக லின் ஆண்டும் பொருள்சுவர்க்கும்; ஆன்ன சிவனுக்குறிப்பினவாம்.

எச்சொல்லாயினுமென்றதனான், உழுதோடிவந்தான்; கவ ளங்கொள்ளாக் களித்த யானை என எச்சமும் இடைநிலையாதல் கொள்க.

சாத்தனுண்டு வந்தான்; 'அறத்தையரசன் விரும்பினான்; உண் டான் வந்த சாத்தன் என ஸ்னையெச்சத்தொடர்க்கண்ணும் பிறசொல் இடைநின்றலொக்குமாயினும், எச்சத்தொடர்க்கு இடைநிற்பனவற் றின்கண் ஆராய்ச்சியுடைமையாகுறிஞர். (௪0)

உரு.அ. அவற்றுள்,
செய்யு மென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு
மெய்யொடுங் கெடுமே யீற்றுமிசை யுகர
மவ்விட னறித லென்மனார் புலவர்.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுட்செய்யுமென்னும் பெயரெச்சத்திற்கு ஈற்றுமிசை கின்ற உகரத் தன்னொலாரப்பட்ட மெய்யொடுங்கெடுமிடமறிக்க. எ - று.

கெடுமிடமறிக்க வென்றது, அவ்வீற்றுமிசையுகரம் யாண்டுங் கெடாது வரையறுக்கவும்படாது சான்றோர்வழக்கினுள்ளும் செய்யுளுள்ளும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்கவென்றவாறு.

உ-ம். வாயும்புரவி, போரும்புழை என்பன ஈற்றுமிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெட, வாய்புரவி, போம்புழை என கின்றன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

செய்யுமென்னும் பெயரெஞ்சு கிளவிக்கு ஈற்றுமிசையுகர மெய்யொடுங்கெடுமெனவே, செய்யுமென்னுமுந்நுச்சொற்கு ஈற்று மிசையுகரம் மெய்யொடுங்கெடும் மெய்யொழித்துங் கெடுமென்ப தாம். உ-ம். 'அம்ப லுரு மவனொடு மொழிமே'; 'சார ளுடவென் றோழியுங் கலுழ்மே' என வரும் பிறவுமன்ன. (சக)

உரு.க. செய்தெனெச்சத் திறந்த கால
மெய்திட னுடைத்தே வாராக் காலம்.

இ - ள். செய்தென்னும் வினையெச்சத்தினது இறந்தகாலம் வாராக்காலத்தை எய்துமிடமுடைத்த. எ - று.

■ ஈண்டுச் செய்தெனெச்சத்திறந்தகாலமென்றது முடிபாய்வரும் வினைச்சொல்லானுணர்த்தப்படுந் தொழிற்கு அவ்வெச்சத்தானுணர்த்தப்படுந் தொழில் முன்னிகழ்தலை. அது வாராக்காலமெய்துதலாவது, அம்முன்னிகழ்வு இதையாமல் அவ்வெச்சம் எதிர்காலத்து வருதல்.

உ-ம். நீயுண்டு வருவாய்; உழுது வருவாய் எனச் செய்தெனெச்சம் பொருள் இதையாமல் எதிர்காலத்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

எய்திடனுடைத்தே வாராக்காலமென்றதனான், உண்டு வந்தான், உழுது வந்தான் என அவ்வெச்சம் இறந்தகாலத்து வருதல் இச்சக்கணமென்பதாம்.

இறந்தகாலத்துச்சொல் எதிர்காலத்து வந்ததாயினும் அமைக
வெனக் காலவழுவமைத்தவாறு. (௪௨)

௨௪௦. முந்திலைக் காலமுந் தோன்று மியற்கை
யெம்முறைச் சொல்லு நிகழுந் காலத்து
மெய்நிலைப் பொதுச்சொற்கிளத்தல் வேண்மும்.

இ - ள். மூன்றுகாலத்தும் உளதாம் இயல்பையுடைய எல்
லாப்பொருளையும் நிகழ்காலத்துப் பொருணிலைமையுடைய செய்யு
மென்னுஞ்சொல்லாற்கிளக்க. எ - று.

முந்திலைக்காலமுந்தோன்று மியற்கையெம்முறைப்பொருளு
மாவன மலையது நிலையும் ஞாயிறு திங்களதியக்கமுமுதலாயின.
அவற்றை இறந்தகாலச்சொல்லானும், எதிர்காலச் சொல்லானும்,
ஏனைநிகழ்காலச் சொல்லானும் சொல்லாது, இறந்தகாலத்தையும்
எதிர்காலத்தையும் ஆர்ப்படுத்து மூன்று காலத்திற்கும் பொதுவாய்
நிற்குஞ் செய்யுமென்னுஞ்சொல்லாற் சொல்லுக. எ - று.

பொதுச்சொற்கிளத்தல்வேண்டுமெனவே, முற்றானும் பெய
ரேச்சத்தானுங்கிளக்கவேன்பதாம்.

௨-ம். மலை நிற்கும்; ஞாயிறியங்கும்; திங்களியங்கும். எ-ம்.
'வெங்கதிர்க் கனலியொடு மதிவலக் திரிதருந் தண்கடல் வையத்து.'
எ-ம். வரும்.

நிகழ்காலச்சொல்லாயினும் ஒருகாற்பொதுவாகலுடையையா
ற்பொதுச்சொவென்றார்.

நிகழ்காலச்சொல் இறந்தகாலமும் எதிர்காலமுமுணர்த்துதல்
வழுவாயினும் அமைகவென அமைத்தவாறு. (௪௩)

௨௪௧. வாராக் காலத்து நிகழுந் காலத்து
மோராங்கு வளுஉம் வினைச்சொற் கிளவி
யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல்
விவரந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.

இ - ள். எதிர்காலத்தும் நிகழ்காலத்தும் ஒருபடியாக வரும்
வினைச்சொற்பொருளை இறந்தகாலத்தார் சொல்லுதல் விவரவு
பொருளையுடைய. எ - று.

சோறு பாணித்தவழி உண்ணுநிருந்தானைப் பேரகல்வேண்டுங்
குறையுடையாருருவன் இன்னுமுண்டியேயு என்றவழி, உண்

டேன் போக்தேன் என்னும்; உண்ணுகின்றனும் உண்டேன் போக்தேன் என்னும்; ஆண்டு எதிர்காலத்திற்கும் நிகழ்காலத்திற்கும் உரிய பொருளை விரைவுபற்றி இறந்தகாலத்தாற்கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

தேரீழில் இறந்தனாவல்லவேனும், சொல்லுவான்கருத்து வகையான் இறந்தவாகச் சொல்லப்படுதலின், குறிப்பொடு கிளத்தலென்றார்.

எதிர்காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும், நிகழ்காலத்துப் பொருண்மையைக் கிளத்தலும் என இரண்டாகலான், விரைந்தபொருளெவன்றார்.

இதுவுங்காலவழுவமைதி.

(௪௪)

உசஉ. மிக்கதன் மருங்கின் வினைச்சொற் சுட்டியப் பண்பு குறித்த வினைமுதற் கிளவி
செய்வ தில்வழி நிகழும் காலத்து
மெய்ப்பெறத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். மிக்கதன்கணிகழும் வினைச்சொல்லை நோக்கித் திரியன்றிப் பயக்கும் அம்மிக்கதனது பண்பைக் குறித்து வரும் வினைமுதற்சொல், சுட்டிச் சொல்லப்படுவதோர் வினைமுதலில்லாதவிடத்து, நிகழ்காலத்தான் யாப்புறுத்த பொருளையுடைத்தாம். எ - று.

முயற்சியும் தெய்வமுமாகிய காரணங்களுட்டெய்வஞ்சிறந்த மையான், அதற்குக் காரணமாகிய தவஞ்செய்தல் தாயைக்கொறன் முதலாகிய தொழிலை மிக்கதென்றார். தெய்வமாய இருவினை மிக்கதன்கண் வினைச்சொல்லாவன, தவஞ்செய்தான், தாயைக் கொன்றான் என்னுட்கொடக்கத்தன. அப்பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவியாவது, சுவர்க்கம் புகும், நிரயம் புகும் என்பன. யாவன் நவஞ்செய்தான் அவன் சுவர்க்கம் புகும்; யாவன்றையைக் கொன்றான் அவனிரயம் புகும். எ-ம். ஒருவன் நவஞ்செய்யிற்சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொல்லினிரயம் புகும். எ-ம். மிக்கதன்வினைச்சொலோக்கி அம்மிக்கதன்றிரிபில் பண்பு குறித்த வினைமுதற்கிளவி நிகழ்காலத்தான் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அப்பண்பு குறித்தவென்பதற்கு மிக்கதாகிய இருவினைப்பயனுதல் அவ்வினைமுதற்கியல்லென்பது குறித்தவென்று உரைப்பிதழ்மையும.

பொதுவகையாகக் கூறுது ஒருவற்சட்டியவழி, அவன்றவஞ் செய்து சுவர்க்கம் புக்தான், புகுவன் என ஏனைக்காலத்தாற்சொல்லப்படுதலின், அவ்வாறு ஒருவற்சட்டெலை நீக்குதற்கு, வினைமுதற் கிளவியாயினுஞ் செய்வதில்வழியென்றார். செய்வதென்பது செய்கையை யென்பாருமுளர்.

வினைச்சொலென்றாரேனும், தவஞ்செய்தான் சுவர்க்கம் புகும்; தாயைக் கொன்றா னிரயம் புகும் என வினைப்பெயராய் வருதலுங் கொள்க.

தவஞ்செய்யிற்குவர்க்கம் புகுவன் என எதிர்காலத்தாற்சொல்லப்படுவதனை நிகழ்காலத்தாற்சொல்லுதல் வழுவாயினும் அமைகவேன வழுவுமைத்தவாறு.

அஃதேதல், “இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங்காலே” என்புழி இது தெளிவாயடங்குமெனின்;—அற்றன்று: இயற்கையுந் தெளிவுந் சிறந்த காரணமாகிய தெய்வத்தானாக பிற்தொன்றானாக திரித ஁டைய, இது திரிபின்றாகலானும், இறந்தகாலத்தாற் சொல்லப்படாமையானும், ஆண்டடிகாரதென்பது. இதனது திரிபின்மையும் அவற்றது திரிபுடைமையும் விளக்குதற்கன்றே, ஆசிரியர் மிக்கதன்மருங்கின் என்றும் “இயற்கையுந் தெளிவுந் கிளக்குங் காலே” என்றும் ஒதுவாராயிற்றென்பது. (சுரு)

உசக. இதுசெயல் வேண்டு மென்னுங் கிளவி
விருவயி னிலையும் பொருட்டா சும்மே
தன்பா லானும் பிறன்பா லானும்.

இ - ள். இது செயல்வேண்டிமென்பது பட வருஞ்சொல், நன் பாலானும் பிறன்பாலானுமென ஈரிடத்தும் நிலபெறும் பொருண்மையையுடைத்தாம். ஏ - று.

தானென்றது செயலது வினைமுதலை,

ஒதல்வேண்டும் என்றவழி வேண்டுமென்பது ஒதற்கு வினைமுதலாயினாற்கும் அவனோதலை விரும்புந் தந்தைக்கும் ஏற்றவாறு கண்டுகொள்க.

இதனான் ஒருசார்வினைச்சொற்பொருள்படும் வேறுபாடுணர்த்தினார்; உணர்த்தாக்காற் தெற்றென் விளங்காமையினென்பது. (1)

உசச. வன்புற வருஉம் விருவுடை வினைச்சொல்
வெதிர்புறுத்துணர்த்துதற்குரிபுடியுமுடைத்தீத.

இ - ன். துணிந்து திட்பமெய்துதற்கு வரும் வினாவையுடைய வினேச்சொல் வினையிகழ்வுணர்த்தாது எதிர்மறுத்துணர்த்துதற்கு உரித்தாதனுமுடைத்து. எ - று.

வினாவான ஆ, ஏ, ஓ என்பன.

கதத்தானாக களியானை ஒருவன்றெருளாது ஒருவனை வைதான்; அவன்றெருண்டக்கால், வையப்பட்டான் நீயென்னை வைதாய் என்றவழித் தான் வைதவையுணராமையான் வைதேனெயென்னும்; ஆண்டவ்வினாவொடு வந்த வினேச்சொல் வைதிலெனென்னும் எதிர்மறைப்பொருள் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. வினாவொடு வந்த வழி எதிர்மறைப்பொருள் பரிமாறென்னெயெனின்:— சொல்லுவான் குறிப்புலகையான் எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்திற்றென்க. எதிர்மறைப்பொருளுணர்த்திற்று ஆண்டேகாரமாகலின், வினேச்சொல் எதிர்மறுத் துணர்த்துதற்குரிஷ்டியு முடைத்தென்றல் நிரம்பாதெனின்:—எதிர்மறையாயின பயன்றருவது வினாவுடைவினேச்சொலென்றாகலின், அஃதெதிர்மறுத்தல் யாண்டையதெனாமறுக்க.

வினையிகழ்வுணர்த்தற்பாவது வினையது நிகழாமையுணர்த்துதல் வருவாயினும் அமைகவென வினேச்சொற்பற்றி மரபுவருவமைத்தவாறு. (சுள்)

உசுரு. வாராக் காலத்து வினேச்சொற் கிளவி

* யிறப்பினு நிகழ்வினுஞ் சிறப்பக் தோன்று
மியற்கையுந் தெளிவுங் கிளக்குங் காலே.

*இ - ன். எதிர்காலத்துக்குரிய வினேச்சொற்பொருண்மை, இயற்கையாதலும் தெளியப்படுத்தலும் சொல்லுமிடத்து, இறந்தகாலச் சொல்லானும் நிகழ்காலச்சொல்லானும் விளங்கத்தோன்றும். எ-று.

இயற்கையென்பது பெற்றி முதலாயினவற்றானுணரப்படுவது. தெளிவு தூற்றெளிவான் வருவது.

ஒருகாட்டின்கட்போவார் கூறைகோட்படுத்தல் ஒருதலையாகக்கண்டு இஃகியற்கையென்று துணித்தான், கூறைகோட்படாமுன்னும், இக்காட்டிப்போகிற்கூறைகோட்பட்டான்,கூறைகோட்படும் என்னும். ஏறம்பு முட்டைகொண்டு தெற்றியேறின் மழை பெய்தல் இவாற்றெளிந்தான், அவை முட்டைகொண்டு தெற்றியேறியவழி மழை பெய்யாமுன்னும், மழை பெய்தது, கிழை பெய்யும்.

என்னும். ஆண்டு எதிர்காலத்திற்குரிய பொருள் இறந்தகாலத்தா னும் கிகழ்காலத்தானும் தோன்றியவாறு கண்டு கொள்க.

இது காலவழுவமைத்தவாறு.

(௪௮)

௨௪௬. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலங்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே.

இ - ள். செயப்படுபொருளைச் செய்த வினைமுதல்போலத்தொ ழிற்படச் சொல்லுதலும் வழக்கின்கண் இயலுமாபு. எ - று.

வழக்கியன்மரபெனவே, இலக்கணமன்றென்றவாறும்.

உ-ம். நினைனை மெழுதிற்று; கலங்கழீஇயிற்று என வரும்.

நினைனை மெழுகப்பட்டது; கலங்கழுவப்பட்டது என்று மன் னுகற்பாலது அவ்வாய்பாடன்றி வினைமுதல்வாய்பாட்டான் வருத லும் வழக்கினுநுண்மையான் அமைகவேன வினைச்சொற்பற்றி மா புவழுவமைத்தவாறு.

செயப்படுபொருளை, வினைமுதல் வாய்பாட்டாற் கிளத்தலே யன்றி, எளிதினடப்படுதனோக்கி அரிசிதானேயட்டது எனச்செய ப்படுபொருளை வினைமுதலின்னொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபென்றற்கு, தொழிற்படக்கிளத்தலுமென்றார். இதனைக் கருமக ருத்தனென்ப, (௪௯)

௨௪௭. இறப்பே யெதிர்வே யாயிரு காலமுஞ்

சிறப்பத் தோன்று மயங்குமொழிக் கிளவி.

இ - ள். இறப்பும் எதிர்வுமாகிய இரண்டுகாலமும்மயங்கு மொ ழிப்பொருளாய் விளங்கத் தோன்றும். எ - று.

உ-ம். இவர் பண்டிப்பொழிவகத்து வினையாடிவர்; காளையவன் வாளொடு வெகுண்டி வந்தான் பின் கீயென் செய்குலை என வரும்.

அவ்விரண்டுகாலமும் மயங்குமொழிப்பொருளாய்த் தோன்று மெனவே, அவற்றையுணர்த்துஞ்சொன் மயங்குமென்றவாறும். அவை பெயரும் வினையுமாய் மயங்குதலின், மயங்குவினைச்சொற்கி ளவியென்னுது, பொதுப்பட மயங்குமொழிக்கிளவியென்றார்.

தோன்றுமென்பது பெயரெச்சமெனினுயிழக்காது.

பண்டி வினையாடினார் என்றும், காளை வருவன் என்றும்ன்றே கூறற்பாலது; அவ்வாறன்றித் தம்முண்மயங்கக் கூறினுமமைகவே னக் காலவழுவமைத்தவாறு. (௫௦)

உசஅ. ஏனைக் காலமு மயங்குதல் வரையார்.

இ - ன். இறப்பும் எதிர்வுமேயன்றி நிகழ்காலமும் அவற்றொடு மயங்கும். எ - று.

உ-ம். இவன் பண்டிப்பொழிசகத்து வினையாடும். எ-ம். நானே வரும். எ-ம். வரும்.

இறப்பத்தோன்றுமெனவும் மயங்குதல்வரையாரெனவும் கூறினார்; இறப்பும் எதிர்வும் மயங்குதல் பயின்று வருதலானும், அத்தனை நிகழ்காலமயக்கம் பயின்று வாராமையானுமென்க.

முன்றுகாலமுகத் தம்முண்மயங்குமென்றோனும், ஏற்புழியல்வது மயங்காமை கொள்க. ஏற்புழிக் கொள்ளவே, வந்தானே வருமென்றனும் வருவானே வந்தானென்றனுமென இவை முதலாயினவெல்லாம் வருவென்பதாம். பிறவுமன்ன. (௫௧)

வினையியன் முற்றிற்று.

எழுவது

இடைபி ய ல்.

—:—:—

உசக. இடையெனப் படுப பெயரொடும் வினையொடு

கடைபெற்றியலுந் தமக்கியல் பிலவே.

நிறுத்த முறையானே இடைச்சொலுணர்த்திய வெடுத்துக் கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து இடையிலென்னுள் பெயர்ந்தாயிற்று. மொழிக்கு முன்னும் பின்னும் வருமாயினும் பெரும்பான்மையும் இடை வருதலின் இடைச்சொல்லாயிற்று.

இக்குத்திரத்தின் பொருள், இடைச்சொல்லென்று சொல்லப்படுவன பெயரொடும் வினையொடும் வழக்குப்பெற்றியலும்; நாமாக நடக்குமியல்பில. எ - று.

“இடைச்சொற் கிளவியு முரிச்சொற்கிளவியு—மவற்றவழி மருங்கிற் றோன்றம்” என்றதனால் இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து வருதல் பெறப்பட்டமையால், பெயரொடும் வினையொடு கடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பில வென்றது, கண்டுப் பெயரும் வினையுமுணர்த்தும் பொருளைச் சார்த்து கின்று அவற்றை வெளிப்படுத்தல்லது தமக்கினைப் பொருளுடையவல்லவென்றவாரும்.

௧௫

உ-ம். 'அதுகொ றேழி காம கோயே,' எ-ம். 'வருகதில்லம்ம வெஞ் சேரி சேர,' எ-ம். பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து அப்பொருளை வெளிப்படுத்தவாறு கண்டுகொள்க.

சார்ந்து வருதல் உரிச்சொற்குமொத்தலின், தமக்கெனப்பொருளில்மை இடைச்சொற்குச் சிறப்பிலக்கணமாம். தமக்கியல்பில வேயென்றது, சார்ந்தல்லது வாராவென வலியுறுத்தவாறு.

பெயரொடு வினையொடு நடைபெற்றியலுந் தமக்கியல்பிலகெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், சாரப்படுஞ்சொல்லின் வேறாய் வருதலேயன்றி, உண்டனன், உண்டான், எ-ம். என்மனார், என்றிசினேர், எ-ம். அருங்குரைத்து, எ-ம். அவற்றிற்குறுப்பாய் வருவன்கொள்க.

இனி ஒருரை:—"இடைச்சொற்களவியும் உரிச்சொற்களவியும் அவற்றுவழிமருஞ்சிறுந்றோன்றும்" என்பதற்கு, சார்ந்து வருதலான் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுஞ் சிறப்பில இவையுட்படச் சொன்னாண்காமென்பது கருத்தாகலின், இடைச்சொற் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்னும் வேறுபாடு அதனாற்பெறப்படாது. எ-ம். இடைச்சொற் பெயர் சார்ந்தும் உரிச்சொல் வினை சார்ந்தும் வரின்னும் அவற்றது சிறப்பின்மையுஞ் சொன்னாண்காதலும் உண்டத்துதல் சிந்தையாகலான். அதனான் இடைச்சொற்பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்து வருமென்பது இச்சூத்திரத்தாற் கூறல்வேண்டி மென்ப. அவ்வரையுரைப்பார் "பெயரினும் வினையினு மெய்தடுமாறு" என்பதற்கும் பெயரும் வினையுஞ்சார்ந்தென்று பொருளுரைப்ப.

(க)

உ-ம். அவைதாம்,

புணரிய னிலையிடைப் பொருணிலைக் குதநவுப்
வினைசெயன் மருங்கிற் காலமொடு வருநவுப்
வேற்றுமைப் பொருள்வயி னுருபா குநவு
மலசகிலைக் கிளவி யாகி வருநவு
மிசைகிறைக் கிளவி யாகி வருநவுப்
கத்தகற் குறிப்பிற் பொருள்செய் குநவு
மொப்பில் வழியாற் பொருள்செய் குநவுமென்
றப்பண் பினவே துவலுங் காலை.

தி - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொற்கடாம், இரண்டு சொற்புணருமிடத்து அப்பொருணிலைக்குதவுவனவும், வினைச்சொ

ல்லை முடிக்குமிடத்துக் காலப்பொருளவாய் வருவனவும், செயப்படுபொருண்முதலாகிய வேற்றுமைப்பொருட்கண் உருபென்னுங்குறியவாய் வருவனவும், பொருளுடையவன்றிச் சார்த்திச் சொல்லப்படுக்துணையாய் வருவனவும், வேறுபொருளுணர்த்தாது இனையிறைத்தலே பொருளாக வருவனவும், தத்தங்குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துவனவும், ஒப்புமை தோன்றாதவழி அவ்வொப்புமைப்பொருள் பயப்பனவுமெனக் கூறப்பட்ட எழியல்பையுடைய, சொல்லுமிடத்து. ஏ - டு.

புணரியனிலை புணரியலது நிலை. ஆண்டுப் பொருணிலைக்குதவுதலாவது, எல்லாவற்றையும் என்புழி வற்றுச்சாரியை நிலைமொழிப்பொருள் அஃறிணைப்பொருளென்பது பட வருதலும், எல்லாத்மையும் என்புழி கம்முச்சாரியை அப்பொருள் தன்மைப்பன்மையென்பது பட வருதலுமாம். அல்லனவும் தாள் சார்த்த வரும் மொழிப்பொருட்டு உபகாரமுடையவாய் வருமாறோர்த்து கொள்ளப்படும். அல்லாக்கால், சாரியை மொழியாகாவென்பது.

வினைச்சொல் ஒருசொல்லாயினும் முன்னிலையும் இறுதிநிலையும் இடைச்சொல்லுமாகப் பிரித்துச் செய்கை செய்து காட்டப்படுதலின், வினைசெயன்மருங்கினென்றார். ஆம்முடிபுணர்த்தாமைக்குக் காரணம் “புணரிய னிலையிடை யுணரத்தோன்று” என்புழிச் சொல்லப்பட்டது. அவற்றுள் ஒருகாரண பாலுணர்த்தாமையானும், எல்லாங் காலமுணர்த்துதலானும், காலமொடு வருகவுமென்றார்.

வேற்றுமைப் பொருளவாய் வருவன பிறசொல்லுமுளவாகலின், அவற்றை கீக்குதற்கு உருபாகுநவுமென்றார். பிறசொல்லாவன க்கண்ணகன் ஞாலம், ‘ஊர்க்கா னிவந்த பொதும்பர்’ என ஏழாம்வேற்றுமைப்பொருட்கண் வருங் கண் கால் முதலாயினவும், ‘அணைய யாதன் மாறே; ‘சிறத்தோன் பெயரன் பிறந்த மாறே;’ ‘இயல்புளி கோலோச்ச மன்னவன்’ என மூன்றாம்வேற்றுமைப் பொருட்கண் வரும் மாறு உளி என்பனவும், அன்ன பிறவுமாம். அஃதேல், வேற்றுமையுருபுமென்றோதுவார்; ஓதவே, இவை கீங்குமெனின்;—அஃதொக்கும். அவைதம்மையுத் தழீஇக்கோடற்கு வேற்றுமைப் பொருள்வயினென்றார். அவை வருங்கால் நிலைமொழியுருபிற்கேற்ற செய்கை ஏற்புழிப் பெறுதலுமுடைமையின், உருபாகுநவுமென்றார். இஃதிருபொருளுணர்த்தலான் இருதொடராகக் கொள்.

அசைத்தல் சார்த்தல். பொருளுணர்த்தாது, பெயரொடும் வினையொடுஞ் சார்த்திச் சொல்லப்பட்டு நிற்பதின், அசைநிலையா

யிற்று. அவை அந்தின்முதலாயின. 'புகழ்ந்திடு மல்லரோ பெரிதே'; 'உரைத்திடுனோ' எனச் சார்ந்த மொழியை வேறுபடுத்து' நின்றலின், அசைநிலைச் சொல்லாயினவென்பாருமுளர்.

செய்யுட்கண் இசை நிறைத்து நின்றலின், இசைநிறையாயின.

குறிப்புச் சொல்லுவான்கண்ணதாயினும் அவன் குறித்தபொருளைத் தாங்குறித்து நின்றலின், தத்தங்குறிப்பினென்றார். சொல்லுவான் குறித்த பொருளைத் தாம் விளக்குமெனவே, 'கூரியதோர் வான்' என மன்னாநன்றி ஓசைவேறுபாட்டான் ஒருகாற்றிப்பின்னென்னுந் தொடக்கத்து ஒழியிசைப்பொருடோன்றலும் பெறப்படும். பொருட்கும் பொருளைப் புலனாகவுடைய உணர்விற்கும் ஒற்றுமை கருதிப் பொருளுணர்வைப்பொருளென்றார், "மிகுதி செய்யும் பொருள்" என்பது முதலாயினவற்றிற்கும் ஈதோக்கும்.

ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லன்றே ஒப்புமையுணர்த்துவது; அச் சொல் ஆண்டின்மையான் ஒப்புமை தோன்றாமையான், ஒப்பில் வழியாலென்றார்; உவமையொடு பொருட்கு ஒப்பில்லையென்றால் லரென்பது. ஒக்குமென்னுஞ்சொல்லு ஒப்பென்றாரென்பாருமுளர். ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்குநவாவன, அன்ன, ஏய்ப்ப, உறழ், ஒப்ப என்பன முதலாகப் பொருளதிகாரத்துக் கூறப்பட்ட முப்பத்தாறனுள் ஒக்குமென்ப தொழிய ஏனையவாம்.

சாரியையும், வேற்றுமையுறையும், உவமவுறையும், குறிப்பாற்பொருளுணர்த்துமாயினும், புணர்ச்சிக்கண் உபகாரப்படுதலும் வேற்றுமைத்தொகைக்கும் உவமத்தொகைக்கும் அவ்வுறவுபற்றி இலக்கணக்கூறுதலும் முதலாகிய பயனொக்கி, இவற்றை வேறு கூறினார்.

இடைச்சொலேழனுள்ளும் முதனின்ற மூன்றாம் மேலேயுணர்த்தப்பட்டமையான் மூன் வைத்தார். ஒப்பில்வழியாற் பொருள் செய்குந மூன்னருணர்த்தப்படுதலின் இறுதிக்கண்வைத்தார். ஒழிந்த மூன்றாம் இவ்வேந்தின்கண் உணர்த்தப்படுதலின் இடைவைத்தார். (௨)

உருக. அனுவதாம்,

முன்னும் பின்னு மொழியிடுத்து வருகலுந்
தம்மீறு தீரிதலும் பிறிதவ ணிலையலு
மன்னவை யெல்லா முரிய வென்ப.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட இடைச்சொல், இடை வருதலேயன்றி, தம்மாற்சாரப்படுஞ்சொற்கு முன்னும் பின்னும் வருத

லும், தம்மீது வேறுபட்டு வருதலும், பிறிதோரிடைச்சொல் ஒரிடைச் சொன்முன் வருதலுமாகிய அத்தன்மையவெல்லா முரிய. எ - று.

உ-ம். 'அதுமன்.' எ-ம். 'கேண்மியா.' எ-ம். சாரப்பொழிபை மூன்னடுத்த வந்தன. 'கொன்னூர்.' எ-ம். 'ஒஒவினிதே.' எ-ம். பின்னடுத்தி வந்தன. 'உடனுயிர் போருக தில்ல' என ஈறு திரிந்து வந்தது. 'வருகதில் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என்பது பிறிதவண்ணிற்று.

அவைதாமெனப் பொதுவகையானெக்கினாரேனும், இவ்விலக்கணம் இவ்வோத்தின்கணுணர்த்தப்படும் அசைநிலை முதலாகிய மூன்றற்குமெனக் கொள்க.

அன்னவையெல்லாமென்றதனான், 'மண்ணைச்சொல்' 'கொண்ணைச்சொல்' எனத் தம்மையுணர நின்றவழி ஈறு திரிதலும், 'ளகாராமுன்னர், என எழுத்துச்சாரியை ஈறு திரிதலும்கொள்க. (௩)

உருஉ. கழிவே யாக்க மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்முன் நென்ப மண்ணைச் சொல்லே.

இவ்வோத்தின்கணுணர்த்தப்படும் மூலிகையிடைச்சொல்லுள், தத்தங்குறிப்பாற்பொருள்செய்கு பொருளுணர்த்துதற் சிறப்புப் பரப்புடைமையான் அதனை மூன்னுணர்த்துகின்றார்.

இ - ன். கழிவு குறித்து நிற்பதும், ஆக்கங்குறித்து நிற்பதும், ஒழியிசைப்பொருண்மை குறித்து நிற்பதுமென மண்ணைச்சொன்னுள்ளும். ஏ - று. *

உ-ம். 'சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மண்ணே' என்புழி மண்ணைச்சொல் இனி அது கழிந்ததென்னும் பொருள் குறித்து நின்றது. 'பண்டு காமெ னின்றகயல் பிறழும் வயலாயிற்று' என்புழி அஃதாக்கங்குறித்து நின்றது. 'கூரியதோர்வாண்மன்' என்புழித் திட்பமின்றென்றாலும் இலக்கணமின்றென்றாலும் எச்சமாய் ஒழிந்த சொற்பொருண்மை நோக்கி நின்றது. (௪)

உருக. விழைவே கால மொழியிசைக் கிளவியென்
றம்முன் நென்ப தில்லைச் சொல்லே.

இ - ன். விழைவு குறித்து நிற்பதும், காலங்குறித்து நிற்பதும், ஆண்டொழிந்து நின்ற சொற்பொருளை நோக்கி நிற்பதுமெனத் தில்லைச்சொன் மூன்றும். எ - று.

உ-ம். 'வார்த்திலங் கும்வை யெயிற்றுச் சின்மொழி--யரிவை யைப் பெறுகதில் லழி யானே' என அவனைப் பெறுதற்கணுநா

ஐய விழைவின் கண் வந்தது. 'பெற்றாங் கறிகதில்லம்மலிவ் ஆமே' எனப் பெற்ற காலத்தறிகவெனக் காலங்குறித்து நின்றது. 'வருக ளெல் லம்ம வெஞ்சேரி சேர' என வந்தக்கால் இன்னது செய்வலெ ன்ணும் ஒழியிசைப்பொருளுக்கிற்று. (டு)

உருச. அச்சம் பயமிலி காலம் பெருமையென் றப்பா னுன்கே கொன்னைச் சொல்லே.

இ - ள். அச்சப்பொருளதும், பயமின்மைப்பொருளதும், கால ப்பொருளதும், பெருமைப்பொருளதுமெனக் கொன்னைச்சொன் றுன்காம். எ - று.

உ-ம். 'கொண்முனை யிரவூர்போலச்-சிலவாருகரீ துஞ்சநா டின்' என்புழி அஞ்சி வாழுமார் எனவும், 'கொன்னே கழிந்தன் றினமை' என்புழிப் பயமின்றிக் கழிந்தது எனவும், 'கொன்வரல் லாடை நினதெனக். கொண்டேனோ' என்புழிக் காதலர் கீங்கிய சாலமறித்து வந்த லாடை எனவும், 'கொண் டூர் துஞ்சினும் யாந் துஞ் சலமே' என்புழிப் பேரூர் துஞ்சினும் எனவும், கொன்னைச் சொல் காண்குபொருளும் பட வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சு)

உருரு. எச்சஞ் சிறப்பே யைய மெதிர்மறை முற்றே யெண்ணே தெரிநிலை யாக்கமென் றப்பா லெட்டே யும்மைச் சொல்லே.

இ - ள். எச்சங்குறிப்பது முதலாக ஆக்கங்குறிப்பதற்கு உம் மைச்சொல் எட்டாம். எ - று.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் என்னுமும்மை, கொற்றனும் வந் தானென்னும் எச்சங்குறித்து நின்றலின், எச்சவும்மை. கொற்றனும் வந்தான் என்பது உம், இறந்த சாத்தன் வரவாகிய எச்சங்குறித்து நின்றலின், எச்சவும்மை. 'குறவரு மருளுங் குன்றத்துப் படினே' என்பது குன்றத்து மயங்காகியங்குதற்குட் குறவர் சிறந்தமைபாற் சிறப்பும்மை, "ஒன்றிரப்பான் போ லிளிவந்துஞ் சொல்லுமூலகம்— புரப்பான் போல்வதோர் மதுகையு முடையன்—வல்லாளை வழி பட்டொன்றறிந் தான்போ—எல்லார்கட் டோன்று மடக்கமு முடைய—னில்லோர் புண்க ணீகையிற் றணிக்க—வல்லான் போ ல்வதோர் வண்மையுமுடையன்?" என்புழி இன்னொன்றென்று துணி யாமைக்கண் வருதலின் ஐயவும்மை. சாத்தன் வருதற்கு முரியன் என்பது, வாராமைக்கு முரியனென்னும் எதிர்மறையை ஒழிபாகவு டைத்தாய் நின்றலின், எதிர்மறையும்மை. தழிந்தாட்டுமுவேந்தரும்

வந்தார் என எஞ்சாப் பொருட்டாகலான் முற்றம்மை. 'நிலனு
நீருந் தீயும் வனியு மாகா யமுமெனப் பூதமைத்து' என்புழி எண்
னுதற்கண் வருதலின் எண்ணும்மை. இருநிலமடிதோய்தலிற் றிரு
மதனும்ல்லன் அரமகனும்ல்லன் இவன் யாராகும் என்றவழித் தெரி
தற்பொருட்சண் வருதலிற்றெரிநிலையும்மை. திருமகளோ அரமக
ளோ என்னாது அவரை நீக்குதலின், ஐயவும்மையின் வேறுதல
றிக. ஆக்கவும்மை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. உரையாசிரியர் நெடி
யனும் வலியனுமாயினான் என்புழி உம்மை ஆக்கங்குறித்து நின்ற
லின் ஆக்கவும்மை யென்றார், 'செப்பே வழியினும் வரைநிலை
யின்றே' என்னுமும்மை, வழுவையிலக்கணமாக்கிக்கோடல் குறி
த்து நின்றமையின், ஆக்கவும்மை யென்பாருமுள். (எ)

உருசு. பிரிநிலை வினாவே யெதிர்மறை யொழியிசை
தெரிநிலைக் கிளவி சிறப்பொடு தொகைஇ
யிருமுன் நென்ப வோகா ரம்மே.

இ - ன். பிரிநிலைப்பொருட்டாவது முதலாக ஓகாரம் அறவு
கைப்படும். எ - று.

உ-ம். 'யானே தேறேனவர் பொய்வழங்கலரே' என்பது தே
றுவார் பிறிற்பிரித்தலிற் பிரிநிலையெச்சமாயிற்று. சாத்தனுண்டா
னே என்பது வினாவோகாரம். யானே கொள்வேன் என்பது,
கொள்ளேனென்னு மெதிர்மறை குறித்து நின்றவின், எதிர்மறை
யோகாரமாம். கொள்ளோ கொண்டான் என்பது, கொண்டிய்யப்
பொயினுனல்லனென்பது முதலாய ஒழியிசை கோக்கி நின்றவின்,
ஒழியிசையோகாரம். திருமகளோவல்லன் அரமகளோ வல்லன்
இவன் யார் என்றவழித் தெரிதற்கண் வருதலிற்றெரிநிலையோகா
ரம். ஒஓபெரியன் என்பது பெருமையிருதி யுணர்த்தலிற் சிறப்போ
காரம். (அ)

உருள. தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணோ
யிற்றைசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே.

இ - ன். தேற்றேகாரமுதலாக ஏகாசமைந்து. எ - று.

உ-ம். உண்டேமதுமை எழுத் தெளிவின்கண் வருதலிற்றே
ற்றேகாரம். கீயே கொண்டாய் என வினாப்பொருளுணர்த்தலின்
வினாவோகாரம். அவருளியனே கள்வன் எனப் பிரித்தலிற் பிரிநிலை
யோகாரம். சிலனே கீரே தீயே வனியே என எண்ணுதற்கண் வரு
தலின் எண்ணோகாரம். 'கடல்போற் றேன்றல் காடிநக் தோரே'

என்பது செய்யுளிறுதிக்கண் வருதலின் சுற்றையேகாரம். 'வாடா வள்ளியம் காடிநந் தோரே' எனச் செய்யுளிடையும் வருதலின் சுற்றையென்பது மிகுதி நோக்கிச் சென்ற குறி. இஃதெசரிஸையி லும் ஏகாரவேறுபாடாகலின் ஈண்டுக் கூறினார். (க)

உருஅ. வினையே குறிப்பே விசையே பண்பே
யெண்ணே பெயரோ டவ்வறு கிளவியுந்
கண்ணிய நிலைத்தே யெனவென் கிளவி.

இ - ள். வினை முதலாகிய ஆறுபொருண்மையுக்குறித்து வரும் எனவென்னுமிடைச்சொல். எ - று.

உ-ம். 'மலைவான் கொள்கென வுயர்பலி தூஉய்' என வினைப் பொருண்மையும், 'துன்னெனத் துடித்தது மனம்' எனக் குறிப்புப் பொருண்மையும், 'ஒல்லெனவொலித்தது என இசைப்பொருண்மையும், வென்னென விளர்த்தது எனப் பண்புப்பொருண்மையும், நிலனென நீரெனத் தீயென வளியென என எண்ணுப்பொருண்மையும், 'அழச்சா நெனவொருபாவி' எனப் பெயர்ப்பொருண்மையுந் குறித்து என வேன்னுஞ்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

உருக. என்றென் கிளவியு மதனோ ரற்றே.

இ - ள். என்றென்னுமிடைச்சொல்லும் எனவென்பதுபோல அவ்வாறுபொருளுக்குறித்து வரும். எ - று.

உ-ம். 'நரைவரு மென்றெண்ணி' எ-ம். 'வினாவென்று விசைத்தது' எ-ம். 'ஒல்லென் றொலிக்கு மொவிபுன தூரற்று.' எ-ம். பச் சென்று பசுத்தது. எ-ம். நிலனென்று நீரென்று தீயென்று. எ-ம். பாரியென்றொருவனுளன். எ-ம். வரும். (கக)

உசு0. விழைவின் நிலலை தன்னிடத் தியலும்.

இ - ள். "அப்பான்முன்றே தில்லைச்சொல்" என்று சொல்லப் பட்ட முன்றலுள், விழைவின்கண் வருந் தில்லை தன்மைக்கண் லது வாராது. எ - று.

தன்மைக்கண் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்ளும் பிறு ண்டெங்குண்டுகொள்க. இடம் வரையறுத்தோதாமையின், விழைவின் நிலலை தன்மைக்கண் வருதலும், மேலே பெறப்பட்டதனைப் பின் னும் கூறினார், ஏனையிடத்து வாராதென்று நியமித்தற்கென்பது.

உசுக. தெனிலி னேயுஞ் சிறப்பி னோவு
மீளடி னெடுத்த விசைய வெண்ப.

இ - ள், தெளிவின் கண் வரும் ஏகாரமுஞ் சிறப்பின்கண் வரும் ஓகாரமும் அளபான் மிக்க இசையையுடையவென்று சொல் லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

அனபெடையாய் வருதல் மேற்காட்டப்பட்டனவற்றுள்ளும் பிறுண்டுகண்டுகொள்க. (௧௩)

உசுஉ. மற்றென் கிளவி வினைமாற் றசைநிலை
யப்பா லிரண்டென மொழிமனார் புலவர்.

இ - ள், மற்றென்னுஞ்சொல் வினைமாற்றும் அசைநிலையுமென இரண்டாம். எ - று.

உ-ம், 'மற்றறிவா நல்வினை யாமினாயம்' என்றவழி அறஞ்செ ய்தல் பின்னறிவாமென அக்காலத்து வினைமாற்றுதலான் மற்றென் பது வினைமாற்றின்கண் வந்தது. 'அதுமற்றவலங்கொள்ளாது நொ துமற்கலுழும்' என அசைநிலையாய் வந்தது. சுட்டுரையிடையும் மற்று என் அசைநிலையாய் வரும். (௧௪)

உசுந. எற்றென் கிளவி யிறந்த பொருட்டே.

இ - ள், எற்றென்னுஞ்சொல் இறந்தபொருண்மைத்து. எ - று.

உ-ம், 'எற்றென் னுடம்பி னெழின்லம்' என்பது என்னல மிறந்ததென்னும் பொருள்பட நின்றது. 'எற்றேற்ற மில்லாருள் யானேற்ற மில்லாதேன்' என்பதுஉம் இதுபொழுது துணிவில்லா ருட்டுணி வில்லாதேன் யான் என்று துணிவிதந்ததென்பது பட நின்றது. (௧௫)

உசுசு. மற்றைய தென்னுங் கிளவி தானே
சுட்டுநிலை யொழிப வினங்குறித் தன்றே.

இ - ள், மற்றையதெனப் பெயர்க்கு முதனிலையாய் வரும் மற்றையென்னும் ஐகாரவீற்றிடைச்சொல், சுட்டப்பட்டதனை ஒழித்து, அதனைன்குறித்து நிற்கும். எ - று.

ஆடை. கொணர்ந்தவழி அவ்வாடை வேண்டாதான் மற்றையது கொணுவென்னும். அஃது அச்சுட்டியவாடையொழித்து அதற்கினமாகிய பிறவாடை குறித்து நின்றவாறு கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் முதனிலையாய் நின்றல்லது அவ்விடைச் சொற்பொருள் விளக்காமையின், மற்றையதென்னுங் கிளவியென் றாஃகிறபான்மை மற்றையாடை எனத் தானையும் வரும். மற்றைய

யல்து, மற்றையவன் என்னுந்தொடக்கத்தனவும் அவ்விடைச்சொ
ன்னமுதனிலையாயபெயர். (கௌ)

உகௌ. மன்றவென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும்.

இ - ள். மன்றவென்னுஞ்சொல், தெளிவு பொருண்மையை
யுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடவு ளாயினு மாக—மடவை மன்ற வாழிய முருகே'
என வரும். மடவையேயென்றவாரும். (கௌ)

உகக. தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.

'முரசுகெழு தாயத் தாசே தஞ்சம்' எனத் தஞ்சக்கிளவி அரசு
கொடுத்தலென்தென எண்மைப் பொருளுணர்ந்தியவாறு கண்டு
கொள்க. (கௌ)

உக௪. அந்நி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென்
றுயிர ண்டாகு மியற்கைத் தென்க.

இ - ள். அந்நிலென்னுஞ்சொல், ஆங்கென்னும் இடப்பொரு
ளுணர்த்துவதும், அசைநிலையுமென இரண்டாம். எ - று.

உ-ம். 'வருமே—சேயிறை யத்திற் கொழுந் காணிய' என்
புழி ஆங்கு வருமென்றவாரும். 'அந்நிற் கச்சினன் கழலினன்' என
வாளாதே அசைத்து நின்றது. (கௌ)

உக௫. கொல்லே யையம்.

குற்றிகொல்லோ மகன்கொல்லோ எனக் கொல் ஐயத்துக்
கண் வந்தவாறு. (உ௦)

உகக. எல்லே யிலக்கம்.

எல்லென்பது உரிச்சொனீர்மைத்தாயினும், ஆசிரியர் இடைச்
சொல்லாக ஒதினமையான், இடைச்சொல்லென்று கோடும்.

'எல்வனை' என எல்லென்பது இலங்குதற்கண் வந்தவாறு. ()

உ௪௦. இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி
பலர்க்குரி யெழுத்தின் வினையொடு முடிமே.

இ - ள். இயற்பெயர்முன்னர் வரும் ஆரென்னுமிடைச்சொற்
பலரற்சொல்லாக முடியும். எ - று.

ஈண்டியற்பெயரென்றது இருதிணைக்கும் அஃறிணையிருபாற் குமுரியுபெயரை.

உ-ம். பெருஞ்சேந்தனார் வந்தார்; முடவனார் வந்தார்; முடத் தாமக்கண்ணியார் வந்தார்; தந்தையார் வந்தார். எ-ம். நரியார் வந்தார். எ-ம். வரும்.

தாம், தான், எல்லாம், நீயிர், நீ என்னும் ஐந்துமொழித்து அல்லவியற்பெயரெல்லாவற்றுமுன்னரும் அஃறிணையியற்பெயரெல்லாவற்று முன்னரும் ஆரைக்கிளவி வருதலின், பெரும்பான்மை குறித்த இயற்பெயர்முன்னரென்றார்.

நம்பியார் வந்தார்; நங்கையார் வந்தார் எனச் சிறுபான்மை உயர்திணைப்பெயர்முன்னர் வருதல் ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனாற்கொள்க.

ஆரைக்கிளவி கள்ளென்பதுபோல ஒற்றுமைப்பட்டுப் பெயர்றும் நின்றலின், ஆரைக்கிளவி பலரறிசொல்லான்முடியுமென்றது அதனை யிரகவுடைய பெயர் பலரறிசொல்லான் முடியுமென்றவாறும்.

பலர்க்குரி யெழுந்தின் வினையொடு முடிமே என ஆரைக்கிளவியதிகப்புணர்த்தவே, அஃது உயர்த்தற்பொருட்பாததும், திணைவழுவும் பால்வழுவும் அமைத்தனும் பெற்றும்.

ஒருமைப்பெயர் முன்னர் ஒருமை சிதையாமல் ஆரைக்கிளவி வந்து பலரறிசொல்லான் முடிதலின், ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக்கிளவியின் வேறுதலறிக. (உஉ)

உஎக. அசைநிலைக் கிளவி யாகுவழி யறிதல்.

இ - ள். ஆரைக்கிளவி அசைநிலையாபிடமறிக. எ - று.

உ-ம். 'பெயரி னாகிய தொகையுமா ருளவே.' எ-ம். 'எல்லாவுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.' எ-ம். வரும்.

ஆகுவழியறிதலென்றதனால், அசைநிலையாக்கால் உம்மை முன்னரும் உம்மீற்றுவினைமுன்னருமல்லது வாராமை யறிக, 'சிறுபான்மை பிருண்டு வருமேனாங்கொள்க. (உஉ)

உஎஉ. ஏயுங் குரையு மிசைநிறை யசைநிலை

யாயிரண் டாகு மியற்கைய வென்ப.

இ - ள். ஏயென்னுமிடைச்சொல்லும், குரையென்னுமிடைச் சொல்லும் இசைநிறையும் அசைநிலையுமென ஒரொன்றிரண்டாம்.

எ - று.

உ-ம். 'எனயி஁தொத்தனெனப் பொருள் கேட்டைக் காண்' என்பது இசைசிறை. ஏனயென்சொல்லுக் என்பது அசைசிலை. 'அளி தோ தானே யதுபெறவரும் குணரத்தே' என்பது. இசைசிறை. 'பல குணரத் துன்பங்கள் சென்று படும்' என்பது அசைசிலை.

தொடர்மொழிமுதற்கட்பிரித்த நின்றல்லது பெரும்பான்மையும் ஏகாரம் இசைசிறையும் அசைசிலையுமாகாமையின், சார்ந்தமொழியோடு ஒன்றுபட்டிசைத்த இடையும் இறுதியும் நிற்குத்தேற்றே காரமுதலாயினவற்றோடு ஒருங்கு கூறுது வேறு கூறினார்.

ஆ஁தேல், இதனை நிரணிறைப்பொருட்டாகக் கொண்டு எ இசைசிறை குரை அசைசிலை யென்றாரால் உரையாசிரியரெனினர்;—அற்றன்று; மற்று அ஁தில் என்பனபோலப் பொருள் வகையான் வேறுபடுவனவற்றை இரண்டாமென்பதல்லது, சொல்வகையான் இரண்டாகிய சொல்லு இரண்டாமென்றதனால் ஓர்ப்பயனின்மையின், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லனாஉம், ஒருசொல்லே இசைசிறையும் அசைசிலையுமாக லுடைமையான் அவற்றையுடன் கூறினாரென்னுக்கால் இசைசிறையும் அசைசிலையும் ஒருங்கு மயக்கக் கூறலாமாகலானும், அவர்க்கது கருத்தன்மையுனர்க. (உச)

உஎ஁. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைசச்சொல்.

இ - ள். மாவென்னுமிடைச்சொல் வியங்கோளைச் சார்ந்து அசைசிலையாய் வரும். எ - று.

உ-ம். 'புற்கை யுண்கமா கொற்கை யோனே' என வரும். (1)

உஎச. மியாநிச மோமதி யிருஞ்சின் னென்னு

மாவயி னுறு முன்னிலை யசைச்சொல்.

இ - ள். மியா முதலாகிய ஆறும் முன்னிலை 'மொழியைச்சார்' ந்த வரும் அசைச்சொல்லாம். எ - று.

உ-ம். கேண்மியா, செண்மியா. எ-ம். 'கண்பனி யான்திக வென்றி தோழி.' எ-ம். 'காமஞ்செப் பாது கண்டது மொழிமோ.' எ-ம். 'உரைமதி வாழியோ வலவ.' எ-ம். 'மெல்லப் புலம்ப கண்டி கும்.' எ-ம். 'காப்பும் பூண்டிசிந் கடைபும் போகல்.' எ-ம். வரும். (2)

உஎடு. அவற்றுள்,

இகுமுஞ் சின்னுமேனை யிடத்தொடுந்
தகுசிலை யுடைப வென்மனா புலவர்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஆறனுள், இருமுஞ் சின்னும் படர்
க்கைச்சொல்லோடு தன்மைச்சொல்லோடும் பொருத்து நிலையு
டையவென எய்தியதன்மேற்சிறப்புவிதி வருத்தவாறு.

உ-ம். 'கண்டிரு மல்லமோ.' எ-ம். கண்ணும் பசிமோ வென்றி
சின் யானே.' எ-ம். தன்மைக்கண் வந்தன. 'புகழ்த்திருமல்லமோ
பெரிதே.' எ-ம். 'யாராவோ தறிந்திசி னோரே.' எ-ம். படர்க்கைக்கண்
வந்தன. (௨௭)

௨௭௬. அம்மகேட் பிக்கும்.

இ - ள். அம்மவென்னு மிடைச்சொல் ஒருவனை ஒருவன்
ஒன்று கேளென்று சொல்லுதற்கண் வரும். எ - று.

உ-ம். 'அம்ம வாழி தோழி' என வரும்.

மியா இக முதலாகிய அசைநிலை ஒருபொருளுணர்த்தாவாயி
னும் முன்னிலைக்கண்வல்லது வாராமைபான் அவ்விடமுணர்விக்கு
மாறுபோல, அம்மவென்பதுஉம் ஒருபொருளுணர்த்தாதாயினும்
ஒன்றனைக் கேட்பிக்குமிடத்தல்லது வாராமைபான் அப்பொருளு
ணர்விக்குமென்பது விளக்கிய, கேட்பிக்குமென்றார். (௨௮)

௨௭௭. ஆங்க வுரையசை.

இ - ள். ஆங்கவென்னுமிடைச்சொல் கட்டுரைக்கண் அசை
நிலையாய் வரும் எ - று.

உ-ம். 'ஆங்குக் குயிலுமயிலுங்காட்டி' என வரும். (௨௯)

௨௭௮. ஒப்பில் போலியு மப்பொருட் டாகும்.

இ - ள். ஒப்புமையுணர்த்தாத போலிச்சொல்லும் ஆங்கவென்
பதுபோல உரையசையாம். எ - று.

உ-ம். மங்கலமென்பதோருண்டுபோலும் என வரும்.

போலும் போல்வது என்னுத்தொடக்கத்துப் பலவாய்பாடுத்
துவதற்குப் போலியென்றார். 'நெருப்பழந் சேர்த்தக்கா னெய்போ
ல்வதுஉம்' என்பதுமது.

அசைநிலையும் பொருள் குறித்தல்லது நீல்லாமையின் அப்
பொருட்டாகுமென்றார். (௩௦)

௨௭௯. யாகா,

பிறபிறக் கரோபோ மாதென வருஉ

மாயேழ்சொல்லு மசைநிலைக் கிளவி.

.௧௯

இ - ள். யா முதலாகிய எழிடைச்சொல்லும் அசைநிலையாம்.
எ - று.

உ-ம். யாபன்னிருவர் மாணுக்கருளாகத்தியனார்க்கு. எ-ம். 'புறநீழற் பட்டாளோ விவனிவட் காண்டிகா.' எ-ம். 'தான் பிற வரிசை யறிதலிற் தன்னுக் தூக்கி.' எ-ம். 'அதுபிறக்கு.' எ-ம். 'நோ தக விருங்குயி லாலுமரோ.' எ-ம். 'பிரியின் வாழா தென்போ தெ ய்ய.' எ-ம். 'விளிந்தன்று மாதவர்த் தெளிந்தவென் னெஞ்சே.' எ-ம். வரும்.

இடம் வரையறுமையின் இவை மூன்றிடத்திற்குமுரிய.

ஆங்கவும் ஒப்பில்போலியும் உரைதொடங்குதற்கண்ணும் ஆத ரமில்வழியும் வருதலின் வேறு கூறினார். (கூச)

உ.அ.0. ஆக வாக லென்ப தென்னு

மாவயின் மூன்றும் பிரிவி லசைநிலை.

இ - ள். ஆக, ஆகல், என்பது என்னுமூன்றிடைச்சொல்லும், அசைநிலையாக்கால், இரட்டித்து நிற்கும். எ - று.

பிரிவிலசைநிலையெனவே, தனித்து நின்று அசைநிலையாகா வென்பதாம்.

ஒருவன் யானின்னென் என்றானும், கீயின்னை என்றானும், அவனின்னன் என்றானும் கூறியவழிக் கேட்டான் ஆக ஆக, ஆகல் ஆகல் என்னும்; இவை உடம்படாமைக்கண்ணும் ஆதரமில்வழியும் வரும். ஒருவனென்றுரைப்பக் கேட்டான் என்பது என்பது என்னும்; அது நன்குரைத்தற்கண்ணும் இழித்தற்கண்ணும் வரும். பிறு ண்டி வரினும் வழக்கு கோக்கியுணர்ந்துகொள்க. (கூஉ)

உ.அ.க. ஈரள பிசைக்கு மிறுதியி லுயிரே

யாமிய னிலையுங் காலத் தானு

மளபெடை நிலையுங் காலத் தானு

மளபெடை யின்றித் தான்வருங் காலையு

முளவென மொழிப பொருள்வேறு படுதல்

குறிப்பி னிசையா னெறிப்படத் தோன்றும்.

இ - ள். இரண்டுமாத்நிதையை யுடைத்தாய மொழிக்கேளுகா தெனப்பட்ட ஓளகாரம், பிரிவிலசைநிலையென மேற்கூறப்பட்டன போல இரட்டித்து நிற்குமிடத்தும், இரட்டியாது அளபெடையாய் நிற்குமிடத்தும், அளபெடையின்றித் தான்வருமிடத்தும், பெருஞ்

வேறுபடுதலுள்; அப்பொருள்வேறுபாடு சொல்லுவாங்குறிப்பிற்
குத் தருமோசைவேறுபாட்டாற் புலப்படும். எ - று.

பொருள்வேறுபாடாவன வழக்கு நோக்கச் சிறப்பும் மாறுபா
மோம்.

உ-ம். ஒளஒளவொருவன்றவஞ்செய்தவாறு என்றவழிச் சிறப்
புத் தோன்றும். ஒருதொழில் செய்வானை ஒளஒளவினிச்சாலும்
என்றவழி மாறுபாடு தோன்றும். ஒளஉவொருவனிரவலர்க்கீத்த
வாறு; ஒளஉவினிவெருளல், எ-ம். ஒளவவன்முயலுமாறு; ஒளவி
னித்தட்டுப்புடையல், எ-ம். அளபெடுத்தும் அளபெடாதும் வந்த
வழியும், அப்பொருடொன்றியவாறு கண்டுகொள்க. இதுனை இக்
காலத்து ஓகாரமாக வழங்குப, பிறபொருள்படுமாயினும் அறிந்து
கொள்க.

சாஸ்பிசைக்குமென்றேயொழியின் டெட்டெழுத்தெல்லா வற்று
மேலும், இறுதியிலுயிரென்றேயொழியின் எசீரவொகாத்துமேலு
ஞ்சேரலான், சாஸ்பிசைக்குமிறுதியிலுயிரென்றார்.

இது தத்தங்குறிப்பிற்பொருள்செய்வதாயினும் அடுக்கி வருத
லுடைமையான் ஈண்டு வைத்தார். (௩௩)

உஅஉ நன்றீற் தேயு மன்றீற் தேயு
மந்தீற் றேவு மன்னீற் றேவு
மன்னு பிறவுங் குறிப்பொடு கொள்ளும்.

நன்றீற்றேயும் அன்றீற்றேயுமாவன நன்றே அன்றே என்பன.
அந்தீற்றேவும் அன்னீற்றேவுமாவன அந்தோ அன்றோ என்பன.
நன்றினைநின்றின்னை ஏயென விரியும். இவ்விரிவு ஏனையவற்றிற்கு
மொக்கும். நன்றீற்றேயென்பதனை “நம்மூர்க்கு வருஉ மிகாரை
காரமும்” என்புறிப்போசைச் சொன்முழுவதுங் கொள்ளப்படும்.
ஒழித்தனவுமன்ன.

குறிப்பொடுகொள்ளு மென்றது, மேலதுபோல இவையுங்
குறிப்போசையாற்பொருளுணர்ந்து மென்றவாறு.

ஒருவன் ஒன்றுரைத்தவழி அதற்கு மேலாதான் நன்றே
* நன்றே, அன்றேயன்றே என அடுக்கலும் வரும்; அவை மேலா
மைக்குறிப்பு விளக்கும். அவனன்றேயிதுசெய்வான் என அடுக்காது
நின்றவழி, அன்றீற்றேவுக்குத் தெளிவு முதலாகிய பிறபொருளும்
படும். ஏனையிரண்டும் அடுக்கியும் அடுக்காதும் இரங்கற்குறிப்பு வெ
ளிப்புகேளும். இவையுந் தத்தங்குறிப்பிற்பொருள்செய்குவன.

அன்னபிறவுமென்றதனான், அதோ அதோ, சோ சோ, ஒக்
கும் ஒக்கும் என்னுந்தோடக்கத்தன கொள்க. (௩௪)

உஅரு. எச்ச வும்மையு மெதிர்மறை யும்மையுந்
தத்தமுண் மயங்கு முடனிலை யிலவே.

இனி மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொல்லின்கட் படுமிலக்கண
வேறுபாடுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். எச்சவும்மை நின்றவழி எஞ்சுபொருட்கிளவியாம் எதி
ர்மறையும்மைத்தொடர் வந்து தம்முண்மயங்குதலில். எ - று.

சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வாலுரியன் எனின் இயை
யாமை கண்டுகொள்க.

ஏனையும்மையொடு மயங்குதல் விலக்காராயிற்றென்பெனி
ன்;—அவை எஞ்சுபொருட்கிளவியவாய் வாராமையினென்பது. ()

உஅசு. எஞ்சுபொருட் கிளவி செஞ்சொ லாயிற்
பிற்படக் கிளவார் முற்படக் கிளத்தல்.

இ - ள். எச்சவும்மையாற் தருவப்படும் எஞ்சுபொருட்கிளவி
உம்மையில் சொல்லாயின், அவ்வும்மையில்சொல்லை அவ்வும்மைத்
தொடர்க்குப் பின் சொல்லாது முன் சொல்லுக. எ - று.

உ-ம். சாத்தன் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என வரும்.
கொற்றனும் வந்தான் சாத்தன் வந்தான் எனப் பிற்படக் கிளப்
பின், முற்கூறியதனை விலக்குவதுபோன்று பொருள் கொள்ளா
மை கண்டுகொள்க. 'அடகு புலாப்பாகு பாளிதமு முன்னான்—கட
ல்போலுங் கல்வி யவன்' என்பதுமது.

உம்மையடாதே தானே நின்றலிற் செஞ்சொலென்றார்.

செஞ்சொலாயின் முற்படக்கிளக்கவெனவே, எஞ்சுபொருட்
கிளவி உம்மையொடு வரிற் பிற்படக்கிளக்கவென்றவாரும். (௩௫)

உஅரு. முற்றிய வும்மைத் தொகைச்சொன் மருங்கி
னெச்சக் கிளவி யுரிந்து மாகும்.

இ - ள். முற்றும்மையடுத்து நின்ற தொகைச்சொல்லிடத்து
எச்சச்சொல்லுரித்தமாம். எ - று.

உ-ம். பத்துங்கொடால்; அனைத்துங்கொடால் என்புழி முற்று
ம்மை தம்பொருளுணர்த்தாது ஓவெஞ்சுக்கொடுவென்னும் பொ
ருள் தோன்றி நின்றவாறு கண்டுகொள்க. ௩

முற்றதலென்னும் பொருளது பண்பு முற்றியவுமெனயென ஒற்றலமையத்தாற் சொன்மேலேறி நின்றது.

உரித்துமாருமெனவே, எச்சப்பொருண்மை சூறியாது நின்ற லே பெரும்பான்மை யென்பதாம்.

எற்புழிக்கோடலென்பதனான் எச்சப்படுவது எதிர்மறைவினை ,க்கெனென்று கொள்க. பத்துங்கொடு என்பது பிறவுங் கொடுவென்பது பட நின்றவின், விதிவீணக்கண்ணும் எச்சங்கூறிக்குமென்பாரு முளர். இப்பொழுது பத்துங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இப் பொழுது பத்துங்கொடு என உம்மையின்றியும் பொருள் பெறப்படும்; பத்துங்கொடு பிறவுங்கொடு என்பது கருத்தாயின், இஃதெச்சவுமையாகலின் என்னைக்கெய்தாது; அதனான் அது பொருத்தமின்றென்க.

இவை மூன்று சூத்திரத்தானும் வருவற்கென இடைச்சொற்பற்றி மரபுவழுக்காத்வாறு. (௩௭)

உஅ௬. ஈற்றுநின் றிசைக்கு மேயெ னிறுதி
கூற்றுவயி றோள பாகலு முரித்தே.

இ - ள். செய்யுளிறுதிக்கண் நின்றிசைக்கும் ஈற்றசையேகாரங் கூற்றிடத்து ஒருமாத்நிரைத்தாகலுமுரித்து. ஏ - று.

உ-ம். 'கடல்போற் றோன்றல் காழறக் தோரே' என்புழி ஓரளபாயினவாறு கூண்டுகொள்க.

தேற்றமுதலாயின் நீக்கி ஈற்றசையே தழுவுதற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றார். செய்யுளிறுதி நிற்பதனை நீக்குதற்கு ஈற்றுநின்றிசைக்குமென்றையொழியாது இறுதியென்றார். மேலின்ற செய் யுளுறப்போடு பொருத்தக் கூறுதற்கெனென்பார் கூற்றுவயினென்றார்.

உம்மை எதிர்மறை. (௩௮)

உஅ௭. உம்மை யெண்ணு மெனவெ னெண்ணுந்
தம்வயிற் றொருதி கடப்பா டிலவே.

இ - ள். உம்மையான் வருமெண்ணும், எனவான் வருமெண்ணும், இறுதிக்கட்டொகை பெறுதலைக் கடப்பாடாகவுடையவல்ல. ஏ - று. எனவே, தொளை பெற்றும் பெறுதும் வருமென்பதாம்.

உ - ம். 'உயர்திணைக்குரிமையு மஃறிணைக் குரிமையு—மாயிரு திணைக்குமோ ரன்னநிலரிமையு—மழ்மு வருமின' எம். 'இசையி

னும் குறிப்பினும் பண்பினும் தோன்றி.' எ-ம். 'நிலனை கீரெனத் தீயென வளியென நான்கும்.' எ-ம். 'உயிரென வுடவென வின்றிய மையா.' எ-ம். அவ்விருவகையெண்ணும் தொகை பெற்றும் பெறாநும் வந்தவாறு.

தொகையெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், எண்ணுப் பெயரேயன்றி அனைத்தும் எல்லாமெண்ணும் தொடக்கத்தனவுந் கொள்க. (௬௬)

உஅஅ. எண்ணை கார மிடையிட்டிக் கொவரினு
மெண்ணுக்குறித் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ள். சொற்றொறும் வாராது எண்ணைகாரம் இடையிட்டி வரினும் எண்ணுதற்பொருட்டாம். எ - று.

உ-ம். 'மலைலம் பூவே துலாக்கோலென் நின்னர்.' எ-ம். 'தோற்ற மிசையே நாற்றஞ் சுவையே—புறவோ டாங்னகம் புலனை மொழிப.' எ-ம். வரும்.

எண்ணக் குறித்த வருவன எண்ணப்படும் பெயரெல்லாவற் றோடும் வருதன்மரபாயினும், இடையிட்டி வரினும் அமைகவேன அமைத்தவாறு.

எனவும் என்றும் சொற்றொறும் வாராது ஒருவழி நின்றும் எண்ணுக்குறிக்குமாவெனின்;—அவை ஒருவழி நின்று எல்லாவற் றோடும் ஒன்றுதலின் ஆண்டாராய்ச்சியில்லையென்க.

பிறவெண் டொடாநின்றவழி ஏகாவெண் இடை வந்ததாயினும் டொடாநின்ற பிறவெண்ணையாமென உரைத்தாரால் உரையாசிரிய ரெனின்;—அவ்வாறு விராயெண்ணிபவழிப் பிறவெண்ணுற்பெ யர் கொடுப்பின் அதனை ஏகாவெண்ணென்பாரையும் விலக்கா மையானும், பிறவெண்ணுமென்றதனாற் பெறப்படுவதேர்ப்பயனின் மையானும், அவர்க்கு நருத்தன்றென்க. (௭0)

உஅக. உம்மை தொக்க வெணுவென் கிளவிபு
மாலீ றுகிய வென்றென் கிளவிபு
மாயிரு கிளவிபு மெண்ணுவழிப் பட்டன.

இ - ள். உம்மை தொக்கு நின்ற எணுவெண்ணுமிடைச்சொல் ளும் எணுவெண்ணுமிடைச்சொல்லும் இரண்டும் எண்ணுமிடத்து வரும். எ - று.

உ-ம். நிலனெனா நீரெனா. எ-ம். நிலனென்றா நீரென்றா. எ-ம். வரும்.

உம்மைதொக்க வெனுவென்னிலி யெனவே, எனவுமென அச்சொல் உம்மோமி வருதலுமுடைத்தென்பதாம். உம்மோமி வந்த வழி அவ்வெண்ணும்கை எண்ணுளடங்கும்.

எண்ணுவழிப்பட்டனவெனவே, அவை சொற்றொறும் வருதலையன்றி இடையிட்டும் வருமென்பதாம். 'யின்சா யல்புடை தேவகை யெனா.' எ-ம். 'ஒப்பித் புகழிற் பழியி னென்றா.' எ-ம். இடையிட்டி வந்தவாறு. இவை எண்ணுதற்கண் வாராமையானும், "அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்" எனச் சூத்திரஞ்சுருங்கு தந்திப்பினனும், அவற்றினை ஈண்டு வைத்தார். (சுக.)

உகூப. அவற்றின் வருஉ மெண்ணி னிறுதியும்
பெயர்க்குரி மரபிற் செவ்வெ னிறுதியு
மேயி னாகிய வெண்ணி னிறுதியும்
யாவயின் வரினுந் தொகையின் றியலா.

இ - ள். மேற்சொல்லப்பட்ட எனா என்றா என்பனவற்றான் வரும் எண்ணினிறுதியும், இடைச்சொல்லானன்றிப் பெயரானெண்ணப்படுஞ் செவ்வெணிறுதியும், ஏளரத்தான் வரும் எண்ணினிறுதியும், யாதானுமோரிடத்து வரினுந் தொகையின்றி நிலலா. எ-று.

உ-ம். நிலனெனா நீரெனாவிரண்டும். எ-ம். நிலனென்றா நீரென்றாவிரண்டும். எ-ம். நிலநீரெனவிரண்டும். எ-ம். நிலனே நீரே யெனவிரண்டும். எ-ம். தொகை பெற்று வந்தவாறு.

'செவ்வெண் இடைச்சொல்லெண்ணென்றென்றாயினும், எண்ணுதலுந்தொகை பெறுதலுமாயிவ ஒப்புமையான் ஈண்டுக் கூறினார்.

, உகூக. உம்மையெண்ணி னுருபுதொடல் வரையார்.

இ - ள். உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகுதல் வரையப் பட்டாது. எ - று.

"பிறிதுபிறி தேற்றலு முருபுதொக வருதலு—நெறிபட வழங்கிய வழிமருங் கென்ப" என்னும் பொதுவிதியான் உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொகல் பெறப்பட்டமையால், பெற்றதன்பெயர்த்துரை சியம்பெருட்டாகலான், உம்மையெண்ணினுருபுதொகல் வரையப்பட்டாது; ஏனெனெண்ணின்கண் அவை வரையப்படுமென சியமித்தல் இத்தற்குப் பயனாகக் கொள்க. 1

‘ஞன்றி கோபங் கொழிவிடு பவன—மொண்ணெங் காத்தனொ
க்கு நின்னிதம்’ எனப் பிறவெண்ணின்கண் உருபு தொக்கதாலெ
னின்;—அற்றற்று: செவ்வெண் தொகையின்றி சில்லாமையின்
அவற்றையென ஒருசொல் விரிக்கப்படும்; விரிக்கவே, ஞன்றி முத
லாயின எழுவாயாய் நின்றனவாமென்பது.

உ-ம். ‘பாட்டுங் கோட்டியு மறியாப் பயமி—தேக்கு மரம்
போ னீடிய வொருவன்;’ ‘இசையினுக் குறிப்பினும் பண்பினும்’
தோன்றி’ என உம்மையெண்ணின்கண் உருபு தொக்கவாறு கண்டு
கொள்க.

வரையாரென்றதனான், ஆண்டும் எல்லாவுருபுந்தொகா; ஐயுங்
கண்ணுமே தொகுவனவெனக் கொள்க.

யானை தேர் குதிரை காலாளொறிந்தார் என உம்மையும் உரு
பும் உடன்றொக்கவழி உம்மைத்தொகையென்றது உருபுதொகை
யென்கவென்பது இச்சுத்திரத்திற்குக் கருத்தாக உரைத்தாரால்
உபாயாசிரியரெனின்;—அஃது உம்மைத்தொகையாதலின் ஒரு
சொன்னடைத்தாய் உருபேற்றினும் பயனிலை கொண்டானும் நிற்
கும்; அத்தொகையிடை உருபின்மை சிற்றறிவினார்க்கும் புலனும்;
அதனான் அஃதவர்க்குக் கருத்தன்மை சொல்லவேண்டிமோவெ
ன்பது. (சௌ)

உகஉ. உம்முக் தாகு மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். வினைசெயன்மருங்கிற்காலமொடு வருவனவற்றுள்
உம்மீறு உத்தாய்த் திரிதலுமுடைத்து. எ - று.

உ-ம். ‘நீர்க்கோழி கூப்பெயர்க் குத்து’ எ-ம். ‘காரரி நறவி
னான் மகிழ்துங்குத்து’ எ-ம். வரும்.

வினைசெயன்மருங்கிற்காலமொடு வரும் உம்மென்பது ஏற்பு
ழிக்கோடலென்பதனற் பெற்றும்.

இடனுமாருண்டேயென்றது, இத்திரிபு பெயரசெச்சத்திற்கு
யவழியென்பது கருதிப்போலும்.

தம்மீறு திரிதன்முதலாயின இவ்வோத்தினுட் கூறப்படும்
இடைச்சொற்கேயென்பது இதனனும் பெற்றும். வினையினுள்ளு
ங்கூறப்படுமாயினும், இடைச்சொற்றிரிபாகலான் சன்டிக் கூறலும்
இயைபுடைத்தென்பது. (சசு)

உகஉ. வினையொடு நிலையினு மெண்ணுநிலை திரியா
நினைபல் வேண்டு மவற்றவற் றியல்பே.

இ - ன். வினையொடு நிற்பினும் எண்ணிடைச்சொற்கள் தந்நிலையிற்றிரியா; அவற்றொடு வருங்கால் அவற்றவற்றியல்பு ஆராய்தல்வேண்டும். எ - று.

உ-ம். உண்டித்தின்றும் பாடியும் வந்தான். எ-ம். உண்ணவெனத் தின்னவெனப் பாடவென வந்தான். எ-ம். வரும்.

ஒழிந்தவெண்ணெடு வருவனவுளவேற் கண்டுகொள்க.

பெரும்பான்மையும் பெயரொடல்வது எண்ணிடைச்சொல் கில்லாமையின் அதனை முற்கூறி, சிறுபான்மை வினையொடு நின்ற மூழுடைமையான் இதனை ஈண்டுக் கூறினார்.

நிலையல்வேண்முவற்றவற்றியல்பே யென்றதனான், எண்ணிடைச்சொல் முற்றுச்சொல்லும் பெயரசொச்சமும்பற்றிவாராதென்பது உம், வினையெச்சத்தோடும் ஏற்பனவல்லது வாராவென்பது உம், ஆண்டுத்தொகை பெறுதல் சிறுபான்மையென்பது உங்கொள்க.

சாத்தன் வந்தான் கொற்றன் வந்தான் வேடன் வந்தான் என மூவரும் வந்தமையாற்கலியாணம் பொலிந்தது எனச்செவ்வெண் தொகை பெற்று வந்ததென்றாரால் உரையாசிரியரொளின்;—அவை எழுவாயும் பயனிலையுமாய் அமைந்துமாறுதலின் எண்ணப்படாமையானும், மூவருமென்பது சாத்தன் முதலாயினோர் தொகையாலானும், அது போலியுரையென்க. (சுடு)

உகசு. என்று மெனவு மொடுவுந் தோன்றி

யொன்றுவழி யுடைய வெண்ணினுட் பிரிந்தே.

இ - ன். என்றும் எனவும் ஒடுவும் என்பன ஒருவழித்தோன்றி எண்ணினுட்பிறவழியும் பிரிந்து சென்று ஒன்றுயிடமுடைய. எ-று.

உ-ம். 'வினைபகை யென்றிரண்டி. மெச்சம்.' எ-ம். 'கண்ணிமை நொடியென.' எ-ம். 'பொருள் கருவி காலம் வினையிடனெடைத்து.' எ-ம். அவை ஒருவழி நின்று, வினையென்று பகையென்று. எ-ம். கண்ணிமையென நொடியென. எ-ம். பொருளொடு கருவியொடு காலத்தொடு வினையொடு இடத்தொடு. எ-ம். நின்றவிடத்துப் பிரிந்து, பிறவழிச் சென்று ஒன்றியவாறு கண்டுகொள்க.

ஒன்றுவழியுடையவென்றதனால், சொற்றொறு நிற்பதே பெரும்பான்மையென்பதாம். சொற்றொறு நின்றவெண் இக்காலத்தரிய. ஒடுவென்பதே ரிடைச்சொல் எண்ணின்கண் வருதலினுற் கொள்க.

இவைமுன்றும் பொருளித்பிரித்து எண்ணின்கண் அசையாய் வருதலுடையவென்பது உரையாசியர்க்குக் கருத்தென்பாருமளர். அசைநிலையென்பது இச்சுத்திரத்தாற்பெறப்படாமையானும், “கண்ணிமை நொடி” என்னுஞ்சுத்திரத்து எனவைக் கண்ணிமை யென்பதனோடுங் கூட்டுகவென்றுரைத்தலானும், அவர்க்கது கருத்தன் றென்க. (சுசு)

உசுரு. அவ்வச் சொல்லிற் கவையவை பொருளென மெய்ப்பெறக் கிளந்த வியல வாயினும்
வினையொடும் பெயரொடு நினையத் தோன்றித்
திரித்துவேறு படினுத்தெரிந்தனர்கொளலே.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட இடைச்சொற்கள், அவ்வச்சொல்லிற் கு அவையவை பொருளென நிலைபெறச் சொல்லப்பட்ட இயல்பையுடையனவாயினும், வினையொடும் பெயரொடும் ஆராய்ந்து உரைத் தோன்றி வேறுபொருளவாயும் அசைநிலையாய்க் திரிந்தவரினும், ஆராய்ந்துகொள்க. எ - று. எனவே, கூறிய முறையான் வருதல் பெரும்பான்மையென்றும், வேறுபட வருதல் சிறுபான்மையென்றுஞ்சொல்லியவாரும்.

வினையொடும் பெயரொடுமென்றது, அவை வேறுபொருள வென்றுணர்தற்குச் சார்பு கூறியவாறு.

உ-ம். ‘சென்றி பெருமநிறற்கைக்குநர் யாரோ’ எ-ம். ‘கலக்கொண்டேன் கள்ளென்கொ காழ்கொற்றன் குடென்கொ’ எ-ம். ஒசாரம் சற்றசையாயும் எண்ணாயும் வந்தது. ‘ஒர்கமா தோழியவர் தேர்மணிக்குரலே’ என மா முன்னிலையசைச்சொல்லாயிற்று. ‘அதமற் கொண்கன் தேரே’ எனமன் அசைநிலையாயிற்று. பிறவுமன்ன.

செய்யுளின்பகோக்கி வினையொடும் பெயரொடுமென்றார்.

உசுசு. கிளந்த வல்ல வேறுபிற தோன்றினும்
கிளந்தவற் றியலா னுணர்ந்தனர் கொளலே.

இ - ள். மேற்கொல்லப்பட்டனவன்றி யவைபோல்வன பிறவரினும், அவற்றைக் கிளந்த சொல்லினியல்பானுணர்ந்தகொள்க. எ - று.

கிளந்தவற்றியலானென்றது, ஆசிரியர் ஆணையானன்றிக் கிளந்தவற்றையும் இன்னவென்றறிவது வழக்கினுட்சார்பும் இடமும் குறிப்பும்பற்றியன்றி, கிளவாதவற்றையும் அப்பவாறு சார்பும் இட

மும் குறிப்பும்பற்றி இஃதனைநிலை இஃதனைநிறை இது குறிப்பால் இன்னபொருளுணர்ந்தும் என்முணர்ந்துகொள்க வென்றவாறு.

உ-ம். 'சிறிதுதவிர்த் தீக மாளநின்பரிசில ருய்ம்மார்.' எ-ம். சொல்லென் றெய்ய நின்னெடு பெயர்ந்தே.' எ-ம். 'அறிவார் யாரஃ திறவுழி யீறுகென.' எ-ம். 'பணியுமா மென்றும் பெருமை.' எ-ம். 'ஈங்கு ருசுவாலென்றிசின் யானே.' எ-ம். மாள, தெய்ய, என, ஆம், ஆல் என்பனவும் அசைநிலையாய் வந்தன. 'குன்றுதொ ருடனு நின்றதன் பண்பே' எனத் தொறுவென்பது தான் சார்ந்த மொழிப் பொருட்குப் பண்மையும் இடமாதலுமுணர்ந்தி நிற்கும். ஆனம், ஏனம், ஓனம் என்பன எழுத்துச்சாரியை. பிறவும் எடுத்தோதாத விடைச்சொல்லெல்லாம் இப்புறனடையாற்றழிஇக்கொள்க. (சுஅ)

இடையியன் முற்றிற்று.

எட்டாவது

உ ரி யி ய ல்.

—:—:—

உகா. உரிச்சொற் கிளவி விரிக்குங்காலே
யிசையினுக் குறிப்பினும் பண்பினுத்தோன்றிப்
பெயரிலும் வினையினு மெய்தடு மாறி
யொருசொற் பலபொருட் குரிமை தோன்றினும்
பன்சொல் லொருபொருட் குரிமைதோன்றினும்
பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தித்
தத்த மரபிற் சென்றுநிலை மருங்கி
னெச்சொல்லாயினும் பொருள் வேறுகிளத்தல்.

நிறுத்த முறையானே உரிச்சொல்லுணர்ந்தியவெடுத்துக்கொ ண்டார்; அதனான் இவ்வோத்து உரியியலென்னும் பெயர்த்தாயி ற்று. தமக்கியல்பில்லாவிடைச்சொற்போலாது இசை குறிப்புப் பண் பென்னும் பொருட்குத் தாமேயுரியவாதலின், உரிச்சொல்லாயிற்று. பெரும்பான்மையுஞ் செய்யுட்குரியவாய் வருதலின் உரிச்சொல்லா யிற்றென்பாருமுளர்.

இக்குத்திரத்தின்பொருள். உரிச்சொல்லை விரித்துரைக்குமிட த்து, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருண்மேற்றோன்றி, பெய ர்க்கணனும் வினைக்கண்ணுந் தமீமுருபு தமோறி, ஒருசொற்பல பொருட்குறித்தாய் வரின்னும் பன்சொல் ஒருபொருட்குறித்தாய் வரி

னும் கேட்பானுற் பவிலப்படாதசொல்லைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பெயரும் வினையும்பொய் தத்தமக்குரிய நிலைக்களத்தின்கண் யாதானுமொருசொல்லாயினும் வேறு வேறு பொருளுணர்த்தப்படும். எ - று. வன்றது, இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருளவாய்ப் பெயர் வினை போன்றும் அவற்றிற்கு முதனிலையாயுந் தமொறி ஒரு சொல் ஒருபொருட்டுகிர்த்தாதலையன்றி ஒருசொற்பலபொருட்டும் பலசொல் ஒருபொருட்டும் உரியவாய் வருவன உரிச்சொல்லென்றும், அவை பெயரும் வினையும்போல ஈறுபற்றிப் பொருளுணர்த்தலாகாமையின் வெளிப்படாதவற்றை வெளிப்பட்டவற்றோடு சார்த்தித் தம்மையெடுத்தோகியே அப்பொருளுணர்த்தப்படும்மென்றும், உரிச்சொற்குப் பொதுவிலக்கணமும் அவற்றிற்குப் பொருளுணர்த்துமுறைமையுமுணர்த்தியவாறு.

குறிப்பு மனத்தாங்குறித்துணரப்படுவது. பண்பு பொறியானுணரப்படுங்குணம். *

கறுப்பு, தவவென்பன பெயர் வினைப்போலி. துவைத்தல், துவைக்குமென்பன பெயர் வினைக்கு முதனிலையாயின. உறு முதலாயின மெய் தமொழுது வருமாதலின், பெயரினும் வினையினும் மெய்தமொறியென்றது பெரும்பான்மைபற்றியெனக் கொள்க.

அவை உறியவாற்றுற் பொருட்டுரியவாய் வருமாறு முன்னர்க்காணப்படும்.

மெய்தரி மாறலும், ஒருசொற்பலபொருட்டுரிமையும், பல சொல் ஒருபொருட்டுரிமையும் உரிச்சொற்கு உண்மையான் ஒதினாலும், உரிச்சொற்கு இலக்கணமாவது இசை குறிப்புப் பண்பென்னும் பொருட்டுரியவாய் வருதலேயாம்.

ஒருசொல் ஒருபொருட்டுகிர்த்தாதல் இயல்பாகலாற் சொல்லாமையே முடியுமென்பது. (க)

உகஅ. வெளிப்படு சொல்லே கிளத்தல் வேண்டா

வெளிப்பட வாரா வுரிச்சொன் மேன.

இ - ன். வெளிப்பட்ட உரிச்சொல், கிளத்ததனாற் பயனின்மையிற் கிளக்கப்பட்டா; வெளிப்பட வாரா உரிச்சொன்மேற்றுக் கிளத்தோதல். எ - று.

“பயிலா தவற்றைப் பயின்றவை சார்த்தி யெச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” என்றதனால், பயிலாதவற்றைப் பயின்றவற்றோடு சார்த்திப் பயின்றவற்றைப் பித்தொன்றோடு

சார்த்தாது தம்மையே கிளர்தும் எல்லாவுரிச்சொல்லும் உணர்த்தப் படுமென்பது பட்டு நின்றதனை விலக்கி, 'பயனின்மையாற் பயின்ற உரிச்சொற்கிளக்கப்படாது பயிலாத உரிச்சொல்லே கிளக்கப்படு மென, வரையறுத்தவாறு.

மேலவென்பது மேனவென நின்றது. (உ)

• உகூக. அவைதாம்,

உறுதவ நனியென வருஉ மூன்று

மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப.

வெளிப்படவாரா உரிச்சொல்லாக் கிளத்தோதி விரிக்கின்றார்.

அவைதாம். எ-து. வெளிப்படவாரா உரிச்சொற்றும். எ-து. அதற்கு முடிபு 'அவைதாம், அம்மா மெம்மே மென்னுங் கிளவியும்' என்புழி உரைத்தாங்குரைக்க.

இ - ள். 'உறுபுன றந்துல கூட்டி.' எ-ம். 'ஓயாது வீயு முயிர்த வப் பரிவே.' எ-ம். 'வந்துகனி வருத்தினை வாழியென் னெஞ்சே.' எ-ம். உறு, தவ, நனியென்பன மிகுதியென்னுங் குறிப்புப்பொரு ளுணர்த்தும். எ - று.

குறிப்புச்சொற்பாப்புடைமையான் முற்கூறினார். (உ)

கூ00. உருவுட் காகும் புரையுயர் பாகும்.

இ - ள். 'உருகெழு கடவுள்.' எ-ம். 'புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை.' எ-ம். 'உருவும் புரையும், உட்கும் உயர்புழுணர்த்தும். எ - று.

கூ0க. குருவுங் கெழுவு நிறகு கும்மே.

இ - ள். 'குருமணித் தாலி.' 'செங்கேழ் மென்கொடி' எனம் குருவும் கெழுவும், நிறமென்னும் பண்புணர்த்தும். எ - று. (ஈ)

* கூ0உ. செல்ல லின்ன லின்ன மையே.

இ - ள். 'மணங்கமழ் வியன்மார்ப னணங்கிய செல்லல்.' எ-ம். 'வெயில்புறந் தருஉ மின்னலியக் கத்து.' எ-ம். செல்லலும் இன்ன லும், இன்னமையென்னுங்குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (ஊ)

கூ0க. மல்லல் வளனே.

கூ0ச. ஏபெற் றாகும்.

இ - ள். 'மல்லன் மால்வரை.' எ-ம். 'ஏகல்லெக்கம்.' எ-ம். மல் லலும் வலும், வளமும் ஏபெற்றமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெற்றது—பெருக்கம். ஈதக்காலத்துப் பயின்றது பேரனும்.
இலையிரண்டுக்குடிராம். (எ) (அ)

௩௦௫. உகப்பே யுயர்த லுவப்பே யுவகை.

இ - ள். 'விகம்புகத் தாடாது' எ-ம். 'உவத்துவத் தார்வ நெஞ்
சமோ டாய்நல னனைஇய.' எ-ம். உகப்பும் உவப்பும், உயர்தலும்
உவகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (க)

௩௦௬. பயப்பே பயனும்.

௩௦௭. பசப்புநீற னாகும்.

இ - ள். பயவாக் களரனையர் கல்லா தவர்.' எ-ம். 'மையில்
வாண்முகம் பசப்பூ ரும்மே.' எ-ம். பயப்பும் பசப்பும், பயனும் நிற
வேறுபாடுமாகிய குறிப்பும் பண்புமுணர்த்தும். எ - று. (க௦) (கக)

௩௦௮. இயைபே புணர்ச்சி.

௩௦௯. இசைப்பிசை யாகும்.

இ - ள். 'இயைந்தொழுகும்.' எ-ம். 'யாழிசையுப் புக்கும்.'
எ-ம். இயையும், இசைப்பும், புணர்ச்சிக்குறிப்பும் இசைப்பொருள்
மையுமுணர்த்தியவாறு. (க௨) (க௩)

௩௧௦. அலமர நெருமர லாயிரண்டுஞ் சுழற்சி.

இ - ள். 'அலமர வாயம்.' எ-ம். 'தெருமர ஐள்ளமொ டன்னை
துஞ்சான்.' எ-ம். அலமரனும் தெருமரனும், சுழற்சியாகிய குறிப்பு
ணர்த்தும். எ - று. (க௪)

௩௧௧. மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள்.

இ - ள். 'மழகளிது.' எ-ம். 'குழக்கன்று.' எ-ம். மழவுங் குழ
வும், இளமைக்குறிப்புப்பொருளுணர்த்தும். எ - று. (க௫)

௩௧௨. சீர்த்தி மிகுபுகழ்.

௩௧௩. மாலை யியல்பே.

இ - ள். 'வயக்கல்லால் சீர்த்தி.' எ-ம். 'இரவரன் மாலையனே.'
எ-ம். சீர்த்தியும் மாலையும், பெரும்புகழும் இயல்புமாகிய குறிப்புண
ர்த்தும். எ - று. (க௬) (க௭)

௩௧௪. கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்.

இ - ள். 'துணிகு ரொவ்வமொடு.' எ-ம். 'கழிகண் ணேட்டம்.'
எ-ம். கூர்ப்பும் கழிவும், ஒன்றனது சிறத்தலாகிய குறிப்பையுணர்த்
தும். எ - று. உள்ளதென்றது முனை சிறவாதுள்ள தென்றவாறு. ()

ககடு. கதழ்வுந் துணையும் விரைவின் பொருள.

இ - ள். 'கதழ்பரி நெடுந்தேர்.' எ-ம். 'துணைபரி நிவக்கும் புள் ளின் மான,' எ-ம். கதழ்வும் துணையும், விரைவாகிய குறிப்புணர்த் தம். எ - று. (கக)

ககக. அதிர்வும் விதிர்ப்பு நடுக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'அதிர வருவதோர் நோய்.' எ-ம். 'விதிர்ப்புற வறியா வேமக் காப்பினை,' எ-ம். அதிர்வும் விதிர்ப்பும், நடுக்கமாகிய குறிப் புணர்த்தம். எ - று.

அதிழ்வென்று பாடமோதி, 'அதிழ்கனை முரசம்' என்றுதர ணங்காட்டுவாருமுளர். (உ௦)

கக௭. வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று

நேர்வு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள.

இ - ள். 'வார்த்திலம் கும்வை யெயிற்று; 'வார்கையிற் றெழு கை.' எ-ம். 'போருகொடி மருங்குல்' 'வெள்ளேல் விடத்தே ரொடி காருடை போகி.' எ-ம். 'ஒழுக்குகொடி மருங்குல்;' 'மால்வரை யொ டுகிய வாழை.' எ-ம். வார்தல், போகல், ஒழுகல் என்னுமூன்றுசொ ல்லும், நேர்மையும் நெடுமையுமாகிய பண்புணர்த்தம். எ-று. (உ௧)

கக௮. தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும்.

இ - ள். தீர்தலுந் தீர்த்தலுமென்னுமிரண்டும் விதேவாகிய குறிப்புணர்த்தம். எ - று.

உ-ம். 'துணையிற் தீர்த்த கடுக்கண் யானை' என வரும்.

'தீர்த்தல் விதேதற்பொருண்மைக்கண் வந்தவழிக் கண்டி கொ ள்க. தீர்த்தலென்பது செய்வித்தலையுணர்த்தி சிற்ற நிலையெனினி ன்;—செய்வித்தலையுணர்த்து நிலைமை வேறேகின், "இயைபே புணர்ச்சி" என்புழியும் இயைப்பென வேறேதல்வேண்டும்; அத னூற் தீர்த்தலுஞ் செய்தலையுணர்த்துவதோ ரூரிச்சொல்லெனவே படுமென்பது.

விடற்பொருட்டாகு மென்பதனை இரண்டனோடுங் கூட்டுக. பன்மையொருமைமயக்கமெனினுமையும். (உ௨)

கக௯. கெடவரல் பண்ணையா யிரண்டும்வினை யாட்டி.

இ - ள். 'கெடவர வாயமொடு.' எ-ம். 'பண்ணைத் தோன்றிய வெண்ணுன்கு பொருளும்.' எ-ம். கெடவரலும் பண்ணையும், வினை யாட்டிகிய குறிப்புணர்த்தம். எ - று. (உ௩)

கஉ௦. தடவுங் கயவு நளியும் பெருமை

இ - ன். 'வலிதுஞ்சு தடக்கை வாய்வாட் குட்டுவன்;' 'கயவா ய்ப் பெருக்கை யானை;' 'நளிமலை காடன்' எனத் தடவும் கயவும் நளியும், பெருமையாகிய பண்புணர்த்தும். ஏ - று. (உச)

கஉ௧. அவற்றுள்,

தடவென் கிளவி கோட்டமுஞ் செய்யும்.

கஉ௨. கயவென் கிளவி மென்மையு மாகும்.

கஉ௩. நளிபென் கிளவி செறிவு மாகும்.

இ - ன். 'தடமருப்பெருமை;' 'கயத்தலை மடப்பிழி;' 'நளியி ன்' எனத் தடவென்கிளவி முதலாயின, பெருமையேயன்றிக் கோட்டமும் மென்மையுமாகிய பண்பும் செறிவாகிய குறிப்புமுண ர்த்தும். ஏ - று. (உ௫) (உ௬) (உ௭)

கஉ௪. பழுதுபய மின்றே.

கஉ௫. சாயன் மென்மை.

கஉ௬. முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே.

இ - ன். 'பழுதுகழி வாழ்நான்;' 'சாயன்மார்பு;' 'மண்முழு தாண்ட' என்ப பழுது முதலாயின, பயமின்மையாகிய குறிப்பும் மென்மையாகிய பண்பும் எஞ்சாமையாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். ஏ - று. (௨௮) (௨௯) (௩௦)

கஉ௭. வம்புநிலை யின்மை.

கஉ௮. மாதர் காதல்.

கஉ௯. நம்பு மேவு நசையா கும்மே.

இ - ன். 'வம்புமாரி;' 'மாதர் நோக்கு;' 'கயத்துநாம் விட்ட நன்மொழி நம்பி;' 'பேரிகை நவிரமே வுறையும்' என வம்பும் மாத ரும், நிலையின்மையுங் காதலுமாகிய குறிப்புணர்த்தும்; நம்பும் மே வும், நசையாகிய குறிப்புணர்த்தும். ஏ - று, மேவு—நசையாக. (௩௧) (௩௨) (௩௩)

க௩௦. ஓய்த லாய்த னிழத்தல் சாஅ

யாவயி னுன்கு ஸ்ரீள்ளத னுணுக்கம்.

இ - ன். 'வேணி ஓழத்த வறிதயங் கோய்களிறு;' 'பாய்த்தாய் த் தானை பரித்தானு மைத்தனை;' 'சிழத்த யானை மேய்புலம் படா;'

‘கயலற லெதிரக் கரிம்புனல் சாஅய்’ என ஓய்தன்முதலாயின நன்னு
க்கமங்கிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. ஆய்த்த தானே—பொங்குதல்
விடுத்தலானுங்கிய தானே. உள்ளதென்றது முன்னுணுகாதள்ள
தென்றவாறு. (௩௪)

௩௩௧. புலம்பே தனிமை.

௩௩௨. துவன்றுநிறை வாகும்.

௩௩௩. முரஞ்சன் முதிர்வே.

௩௩௪. வெம்மை வேண்டல்.

இ - ள். ‘புலிப்பந் கோத்த புலம்புமணித் தாலி.’ எ-ம். ‘ஐரி
யர் துவன்றிய பேரிசை மூதூர்.’ எ-ம். ‘குன்முரஞ் செழிலி.’ எ-ம்.
‘வெங்காமம்.’ எ-ம். புலம்பு முதலாயின, தனிமையும் நிறைவும்
முதிர்வுமாகிய குறிப்பும் விரும்புதலாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ - று.
(௩௩) (௩௪) (௩௫) (௩௬)

௩௩௫. பொற்பே பொலிவு.

௩௩௬. வறிதுகிறி தாகும்.

௩௩௭. ஏற்ற நினைவுத் துணிவு மாகும்.

இ - ள். ‘பெருவரை யடுக்கம் பொற்ப.’ எ-ம். ‘வறிதுவட்க்
கிறைஞ்சிய.’ எ-ம். ‘காணவஞ் சேர்ப்பன் கொடுமை யேற்றி;’ ‘ஏற்
தேற்ற மில்லாநான் யானேற்ற மில்லாதேன்.’ எ-ம். பொற்பு முத
லாயின? முறையானே பொலிவும், கிறிதென்பதாடம், நினைவும்
துணிவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௭) (௪௦) (௪௧)

௩௩௮. பிணையும் பேணும் பெட்டின் பொருள.

இ - ள். ‘அரும்பிணை யகற்றி வேட்ட ஞாட்பினும்.’ எ-ம்.
‘அமரார் பேணியு மாருதி யருத்தியும்.’ எ-ம். பிணையும் பேணும்,
பெட்டின் பொருளாகிய புறத்தருதலென்னுங் குறிப்புணர்த்தும்.
எ - று.

பெட்டின் பொருளென்றதனால், பெட்டின் பொருளாகிய
விரும்புதலுணர்த்தலுங்கொள்க. அது வக்தவழிக் கண்டுகொள்க.()

௩௩௯. பிணையே பிழைத்தல் பெருப்பு மாகும்.

இ - ள். ‘பிணைத்துவீழ் பகழி’ எனப் பிணையென்பது பிழை
த்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும்; அதுவேயன்றி ‘வேய்குநன் பிணைத்
தேநன்’ எனப் பெருப்பாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று. ௨

பெருமையாகிய பண்புணர்த்தாது பெருத்தலாகிய குறிப்புணர்த்துமென்பார் பெருப்பென்றார். (சக)

கூச௦. படரே யுள்ளல் செலவு மாகும்.

இ - ள். 'வள்ளியோர்ப் படர்ந்த புள்ளிற் போகி' 'சுறவை கன்று வயிற்படர்' எனப் படரென்பது உன்னுதனுஞ் செலவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (சச)

கூசக. பையுஞ்ஞ் சிறுமையு றோயின் பொருள.

இ-ள். 'பையுண்மலை.' எ-ம். சிறுமை யுறுப செய்பறியலவே.' எ - ம். பையுஞ்ஞ் சிறுமையும், றோயாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று.

கூசஉ. எய்யா மையே யறியா மையே.

இ - ள். 'எய்யா மையல்லே நீயும் வருந்துதி' என எய்யாமை அறிவின்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

அறிதற்பொருட்டாய் எய்தலென்றானும் எய்தலென்றானும் சான்றோர்செய்யுட்கண் ஈராாமையின், எய்யாமை எதிர்மறையன் மையறிக. (சச)

கூசகூ. நன்றுபெரி தாகும்.

இ - ள். 'கன்று மரிதுத் றனையாற்பெரும' என நன்றென்பது பெரிதென்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

பெருமையென்னுது பெரிதென்றதனுன் நன்றென்பது வீணையெச்சமாதல் கொள்க. (சஎ)

கூசச. தாவே வலியும் வருத்தமு மாகும்.

இ - ள். 'தாவி னன்பொன் னைஇய பாலை.' எ-ம். 'கருங்கட்டாக்கலை பெரும்பிறி துற்றென.' எ-ம். தாவென்பது வலியும் வருத்தமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (சஅ)

கூசரு. தெவுக்கொளற் பொருட்டே.

கூசகூ. தெவ்வுப்பகை யாகும்.

இ - ள். 'கீர் தெவுகரைத் தோடூவர்.' எ-ம். 'தெவ்வுப் புலம்.' எ-ம். தெவுக் தெவ்வும், முறையானே கொள்ளுதலும் பகையுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (சக) (கூ)

கூசஎ. வீறப்பு முறப்பும் வெறுப்புஞ் செறிவே.

இ - ள். 'விறத்த காப்போ ணெண்ணின்று வலியுறுத்தும்.' எ-ம். 'உறத்த விஞ்சி.' எ-ம். 'வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்.' எ-ம். விறப்பு முதலாயின செறிவேன்னுங் குறிப்புணர்த்தும். எ-று.

௩௪௮. அவற்றுள்,

விறப்பே வெருஉப் பொருட்டு மாகும்.

இ - ள். 'அவ்வெறி யுலக்கைப் பாடுவிறத் தயல்' என விறப் பென்பது செறிவேயன்றி வெருவுதற்குறிப்புமுணர்த்தும். எ-று.()

௩௪௯. கம்பலை சும்மை கலியே யழுங்க

லென்றிவை நான்கு மாவப் பொருள.

இ - ள். 'கம்பலை முதூர்.' எ-ம். 'ஒருபெருஞ் சும்மையொடு' எ-ம். 'கலிகொ ளாய மலிதொடு பெடுத்த.' எ-ம். 'உயவுப் புணர்ந் தன்றிவ் யழுங்க லூரே.' எ-ம். கம்பலை முதலாகிய நான்கும் அவ மாகிய இசைப்பொருண்மையுணர்த்தும். எ - று. (௩௬)

௩௫௦. அவற்றுள்,

அழுங்க ஶீரக்கமுங் கேடு மாகும்.

இ - ள். 'பழங்க ளோட்ட முதலிய வழுங்கின னல்லோடு.' எ-ம். 'குணனழுங்கக் குற்ற முழைசின்ரு கூறுஞ் சிதியவர்கட்டு.' எ-ம். அழுங்கல், அவமேயன்றி இரக்கமுங்கேடுமாகிய குறிப்புண ர்த்தும். எ - று. (௩௭)

௩௫௧. கழுமென் கிளவி மயக்கஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'கழுமிய ஞாப்பு' எனக் கழுமென்பது மயக்கமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௩௮)

௩௫௨. செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்.

இ - ள். 'செழும்பங்குன்றம்.' எ-ம். 'செழுந்தடி தின்ற செந் நாய்.' எ-ம். செழுமை, வளனுங்கொழுப்புமாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (௩௯)

௩௫௩. விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிழம்பையும்.

இ - ள். விழுமியோர்க் ககண்டொதுஞ் செய்வர் சிறப்பு' எ-ம். 'வேற்றுமை யில்லா விழுத்திணைப் பிறந்து.' எ-ம். 'நின்னுறு விழுமங் களைந்தோன்.' எ-ம். விழுமம் முறையானே சீர்மையுஞ் சிறப்பும் இழிம்பையுளாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௪௦)

௩௫௪. கருவி தொகுதி.

௩௫௫. கம்நிறைத் தியலும.

இ - ள், 'கருவி வானம்.' எ-ம். 'கமஞ்சுன் மாமழை.' எ-ம். கருவியுங் கமமும், தொகுதியும் நிறைவுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று, 'கருவிவானம்' என்புழிக் கருவி மின்னுமுழக்கு முதலாய வற்றது தொகுதி. (௫௮) (௫௯) *

௩௫௬. அரியே யைம்மை.

௩௫௭. கவவகத் திடுமே.

இ - ள், 'அரிமயிர்த் திரண் முன்கை.' எ-ம். 'கழுவீளங்காரங் கவைஇய மார்பே.' எ-ம். அரியுங் கவவும், ஐம்மையும் அகத்திடுமா யே குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௬௦) (௬௧)

௩௫௮. துவைத்தலுஞ் சிலைத்தலு மியம்பலு மிரங்கலு மிசைப்பொருட் கிளவி யென்மனார் புலவர்.

இ - ள், 'வரிவரை துவைப்ப.' எ-ம். 'ஆமா நல்லேறு சிலைப்ப.' எ-ம். 'கடிமரத் தடியுமோசை தன்னூர் கெடுமதில் வரைப்பிற் கடி மனை யியம்ப.' எ-ம். ஏறிரங்கிருளிடை.' எ-ம். துவைத்தன் முதலாயின இசைப்பொருளுணர்த்தும். எ - று. (௬௨)

௩௫௯. அவற்றுள்,

இரங்கல் கழிந்த பொருட்டு மாகும்.

இ - ள், 'செய்திரங்காவிலை' என இரங்கல், இசையே யுன் றிப் பொருளது கழிவாகிய குறிப்புமுணர்த்தும். எ - று.

கழிந்த பொருள்பற்றி வருங்கவலையைக் கழிந்த பொருளெ ன்றார். (௬௩)

௩௬௦. இலம்பா டொற்கமா யிரண்டும் வறுமை.

இ - ள், 'இலம்பகி புலவ ரேற்றகை நிறைய.' எ-ம். ஒக்கலொ ற்கஞ்சொலிய.' எ-ம். இலம்பகிம் ஒற்கமும் வறுமைவாகிய குறிப் புணர்த்தும். எ - று.

இலமென்னுமுரிச்சொல், பெரும்பான்மையும் பாடென்னுங் தொழில்பற்றி யல்லது வாராமையின் இலம்பாடென்றார். (௬௪)

௩௬௧. ஞெயிர்தலும் பாழ்தலும் பரத்தீந் பொருளீ.

இ - ன். கருமணன் ஞெயிரிய திருநகர் முற்றத்தி.' எ-ம். 'பாய்புனல்.' எ-ம். ஞெயிர்த்தலும் பாய்த்தலும், பரத்தலாகிய குறிப்பு ணர்த்தும். எ - று. (௬௫)

௩௬௨. கவர்வுவிருப் பாகும்.

௩௬௩. சேரே திரட்சி.

௩௬௪. வியலென் கிளவி யகலப் பொருட்டே.

இ - ன். 'கவர்நடைப் புரலி.' எ-ம். 'சேர்த்துசெறி குறங்கு.' எ-ம். 'வியலுலகம்.' எ-ம். கவர்வு முதலாயின முறையானே வீருப் புந் திரட்சியும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௬௬) (௬௭) (௬௮)

௩௬௫. பேரா முருமென வருஉங் கிளவி

யாமுறை மூன்று மச்சப் பொருள.

இ - ன். 'மன்ற மார்த்த பேருநிர் கடவுள்.' எ-ம். 'நாகல்லார்.' எ-ம். 'உருயில் சுற்றம்.' எ-ம். பே முதலாகிய மூன்றும் அச்சமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௬௯)

௩௬௬. வயவலி யாகும்.

௩௬௭. வானொளி யாகும்.

௩௬௮. துயலென் கிளவி யறிவின் திரிபே.

இ - ன். 'துன்னத் துப்பின் வயமான்.' எ-ம். 'வான்முகம்.' எ-ம். 'துயவுற்றேம் பாமாக.' எ-ம். வயமுதலாயின, வலியும் அறிவு வேறுபடுதலுமாகிய குறிப்பும் ஒளியாகிய பண்புமுணர்த்தும். எ-று. (௭0) (௭௧) (௭௨)

௩௬௯. உயாவே யுபங்கல்.

௩௭0. உசாவே குழ்ச்சி.

௩௭௧. வயாவென் கிளவி வேட்கைப் பெருக்கம்.

இ - ன். 'பருந்திருந் துயாவிலி பயிற்று மியாவையர் நனத்தல்.' எ-ம். 'உசாத்துணை.' எ-ம். 'வயவுறு மகளிர்.' எ-ம். உயா முதலாயின, முறையானே உயங்கலுஞ் சூழ்ச்சியும் வேட்கைப்பெருக்கமு மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௭௩) (௭௪) (௭௫)

௩௭௨. கறுப்புஞ் சிவப்பும் வெளுளிப் பொருள.

இ - ன். 'நிற்கறுப்பதோரகருக்கடிமுலையன்.' எ-ம். 'நீலிவந் திறுத்த நீராழி பாக்கம்.' எ-ம். கறுப்புஞ் சிவப்பும், வெளுளியாகிய குறிப்புணர்த்தும் எ - று.

கருமை செம்மையென்னுது கறுப்புச் சிவப்பென்றதனான்,
தொழிற்பட்டுழியல்லது அவை வெகுளியுணர்த்தாமகொன்சு. ()

௩௭௩. நிறத்துரு வுணர்த்தற்கு முரிய வென்ப.

இ - ள். 'கறுத்த காயா;' 'சிவந்த காந்தள்.' என அவை வெகு
ளியெயன்றி நிறவேறுபாடுணர்த்தற்குமுரிய. எ - று.

இவை வெளிப்படுகொல்லாயினும், கறுப்புஞ்சிவப்பும் வெகு
ளிப்பொருளவென்றதனால், கருங்கண், செவ்வாய் எனப் பண்பா
யவழியல்லது தொழிலாயவழி நிறவேறுபாடுணர்த்தா வென்பது
புதிதலின், அதனைப் பாதுகாத்தவாறு. (எஎ)

௩௭௪. நொசிவு நுணழவு நுணங்கு நுண்மை.

இ - ள். 'நொசிமருங்குல்.' எ-ம். 'துழைதூற் கலிங்கம்.' எ-ம்.
'நுணங்குதுதி னுடக்கம்போல.' எ-ம். நொசிவு முதலாயின, நுண்
மையாகிய பண்புணர்த்தும். எ - று. (எஅ)

௩௭௫. புனிதென் கிளையின் றணிமைப் பொருட்டே.

இ - ள். 'புனிற்றும்பாயந்தெனக் கலங்கி' எனப் புனிதென்
பது ஈன்றணிமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (எஆ)

௩௭௬. நனவே களனு மகலமுஞ் செய்யும்.

இ - ள். 'கனவுப்புரு விதலியிற் றோன்று காடன்.' எ-ம். 'கன
ந்தலையுலகம்.' எ-ம். நனவு, களனும் அகலமுமாகிய குறிப்புணர்த்
தும். எ - று. (அ0)

௩௭௭. மதவே மடனும் வலியு மாகும்.

இ - 'பதவு மேய்ந்த மதவுநடை நல்லான்.' எ-ம். 'தயிறிடு கத
ச்சேப் போல மதமிக்கு.' எ-ம். மதவென்பது மடனும் வலியுமாகிய
குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அ1)

௩௭௮. மிகுதியும் வனப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ள். மதவிடை.' எ-ம். 'மாதர் வாண்முக மதைஇய கோக்
கே.' எ-ம். மடனும் வலியுமேயன்றி, மிகுதியும் வனப்புமாகிய குறி
ப்புஞ்சிறுபான்மைபுணர்த்தும். எ - று. மதவிடை யென்புழி மிகுதி
உள்ளமிகுதி. (அ2)

௩௭௯. புதிதுபடற் பொருட்டே யாணர்க் கிளவி.

இ - ள். 'மீனெடு பெயரும்பாணரும்' என யாணரென்பது
வாரி புதிதாகப்படுதலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (அ3)

௩௮௦. அமர்தன் மேவல்.

௩௮௧. யானுக் கவினும்.

இ - ள். 'அனமர்ந்து செய்யா ஞ்றையும்.' எ-ம். 'யானது பசலை.' எ-ம். அமர்தனும் யானும், முறையானே மேவுதலுங் கவினு மாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௮௦) (௮௧)

௩௮௨. பரவும் பழிச்சும் வழந்தின் பொருள.

இ - ள். 'நெல்லுக்குத் பரவும் கடவுளு மிலவே.' எ-ம். 'கைதொழுஉப் பழிச்சி.' எ-ம், பரவும் பழிச்சும், வழந்ததலாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ - று. (௮௨)

௩௮௩. கடியென் கிளவி,

வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை

வினரவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே

யச்ச முன்றேற் றாயி ராகது •

மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே.

இ - ள். கடியென்னுமரிச்சொல் வளரவு முதலாகிய பத்துக் குறிப்புணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'கடித்த கடிந்தொரார் செய்தார்க்கு' என வராவும், 'கடிதுனைப் பகழி' எனக் கூர்மையும் 'கடிகா' எனக் கரீப்பும், 'கடி மலர்' எனப் புதுமையும், 'கடிமான்' என வினரவும், 'கடிம்பகல்' என விளக்கமும், 'கடிகா லொற்றலின்' என மிகுதியும், 'கடிநட்டி' எனச் சிறப்பும், 'கடியையா நெடுத்தகை செருவத் தானே' என அச்சமும், 'கொடுஞ்சுழிப் புகார்த்தெய்வ கோக்கிக் கடுஞ்சு டரு குவ னினக்கே' என முன்றேற்றும் உணர்த்தியவாறு கண்டு கொள்க.

முன்றேற்ற - புறத்தின்றித் தெய்வமுதலாயினவற்றின்முன் ணின்று தெளித்தல். (௮௩)

௩௮௪. ஐயமுவ் கரிப்பு மாகலு முரித்தே.

இ - ள். 'கடித்தன எல்லனோ வன்னை.' எ-ம். 'கடியினரு தின்ற கல்லா மந்தி.' எ - ம். கடியென்கிளவி, மேற்கூறப்பட்ட பொருளையன்றிக் சிறுபான்மை ஐயமாகிய குறிப்புங் கரிப்பாகிய பண்புமுணர்த்ததற்குமுரித்த. எ - று. (௮௪)

௩௮௫. ஐனியப் பாகும்.

௩௮௬. முனைவுமுனி வாகும்.

௩௮௭. வையே கூர்மை.

௩௮௮. எறுழுவலி யாகும்.

இ - ள். 'ஐதே காமம் யானே.' எ-ம். 'சேற்றுநில முனைஇய செங்கட் காரான்.' எ-ம். 'வைதுனைப் பகழி.' எ-ம். 'போரொறுழ்த் திணிதோள்.' எ-ம். ஐ முதலாயின முறையானே வியப்பும் முனி வுங் கூர்மையும் வலியுமாகிய குறிப்புணர்த்தும். எ-று. (௮௯) (௯௦) (௯௧) (௯௨)

௩௮௯. மெய்ப்பெறக் கிளந்த வுரிச்சொல் லெல்லா
முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடி
யொத்த மொழியாற் புணர்த்தன ருணர்த்த
றத்த மரபிற் றோன்றுமன் பொருளே.

இ - ள். இச்சொல் இப்பொருட்டுரித்தென மேற்கூறப்பட்ட உரிச்சொல்லெல்லாவற்றையும், அவற்று முன்னும் பின்னும் வருமொழிகளை ஆராய்ந்து, அம்மொழிகளுட்டக்க மொழியாலே ஒருபொருளுணர்த்துக; இவ்வாறுணர்த்தவே, வரலாற்றுமுறைமையாற் றத்த மக்குரித்தாய பொருள் விளங்கும். எ - று.

இஃதென் சொல்லியவாறோவெனின்;—“உறு தவ ரனியென வருஉ மூன்று—மிகுதி செங்கும் பொருள வென்ப.” எ-ம். “செல்ல வின்ன விள்ளு மையே.” எ-ம். ஒதியவழி, அவையபயின்ற சொல்லன்மையான், இவை மிகுதியும் இன்னுமையுமுணர்த்துமென்று ஆசிரியராணையாற்கொள்வதல்லது வரலாற்றற் பொருளுணர்த்துமெனப்படாவிடவென்று ஐயுறுவார்க்கு, ‘உறுகால்’; ‘தவப்பல’; ‘நனிசேய்த்து’ எனவும், ‘மணங்கமழ் வியன்மாற்ப னைங்கிய செல்லல்’ எனவும்; முன்னும் பின்னும் வருஞ்சொன்னுடி அவற்றுள் இச்சொல்லோடு இவ்வுரிச்சொல் இயையுமென்று கடைப்பிடிக்கத் தாம் புணர்த்த சொற்கேற்ற பொருள் விளங்குதலின், உரிச்சொல்லும் வரலாற்றற்பொருளுணர்த்துமென்பது பெறப்படுமென ஐயமகற்றியவாறெனக் கொள்க. வரலாற்றற் பொருளுணர்த்தாவாயின், குழுவின் வந்த குறிகிலைவழக்குப்போல இயற்கைச் சொல்லெனப்படா வென்பது. (௯௩)

௩௯௦. கூறிய கிளவிப் பொருணிலை யல்ல.

வேறுபிற தோன்றினு மவற்றொடுங் கொளலே.

இ - ள். முன்னும் பின்னும் வருபவை நாடிய வழி, உரிச் சொற்குக் கூறப்பட்ட பொருளேயன்றிப் பிறபொருடோன்றாமாயினும், கூறப்பட்டவற்றோடு அவற்றையுஞ்சொள்க. எ - று.

‘கடிநாறும் பூத்துணர்’ என்றவழிக் கடியென்பது மூன்றும் பின்னும் வருபவை நாட வரைவு முதலாயின பொருட்கேலாத மணப்பொருட்டாயினவாறு கண்டிகொள்க. பிறவுமன்ன. (௧௪)

௩௧௧. பொருட்குப்பொரு டெரியி னதுவரம் பின்றே.

பயிலாதவற்றைப் பயின்றவை சார்த்திப் பொருளுணர்த்தங் காற் படுமுறைமையுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். ஒருசொல்லை ஒருசொல்லாற்பொருளுணர்த்தியவழி அப்பொருளுணர்த்த வந்த சொற்கும் பொருள் யாதெனப் பொருட் குப் பொருடெரியுமாயின், மேல் வருவனவற்றிற்கெல்லாம் ஈதொ த்தலின், அவ்வினா இறை வரம்பின்றியோகும்; அதனாற்பொருட் குப் பொருடெரியற்க. எ - று.

ஒருசொற்குப் பொருளுரைப்பது பிறிதோர்சொல்லானன்றே அச்சொற்பொருளும் அறியாதானை உணர்த்துமாறென்னையெனின்; அது வருகின்ற குத்திரத்தாற்பெறப்படும். (௧௫)

௩௧௨. பொருட்குத்திரி பில்லை யுணர்த்த வல்லின்.

இ - ள். ‘உறுகால்’ என்புழி உறுவென்னுஞ்சொற்குப் பொரு ளாகிய மிகுதியென்பதன்பொருளும் ‘அறியாத மடகிவானாயின், அவ்வாறு ஒருபொருட்கிளவி கொணர்ந்துணர்த்தலுறுது கடுங்கா லது வலி கண்டாய் ஈண்டு உறுவென்பதற்குப் பொருளென்று தொடர்மொழி கூறியானும் கடுங்காளுள்வழிக் காட்டியானும், அம் மாணக்கனுணரும் வாயிலறிந்து உணர்த்தல்வல்லனாயின், அப்பொ ருட்டிபு படாமல் அவனுணரும். எ - று. அவற்றானுமுணர்தலாற்றா தானை உணர்த்துமாறென்னையெனின்;—அதற்கன்றே வருஞ்சுத் திரமெழுந்ததென்பது. (௧௬)

௩௧௩. உணர்ச்சி வாயி லுணர்வொர் வலித்தே.

இ - ள். வெளிப்படத் தொடர்மொழி கூறியானும் பொரு ளைக் காட்டியானும் உணர்த்தவும் உணராதானை உணர்த்தும் வாயி லில்லை; உணர்ச்சியது வாயில் உணர்வேராதுணர்வை வலியாகவு ணடத்தாகலான். எ - று.

யாதானுமோராற்றானுணருந்தன்மை அவற்கில்லையாயின், அவ னையுணர்த்தற்பாலனல்லனென்றவாறு. (௧௭)

௩௧௪. மொழிப்பொருட் காரணம் விழிப்பத் தோன்று.

இ - ள். உறுதல முதலாயின சொற்கு மிகுதி முதலாயின பொருளாதல் வரலாற்றுமுறைமையாற்கொள்வதல்லது, அவை அப்பொருளவாதற்குக் காரணம் விளங்கத் தோன்ற. எ - று.

பொருளொடு சொற்கியைபு இயற்கையாகலான் அவ்வியற்கையைய இயைபாற் சொற்பொருளுணர்த்துமென்ப. ஒரு'சாரார் பிற காரணத்தாலுணர்த்து மென்ப. அவற்றுண் மெய்மையாகிய காரணம் ஆசிரியர்க்குப் புலனாவதல்லது நம்மனோர்க்குப் புலனாகாமையின், மொழிப்பொருட்காரணமில்லையென்னுது விழிப்பத் தோன்றவென்றார். அக்காரணம் பொதுவகையான் ஒன்றாயினுஞ் சொற்றொழுமுண்மையிற்சிறப்புவுகையாற்பலலாம்; அதனான் விழிப்புத் தோன்றுவெனப் பன்மையாற்கூறினார். உரிச்சொற்பற்றியோகினுமேனும், ஏனைச்சொற்பொருட்டுமுமிஃதொக்கும். (௬௮)

௩௧௩. எழுத்துப்பிரிந் திசைத்த லிவணியல் பின்றே.

இ - ள். முதனிலையும் இறுதிலையும் எழுத்துக்கள் பிரிந்து வேறு வேறு பொருளுணர்த்தல் உரிச்சொல்லிடத்தியை புடைத்தன்று. எ - று.

இவணியல்பின்றெனவே, எழுத்துப் பிரிந்து பொருளுணர்த்தல் பிருணதி இயல்புடைத்தென்பதாம். அவையாவன, வினைச்சொல்லும் ஒட்டுப்பெயருமாம். பிரிதலும் பிரியாமையும் பொருளுணர்த்தவனவற்றிற்கேயாகலின், கூறைகோட்படுதல் கடவுளர்க்கு எய்தாதவாறுபோல, இடைச்சொற்கு இவ்வாராய்ச்சியெய்தாமையறித.

தவ நனியென்னுத்தொடக்கத்தன குறிப்புலீனெய்ச்சம்போலப் பொருளுணர்த்தலின், அவைபோலப் பிரிக்கப்படுங்கொல்லோ வென்றையுமுமை ஐயமகற்றியவாறு. (௬௯)

௩௧௪. அன்ன பிறவுந் கிளந்த வல்ல

பன்முறை யானும் பரந்தன வருஉ

முரிச்சொல் லெல்லாம் பொருட்டுறை கூட்ட

வியன்ற மருங்கி னினைத்தென வறியும்

வரம்புதமக் கின்மையின் வழிநனி கடைப்பிடித்
தோம்படை யானையிற் கிளந்தவற் றியலாத்

பாங்குற ஷணந்த லென்மனா புலவர்.

இ - ள். அன்னபிறவுந்கிளந்தவல்ல பன்முறையானும் பரந்தன வருஉமுரிச்சொல்லெல்லாம், எ-து. சொல்லப்பட்டனவேயன்றி அவைபோலவ்ன பிறவும் பலவாற்றானும் பரந்தவருமுரிச்சொல்லெ

ல்லாம். எ - று. பொருட்குறைகூட்டவியன்ற மருங்கினினித்தென வறியுங் வரம்பு தமக்கின்மையின். எ-து. பொருளொடு புணர்த்து ணர்த்த இசை குறிப்புப் பண்புபற்றித் தாமியன்ற நிலத்து இத்த னையென வரையறுத்துணருமெல்லை தமக்கின்மையான் எஞ்சா மைக் கிளத்தலரிதரகலின். எ - று. வழிகனிகடைப்பிடித்தோம்ப டையாணையிர்களத்தவற்றியலாற் பாங்குறவுணர்தல். எ-து. “இ னையினுங் குறிப்பினும் பண்பினுங் தோன்றிப் பெயரினும் வினையி னுமெய்தமி மாறி” எனவும் “முன்னும் பின்னும் வருபவை காடி” எனவும் கூறிய நெறியைச் சேராமற் கடைப்பிடித்து “எச்சொல் லாயினும் பொருள்வேறு கிளத்தல்” எனவும், “ஒத்த மொழியாற் புணர்த்தன றுணர்த்த—றத்த மரபிற் றோன்றமன் பொருளே” என வும் என்னுந்நாப்பட்ட பாதுகாவலாணையிற் கிளத்தவற்றியல்பொ டும் ஓர்இயவற்றை முறைப்படவுணர்க. எ - று.

குறிப்புப்பொருண்மை பலவகைத்தரகலானும், பெயரினும் வினையினு மெய்தமிமாதியுங் தமிமாறாதும் ஒருசொற்பலபொருட் குரி த்தாயும் வருதலானும், ஈறுபற்றித் தொகுத்துணர்த்தற்கு அன்னவிய டையவன்மையானும், பன்முறையானும் பார்த்தன வருமென்றார்.

பொருளைச் சொல் இன்றியமையாமையின், அதனைக் குறை யென்றார்; ஒருவன் வினையும் பயனும் இன்றியமையாமையின், ‘வினைக்குறை தீர்த்தாரிற் றிற்க்கின் தல்கு’ ‘பயக்குறை யில்லாதாற் வாழுகாளே’ என்றாற்போல. பொருட்குறை கூட்ட வரம்பு தமக் கின்மையினென இயையும்.

இருமை யென்பது கருமையும் பெருமையுமாகிய பண்புணர் த்தும். சேனென்பது சேய்மையாகிய குறிப்புணர்த்தும். சொன் மையென்பது பழமையாகிய குறிப்புணர்த்தும். இவையெல்லாம் அன்னபிறவுக்கிளத்தவல்லவென்பதனாற்கொள்க. நிறவுமன்ன. (1)

உரியியன் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது

எ ச் ச வி ய ல்.

—:~:—

கூகன. இயற்கொற் றிரிகொற் றிசைச்சொல்வடசொலெ றனைத்தே செய்யு ளீட்டச் சொல்லே. [ன்

கிளவியாக்கருதலாக உரியியிற்றுதியாகக் கிடந்த ஒத்துக்க ளுள் உணர்த்துதற்கிடமின்மையான் உணர்த்தப்படாது எஞ்சி

நின்ற சொல்லிலக்கணமெல்லாம் தொகுத்தணர்த்திய வெடுத்தக் கொண்டார். அதனான் இவ்வோத்து எச்சவியலென்னும் பெயர்ந்தாயிற்று.

“கண்டொன்ற” எனவும், “செய்யா பென்னு முன்னிலை வினைச்சொல்” எனவும், “உரிச்சொன் மருங்கினும்” எனவும், “ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக்கிளவி” எனவும், இவை முதலாகிய குத்திரங்களானுணர்த்தப்பட்ட அசைநிலையும் வினைச்சொல்லிலக்கணமும் வழுவமைதியும் அவ்வோத்துக்களுணர்த்தாது ஈண்ணெர்த்தியதென்னையோவெனின்;—அதற்குக் காரணம் அவ்வச்சுத்திரமுரைக்கும்வழிச் சொல்லுதும்.

பலபொருட்டொருதிக்கு ஒன்றாற்பெயர் கொடுக்குங்கால் தலைமையும் பன்மையும்பற்றிக் கொடுப்பினல்லது பிறிதாறின்மையானும், தலைமையும் பன்மையும் எச்சத்திற்கின்மையானும், பத்துவகையெச்சம் ஈண்ணெர்த்தலான் எச்சவியலாயிற்றென்றல் பொருந்தாமையுணர்க.

செய்யுட்ஞரிய செல்லும், அவற்றிலக்கணமும், அவற்றுற் செய்யுள் செய்வுழிப் படும் விகாரமும், செய்யுட்பொருள்கோளும், எடுத்துக்கோடற்கணுணர்த்துகின்றார்.

இச்சுத்திரத்தின் பொருள். இயற்சொல்லும், திரிசொல்லும், திசைச்சொல்லும், வடசொல்லுமென அத்துணையே செய்யுளீட்டித் தற்குரிய சொல்லாவன. எ - று.

இயற்சொல்லானுஞ் செய்யுட்சொல்லாகிய திரிசொல்லானுமே யன்றித் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் இடைவிராய்ச் சான்றோர் செய்யுள் செய்யுமாறு கண்டு ஏனைப்பாடைச்சொல்லுஞ் செய்யுட்ஞரியவோவென்றையுற்றார்க்கு, இக்கான்கு சொல்லுமே செய்யுட்ஞரியன பிறபாடைச்சொல் உரியவல்லவென்று வரையறுத்தவாறு.

செய்யுள் செய்யலாவது ஒருபொருண்மெற் பலசொற்கொணர்த்திட்டலாகவான், ஈட்டலென்றார்.

பெயர்வினையிடையுரியென்பன இயற்சொற்பாருபாடாகலான், இயற்சொல் அக்கான்குபாருபாட்டானுஞ்செய்யுட்ஞரித்தாம். திரிசொற்பெயராயல்லது வாரா. என்மனாரென்பதனை வினைத்திரிசொல்லென்பாருமுள். அஃது ‘என்றிசினே’ ‘பெறவருங்குரைத்து, என்பனபோலச் செய்யுள்முடிபு பெற்று நின்றதென்றலே பொருத்தமுடைத்து. தில்லென்னுமிடச்சொல், தில்லவென்றுனுந் தில்லையென்றுனுந் திரிந்து நின்றவழி அவை வழக்கிற்குமுரியவா

கலின், திரிசொல்லெனப்படாது. கடுக்கால் என்புழிக் கடியென் னுருசிச்சொல், "பெயரினும் வினையினு மெய்ததி மாறி" என்பத னுற் பண்புப்பெயராய்ப் பெயரொடு தொக்கு வழக்கினுட்பயின்று வருதலால், திரிசொல்லெனப்படாது. திணைச்சொல்லுள் வினைச் சொல்லுமுள்வேனும், செய்யுட்ருரித்தாய் வருவது பெயர்ச்சொல் லேயாம். வடசொல்லுள்ளும் பெயரல்லது செய்யுட் ருரியவாய் வாரா. இவ்வாறாதல் சான்றோர்செய்யுள் நோக்கிக்கண்டுகொள்க.

ஈகாஅ. அவற்றுள்,

இயற்சொற் றாமே

செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்

தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

இ - ன். அந்நான்கனுள், இயற்சொல்லென்று சொல்லப்பட்ட சொற்றாம், செந்தமிழ்நிலத்து வழக்காதற்குப் பொருந்திக் கொடி த்தமிழ்நிலத்துத் தம்பொருள் வழுவாமனுணர்த்துஞ் சொல்லாம். எ - று.

அவையாவன நிலம், நீர், தீ, வளி, டிசாறு, கூழ், பால், தயிர், மக்கள், மா, தெங்கு, கழுகு என்னுத்தொடக்கத்தன.

செந்தமிழ்நிலமாவன வைணகயாற்றின் வடக்கும் மருதயாற் றின் நெற்கும் கருவூரின் கிழக்கும் மருவூரின் மேற்குமாம்.

திரிபின்றி இயல்பாகிய சொல்லாகலின் இயற்சொல்லாயிற்று. கொடுத்தமிழ் தீவ்த்திக்கும் பொதுவாகலின் இயற்சொல்லாயிற்றெ னினுமமையும். நீரென்பது ஆரியச்சிதைவாயினும் அப்பொருட்டு அதவே சொல்லாய்ச் செந்தமிழ்நிலத்தும் கொடுத்தமிழ்நிலத்தும் வழங்கப்படுதலான் இயற்சொல்லாயிற்று. பிறவுமிய்வாறு வருவன இயற்சொல்லாகக்கொள்க.

தாமென்பது கட்டுரைச்சுவைபட நின்றது.

(உ)

ஈகாக. ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும் வேறுபொருள் குறித்த வெறுசொல் லாகியு மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

இ - ன். ஒருபொருள் குறித்து வரும் பலசொல்லும் பலபொ ருள் குறித்து வரும் ஒருசொல்லுமென இருவகைப்படுந் திரிசொல். எ - று.

வெந்து, விலக்கல், வீண்டு என்பன ஒருபொருள் குறித்த வேறுபெயர்க்கிளவி. எனினமென்பது அன்னமும் கவரிமாவும் புளி

மாவும் வாயுமுணர்த்தலானும், உக்தியென்பது யாழ்ப்பத்தலுறுப் பம் கொப்பூழும் தேர்த்தட்டும் கான்யாறுமுணர்த்தலானும், இவை வேறுபொருள் குறித்த ஒருசொல்.

திரிசொல்லது திரிவாவது உறுப்புத் திரிதலும் முழுவதும் திரி தலுமென இருவகைத்து. திண்ணை, மஞ்ஞை என்பன உறுப்புத் திரி த்தன. விலங்கல், விளங்கி என்பன முழுவதும் திரித்தன. முழுவதும் திரித்தனவற்றைக் கட்டிய வழக்கென்பாருமுளர். அவை கட்டிய சொல்லாமாயிற் செய்யுள் வழக்காமாநிலை; அதனான் அவையுந் திரிவெனச் வேண்டுமென்பது.

அல்தேல், பலசொல் ஒருபொருட்டுரியவாதலும் ஒருசொற் பலபொருட்டுரித்தாதலும் உரிச்சொன் முதலாகிய இயற்சொற்கு முன்மையான் அது திரிசொற்கிலக்கணமாமறென்னபெனின்;— அது திரிசொற்கிலக்கணமுணர்த்தியவாறன்று; அதனது பாகுபா டெனர்த்தியவாறு. திரிபுடைமையே திரிசொற்கிலக்கணமாதல் சொ ல்வின்முடிவின்பொருண் முடித்தலென்பதனுட்பெற வைத்தார். திண்ணை மஞ்ஞையென்பன ஒருசொல் ஒருபொருட்டுரித்தாகிய திரி சொல்லாதலின் இருபாற்றென்றல் கிரம்பாதெனின்;—அற்றன்று: ஆசிரியர் இருபாற்றென்ப திரிசொற்கெனவி எனத் தொகை கொடுத்தாராகலின், திண்ணை மஞ்ஞையென்பனவற்றோடு ஒருபொருட்டுள வியாய் வரும் திரிசொளுளவாகலொன்றோ இவை பிறபொருள்படு தலொன்றோ இரண்டினொன்று திட்டமுடைத்தாதல்வேண்டும். என்னை? ஆசிரியர் பிற கூறுமையினென்பது.

திரித்துக்கொண்டது இயற்கைச்சொல்லான் இன்பம் பெறச் செய்யுண்ட லாகாமையானன்றே; அதனாற்றிரி சொல்லெனவே, செய்யுட்குறித்தாதலும் பெறப்படும். (உ)

சபடு. செந்தமிழ் சேர்த்த பன்னிரு நிலத்துந் தங்குறிப் பினவே திசைச்சொற் கிளவி.

இ - ன். செந்தமிழ்சிலத்தைச் சேர்த்த பன்னிரண்டு நிலத்துந் தாங்குறித்த பொருள் விளக்குந் திசைச்சொல். எ - று. என்றது, அவ்வநிலத்துத் தாங்குறித்த பொருள் விளக்குவதல்லது அவ்விய த்சொற்பொல எந்நிலத்துந் தம்பொருள் விளக்காவென்றவாறும்.

பன்னிருநிலமாவன் பொய்ச்சொல், ஒளிநாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, பன்றிநாடு, கற்காநாடு, சீதநாடு, பூழிநாடு, மலைநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடநிலை எனச் செந்தமிழ்காட்டுத் தென்கீழ்பான்முதலாக வடகீழ்பாலிறுதியாக எண்ணிக்கொள்க.

தேன்பாண்டிநாட்டார் ஆளுமை என்பனவற்றைப் பெற்ற மென்றும், தம்மாமியென்பதனைத் தந்துவையென்றும், வழங்குப, பிறவுமென்ன.

தங்குறிப்பினவென்று தனிமொழி தம்பொருளுணர்ந்துமாற் றுக்குச் சொல்லினார்; இருமொழி தொடருமிடத்துத் தன்னை வந் தான் என வேண்டியவாறு வரப்பெறுமென்றால்வரென்பது. (ச)

ச0க. வடசொற்கிளவி வடவெழுத் தொரிஇ

யெழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லு கும்மே.

இ - ள். வடசொற்கிளவியாவது வடசொற்கே உரியவெனப் படுஞ் சிறப்பெழுத்தினிவ்வி இருசார்மொழிக்கும் பொதுவாகிய எழு த்தானியன்ற சொல்லாம். எ - று. எனவே, பொதுவெழுத்தானி யன்ற வடசொல்லும் செய்யுட் செய்தற்குச் சொல்லாமென்றவா றாயிற்று.

அவை வாரி, மேரு, குங்குமம், மணி என்னுத்தொடக்கத்தன.

வடசொல்லாவது வடசொல்லொடொக்கும் தமிழ்ச்சொல்வெ ன்ருதால் உரையாசிரியரெனின்;—அத்தன்னுக்குமென்று சொல் லப்படுவன ஒருபுடையானொப்பமையும் வேற்றுமையுமுடைய மையான் இரண்டாகவென்றும். இவை எழுத்தானும் பொருளானும் வேறுபாடினமையாகிய ஒருசொல்லிலக்கணமுடையமையான் இர ண்சொல்லெனப்படா; அதனால் ஒத்தல் யாண்டையது, ஒருசொ ல்லேயாமென்பது. ஒருசொல்லாயினும் ஆரியமும் தமிழுமாகிய இட வேற்றுமையான் வேறுபெனவெனின்;—அவ்வாறாயின் வழக்குஞ் செய்யுளுமாகிய இடவேற்றுமையாற் சொறுகழுன்னுத் தொடக்க த்தனவும் இரண்சொல்லாவான் செல்லும்; அதனால் இடவேற்று மையுடையவேனும் ஒருசொல்லிலக்கணமுடையமையான் ஒருசொ ல்லேயாம். ஒருசொல்லாயவழித் தமிழ்ச்சொல் வடபாடைக்கட்செ ல்லாமையானும், வடசொல் எல்லாத்தேயத்திற்கும் பொதுவாகலா னும், இவை வடசொல்லாய் ஈண்டி வழங்கப்பட்டனவெனல்வே ண்றும்; அதனால் இது போலியுரையென்க. அல்லதுஉம், அவை தமிழ்ச்சொல்லாயின் வடவெழுத்தொரிஇயென்றல் பொருத்தாமையானும், வடசொல்லாதலறிக. (டு)

ச0உ. சிதைத்தன வரினு மியைத்தன வரையார்.

இ - ள். பொதுவெழுத்தானியன்றனவேயன்றி, வடவெழுத் தானியன்ற வடசொற்கிதைத்து வரினும், பொருத்தமுடையன செய்யுளிடத்து வரையார். எ - று.

உ-ம். 'அரமிய வியலகத் தியம்பும்.' எ-ம். 'தசகான் செய்திய பணைமரு னோன்றாள்.' எ-ம். வரும்.

சிறைத்தன வரினுமெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஆணை, வட்டம், நீட்டம், கண்ணன் எனப் பாகதமாய்ச் சிறைத்து வருவனவுங்கொள்க.

இச்சூத்திரத்தானும் அவை தமிழ்ச்சொல்லன்மையறிக. (சு).

சுடுக. ஆந்நாற் சொல்லுந் தொமிக்குங் காலே, வலிக்கும் வழி வலித்தலு மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும், விரிக்கும்வழி விரித்தலுந் தொகுக்கும்வழித்தொ குத்தலு, நீட்டும்வழி நீட்டலுந் குறுக்கும்வழிக் குறுக்கலு, நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்.

இ - ள், இயற்சொற்றிரிசொற்றிசைச்சொல் வடசொல்லென் னுநான்குசொல்லையுஞ் செய்யுளாகத் தொமிக்குங்கால், மெலிபதனை வலிக்கவேண்டும்வழி வலித்தலும், வலியதனை மெலிக்கவேண்டும் வழி மெலித்தலும், குறுபதனை விரிக்கவேண்டும்வழி விரித்தலும், மிகுபதனைத் தொகுக்கவேண்டும்வழித் தொகுத்தலும், குறியதனை நீட்டவேண்டும்வழி நீட்டலும், குறுபதனைக் குறுக்கவேண்டும் வழிக் குறுக்கலுமாகிய அறுபுகைவிகாரமும், செய்யுளின் பம் பெறச் செய்வான் நாட்டுதலை வலியாகவுடைய. எ - று.

உ-ம். 'குறுக்கையிரும்புலி,' 'முத்தை வருடங் காலந் தோன் றின்' என்பன வலிக்கும்வழி வலித்தல். 'சுமென்பாவை,' 'குன் றிய லுகரத் திறுதி' என்பன மெலிக்கும்வழி மெலித்தல். 'தண்ண ந்துறையன்' என்பது விரிக்கும்வழி விரித்தல். 'மழுவரோட்டிய' என்பது தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல். 'குன்றி கோபங் கொடி வ்டி பவள மொன்செங் கார்த்தனொக்கு நின்னிறம்' என்புழிச் செவ்வெண்ணின்னொகை தொக்கு நின்றவின் இதுவுமது. வீடுமின் என்பது நீட்டும்வழி நீட்டல். பாசிலையென்பது காட்டுவாருமுளர். உண்டார்தென்பது உண்டருந்தெனக் குறுகி நின்றவிற் குறுக்கும் வழிக் குறுக்கல். 'அழுந்துபடு விழுப்புண்' என்பதுமது. பிறவுமன்ன.

நாட்டல்வலியவென்றது, இவ்வறுபுகைவிகாரமும் இன்னுழி யாமென்று வரையறுக்கப்படா; செய்யுள் செய்யுஞ்சான்றோர் அணி பெற நாட்டலைத் தமக்கு வலியாகவுடையவென்றவாறு. நாட்டல், நிலை பெறச் செய்தல். (எ)

சுபச. கிரணிறை சுண்ண மடிமறி மொழிமாற்
தவைநான் கென்ப மொழிபுண ரியல்பே.

இனிச் செய்யுளிடத்து விகாரவகையான் மொழிகள் தம்முட்
புணருமாறு கூறுகின்றார்.

இ - ள். கிரணிறையும், சுண்ணமும், அடிமறியும், மொழிமாற்
துமென நான்கென்று சொல்லுப, அந்நான்குசொல்லுஞ் செய்யுளி
டத்துத் தம்முட்புணருமுறைமை. எ - று.

நான்கு சொல்லு மென்பதுஉஞ் செய்யுளிடத்தென்பதூஉம்
அதிகாரத்தாற்பெற்றும்.

கிரணிறையுஞ் சுண்ணமும் மொழிமாற்றாதலொக்குமாயினும்,
கிரணிற்றலும் அவாவடியெண்ணேரச் சுண்ணமாகத் துணித்தலுமா
கிய வேறுபாடுடைமையான், அவற்றைப் பிரித்து அவ்வேறுபாட்
டாற் பெயர் கொடுத்து, வேறிலக்கணமில்லாத மொழிமாற்றை
மொழிமாற்றென்றார்.

இக்குத்திரத்தான் மொழிபுணரியல் நான்கென வரையறுத்த
வாறு. (அ)

சுபடு. அவற்றுள்,
கிரணிறை தானே
வினையினும் பெயரினு வினையத் தோன்றிச்
தொல்லேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையல்.

இ - ள். அந்நான்கினுள், கிரணிறையாவது வினையானும் பெய
ரானும் ஆராயத் தோன்றிச் சொல் வேறு கிற்பப் பொருள் வேறு
கிற்றலாம். எ - று.

தொடர்மொழிப்பொருள் முடிக்குஞ் சொற்கண்ணதாகலான்,
முடிக்குஞ்சொல்லைப் பொருளென்றார்.

வினையினும் பெயரினுமென்றதனான், வினைச்சொல்லான் வரு
வதூஉம், பெயர்ச்சொல்லான் வருவதூஉம், அவ்விருசொல்லான்
வருவதூஉமென கிரணிறை மூன்றும்.

உ-ம். 'மாசு போகவுங் காய்ப்பி கீங்கவுங்'கடிபுனன் மூழ்கி
யடிசில்லை தொட்டு' என முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய வினை
ச்சொல் வேறு வேறு கிற்றலின், வினைகிரணிறையாயிற்று. அவை
மாசு போகப் புனன்மூழ்கி, பசி தீங்க அடிசில் கைதொட்டு என
வினையும், 'கொடிஞுவனை கொட்டை துசுப்புண்கண் மேனி' என

முடிவனவும் முடிப்பனவுமாகிய பெயர்ச்சொல் வேறு வேறு சிற்றலின், பெயர்ச்சொன்றையாயிற்று. அவை துசுப்புக் கொடி, உண் கண்ணுவனை, மேனி கொட்டை எனவியையும். 'உடலு முடைந்தோடு மூழ்மலரும் பார்க்குங்—கடலிரு ளாம்பல்பாம் பென்ற - கெடவருஞ்சீர்த்—திங்க டிருமுகமாச் செத்து' என முடிப்பனவாகிய வினையும் முடிவனவாகிய பெயரும் வேறு வேறு சிற்றலின், பொதுநின்றையாயிற்று. அவை கடல் உடலும், இருள் உடைந்தோடும், ஆம்பல் ஊழ்மலரும், பாம்பு பார்க்கும் எனவியையும்.

நினைபத் தோன்றியென்றதனால், சொல்லும் பொருளும் வேறு வேறு சிற்றுகளால் நிரல் பட நிலவாது 'கனிதுங் கந்தும்போவ நளி சுடம் - கூட்புங் கலணுத் தோன்றுத்—தோன்றன் மறந்தோர் துறை செழு நாட்டே' என மயங்கி வருதலுங்கொள்க. (க)

சபக. சுண்ணந்தானே

பட்டாங்குமைந்த வீரடி பெண்ணே

ரொட்டுவழி யறிந்து துணித்தன நியற்றல்.

இ - ள். சுண்ணமாவது இயல்பாக அமைந்த ஈரடிக்கணுளவாகிய எண்ணிரைத் துணித்து இயையும்வழி அறிந்து கூட்டி இயற்றப்படுவதாம் எ - று.

அளவடியல்லாதன விகாரவடியாகலிற் பட்டாங்குமைந்திலவாதலிற் பட்டாங்குமைந்தவீரடியெனவே, அளவடியாதல் பெறப்படும். ஈரடியென்கீர் விகாரவடியானும் பெறப்படுதலின், அவற்றை நீக்குதற்குப் பட்டாங்குமைந்தவீரடியென்றார். எனவே, சுண்ணம் அளவடியிரண்டினுள்ளல்லது பிராண்டு வாராதென்பது.

உ-ம். 'சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய—யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப—கானக நாடன் சுனை' என்புழி, ஆழ, மிதப்ப, நீத்து, நிலையென்பனவும், சுரை, அம்மி, யானை, முயற்கென்பனவும், சின்றுழி சிற்ப இயையாமையின், சுரை மிதப்ப, அம்மி யாழ, யானைக்கு நிலை, முயற்கு நீத்து எனத் துணித்துக் கூட்ட, இயைந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சுண்ணம்போலச் சிதராய்ப் பார்த்து கிடத்தலிற் சுண்ணமென்றார். (க0)

சபா. அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து

சீர்தலை திரியாது தடுமா றும்மே.

இ - ன். அடிமறிச்செய்யுளாவது, சீர் கின்றாங்கு நிற்ப அடிகள் தந்தகிலையிற்திரித்து ஒன்றனிலைக்களத்து ஒன்று சென்று நிற்கும். எ - று. எனவே, எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமென்பதாம்.

உ-ம். 'மாறாக் காதலர் மலைமறக் தனரே—யாறாக் கட்பனி வரலா னாவே—வேறு மென்றோள் வளைநெகி ழும்மே—கூறாய் தோழி யான் வாழு மாறே' என வரும். இதனுட் சீர் கின்றாங்கு நிற்பப் பொருள் சிதையாமல் எல்லாவடியும் தமொறியவாறு கண்டுக்கொள்க.

பெரும்பூண்மையும் நாலடிச்செய்யுட்கணல்லது இப்பொருள் கொள் வாராதென்க.

“நிரனிறைதானே;” “சண்ணத்தானே;” “மொழிமாற்றியற்கை” என்பனபோல சுண்டும் அடிமறிச்செய்தியென்பதனைக் குறளடியாக்கி, அடிகிலை திரித்து சீர்கிலை திரியாது தமொ றும்மே பொருடெரி மருங்கின் என்று குத்திரமாக அறுப்பாருமுளர். (கக)

சஅடி. பொருடெரி மருங்கி

ஸீற்றடி யிறுசீ ரொருந்தவயிற் றிசிபுந்

தோற்றமும் வரையா ரடிமீறி யான.

இ - ன். பொருளாராயுங்கால், அடிமறிச்செய்யுட்கண் ஈற்றடியது இறுதிச்சீர் எருத்தடியிற்சென்று திரிதலும் வரையார். எ - று.

சீர்கிலை திரியாது தமொறமென்றாராகலின், சீர்கிலை திரிதலும் ஒருவழிக்கண்டு வீர்திபடுக்துபடாமற்காத்தவாறு.

இலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுக்கொள்க.

எருத்துவயினென்பதற்கு ஈற்றயத்தீர்வயினென்று பொருளுரைத்து, குரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே—குரர மகளி ராரணங் கினரே—சார னாட நீவரு தியே—வார லெனினே யானஞ் கலலே' என்புழி அஞ்சுவல் யான் என இறுதிச்சீர் ஈற்றயத்தீர்வயிற் சென்று திரிந்ததென்று உதாரணங் காட்டினாரால் உரையாசிரிய ரெனின்;—யானஞ்சுவலென கின்றாங்கு நிற்பவும் பொருள் செல் லுமாகலின் இவ்வாறு திரிதல் பொருத்தாமையின், அவர்க்கது ஒரு த்தன்றென்க.

எல்லாவடியும் யாண்டுஞ்செல்லுமாயினும், உரைப்போர் குறிப்பான் எருத்தென்றும் ஈற்றடியென்றுக்கூறினார். “உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வவை யன்றி—யிடைப்பான் முதலீ நென்றிவை தம்முண்—மதிக்கப் படாதன மண்டல யாப்பே” என உரைப்போர் குறிப்பான் முதலுமிடையும் துங்கோடல் பிறருந்குறினாற்பது.

சுடுக. மொழிமாற் றியற்கை
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியையா
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅல்.

இ - ன். மொழிமாற்றினதில்லு, பொருளெதிரியையுமாறு
சொன்னிலையை மாற்றி முன்னும் பின்னுங் கொள்ளும்வழிக் கொ
ளுவதலாம். எ - று.

உ-ம். 'ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்—பாரிபறம்பி
ன்மேற் தன்னனுமை-காரி—விதன்முள்ளூர் வேங்கைவீ தானு
தோளா—ஊறனுள்ளு ருள்ள தலர்' என இதனுள், பாரி பறம்பின்
மேற்றன்னுமைதானுந்தோளான் எனவும், நிறன் விதன்முள்
லூர் வேங்கைவீ எனவும், உள்ளுருள்ளதாய அலர் ஆரிய மன்னர்
பறையினெழுந்தியம்பும் எனவும், முன்னும் பின்னுங்கொள்வழிய
றித்து கொளுவப் பொருளெதிரியைத்தவாறு கண்டுகொள்க. மொ
ழிமாற்று நின்று ஒன்றற்கொன்று செவ்வாகாமை கேட்டார் கூட்
டியுணருமாற்றும் கடாவல்வேண்டும். அல்லாக்கால், அவாய்கிலை
யுந் தகுதியுமுடையவேளும் அண்மையாகிய காரணமின்மையாற்
சொற்கள் தம்முளியையாவாமென்க. (கக)

சுடுக. த ந து எ எனு மவைமுத லாகிய
கிளைதுதற் பெயரும் பிரிப்பப் பிரியா.

செய்யுட்டுரிய சொல்லும், சொற்றொடுக்குங்காற்படும் விகா
ரமும், அவை செய்யுளாக்குங்காற்றம்முட்புணர்ந்து நிற்குமாறுமா
கிய செய்யுளொழிபு உணர்த்தி, இனி வழக்கிலக்கணத்தொழிபு
கூறுகின்றார்.

இ - ன். த ந து எ என்பனவற்றை முதலாகவுடையவாய்க்
கிளைமை துதலி வரும் பெயரும் பிரிக்கப்படா. எ - று.

அவையாவன தமன், தமன், தமர்; நமன்; நமன், நமர்; நுமன்,
நுமன், நுமர்; எமன், எமன், எமர்; தம்மான், தம்மான், தம்மார்;
நம்மான், நம்மான், நம்மார்; நும்மான், நும்மான், நும்மார்; எம்மான்;
எம்மான், எம்மார் என வரும்.

உம்மையாற் பிற கிளைதுதற்பெயரும் பிரிக்கப் பிரியாவென்ப
தாம்: அவை தாய், ஞாய், தந்தை, தன்னை என்னுந்தொடக்கத்தன.

இவற்றைப் பிரிப்பப் பிரியாவென்றது என்னையெனின்;—
வெற்பன், பொருப்பன் என்னுந் தொடக்கத்தொட்டுப்பெயர்

வெற்பு+அன், பொருப்பு+அன் எனப் பிரித்தவழியும், வெற்பு, பொருப்பு என்பன முதனிலை தம் பொருள் இனிது விளக்கும். தமன் எமன் என்பனவற்றைத் தம்+அன், எம்+அன் எனப் பிரிக்கலுறின் தம், எம் என்பன முதனிலையாய்ப் பொருளுணர்த்துவனவாதல் வேண்டும்; அவை பொருளுணர்த்தாமையான், தமன், எமன் என வழங்கியாங்குக் கொள்வதல்லது பிரிக்கப்படாமையின், அவ்வாறு கூறினாரென்பது. பிறவுமன்ன. அஃதேல், தாம், யாம் என்பனவற்றிற்கு முதனிலையாகப் பிரிக்கவே, அவையுக் தம்பொருளுணர்த்துமெனின்;—தமன், எமன் என்பன தன்கினை, என்கினை. எ-ம். தன்கினை, என்கினை. எ-ம். முதனிலைவகையான் ஒருமைக்கும் பன்மைக்கும் பொதுவாதலுடைய. ஒருமையுணர்த்துங்கால் தாம் யாம் என்பன பொருத்தாமையின் தான் யான் என்பனவே முதனிலையெனல்வேண்டும். வேண்டவே, இவ்வாறு பிரிப்பின் தமன் எமன் என ஒரொன்றிரண்டு சொல்லாதல்வேண்டிதலான், எழுத்தானும் பொருளானும் வேறுபாடினமையின் ஒருசொல்லெனவேபடும்; இரண்டு சொல்லென்றல் சிரம்பாமையின், அவ்வாறு பிரித்தலும் பொருத்தமின்றென்பது.

இனையுதற்பெயர் விளிமரபின்கட்பெறப்பட்டமையாற் பெயரிய லுளுணர்த்தாராயினார். அதனான் ஆண்டியையு பட்டினனாகலால், பிரிப்பப் பிரியா ஒருசொல்லகிக்கோடியைய இதுனை ஈண்டு வைத்தார்.

ச.ந.க. இசைசிறையசைசிலைபொரு ளொடுபுணர், தலைந் தலைமூன் நென்ப வொருசொல் லகிக்கே.

இ - ன். இசைசிறையும், அசைசிலையும், பொருள் வேறுபாட்டேசடு புணர்வதுமென ஒருசொல்லகிக்கு அம்மூன்றுவகைப்படும். எ - று.

உ-ம். 'எ, ஏ ஏ ஏ யம்பன் மொழிந்தான்' என்றது இசைசிறை, முற்றே மற்றே; அன்றே அன்றே என்பன அசைசிலை. பாம்பு பாம்பு; அவனவன்; வைதேன் வைதேன்; உண்டு உண்டு; போம் போம் என்பன, முறையானே விரைவுக் துணியும் உடம்பாடும் ஒருதொழில் பலகாணிகழ்தலுமாகிய பொருள்வேறுபாடுணர்த்தலிற் பொரு ளொடு புணர்தல். பொருள்வேறுபாடு பிறவுமுளவேல் வழக்கு ரோக்கிக் கண்டிகொள்க.

அகிக்கு ஒருசொல்லது விகாரமெனப்படும்; இரண்டிசொல்லாயின் இருபொருளுணர்த்துவதல்லது இப்பொருள் வேறுபாடுணர்த்தாமையினென்பது.

(கடு)

சகஉ. வேற்றுமைத் தொகையே யுவமத் தொகையே
வினையின் றெருகையே பண்பின் றெருகையே.
யுவமத்தொகையே யன்மொழித்தொகையென்
றவ்வா றென்ப தொகைமொழி நிலையே.

இனித் தொகையிலக்கணமுணர்த்துகின்றார்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை முதலாகத் தொகைச்சொல்
தூறும். எ - று.

வேற்றுமையுருபும் உவமவுருபும் உம்மையும் வினைச்சொல்லி
யும் பண்புச்சொல்லிற் தொகுதலிற்றெருகையாயினவென்பாரும்,
அவ்வப்பொருண்மேல் இரண்டும் பலவுமாகிய சொற்கள் பிளவுப
டாது ஒற்றுமைப்படத் தம்முளியைதலிற்றெருகையாயினவென்பா
ருமென இருதிற்றார் ஆசிரியர். செய்தான் பொருள்; இருந்தான்
மாடத்து என உருபு தொக்கு ஒருசொன்னீர்மைப்படாதனவுத்
தொகையாவான் வேறின் அவற்றை நீக்குதற்கும், வேழக்கரும்பு,
கேழற்பன்றி என்புழித் தொக்கனவிலையெனினும் தொகையென
வென்டப்படுமரகலான் அவற்றைத் தழுவுதற்கும், உருபு முதலா
யின தொகுதலிற்றெருகையென்பார்க்கும் ஒட்டியொருசொன்னீர்
மைப்பிதலுத்தொகையிலக்கணமெனவென்றும்; அதனால் உருபு
முதலாயின தொகுதல் எல்லாத்தொகையினஞ்செல்லாமையான்,
எல்லாத்தொகைக்கண்னுஞ்செல்லுமாறு ஒட்டியொருசொல்லாதல்
தொகை யிலக்கணமாய் முடிதலின், இவ்வாசிரியர்க்கு இதுவே
ணிதுவெனப்படுமென்பது. அற்றாயின், “உருபு தொக வந்தலும்”
எனவும் “வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னுணம்” எனவும் “உம்மை
தொக்க பெயர்வயினுணம்” எனவும் “உவமை தொக்க பெயர்வயினு
ணம்” எனவும் ஒதலால் அவை ஆண்டுத் தொக்கனவெனப் படுமென்
றேவெனின்;—அற்றன்று: “அதுவென் வேற்றுமை யுயர்நினைத்
தொகையின்” என்புழி அதவெனுருபு நின்று கெட்டதாயின் கின்
ற காலத்துத் திணைவழுவாம்; அத்திணைவழு அமைவுடைத்தெனின்
விரிக்கின்றழி நான்காமுருபுகொடாது அது தன்னையே விரிப்பி
னும் அமைவுடைத்து; அதனால் முறைப்பொருடோன்ற மெய்கண்
என இரண்டிசொற்றெருக்கன வென்பதே ஆசிரியர்கருத்தெனவெ
ன்றும். அல்லதாம், வினைத்தொகை பண்புத்தொகை அன்மொழி
த்தொகையென்பனவற்றின்கண்வினையும் பண்பும் அன்மொழியுத்
தொக்கு நிலலாமையானும், அஃதே கருத்தாதலாக. அதனால் உரு
பும் உவமையும் உம்மையுத் தொகுதலாவது தம்பொருள் ஒட்டிய
சொல்லாற்றேன்றத் தாம் ஆண்டுப் புலப்படாதே நின்றலேயாம்.

வேற்றுமைத்தொகையென்பது வேற்றுமைப்பொருளையுடைய தொகையென்றும் வேற்றுமைப்பொருடொக்க தொகையென்றும் விரியும். உவமத்தொகை, உம்மைத்தொகை, அன்மொழித் தொகையென்பனவும் அவ்வாறு விரியும். அன்மொழியாவது தொக்க சொல்லல்லாத மொழி. வினைத்தொகை பண்புத்தொகையென்பன வினையினது தொகை பண்பினது தொகையென விரியும். வினை பண்பென்றது அவற்றையுணர்த்தஞ்சொல்லை. ஒருசொல்லாற்றொகையின்மையிற் பிரிதோர்சொல்லொடு தொகுதல் பெறப்படும்.

இச்சூத்திரத்தாற்றொகைச்சொல் இனைத்தென வரையறுத்த வாறு. (௩௬)

சகட. அவற்றுள்,

வேற்றுமைத் தொகையே வேற்றுமை யியல்.

இ - ள். வேற்றுமைத்தொகை அவ்வேற்றுமையுருபு தொடர்ப் பொருளுணர்த்தியாங்குணர்த்தும். எ - று. எனவே, சாத்தனோடு வந்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் வந்தான் எனவும், சாத்தற்குக் கொடுத்தான் என்னும் பொருட்கட் சாத்தன் கொடுத்தான் எனவும், உருபு தொடர்ப் பொருளுணர்த்தும் ஆற்றலில்லன தோகா; அவ்வாற்றலுடையனவே தொகுவனவென்றவாரும்.

இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைமுதலாக வேற்றுமைத்தொகை அறுவகைப்படும். நிலங்கடந்தான்; குழைக்காது. எ-ம். தாய் மூவர்; ஓபாற்குடம். எ-ம். கருப்புவேலி; கடிஞத்திரப்பொன். எ-ம். வரைபாய்தல்; கருவூர்க்கிழக்கு. எ-ம். சாத்தனபுத்தகம்; கொற்றனுணர்வு. எ-ம். மன்றப்பெண்ணை; மாரிமா. எ-ம். வரும். இவை, முறையானே நிலத்தைக் கடந்தான்; குழையையுடைய காது; தாயொடு மூவர்; பொன்னுணியின்ற குடம்; கரும்பிற்கு வேலி; கடிஞத்திரத்திற்குப்பொன்; வரையினின்றும் பாய்தல்; கருவூரின் கிழக்கு; சாத்தனது புத்தகம்; கொற்றனதுணர்வு; மன்றத்தின்கணிற்கும் பெண்ணை; மாரிக்கணுதாமா என்னும் உருபுதொடர்ப் பொருளை இனிது விளக்கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (௩௭)

சகச. உவமத் தொகையே யுவம வியல்.

இ - ள். உவமத்தொகை உவமவுருபு தொடர்ப்பொருள்போலப் பொருளுணர்த்தும். எ - று. எனவே, புலியன்ன சாத்தன்; மயிலன்ன மாதர் என்னும் பொருட்கட் புலிச்சாத்தன்; மயின்மாதர் என அப்பொருள் விளக்கும் ஆற்றலில்லன தோகா; ஆற்றலுடையனவே தொகுவனவென்பதாம்.

உ - ம். புலிப்பாய்த்துள்; மழைவண்ணை; துடிநடுவு; பொன்
மேனி என்பன் புலிப்பாய்த்துள்ள பாய்த்துள்; மழைமின்ன
வண்ணை; துடியுன்ன நடுவு; பொன்னன்ன மேனி எனத் தம்விரிப்
பொருளுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. ஆஃதேல், புலிப்பாய்த்து
ணையொக்கும் பாய்த்துள்; மழையையொக்கும் வண்ணை என விரித
லின் அவையெல்லாம் வேற்றுமைத் தொகையெனப்படும்; அத
னான் உவமத்தொகையென ஒன்றில்லையெனின்;—அற்றன்று:சொ
ல்லுவார்க்கு அது கருத்தாயின் வேற்றுமைத்தொகையுமாம். அக்க
ருத்தானன்றிப் புலியுன்ன பாய்த்துள், பொன்மானுமேனி எனவே
ற்றுமையோடு இயைபில்லா உவமவுருபு தொடர்ப்பொருட்கட்
டொக்கவழி உவமத்தொகையாவ தல்லது வேற்றுமைத்தொகை
ஆண்டின்மையின் வேற்றுமைத்தொகையாமறிவையென்க. உவம
வுருபு ஒப்பில்வழியாற்பொருள் செய்யும் இடைச்சொல்லாகலான்,
வினையும் வினைக்குறிப்பும் பற்றி வரும் இரண்டாம் வேற்றுமை;
அவைபற்றி 'என்போற் பெருவிதுப் புதுக கின்னை யின்னா துற்ற
வறனில் குரே' என்புழிப் போலவென்பது குறிப்பு வினையெச்ச
மாய் கிற்றலானும், 'தும்ம னோருமற் றினைய ராயி—னெம்ம னோரி
வட் பிறவலர் மாதோ' என்புழி அன்னோ ரென்பது இடைச்சொ
ன்முதனிலையாகப் பிறந்த குறிப்புப்பெயராகலானும், தம்மையன்
னோர் எம்மையன்னோரென இரண்டாவது விரித்தற்கேற்புடை
மையறிக. (கஅ)

சுகநு. வினையின் ரொகுதி காலத் தியலும்.

இ - ன். வினைத்தொகை காலத்தின்கணிகழும். எ - று.

காலத்தியலுமெனப் பொதுவகையாற்கூறியவதனான் மூன்று
காலமுக்கொள்க.

தொகுதி காலத்தியலுமெனவே, அவ்வினை விரித்து கின்றவ
ழித் தோன்றாது தொக்கவழித் தொகையாற்றலாற் காலத்தோன்றி
மென்றவாறும்.

என்கி வினையென்றது எவற்றையெனின்;—வினைச்சொற்கும்
வினைப்பெயர்க்கும், முதனிலையாய், உண், தின், செல், கொல் என
வினைமாத்திரமுணர்த்தி கிற்பனையற்றையென்பது. இவற்றை வட
நூலார் தாதுவென்ப.

உ-ம். ஆடாங்கு; செய்குன்று; புணர்பொழுது; அரிவான்;
கொல்யானை; கொல்செலவு என வரும். காலமுணர்த்தாது வினைமா
த்திரமுணர்த்தும் பெயர் நிலப்பெயர் முதலாகிய பெயரொடு தொ

க்குழிக் காலமுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க. காலமுணர்த்துகின் றுழிப் பெயரெச்சப்பொருளவாய் நின்றுணர்த்துமென்பது “செய் யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்—மெய்யொருங் கியலுங் தொழி றொரு மொழியும்” என்பதனாக்கறிநீர். தொகைப்பொருளாகிய தாம் பிரித்தவழிப் பெறப்படாமையின் ஆசிரியர் இவற்றைப் “புண ரிய னிலையிடை புணரத் தோன்ற” என்றார். அதனான் இவை தஞ் சொல்லான் விரிக்கப்படாமையிற் பிரிவிலொட்டாம்.

பெயரெச்சம் கீன்று தொக்கதென்றாரால் உரையாசிரியரொ னின்;—அநீதன்று: ஆசிரியர் இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்க்கப் படா வழங்கியவாறே கொள்ளப்படுமென்றது, பிரித்தவழித் தொ கைப்பொருள் சிதைதலானன்றே; கொன்றயானை என விரித்தவழி யும் அப்பொருள் சிதைவின்றேல். “புணரிய னிலையிடை புணரத் தோன்ற” என்றத்கோர்காரணமில்லையாம். அதனாற்பெயரெச்சம் நின்று தொகுதல் ஆசிரியர்கருத்தன்மையின், உரையாசிரியர்க்கும் அது தருத்தன்றென்க. அல்லது உம், ஒருபெயருணர்த்தியவழி வினை தொகையுணப்பட “இருபெயரொட்டும்” என்றாராகலானும். வினை நின்று தொகுதல் அவர்க்குக் கருத்தன்மையறிக.

அஃதேல், வினைத்தொகைக்கு முதனிலை பெயராமன்றோ வெனின்;—உரிஞென்பது முதலாயினவற்றைத் தொழிற்பெயரொ ண்றாராகவின், தொழின்பாத்திரமுணர்த்துவனவெல்லாம் தொழி த்பெயரென்பது ஆசிரியர் கருத்தென்ப. (கசு)

சுகசு. வண்ணத்தின் வடிவி னளவிற் சுனைவயினென் றன்ன பிறவு மதன்குண நுதலி யின்ன திதுவென வருஉ மியற்கை யென்ன கிளவியும் பண்டின் றொகையே.

இ - ள். “வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை என்பனவும் அவை போல்வன பிறவுமாகிய குணத்தை நுதலிப் பின்னொக்கவழிக் குணச்சொற்குணமுடையதினை யுணர்த்தலான் இன்னதிதுவென ஒன்றனை ஒன்று விசேடித்து இருசொல்லும் ஒருபொருண்மேல் வருமியல்பையுடைய எல்லாத்தொகைச் சொல்லும் பண்புத்தொ கையாம். எ - று.

நுதலியென்னுஞ் கிளைவினையெச்சம் வருமென்னு முதல்வி னையோடு முடிந்தது.

இயற்கையென்றது, தொக்குழிப் பண்புடையதினைக் குறித் தல் அநீதொகைச்சொல்லையல்பென்பதல்லது காரணங்கூறப்படா

தென்றவாறு தொகைக்கணல்லது அச்சொல் தனிகிலையாய், உண், ின், செல், கொல் என்பனபோலப் பொருளுணர்த்தாமையின், பாண்புத்தொகையும் வினைத்தொகைபோலப் பிரிக்கப்படாதாம்.

உ-ம். கருங்குதிரையென்பது வண்ணப்பண்பு, வட்டப்பலகையென்பது வடிவு, கெடுங்கோவென்பது அளவு. தீங்கரும்பென்பது சுவை. அன்னபிறவுமென்றதனான், துண்ணூல், பராரை, மெல்லிலை, நல்லாடை என்னுத்தொடக்கத்தனகொள்க. அவை, கரிதாசிய ருதிரை, வட்டமாகிய பலகை எனப் பண்புச்சொல்லும் பண்புடைப்பொருளே குறித்தலான், இருசொல்லும் ஒருபொருள் வாய் இன்னதிதவென ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்கியவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

அஃதேல், கரிதாசிய ருதிரை, வட்டமாகிய பலகை என்பன அத்தொகையின் விரியாகலிற் பண்புத்தொகை பிரிக்கப்படாதென்றதெனலையெனின்;—அற்றன்று: தொகைப்பொருளுணர்த்துதற்குப் பிறசொற்கொணர்த்து விரித்ததல்லது, தன்சொல்லான் விரியாகாமலின் அவை விரியெனப்படாவென்க வடதூலாரும் பிரியாத் தொகையும் பிறசொல்லான் விரிக்கப்படுமென்றார். கரியதென்றும் பண்புகொள்பெயர் கருங்குதிரையெனத் தொக்கதென்றால் உரைவாகியுமெனின்;—அதனைப் பெயரெச்சம் வினைத்தொகையிலைமொழி யென்றதற்குரைத்தாங்குரைத்து மறுக்க. பிறசொற்கொணர்த்து விரிக்குகால், கரிய ருதிரை, கரிதாசிய ருதிரை, கரியது ருதிரை என அத்தொகைப்பொருளுணர்த்துவன வெல்லாவற்றன்றும் விரிக்கப்படும்.

முதனிலையாவது, கரியன், செய்யன், கருமை, செம்மை ஏன் பனவற்றிற்கெல்லாம் முதனிலையாய்ச் சொல்லாய் கீரம்பாது கரு செவ்வெனப் பண்புமாத்திரகிப்பதாம்.

என்னகிளவியுமென்றதனால், சாரைப்பாம்பு, வேழக்கரும்பு, சேழற்பன்றி எனப் பண்பு தொகாது பெயர் தொக்கனவும் அத்தொகையாதல் கொள்க. இவற்றது சாரை முதலாகிய கிலைமொழி பிரித்தவழியும் பொருளுணர்த்தலின், இவற்றைப் பிரித்துப் புணர்த்தார். அஃதேல், பாம்பைச் சாரைவிசேடித்ததல்லது சாரையைப் பாம்பு விசேடித்தின்றாகலின் ஒன்றையொன்று பொதுமை நீக்காமையாற் சாரைப்பாம்பென்பது முதலாயின பண்புத்தொகையாயினவாதெனியெனின்;—நன்று சொன்னாய்: விசேடிப்பதும் விசேடிக்கப்படுவதுமாகிய இரண்டனுள் விசேடிப்பது விசேடியாக்கால் அது குந்தமாய்; விசேடிக்கப்படுவது விசேடித்தின்றென்ற

லும் விசேடிக்கப்படுதலாகிய தன்றன்மைக்கெழுச்சின்மையான் விசேடிபாது நித்பினும் அமைபுமென்க. இவ்வேறுபாடு பெறுதற்கன்றே, இன்னதிதுவேன வருஉமெனப் பின்மொழியை விசேடிப்பதாகவும், மூன்மொழியை விசேடிக்கப்படுவதாகவும், ஆசிரியர் ஒதுவாராபிற்றென்பது. அன்றேனும், சாரையெனவே குறித்த பொருள் விளக்கலிற் பாம்பென்பது மிகையாம் பிறவேனின்;—அற்றன்று: உலகவழக்காவது, சூத்திரயாப்புப்போல மிசைச்சொற்படாமைச் சொல்லப்படுவதொன்றன்றி, மேற்றொட்டிற்கேட்டார் க்குப் பொருள் இனிது விளங்க வழங்கப்பட்டு வருவதாகலின், அது கடாவன்றென்க. மிசைச்சொற்படாமைச்சொல்லப்படுமாயின், யான் வந்தேன், கீ வந்தாய் என்றது வந்தேன், வந்தாய் என்ற வழங்கல்வேண்டுமென்பது. இனி ஒற்றமைநயத்தால் என்புத்தோ ழுமுரியவாதலாகிய உறுப்புஞ் சாரையெனப்படுதலின், அவற்றை கீக்கலாற் பாம்பென்பதூஉம் பொதுமை நீக்கிற்றென்பாருமுளர். உயர்சொற்களவி, இடைச்சொற்களவி, உரிச்சொற்களவி என்புழியும், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லென்பன சொல்லென்பதன்கட் கருத்தடையவன்றிக் குறிமாதிரியாய், உயர்வு, இடை, உரி என்ற துணையாய் நின்றனவாகலின், சாரையென்பது பாம்பை விசேடித்தாற்போல அவை கிளவியென்பதனை விசேடித்த நின்றனவேன்பது. அவ்வாற்றான் அமைவுடையவாயினும், சூத்திரமாகலின், உயர்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல்லெனவேயமையும், கிளவியென்பது மிகையெனின்;—மிசையாயினும் இன்னோரன்ன அமைவுடையவென்பதுணர்த்துதற்கு அவ்வாரோதினாரென்பது. (.)

சுகன. இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே
யெண்ணியற் பெயரே நிறைப்பெயர்க் கிளவி
யெண்ணின் பெயரோ டவ்வது கிளவியுங்
கண்ணிய நிலைத்தே யும்மைத் தொகையே.

இ - ள். இருபெயர் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட அதனைச் சொற்றிரனையும் தனக்குச் சார்பாகக் குறித்த நித்கும் உம்மைத் தொகை. எ - று.

உம்- உலாப்பதினான்கு என்பது இருபெயரானு உம்மைத் தொகை, புலிவிற்கெண்டை என்பது பலபெயரானு உம்மைத் தொகை. தூணிப்பதக்கு என்பது அளவுப்பெயரானு உம்மைத் தொகை. முப்பத்துமூவொன்பது, எண்ணியற்பெயரானு உம்மைத் தொகை. தொழிறையென்பது, நிறைப்பெயரானு உம்மைத்

தொகை, பதினாந்தென்பது எண்ணப்பெயராயு உம்மைத்தொகை. இனி அவை விரியுங்கால், உவாவும் பதினான்கும். எ-ம், புனியும் வில்லுங்கெண்டையும். எ-ம். தூணியும் பதக்கும். எ-ம். மூப்பதின்மரும் மூவரும். எ-ம். தொடியுமரையும். எ-ம். பத்துமைத்தும். எ-ம். வீரியும்.

வேற்றுமைத்தொகை முதலாயின பலசொல்லாற்றொகுதல் சிறுபான்மை; அதனான் உம்மைத்தொகை இருசொல்வானும் பல சொல்லானும் ஒப்பத் தொகுமென்பது அறிவித்தற்கு இருபெயர் பலபெயரென்றார். கற்குணக்குவளையிதழ், பெருந்தோட்பேதை எனப் பிறதொகையும் பெரும்பான்மையும் பலசொல்லான் வருமா வெனின்;—கல்லென்பதுஞ் சுண்பென்பதுங் கற்குணையெனத் தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் குவளையென்பதனோடு தொக்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின் இதழென்பதனோடு தொக்குக் கற்குணக்குவளையிதழென்றாயிற்று. பெருந்தோளென்னுத்தொகை ஒருசொல்லாய்ப் பேதையென்பதனோடு தொக்குப் பெருந்தோட்பேதையாயிற்று. அவை இவ்வாற்றானல்லது தொகாமையின் இருசொற்றொகையே யாம். புலிவிற்கெண்டை, என்பழி மூன்றுபெயருத்தொகுமென்னது முதற்பெயரொழித்தும், இறுதிப்பெயரொழித்தும், ஏனையான்நிக் தம்முட்டொக்கு ஒருசொல்லாய்ப் பின் மந்தையதனோடு தொகுமெனின்;—மூன்றொகும்ரண்டற்கும் ஓரியையுமேறுபாடின் மையானும், இருதொகைப்படுத்தல் பலசெய்கைத்தாகலானும், அவை மூன்றுபெயரும் ஒருக்கு தொக்கனவெனவே பரிமென்பது.

அளவின் பெயர் முதலாயின இரு பெயராயல்லது தொகாவென வரையறுத்தற்கு இருபெயர் பலபெயரென அடங்குவானவற்றைப் பெயர்த்துக் கூறினார். கலனே தூணிப்பதக்கு, தொடியே கச்சை, தூற்றுநாற்பத்தநான்கு என்புழித் தூணிப்பதக்கு, கச்சை, நாற்பத்தநான்கு என்பன ஒருசொற்போல அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணப்பெயருமாய் வழங்கப்பட்டி வருதலின், கலமூக் தூணிப்பதக்கும், தொடியுங் கச்சையும், தூறும் நாற்பத்தநான்கும் என இருமொழி நின்று தொக்கவென்றலே பொருத்தமுடைமையறிக.

உம்மைத்தொகை இன்னபொருள்பற்றித் தொகுமென்னுது அவ்வதுகிளவியும் எனச் சொல்லேபற்றி ஒகிறோனும், எத்புழிக் கோடலென்பதனான் “உயர்திணை மருங்கி னூம்மைத் தொகையே பலர் சொன்னடைத்து” என்பதனான் எண்ணும்மைப்பொருட்க ட்டொகுமென்பது பெறப்படும், எண்ணின்மீன் வரும் இடைச்

சொற்பலவேனும், தொக்கு நிற்கும் ஆற்றலுடையது உம்மைப்பெய
ராகலான், உம்மைத்தொகையாயிற்று. (உக)

சுகஅ. பண்பு தொகவருஉங் கிளவி யானு
மும்மை தொக்க பெயர்வயி னானு
வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானு
மீற்றுநின் நியனு மன்மொழித் தொகையே.

இ - ன். பண்புச்சொற்றொகுஞ்சொல்லினும் உம்மைதொக்க
பெயர்க்கண்ணும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்க்கண்ணும் இறுதிச்
சொற்கண் நின்று நடக்கும் அன்மொழித்தொகை. ஏ - று.

பண்புத்தொகைபடவும் உம்மைத்தொகைபடவும் வேற்றுமை
த்தொகைபடவும் அச்சொற்றொக்கபின் அத்தொகை அன்மொழித்
தொகையாகாமையின், தொருவதன்முன் அவற்றிற்கு நிலைக்களமா
கிய சொற்பற்றி வருமென்பது விளக்கிய, தொகையினுமென்
னது, பண்பு தொகவருஉங் கிளவி யானு மும்மை தொக்க பெயர்
வயி னானும் வேற்றுமை தொக்க பெயர்வயி னானுமென்றார்.

இறுதிச்சொற்படுத்தலோசையாற் பொருள் விளக்குமாறு வழ
க்கினுள்ளஞ் செய்யுளுள் ஒருங் கண்டுக்கொள்க. *

உ-ம். வெள்ளாடை, அகரவீறு என்பன பண்புத்தொகைநிலை
க்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தகராளுமல் என்பது உம்
மைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. பொற்
றொடி என்பது வேற்றுமைத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறந்த அன்
மொழித்தொகை. இனி அவை வெள்ளாடையுடுத்தாள், அகரமா
கிய ஈற்றையுடைய சொல். எ-ம். தகராளுமலுமாயிய சாத்துபூசி
னான். எ-ம். பொற்றொடிதொட்டான். எ-ம். விரியும்.

பண்புத்தொகைநிலைக்களத்துப் பிறத்தல் பெரும்பான்மைபா
கலின், முறையிற்கூறாது அதனை முற்கூறினார். வேற்றுமைத்தொ
கைநிலைக்களத்துப் பிறத்தலின் உம்மைத்தொகைநிலைக்களத்துப்
பிறத்தல் சிறப்பான்மையாயினும், ஒருபயனோக்கு அதனை அதன்முன்
வைத்தார். யாதோ பயனெனின்;—சிறப்பான்மை உம்மைத்தொகை
நிலைக்களத்தும் வினைத்தொகைநிலைக்களத்தும் அன்மொழித்தொ
கை பிறக்குமென்பதுணர்த்துதலென்க. அவை பலனவாய், நிரி
தாடி என வரும், ஆவைதாம் பவளம்போலும் வாதையுடையாள்,
நிரிந்த தாடியையுடையான் என விரியும். பிறவுமன்ன. (உஉ)

சூக. அவைதாம்,
முன்மொழி நிலையலும் பின்மொழி நிலையலு
“ மிருமொழி மேலு மொருங்குட னிலையலு
மம்மொழி நிலையா தன்மொழி நிலையலு
மங்கான் கென்ப பொருணிலை மரபே.

இ - ள். முன்மொழிமேனிற்றலும், பின்மொழிமேனிற்றலும்,
இருமொழிமேனிற்றலும், அவற்றின்மேனில்லாத பிறமொழிமே
னிற்றலுமென அத்தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் நான்
கென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர். எ - று.

தொகையும் அவற்றது பொருணிலைமரபும் ஒருவகையான்
வேராயினும், ஒற்றுமைநயம்பற்றி அவைதாமென்றார்.

பொருணிற்றலாவது வினையோடியையுமாற்றான் மேற்பட்டித்
தோன்றுதல்.

உ-ம். வேங்கைப்பூ என்புழிப் பூவேன்னும் முன்மொழிக்கட்
பெர்ருணின்றது, அது நறிதென்னும் வினையோடியையுமாற்றான்
மேற்பட்டித் தோன்றியவாறு கண்டுகொள்க. மேல் வருவனவற்றி
ற்கும் ஈதொக்கும். இடவகையான் முன்மொழியாயிற்று. அடைக
டல் என்புழி அடையென்னும் பின்மொழிக்கட்பொருணின்றது.
இடவகையாற் பின்மொழியாயிற்று. முன் பின்னென்பன காலவ
கையாற்றமொழி கிற்கும். கடலுங்கடலடைந்தவிடமும் கடலென
ப்படுதலின், அடைகடலென்பது அடையாறிய கடலென இருபெ
யர்ப்பண்புத்தொகை. இனி வரையறையின்மையாற் சிறுபான்மை
முன்மொழி பின்மொழியாகத் தொக்கதோராரும்வேற்றுமைத்தொ
கையெனவுமமையும். உவாப்பதினான்கு என்புழி இருமொழிமேலும்
பொருணின்றது. தன்னினமுடித்தலென்பதனாற் பலபெயர்மேனிற்
றலும் கண்டுகொள்க. வெள்ளாடை என்புழித் தொக்க இருமொ
ழிமேலும் நிலையாது உடுத்தாளென்னும் அன்மொழிமேனிற்றது.

வேற்றுமைத்தொகைமுதலான்குதொகையும் முன்மொழிப்
பொருள்; வேற்றுமைத்தொகையும் பண்புத்தொகையுஞ் சிறுபான்
மை பின்மொழிப்பொருளவுமாம். உம்மைத்தொகை இருமொழிப்
பொருட்டி.

ஆறெனப்பட்டதொகை பொருள்வகையான் நான்காமென்ப
பிறிதோர்வகை குறித்தவாறு. (உ௬)

சூஉ. எல்லாத் தொகையு மொருசொரீன் னடைய.

இ - ன். அறுவகைத்தொகைச்சொல்லும் ஒருசொல்லாய் நடத்தஸ்யுடைய. எ - று.

ஒருசொன்னடையவெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், யானைக்கோடு, கொல்யானை என முன்மொழி பொருளிய வழி ஒரு பெயர்ச்சொன்னடையவாதலும், நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் என முன்மொழி வினையாயவழி ஒருவினைச்சொன்னடையவாதலுக்கொள்க. அவை உருபேற்றலும் பயனிலை கோடலுமுதலாகிய பெயர்த்தன்மையும், பயனிலையாதலும் பெயர் கோடலுமுதலாகிய வினைத்தன்மையுமுடையவாதல் அவ்வச்சொல்லோடு கூட்டிக் கண்டுகொள்க.

நிலங்கடந்தான், குன்றத்திருந்தான் எனப் பெயரும் வினையுந்தொக்கன ஒருசொன்னீர்மையிலவாகலிற் றொகையெனப்படாவென்பாருமுளர். எழுத்தோத்தினுள் “பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப—வேற்றுமை யுருபு சிலபெயர் வாயினுள்—தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண்னும்” என்றதனான், வேற்றுமையுருபு தொகப் பெயருந்தொழிலும் ஒருங்கிசைத்தல் ஆகிரியர் நெர்ந்தீராகலின், அவை தொகையெனவேபடுமென்பது. கடந்தானிலம், இருந்தான்குன்றத்து என்பன ஒருங்கிசையாது பக்கிசைத்தலின், அவை தொகையன்மையறிக.

எல்லாத் தொகையு மொருசொன் னடைய என்றதனான், தொகையல்லாத் தொடர்மொழியுள் ஒருசொன்னடையவாவன சிலவுளவென்பதாம். யானை கோடுகூ.சிது.இரும்பு பொன்னுயிற்று, மக்களையுயர்திணையென்ப என்பனவற்றுள், கோடு கூ.சிது, பொன்னுயிற்று, உயர்திணையென்ப என்னுந்தொகையது தொடர்மொழி ஒருசொன்னடையவாய் எழுவாய்க்கும் இரண்டாவதற்கும் முடிவாயினவாறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. (உச)

சஉக. உயர்திணை மருங்கி னும்மைத் தொகையே
பலர்சொன் னடைத்தென மொழிமனார் புலவர்.

இ - ன். உயர்திணைக்கண் வரும் உம்மைத்தொகை பலர்க்குரிய நற்றூண் நடக்கும். எ - று.

பொதுவிற் கூறினாரேனும், மாமூலபேருந்தலைச்சாத்தர்; கபிலபரணக்கோர் என வரும்.

விரவுப்பெயர்த்தொகையும் ஆடங்குதற்கு உயர்திணைப்பெயரும்மைத்தொகையென்னுது உயர்திணைமருங்கினும்மைத்தொகையே

ன்றார். அவை ஒட்டியொருசொல்லாய் நின்றலிற் பலரற்சொல்லெனப்படும். பலரற்சொற் கபிலபாணன் என ஒருமையிற்றான் துடத் தல் வருவாகலின் வருக்காத்தவாறு.

இதனானுத்தொகை ஒருசொல்லாதல் பெற்றும். ஒருசொன்னீர்மை பெற்றினுயின், கபிலன் பாணன் என ஒருமைச் சொல் ஒருமையிற்றான் நடத்தற்குட்படு மீழுக்கென்னையென்பது. (உரு.)

சஉஉ. வாரா மரபின வரக்கூறுதலு

மென்னு மரபின வெனக்கூறுதலு .

மன்னவை யெல்லா மவற்றவற் றியலபா

னின்ன வென்னுங் குறிப்புரை யாகும்.

இ - ள். வாராவியல்பினவற்றை வருவனவாகச் சொல்லுதலும், என்னுவியல்பினவற்றை என்பனவாகச் சொல்லுதலும், அத்தன்மையனவெல்லாம் அவ்வப்பொருளியல்பான் இத்தன்மையவென்று சொல்லுங்குறிப்புமொழியாம். ஏ - று.

* உ-ம். அக்கெறியிண்டு வந்து கிடந்தது; அம்மலை வந்திதனோடு பொருந்திற்று. ஏ-ம். அலிலவலென்கின்றன கெல்; மழைமழையென்கின்றன பைங்குழி. ஏ-ம். வரும். அவை வரவுஞ்சொல்லுதலுமுணர்த்தாது இன்னவென்பதனைக் குறிப்பாணுணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

முலை வந்தன, தலை வந்தன என்பன காட்டுவாருமுளர். ஆண்டு வருதல் வளர்தற் பொருட்டாகலான், அவை ஈண்டைக்காகா யென்க.

சிலம் வல்லென்றது, நீர் தண்ணென்றது என்பன காட்டினுரால் உரையாசிரியரெனின்;—சொலற்பொருளவன்மையின், அவை காட்டல் அவர்கருத்தன்றென்க.

அன்னவையெல்லாமென்றதனான், இக்கெறியாண்மிச் சொன்று கிடக்கும்; இக்குன்றக்குன்றோடொன்றும் என்னுந்தொடக்கத்தன கொள்க. (உரு.)

சஉஉ. இசைபடு பொருளை நான்குவரம் பாகும்.

சஉச. விரைச்சொல் லடுக்கி மூன்றுவரம் பாகும்.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட ஒருசொல்லடுக்கினுள், இசை நிறையடுக்கு நான்காகிய வரம்பையுடைத்து; பொருளொடு புணர்த்த கண் விரைவுபொருள்பட அடுக்குவது மூன்றுகிய வரம்பையுடைத்து. ஏ - று.

வரம்பாடுமென்றது, அவை நான்சினும் முன்றினுமிறந்து
வாரக குறைத்து வரப்பெறுமென்றவாழ்.

உ-ம். 'பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ.' எ-ம். தீத்
தீத்தீ. எ-ம். வரும்.

அவை மும்முறையானும் இருமுறையானும் அடுக்கி வருதல்,
இவற்றைக் குறைத்துச் சொல்லிக் கண்டுகொள்க.

இசைப்பொருளாவது செய்யுளின்பம்.

வினைவீக்குஞ்சொல்லடுக்கை வினைசொன்னொர்.

அசைநிலை இருமுறையல்லது அடுக்காமையின், அதற்கெல்லை
கூறாபயினர், அஃகிருமுறையடுக்குமென்பது பாண்டிப்பெற்றாமெ
னின்;—அடுக்கென்பதஹற்பெற்றும்; ஒருமுறை வருவது அடுக்கெ
னப்படாமையினென்பது.

முன்னர்க் கூறப்படும் அசைநிலை அடுக்கி வருமென்பது அறி
காரத்தாங்கோடற்பொருட்டி "இசைநிறையசைநிலை." என்னுஞ்
குத்திரத்தின்பின் வையாது இச்சுத்திரமிரண்டினையும் ஈண்டு
வைத்தார். (உஎ) (உஅ)

சஉரு. கண்ட ரென்று தொண்ட ரென்று
சென்ற தென்று போயிற் றென்று
வன்றி யனைத்தும் வினாவொடு சிவனர்
நின்றவழி யசைக்குந் திளவி யென்ப.

தீ - எ. கண்டரெனவும், தொண்டரெனவும், சென்றரென
வும், போயிற்றெனவும் வரும் வினைச்சொன்னுன்கும், வினாவொடு
கொருத்தி நின்றவழி, அசைநிலையடுக்காம். எ - று.

கட்டுரையகத்து ஒருவன் ஒன்று சொல்லியவழி அதற்குட்
படாதான் கண்டரே கண்டரே என்னும்; ஈண்டு வினைச்சொற்
பொருண்மையும் வினாப்பொருண்மையுமின்மையின், அசைநிலையா
யினவாறு கண்டுகொள்க. வரையாது கூறினமையால், கண்டரே
எனச் சிறுபான்மை அடுக்காது வருதலுங்கொள்க. வினையவும் ஏற்ற
வழி அடுக்கியும் அடுக்காதும் அசைநிலையாம். அவை இக்காலத்த
ரிய; வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (உ௬)

சஉ௭. தேட்டை யென்று நின்றை யென்று
காத்தை யென்று கண்டை யென்று
வன்றி யனைத்து முன்னிலை யல்வழி
முன்னிறக் கிளந்த வியல்பா கும்மே.

இ - ன். கேட்டையெனவும், நின்றையெனவும், காத்தையெனவும், கண்டையெனவும் வரும் நான்கும், முன்னிலையல்லாங்கால் மேற்சொல்லப்பட்ட அசைநிலையாம். ஏ - று.

இவையுங்கட்டுரைக்கண் அடுக்கியும் சிறுபான்மை அடுக்காதும் ஏற்றவழி அசைநிலையாய் வருமாறு கண்டுகொள்க.

நின்றை; காத்தையென்பன இக்காலத்துப் பயின்று வாரா.

வினாவிற்கடையாக அடுக்கி வந்தவழி முன்னிலைசைநிலையே யாம். இவை அடுக்கியும் அடுக்காதும் முன்னிலைச்சொல்லாதலுமுடையையான், அந்நிலைமை கீக்குதற்கு முன்னிலைவழியென்றார்.

முன்னுறக்கின்ற வியல்பாகுமென்றதனால், முன்னையபோலச் சிறுபான்மை வினாவொடு வருதலுக்கொள்க.

முன்னிலைவழியென்பதற்கு முன்னையபோல வினாவொடு சிவணி கில்லாதவழியென்றுரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அற்றன்று: வினாவொடு சிவணல் இவற்றிற்கொன்றொன்றுநாய்மையின் விவக்கவேண்டா; அதனால் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க.

இரண்டுருத்திரத்தாலுங்கூறப்பட்டன வினைச்சொல்லாதலும் இடைச்சொல்லாதலுமுடையையான், வினையிலுள்ளும் இடையிலுள்ளுங்கூறுது காண்க கூறினார்.

அஃதேல், ஆக, ஆகல், என்பது என்பனவற்றோடு இவற்றிடையேற்றுமையென்னை, அவையும் வினைச்சொல்லாதலுடையையானெனின்;—இசை பிறைத்தற்கும் பொருள்வேறுபாட்டிற்கும் அடுக்கி வரினல்லாது அடுக்காது வருதலே வினைச்சொற்கியல்பாம். ஆக, ஆகல், என்பது என்பன அடுக்கியல்லாது கில்லாமையின், வினைச்சொல் இடைச்சொல்லாயினவெனப்படா; கண்டிர், கொண்டிர் என்பன முதலாயின வினைச்சொற்குரிய ஈற்றவாய் அடுக்கியும் அடுக்காதும் வருதல் வினைச்சொல் அசைநிலையாயினவெனப்படும்; இது தம்முள் வேற்றுமையென்க. அல்லது உம், வினாவொடு சிவணி கிற்றலானும் வினைச்சொல்லெனவேபடுமென்பது. (௩௦)

௪௨௭. இறப்பி னிகழ்வி னெதிர்வி னென்றச்
சிறப்பிடை மரபி னம்முக் காலமுந்
தன்மை ருன்னிலை படர்க்கை யென்னு
மம்மு விடத்தான் வினையினுந் குறிப்பினு
மெய்ம்மை யானு ழீரிரண் டாகு
மவ்வாறென்ப முற்றியன் மொழியே.

இ - ன். முற்றுச்சொல்லாவது, இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வென்னும் சூழ்ந்துகாலமும், தன்மை மூன்றிலே படர்க்கையென்னும் மூன்றிடத்தும், உயர்திணையும் அஃறிணையும் இருதிணைப்பொதுவுமாகிய பொருடோறும், வினையானுக் குறிப்பானும் இவ்விரண்டினாலும் வரும் அவ்வறுவகைச்சொல்லாமென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர், எ - று.

உ - ம். சென்றனன், கரியன். எ-ம். சென்றது, கரிது. எ-ம். சென்றனை, கரியை. எ-ம். வரும்.

இடமுணர்த்தலுக் திணையும் பாலும் விளக்கலும்போல ஒருசாரானவற்றிற்கேயாகாது, எல்லாமுற்றுச்சொற்குக் காலம் முற்சிற்றின், சிறப்புடைமையினம்முக்காலமுமென்றார்.

வினையினுக்குறிப்பினும் என்புழி ஓர்நிறவாகிய வினையும் வினைக்குறிப்புமே கொள்ளப்படும்; இவ்விரண்டாதற்கேற்பன அவையாகலான்.

மெய்மையாவது பொருண்மை.

உயர்திணையும் அஃறிணையுமல்லது இருதிணைப்பொதுவென்பதோர்பொருளில்லையாயினும், சென்றனை, கரியை என்பன செலவிற்கு வினைமுதலாதலும் பன்மையாகிய ஒருநிமித்தம்பற்றி இருதிணைக்கண்ணுஞ்சேறலின், அந்நிமித்தம் இருதிணைப்பொதுவெனப்பட்டது.

வினையினுக்குறிப்பினும் ஈரிரண்டாய் வருதலாவது, தெரிநிலை வினையுற்றெற்றெனத் தோன்றலும், குறிப்புவினையுற்றெற்றெனத் தோன்றாமையுமாகும்.

• முற்றி நின்றல் முற்றுச்சொற்கிலக்கணமாதல் முற்றியன்மொழியேயென்பதனாற்பெற்றும். முற்றிநின்றலாவது இதுவென்பது வினையியலுட்கூறினும். திணையும் பாலும் இடமும் விளக்கல், எல்லாமுற்றிற்குமின்மையான், இலக்கணமன்மையறித.

உயர்திணை அஃறிணை விரவென்னும் பொருண்மேல் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வருதல்பற்றி, அவ்வாறென்பவென்றார். காலமும் இடமுமுதலாயினவற்றோடு கூட்டிப் பகுப்பப் பலவாம்.

ஊராணோர்தேவருலம் என்றூற்போல மெய்மையானும் என்புழி ஆனென்பது தொறுமென்புதன்பொருட்டாய் நின்றது.

முன்னர்ப் “பிரிநிலை வினையே பெயரே” என்புறிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் கூறுபவாதலின், அவற்றோடிகையைய முற்றுச்சொல்லையும் ஈன்றிக் கூறினார். கூறவே, முற்றுச்சொல்லும், பெய

ரெச்சமும், வினையெச்சமுமென வினைச்சொன் மூவகைத்தாதல் இனிதுணரப்படுமென்பது.

உரையாசிரியர் வினையியலுள் ஒதப்பட்டன சிலவினைச்சொற்கு மூற்றுச்சொல்லென்று குறியீடுதனுதலிற்று இச்சூத்திரமென்றாராவெனின்;—குறியீடு கருத்தாயின், அவ்வாறெனப் மூற்றியன் மொழியே என்னுது அவ்வாறுமூற்றியன்மொழியெனல்வேண்டி மாகலான், அது போலியுரையென்க. மூற்றியன்மொழியென்ப என மொழிமாற்றவே குறியீடாமெனின்;—குறியீடு ஆட்சிப்பொருட்டாகலின், குறியான் அதனை யாளாமையான், மொழிமாற்றியிடர்ப்படுவதென்னையோ வென்பது. அல்லது உம், மூற்றியன்மொழியெனக் குறியிட்டாராயின், இவை பெயரொடுக்கினவியெனவும், இவை வினையெடுக்கினவியெனவுங் குறியிடல்வேண்டி; அவ்வாறு குறியிடாமையானும் அது கருத்தன்றும். அதனால் வினைச்சொல்லுள் இருவகையெச்சமொழித்து ஒழிந்த சொன்முற்றி நீற்குமென்றும், அவை இனைத்துப்பாருபடுமென்றும் உணர்த்தல் இச்சூத்திரத்திற்குக் கருத்தாகக் கொள்க. (௩௧)

சூ.௨௮. எவ்வயின் வினையு மவ்விய னிலையும்.

இ - ள். மூவிடத்தாற்பொருடோறும் இவ்விரண்டாமென மேற்சொல்லப்பட்ட கட்டளையுட்பட்டங்காது பிறுண்டு வரும் வினையும் மூற்றியல்பாய் நிலையும். எ - று.

யார், எவன், இல்லை, வேறு என்பன, இடமுணர்த்தாமையின், மேற்கூறிய கட்டளையினடங்காது, பிறுண்டு வந்தனவாம். சிறப்பிற்றான் வருந்தெரிசிலைவினையுங் குறிப்புவினையும், பொருடோறும் வினையும் வினைக்குறிப்புமாய் வருதற்கு எய்தாமையின், “மெய்ம்மையானுமீரண்டாகும்” கட்டளையுட்படாது பிறுண்டு வந்தனவாம். குறிப்புவினைக்கேராகாது தெரிசிலைவினைக்கேராவனவுங் தெரிசிலைவினைக்கேராகாது குறிப்புவினைக்கேராவனவும் சிறப்பிற்றவாம். அவை வினையியலுட்கூறிப்போந்தாம். யார், எவன் என்பன பாலும்; இல்லை, வேறு என்பன திணையும் பாலும் உணர்த்தாவாயினும், மேலேச்சூத்திரத்தான் மூற்றுச்சொற்குப் பாலுத்திணையுமுணர்த்தல் ஒருதலையாக எய்தாமையின், இடமுணர்த்தாமையேபற்றி ஈண்டிக் கட்டப்பட்டன. ‘திணையும் புலமுணர்த்தல் ஒருதலையாயின், “தன்மை முன்னிலை படர்க்கை பென்னு மம்ம விடத்தான்” என ஆசிரியர் முன்னிலையிடம் ஆண்டு வையாரென்பது.

மூற்றுச்சொல்லையன்றிப் பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும் காலமும் இடமுமுணர்த்துமென்பது இச்சூத்திரத்திற்குப் ‘பொரு

ளாக உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அவை இடவேறு பாழிணர்த்தாது மூவிடத்திற்கும் பொதுவாய் நின்றவின், அது பொலியுரையென்க.

இனி ஒருரை:—மேலேச்சுத்திரத்தாற் கூறப்பட்ட பொருண்மேலும் விரும் எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாய் நிற்கும். எ - து. ஈண்டு வினையென்றது வினைச்சொல்லையாக்குமுதனிலையே. எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாமெனவே, எச்சமாதல் ஒருதலையன் நென்பதாம். ஆகவே, வினைச்சொலாதற்குச் சிறத்தன முற்றுச்சொல்லையென்பதாம். எல்லாவினையும் முற்றுச்சொல்லாகலும் கச்சினன், கழலினன், நிலத்தன், புறத்தன் என்னுங் தொடக்கத்து வினைக்குறிப்பின் முதனிலை எச்சமாய் நிலவாமையும், வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன.

இவையிரண்டும் இச்சுத்திரத்திற்குப் பொருளாகக் கொள்க.()

சுஉக. அவைதாம்,

தத்தம் கிளவி யடுக்கு வரினு

மெத்திறத் தானும் பெயர்முடி பினவே.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட முற்றுச்சொற்றும், தத்தங்கிளவி பல அடுக்கி வரினும், தம்முட்டொடராது எவ்வாற்றினும் பெயரோடு முடியும். எ - து.

உ.-ம். உண்டான்றின் றுறோடினான் பாடினான் சாத்தன்; நல்லன்றிவுடையன் செவ்வியன் சான்றோர்மகன் எனவரும்.

அடுக்கி வரினுமென்ற உம்மையான், வந்தான் வழுதி; கரியன் மரில் என அடுக்காது பெயரோடு முடிதலே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

தம்பாற்சொல்லல்லது பிறபாற்சொல்லொடு விராயடுக்கின்மை யின், தத்தங்கிளவியென்றார்.

என்மனார் புலவர், முப்பஃதென்ப என வெளிப்பட்டும் வெளிப்படாதும் பெயர்முடிபாமென்றற்கு எத்திறத்தானுமென்றார். “எவ்வயிற் பெயரும் வெளிப்படத் தோன்றி” என்றதனான், வெளிப்படாது நின்றனும் பெறப்பட்டமையான் ஈண்டுக் கூறல்வேண்டாவெனின்;—ஆண்டு முடிக்கப்படும்பெயர் வெளிப்படாது நின்றனமுடைத்தென்றார்; இது முடிக்கும் பெயராகலின் ஆண்டடங்காதென்பது. முடிக்கப்படுவதனோடு முடிப்பதனிடையே வேற்றுமை வேற்றுமையோத்தினுட்கூறினும். இன்னும் எத்திறத்தானுமென்றதனான்,

உண்டான் சாத்தன்; சாத்தனுண்டான் என முன்னும் பின்னும் பெயர் கிடத்தலுங்கொள்க.

ஆஃதேல், முற்றி நின்றலாவது மற்றுச்சொன்னோக்காமையாக வின், முற்றிற்றேல் அது பெயர் அவாய் நிலலது; பெயர் அவாயி ற்றேன் மற்றுச்சொலெனப்படாது; அதனான் மற்றுச்சொற்பெ யர் கொள்ளுமென்றல் மாறுகொளக்கூறலாமெனின்;—அற்றன்று: உண்டான் சாத்தன் என்பது எத்தையென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சோற்றையென்பதனோடு இயைந்தாற்போல, உண்டான் என்பது யாரென்னும் அவாய்நிலைக்கட் சாத்தனென்பதனோடு ‘இயைவதல் லது; அவாய்நிலையிலவழி உண்டானெனத் தானே தொடராய் நிற் றல் வினையியலுள்ளுந் கூறினமென்பது. ஆஃதேல், சாத்தனென் னும் பெயர் சோற்றையென்பது போல் அவாய்நின்றலையுள்வழி வரு வதாயின், எத்திறத்தானும் பெயர்முடி. பின்வே என விதத்தோதல் வேண்டாம் பிறவெனின்;—நன்று சொன்னாய்: அவாய்நின்றலையுள் வழி வருவது அவ்விரீண்டற்கும் ஒக்குமெனும், உண்டானென்ற வழி உண்டற்றொழிலாற்செயப்படுபொருள் உய்த்துணர்ந்து பின் அதன்வேறுபாடறியலுநிற் சோற்றையென்பது வந்தியைவதல்லது, சொற்கேட்டதுணையான் எத்தையெனக் கேட்பான் செயப்படு பொருள்வேறுபாடு அறிதற்கு அவாவாமையின், சோற்றையென் பது வருதல் ஒருதலையன்று. இனி உண்டானென்னுஞ்சொல்லாற் பொதுவகையான் வினாமுதலுணர்ந்து கேட்பான் அதன்வேறுபா டறியலுதலின், சாத்தனென்பது வருதல் ஒருதலையாம். அதனான் இச்சிறப்புநோக்கி விதந்தோதினானென்பது. (௩௩)

௪௩௦. பிரிநில வினையே பெயரே யொழியிசை
யெதிர்மறை யும்மை பெனவே சொல்லே
சூறிப்பே யிசையே யாய் னைந்து
நெறிப்படத் தோன்று மெஞ்சுபொருட் கிளவி.

மற்றுச்சொல்லுணர்ந்தி எச்சமாமாறுணர்ந்துகின்றார். எஞ்சு, பொருட்கிளவிகொண்டல்லது அமையாமையின் எச்சமாயினவும், ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்சமாயினவுமென அவை இருவகை ப்படும்.

இ - ன். பிரிநில முதலாகச் சொல்லப்பட்ட பத்தம் எஞ்சு பொருட்கிளவியாம். என்று.

அவற்றுட்கடைநிலைமூன்றும் ஒருதொடர்க்கொழிபாய் எச்ச மாயின; அல்லன எஞ்சுபொருட்கிளவியான் முடிவன. எஞ்சுபொ ருட்கிளவியெனினும் எச்சமெனினுமொக்கும்.

பெயரெச்சம் வினையெச்சம் பெயர் வினையான் முடிதலின், ஆகுபெயரேற் பெயர் வினையென்றார்.

ஆயினாந்துமெஞ்சுபொருட்களவியென்றோனும், எஞ்சு பொருட்களவி பத்துவகைப்படுமென்பது கருத்தாகக் கொள்க.

எச்சமாவன ஒருசார்பெயரும் வினையும் இடைச்சொல்லுமாதலின், பெயரியன்முதலாயினவற்றுட் பத்தும் ஒருங்குணர்த்துதற் கேலாமைபறிக.

முடிவும் பொருளுமொத்தலான், என்றென்பதனை எனவின்னக னேற்றினார். (௩௪)

சுருக. அவற்றுள்,

பிரிநிலை யெச்சம் பிரிநிலை முடிபின.

இ - ன். மேற்சொல்லப்பட்ட எச்சங்களுள், பிரிநிலையெச்சம் ஏகாரப்பிரிநிலையும் ஓகாரப்பிரிநிலையுமென இருவகைப்படும். அவ்விருவகைப்பிரிநிலையெச்சமும் பிரிக்கப்பட்ட பொருளையுணர்த்துஞ் சொல்லோடு முடியும். எ - று.

உ-ம். தானே கொண்டான்; தானே கொண்டான் என்றும் பிரிநிலையெச்சம் பிறர் கொண்டிலரெனப் பிரிக்கப்பட்டபொருளை யுணர்த்துஞ்சொல்லான் முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அஃதேல், தானேனப்பட்டானன்றே ஆண்டுப் பிரிக்கப்பட் டான், பிறர் கொண்டிலரென்பது அவனையுணர்த்துஞ்சொல்லன் மையதான், அவை பிரிநிலை கொண்டு முடிந்திலவாலெனின்;—அற் றன்று: தானேனப்பட்டான் பிறரிற்பிரிக்கப்பட்டவழிப் பிறரும் அவனிற்பிரிக்கப்பட்டமையான், அவை பிரிநிலை கொண்டனவே யாமென்க.

பிரிநிலையோடு முடிதலாவது அவனே கொண்டான் என்ற வழி அவனையென்பது கொண்டானெனப் பிரிக்கப்பட்டபொ ருளை வினையெனக் கொண்டு முடிதவென்றாரால் உரையாசியரெ னின்;—அற்றன்று: அவனே கொண்டான் என்புழி அவனென் னும் எழுவாய்வேற்றுமை கொண்டானென்னும் பயனிலை கொண் டது; ஏகாரம் பிரியுணர்த்திற்று; ஆண்டெச்சமும் எச்சத்தை முடி க்குஞ்சொல்லுமின்மையான், அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. (௩௫)

சுருஉ. வினையெஞ்சு கிளவிக்கு வினையுங் குறிப்பு

நிலையத் தோன்றிய முடிபா கும்மே

. யாவழிற் குறிப்பீ யாக்கமொடு கூருமே.

இ - ள். வினையெச்சத்திற்குத் தெரிநிலைவினையும் குறிப்புவினையும் முடிபாம்; ஆண்டைக்குறிப்புவினை ஆக்கவினையோடு வரும்.

எ - று.

உ-ம். உழுது வந்தான்; மருத்துண்டு நல்லனாயினான் என வரும்.

உழுது வருதல்; உழுது வந்தவன் என வினையெச்சம் வினைப்பெயரோடு முடிதல் நினைபத்தோன்றியவென்றதனாகொள்க.

வினையெச்சத்திற்கு முடிபு வினையியலுட்கூறப்பட்டமையான் இச்சுத்திரம் வேண்டா வெனின்;—இதற்கு விடை ஆண்டே கூற்றும்.

“வேங்கையுங் கார்த்தனா நாரி யாம்பன் மலரினூர் தான்றன் னாயினே” “வில்லக விரலிற் பொருத்திய வாறு நல்லகஞ்சேரி னெருமருங் கிலமே” எ-ம். கற்றுவல்லன்; பெற்றடைபன். எ-ம். வினக்குறிப்பு ஆக்கமின்றி வந்தனவாவெனின்;—ஆக்கமொடு வகுமென்றது பெரும்பான்மை குறித்ததாகலிற் சிறுபான்மை ஆக்கமின்றியுந் வருமென்பது.

(௩௬)

௪௩௬. பெயரொஞ்சு கிளவி பெயரொடு முடிமே.

இ - ள். பெயரெச்சம் பெயரொடு முடியும். எ - று.

உ-ம். உண்ணஞ்சாத்தன்; உண்ட சாத்தன் என வரும்.

“அவ்வறு பொருட்குமோ ஈன்ன வுரிமைய” என்றதனும் பெயரெச்சம் பொருள்படுமுறைமை கூறினார். முடிபு எச்சவியலுட் பெறப்படுமென வினையியலுட் கூறியவாறு கடைப்பிடிக்க.

(௩௭)

௪௩௭. ஒழியிசை யெச்ச மொழியிசை முடிபின.

இ - ள். மன்னையொழியிசையும், தில்லையொழியிசையும், ஓசா ரவொழியிசையும் ஆகிய ஒழியிசையெச்சமுன்றும் ஒழியிசையான் முடியும். எ - று.

உ-ம். ‘கூரியதோர்வாண்மன்’ ‘வருகதில் லம்மவெஞ் சேரி சேர்’ கொளலோ கொண்டான் என்னும் ஒழியிசையெச்சம், முறையானே, திட்டமின்று, வந்தாலின்னது செய்வல், கொண்டு யப்போமாதறிந்திலன் என்னும் ஒழியிசையான் முடிந்தவாறு. பிறவும் முடித்தற்கேற்கும் ஒழியிசையறிந்துகொள்க.

(௩௮)

௪௩௮. எதிர்மறை யெச்ச மேதிர்மறை முடிபின.

இ - ள். மாறுகொள்ளெச்சமெனப்பட்ட ஏகாரவெதிர்மறையும், ஒதாரவெதிர்மறையும், உம்மையெதிர்மறையுமாகிய எதிர்மறையெச்சமும் எதிர்மறையான்முடியும். எ - று.

உ-ம். யானே கொள்வேன்; யானே கள்வேன்; வரலுமுரியன் என்னும் எதிர்மறையெச்சம், முறையானே, கொள்ளேன், கள்ளேன், வாராமையுமுரியன் என்னும் எதிர்மறையான் முடிந்த வரலு கண்டுகொள்க. (௩௬)

சுருக. உம்மை யெச்ச மிருவீற் றுணும்
தன்வினை யொன்றிய முடிபா ரும்மே.

இ - ள். எஞ்சுபொருட்கிளவியும் அவ்வெஞ்சுபொருட்கிளவியான் முடிவதுமாகிய உம்மையெச்சவேறுபாடிண்டன்கண்ணும், தன்வினை உம்மையொடு தொடர்ந்த சொற்குப் பொருட்கிய முடிபாம். எ - று. என்றது, “எஞ்சுபொருட் கிளவிசெஞ்சொலாயின்” என்றதனால் உம்மையுடைத்தாயும் உம்மையின்றியும் வரும் எஞ்சு பொருட்கிளவி உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாதலெய்திற்று. ஏன்? எல்லாவெச்சத்திற்கும் எஞ்சுபொருட்கிளவியேமுடிபாகலின். இனி உம்மையொடு தொடர்ந்த சொல்லிரண்டற்கும் வினையொன்றே யாகல் வேண்டிமென எய்தாததெய்துவித்தவாறு. ௩

ஒன்றற்காயதே வீனையதற்குமாகலிற்றன் வினையென்றார்.

உ-ம். சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனும் வந்தான் என இரண்டும் ஒருவினை கொண்டவாறு கண்டுகொள்க. சாத்தனும் வந்தான் கொற்றனுமுண்டான் என வினை வேறுபட்டவழி உம்மையெச்சமும் எஞ்சுபொருட்கிளவியும் இரையாயமை கண்டுகொள்க. அஃதேல், பைம்புதல் வேங்கையு மொள்ளினர் விரித்தன--ஒடுவெண்டிங்களு ளூர்கொண் டன்றே என வினை வேறுபட்டிழியுந் தம்முனியைந்தனவாஸெனின்;--இணர் விரிதலும் ஊர் கோடலும் இரண்டும் மணஞ்செய்காலம் இதுவென்றனர் துதலாகிய ஒருபொருள் குறித்து நின்றமையான், அவை ஒருவினைப்பாற்படுமென்பது. பிறவும் இவ்வாறு வருவனவறித்து ஒருவினைப்பாற்படுக்க.

எஞ்சுபொருட்கிளவி செஞ்சொலாயவழித் தன்வினை தொடல் ஈண்டடங்காமையான், அது தன்னினமுடித்தலென்பதனாற்பெறப்படும்.

உம்மையெச்சமிருவீற்றுணுமென்றதனால், உம்மையெச்சத்திற்கு முடிபாகிய எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்மையொடு வரின் எச்சமா

மென்பதாம். அஃதெச்சமாங்கால், முன்னின்றது எஞ்சுபொருட்
கிளவியாமென்பது.

- ததிர்மறையும்மை எதிர்மறையெச்சமாயடங்குதலின், ஈண்டும்
மையெச்சமென்றது எச்சவும்மையேயாம். (சு௦)

சுநஎ. தன்மேற் செஞ்சொல் வருஉங் காலே
நிகழுங் காலமொடு வாராக் காலமு
யிறந்த காலமொடு வாராக் காலமு
மயங்குதல் வரையார் முறைநிலை யாண்ட.

இ - ன். உம்மையெச்சத்தின்முன் எஞ்சுபொருட்கிளவி உம்
மையில் சொல்லாய் வருங்கால், சிகழ்காலத்தோடு எதிர்காலமும்
இறந்தகாலத்தோடு எதிர்காலமும் மயங்குதல் வரையார். எ - று.

முறைநிலையானவென்றதனான், கூறிய முறையானல்லது எதிர்
காலம் முன்னிற்ப ஏனைக்காலம் பின் வந்து மயங்குதலில்லையென்
பதாம்.

உ - ம். கூழுண்ணுரின்றான் சோறுமுண்பன். எ-ம். கூழுண்
டான் சோறுமுண்பன். எ-ச். அவை கூறிய முறையான் மயங்கிய
வாறு கண்டுகொள்க.

இவற்றோடு இது மயங்குதல் வரையாரெனவே, இறந்தகால
த்தோடு சிகழ்காலமும் சிகழ்காலத்தோடு இறந்தகாலமும் வந்து
மயங்குதல் வரையப்படுமென்றவாறாயிற்று.

தன்மேற்செஞ்சொல் வருஉங்காலையென்றதனான், உம்மைய
டுத்த சொல் வருங்கால் வேறுபாடின்றி இரண்டிசொல்லும் ஒருகா
லத்தான் வருமென்பதாம்.

தன்வினை காலம் வேறுபடுதலும் படாமையும் உடைமையான்,
இன்னுழி இன்னவாற்றானல்லது காலம் வேறுபடாதென வரைய
றுத்தவாறு. (சுக)

சுருஅ. எனவெ னெச்சம் வினையொடு முடிமே.

இ - ன். எனவென்னுமெச்சம் வினை கொண்டு முடியும். எ-று.

உ-ம். கொன்னெனக் கொடுத்தான்; துண்ணெனத் துடித்தது;
ஒல்லெனவொலித்தது; காரெனக் கறுத்தது. எ-ம். நன்றென்று
கொண்டான்; திதென்றிகழ்த்தான். எ-ம். வரும். (சுஉ)

சுகக. எஞ்சிய மூன்று மேல்வந்து முடிக்கு
மெஞ்சுபொருட் கிளவி யிலென மொழிபு.

இ - ன். சொல்லப்பட்டனவொழிந்து நின்ற சொல்லுங் குறிப்வும் இசையுமாகிய எச்சமூன்றும் மேல் வந்து தம்மை முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்டினவியையுடையவல்லவென்று சொல்லுவார் ஆசிரியர். எ - று. என்றது, அவ்வத்தொடர்க்குத் தாமெச்சமாய் வந்து அவற்றையாய்கிலையை நீக்கலின், பிரிநிலையெச்சமுதலாயினபோலத் தம்மை முடிக்கும் பிறசொல்லைத் தாம் அவாய் நில்லாவென்றவாறு. அவை பிறசொல்லவாவாது தாம் எச்சமாய் வருமாறு முன்னர்ச் சூத்திரத்தாற்பெறப்படும். (௯௩)

சச௦. அவைதாம்,

தத்தங் குறிப்பினைச்சஞ் செப்பும்.

இ - ன். அவ்வெச்சமூன்றும் சொல்லுவார் குறிப்பான் எஞ்சி நின்ற பொருளையுணர்த்தும். எ - று.

உ-ம். 'பசப்பித்துச் சென்றா ருடையயோ வன்ன—நிறத்தையோ பிர மலர்.' 'இஊதாக முண்மாள்கொல்ககையுநர்—கை கொல்லுங் காழ்த்த விடத்து' என்புழி முறையானே பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் எனவும், தீயாரைக்காலத்தாற்க்கை எனவும் வந்த தொடர்மொழி எச்சமாய்நின்ற குறிப்புப்பொருளை வெளிப்படுத்தவாற் குறிப்பெச்சமாயின. 'அகர முதல் வெழுத்தெல்லா மாதி—பகவன் முதற்றே யுலகு.' 'அளித்தஞ்சு சென்றவர் நீப்பிற் நெளித்தசொம்—நேறியார்க்கு ஞண்டோ தவறு' என்றவழி முடியானே அதுபோல எனவும், நீத்தார்க்கே தவறு எனவும், வருவன எஞ்சிய பொருளுணர்த்தலான் இசையெச்சமாயின, சொல்லெச்சத்திற்கு உதாரணம் முன்னர்க்காட்டினும். 'சொல்லன வல்ல தெஞ்சுத லின்றே' என்பதனுள் அஃதொருசொல்லாதல் பெறப்படுதலின், இது தொடர்ச்சொல்லாமென்பது. சொல்லென்னுஞ் சொல் எஞ்சுவதுஞ் சொல்லெச்சமென்பார் இவ்வீருவகையும், இசையெச்சமென அடக்குப.

பசப்பித்துச் சென்றாரை யாமுடையேம் என்னுந் தொடக்கத்தன குறிப்பிற்குள்ளொடங்குதலின், விண்ணென விசைத்தது என்பது குறிப்பெச்சமென்றும், அதுபோல என்னுந் தொடக்கத்தன விகாரவகையாற்றொக்கு நின்றமைபான், ஒல்லெனவொலித்தது என்பது இசையெச்சமென்றும், இவை தத்தஞ்சொல்லான் முடிதவல்லது பிறசொல்லான் முடியாமையின் இவற்றை மேல்வந்து முடிக்கும் எஞ்சுபொருட்டினவியிலவென்றொன்றும், உரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்;—அற்றன்று; 'தெரிவேறு நிலை

யலுங் குறிப்பிற் றேன்றலும்' எனச் சொற்பொருட்பாகுபாடுணர் த்திலுர்; குறிப்பிற்றேன்றும் பொருளை வெளிப்படுத்தும் எச்சமாத லுள். 'ஊமயான் எச்சமென்றார்; அதனான் ஆண்டடங்காது. இனி யிசைத்தது ஒலித்தது என்பன தஞ்சொல்லெனப்படா; படினும், வின்னென விக்விற்று துண்ணெனத் துளங்கினான். எ-ம். ஒல்லெ னவீழ்த்தது. எ-ம். பிறசொல்லானும் முடிதலின் எஞ்சுபொருட்கி ளவியிலவென்றல் பொருத்தாதாம். என்னை? தஞ்சொல்லாதனை எஞ்சுபொருட்கிளவியாமாகலின். இனி அதுபோலவென்பது தொ குக்கும்வழித்தொகுத்தலென்பதனற்றொக்கதாயின், அதனைச் சுட் டிக் கூறுவவமையென அணியியலுள் ஆசிரியர் ஒருவமையேறுபா டாகக் கூறல் பொருத்தாது. தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தல் ஒரு மொழிக்கண்ணதாகலிற் பலசொற்றொகுமென்றலும் பொருத்தமி ன்று. அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்று. வின்னென விசைத்தது; ஒல்லெனவொலித்தது என்னுந் தொடக்கத்தனவற்றை எனவெ னெச்சமென அடக்கி' குறிப்பெச்சத்திற்கும் இசையெச்சத்திற்கும் வேறுதாரணங்காட்டல் கருத்தென்க. அல்லது உம், எனவெனெச் சமென அடக்காது இசையுங்குறிப்பும்பற்றி வருவனவற்றை வே றேதின், வெள்ளெனவெளுத்தது எனப் பண்புபற்றி வருவதனை யும் வேறேதல்வேண்டிர்; அதனை வேறேதாமையானும் எனவெ னெச்சமென அடக்குதலே கருத்தாகக் கொள்க. குறிப்புப்பொரு ளைப் 'பசப்பித்துச் சென்ற ருடையையே' 'இளைதாசமுண்மாங் கொல்க' என்பன முதலாகிய தொடர்மொழியே உணர்த்தலான் எஞ்சுபொருளைப்படாவாயினும், அப்பொருள் பிறசொல்லானல் லது வெளிப்படாமையின், அச்சொல்லெச்சமாயிற்று. குறிப்புப் பொருளையன்றி எஞ்சுபொருளுஞ் சொல்லுவான்குறிப்பொடு புரி த்துணர்ந்து தமக்கேற்ற சொல்லாலுணர்த்தப்படுதலின், குறிப்பா னெச்சஞ்செப்பல் மூன்றற்குமொத்தவாறறிக. (சச)

சசக. சொல்லெ னெச்ச முன்னும் பின்னுஞ் சொல்லள வல்ல தெஞ்சுத லின்றே.

இ - ள். சொல்லெச்சம், ஒருசொற்கு முன்னும் பின்னுஞ் சொ ண்மாத்திரம் எஞ்சுவீதல்லது, தொடராயெஞ்சுதலின்று. எ - று.

'உயர்திணையென்மொ' என்புழி ஆசிரியரென்னுஞ்சொல்மு ன்னும், 'மருந்தெனின் மருந்தே னவப்பெனின் னவப்பே' என் புழி எமக்கென்னுஞ்சொல் பின்னும், எஞ்சி நின்றவாறு கண்டு கொள்க.

ஒருசாரார் இவற்றை இசையெச்சமென்று, சொல்லளவல்ல நேஞ்சதலின்றே என்பதற்குச் சொல்வென்னுஞ் சொல்லளவல்ல பிறிதுசொல்வெஞ்சதலின்றென்று பொருளுரைத்து, பதித் தேன் பழஞ்சோறு தாவென்று நின்றாள் என்புழித் தாவெனச் சொல்லியெனக் சொல்வென்னுஞ்சொல் எஞ்சி நின்றதென்று, இதனை உதாரணமாகக் காட்டிப். அவர் முன்னும் பின்னுமென்பதற்குச் சொல்வென்னுஞ்சொற்கொணர்ந்து கூட்டுவதன்முன்னும் பின்னுமென இடர்ப்பட்டிப் பொருளுரைப்ப.

(சுரு)

சசஉ. 'அவையல் கிளவி மறைந்தனர் கிளத்தல்.

இ - ன். அவைக்கணுரைக்கப்படாத சொல்லை அவ்வாய்பாடு மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற்சொல்லுக. எ - று.

அவைக்கண் வழங்கப்படுஞ்சொல்லை அவையென்றார்.

உ-ம். 'ஆன்முன் வருஉ மீகார பகரம்'எ-ம். கன்கழீஇ வரு தம்;கான்மேனீர் பெய்து வருதும். எ-ம். கருமுகமந்தி, செம்பி னேற்றை, புலிசின் றிறந்த கீரல் லீர்த்து. எ-ம். இடக்கர்வாபாபி மறைத்துப் பிறவாய்பாட்டாற் கூறியவாறு.

ஈகாரபகரமென்பதுபோலக் கண் கழுவுதன்முதலாயின அவை யல்கிளவியைக் கிடந்தவாறு கூறாது பிறிதோராற்றாற் கிளத்தவை ல்லவெனினும் அவையல்கிளவியிப்பொருண்மையுணர்த்தலின், ஒற்றுமையத்தான் அவையல்கிளவியைப்பிறிதோராற்றாற் கூறிய வாய்பாடாகக் கொள்ளப்படும். இவை "தகுதியும் வழக்கும்" என் புழித் தகுதியாயடங்குமெனின்;—செத்தாரைத் துஞ்சினுரென்றல் முதலாயினவன்றே தகுதியாவன; ஆண்டிச் செத்தாரென்பது இல க்கணமாகலின் அதனாலும் வழங்கப்படும்; தகவு நோக்கிச்சொல்லு ம்காற்றுஞ்சினுரென்றுஞ் சொல்லப்படும்; ஈண்டையவையல்கிளவி யாற்றிளத்தல் வழுவாதலின் மறைத்த வாய்பாட்டானே கிளக்கப் படும்; அதனான் ஆண்டடங்காவென்பது.

இது வருவமைதியன்மையாற் கிளவியாக்கத்துக் கூறாயினார்.

சசக. மறைக்குங் காலே மரீஇய தொராஅல்.

இ - ன். அவையல்கிளவியை மறைத்துச்சொல்லுங்கால், மேற் றோட்டு வழங்கப்பட்டு வருவன மறைக்கப்படா. எ - று.

உ-ம். ஆப்பீ, ஆணையிலண்டும் என மரீஇ வந்தன மறைக்கப் படாது வந்தவாறு.

‘பகல்கான் றெழுதரும் பங்கதிர்ப் பரிதி’ என்புழிக் கான்றென்பது, தன்பொருண்மேனில்லாது அணி குறித்துப் பிறிதோர்பொருண்மேனிற்றலின் மரீஇய சொல்லாய் மறைக்கப்படாமைபின், அதன்பொருண்மேனிற்றவழி மறைக்கப்படுதலுமறிக. (சஎ)

சசச. ஈதா கொடுவெனக் கிளக்கு மூன்று

பிரவின் கிளவி யாகிட னுடைய.

இ - ஈ, தா, கொடு எனச் சொல்லப்படும் மூன்றும் ஒருவன் ஒன்றையிரத்தற்கண் வருஞ்சொல்லாம். எ - று.

அவை பிறபொருண்மேல் வருதலுமுடைமையான், இரவின் கிளவியாகிடனுடையவென்றார்.

வழங்கல், உதவல், வீசல் முதலாயின பிறவுமுளவாக இவற்றையே விதந்தோதியதென்னையெனின்;—அவை கொடைப்பொருளவாய் வருவதல்லது இவைபோல இரத்தற்குறிப்பு வெளிப்படுக்கும் இரவின் கிளவியாய்ப் பயின்று வாராமையானும், இன்னார்க்கு இன்னசொல்லுரித்தென்று வரையறுத்தலும் வருவமைத்தலுமாய ஆராய்ச்சி ஆண்டின்மையானும், இவற்றையே விதந்தோதினாரென்பது.

அஃதேல், “கீயென்கிளவி” என்னுஞ்ஞத்திரமுதலாய நான்கும் அமையும், இச்சுத்திரம் வேண்டாவெனின்;—இவை இரவின் கிளவியாதலும் மூன்றென்னும் வரையறையும் அவற்றற்பெறப்படாமையின் வேண்டிமென்பது.

முன்னிலைச் சொல்லாய் வருவழியல்லது பிறுண்டு இன்ன சொல் இன்னார்க்குரித்தென்னும் வரையறையில்லென்பதுணர்த்துதற்கு, ஈதா கொடுவென முன்னிலைவாய்பாடுபற்றியோகினார். (1)

சசசு. அவற்றுள்,

ஈயென் கிளவி யிழிந்தோன் கூற்றே.

சசசு. தாவென் கிளவி யொப்போன் கூற்றே.

சசஎ. கொடுவென் கிளவி யுயர்ந்தோன் கூற்றே.

இ - ஈ, ஈயென்கிளவி இரக்கப்படுவோனின் இழிந்தவிரவன் கூற்றும். தாவென்கிளவி அவனோடொப்பான் கூற்றும். கொடுவென்கிளவி அவனினுயர்ந்தவன் கூற்றும். எ - று.

உ-ம். சோதி; ஆடைதா; சாந்து கொடு என மூன்றுசொல்லும் முறையானே மூவர்க்குமுரியலாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. (சசு) (சுடு) (சுச)

சசஅ. கொடுவென் கிளவி படர்க்கை யாயினும்
தன்னைப் பிறன்போற் கூறுங் குறிப்பிற்
றன்னிடத் தியலு மென்மனார் புலவர்.

இ - ன். கொடுவென்னுஞ்சொல், முதனிலைவகையாற்படர்க்கையாயினும், தன்னைப் பிறனொருவன்போலக் கூறுங்கருத்துவகையால், தன்னிடத்துச் செல்லும். எ - று.

உதாரணம் மேற்காட்டப்பட்டது.

தன்மைக்கும் முன்னிலைக்குமுரிய தாவென்பதனாகு பொதுவாகிய ஈயென்பதனாகவன்றே சொல்லற்பாலது; உயர்த்தான் அங்ஙனந்தானேற்பாறாகச் சொல்லாது; கொடுவெனப் படர்க்கைவாய்பாட்டாற்சொல்லும்; ஆண்டுத் தன்னையே பிறன்போலக் குறித்தானாகலிற் றன்னிடத்தேயாமென இடவழுவமைத்தவாறு.

உயர்த்தான் தமனொருவனைக் காட்டி இவற்குக் கொடுவென்னுமென்றால் உரையாசிரியரெனின்;—ஆண்டுப் படர்க்கைச் சொற் படர்க்கைச்சொல்லோடியைதலான் வழுவின்மையின்—அமைக்கல்வேண்டாவாம்; அதனான் அது பீராலியுரையென்க. (௫௨)

சசக, பெயர்நிலைக் கிளவியி னுஅ குருவுந்
நிகைநிலைக் கிளவியி னுஅ குருவுந்
தொன்னெறி மொழிவயி னுஅ குருவு
மெய்ச்சிலை மயக்கி னுஅ குருவு
மந்திரப் பொருள்வயி னுஅ குருவு
மன்றி யனைத்துங் கடப்பா டிலவே.

இ - ன். பெயர்நிலைக்கிளவியினுருகவும். எ-து. ஒருநினைப்பெயர் ஒருநினைக்காய் வருவனவும். எ - று. அவையாவன ஓரெருத்தை நம்பியென்று வழங்குதலும், ஒருகிளியை நங்கையென்று வழங்குதலுமாம். பிறவுமன்ன. நிகைநிலைக்கிளவியினுருகவும். எ-து. நிகைச்சொல்லிடத்த வாய்பாடு திரிந்து வருவனவும். எ-து. அவை புலியான், பூசையான் என்னுந் தொடக்கத்தன. தொன்னெறிமொழிவயினுருகவும். எ-து. முதுசொல்லாகிய செய்யுள்வேறுபாட்டின் கண் இயைபில்லன இயைந்தனவாய் வருவனவும். எ - று. அவையாற்றுட்செத்தவெருமையீர்த்தனார்க்குயவர்க்குக் கடன் என்பது முதலாயின. மெய்ச்சிலைமயக்கினுருகவும். எ-து. பொருண்மயக்காகிய பிசுச்செய்யுட்டிணைமுதலாயின திரிந்து வருவனவும் எ-து. அவை 'வழுதுவரிக் கோலத்தா ரீவார்க் குரியார்—தொழுதிமைக்

கண்ணனைந்த தோட்டார் - முழுதகலா—நாணிற் செறிந்தார் கலங்கிள்ளி நாடோறும்—பேண்ற் கமைந்தார் பெரிது' என்பது புத்தகமேனினும் பொருண்மேற்றினே திரித்து வந்தவரறு கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. மந்திரப்பொருள்வயினுருகவும், எ-து. மந்திரப்பொருட்கண் அப்பொருட்குரித்தல்லாச் சொல் வருவனவும், எ-று. இதற்குதாரணம் மந்திரதூல்வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. அன்றியனைத்துங்கடப்பாடிவெ, எ-து. அவ்வனைத்தும் வழங்கியவாறே கொள்வதல்லது இலக்கணத்தான் யாப்புறவுடையவல்ல, எ-று.

இஃதிர்த்திரத்திற்கு ஒருசாராருரை, ஒருசாரார் பிறவுரைப்ப.

இஃதியற்சொல்லுத்திசைச்சொல்லும் பிறவும்பற்றி வழுவுமைத்ததாகலின், கிளவியாக்கமுதலாயினவற்றின்கண் உணர்த்துதற்கிணையின்மையான், ஈன்றி வைத்தார். (ருக)

சுரு. செய்யா பென்னு முன்னிலை வினைச்சொற்

செய்யென் கிளவி யாகிட னுடைத்தே.

யி - ன். செய்யாயென்னும் வாய்பாட்டதாகிய முன்னிலைமூற்றச்சொல் ஆயென்னுமீறு கெடச் செய்யென்னுஞ்சொல்லாய் நிறநனுடைத்து. எ - று.

ஆகிடனுடைத்தென்றதனால், செய்யாயென ஈறு கெடாதுநிறநலே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

உ-ம். உன்னாய், தின்னாய், கிடவாய், நடவாய், தாராய், வாராய், போவாய் என்பன, ஈறு கெட, உண், தின், கிட, நட, தா, வா, போ, எனச் செய்யென்கிளவியாயினவாறு கண்டுகொள்க.

செய்யாயென்னும் முன்னிலையெதிர்மறை செய்யென்கிளவியாதற்கேலாமையின், செய்யாயென்னு முன்னிலைவினைச்சொலென்றது விதிவினையேயாம்.

தன்னினமுடித்தலென்பதனால் அழியலை, அலையலை என்னு முன்னிலையெதிர்மறை ஐகாரங்கெட்டு அழியல், அலையல் என நிறநனுங்கொள்க. ஒன்றெனமுடித்தலென்பதனால், புகழ்ந்தாரென்னும் படர்க்கைவினை ஆற்று கெடப் 'புகழ்ந்திரு மல்லரோ' என நிறநனுங்கொள்க. இவையெல்லாஞ் செய்யுண்முடிபென்பாருமுளர்.

செய்யாயென்னு முன்னிலையெதிர்மறை எதிர்மறை படாது செய்யென் விதிவினையாதது முரித்தென்றுரைத்தாரால் உரையாசிரியரோனின்;—அற்றன்று: செய்யாயென்னும் எதிர்மறைவினையுஞ் செய்யாயென்னும் விதிவினையும் முடிந்த நிலைமை ஒக்குமாயினும்,

எதிர்மறைக்கண் மறையுணர்த்தும் இடைநிலையுமுண்மையான், முடிக்குஞ்சொல் வேறெனவேபடும். மறையுணர்த்தும் இடைநிலையாவன், உண்ணலன், உண்டிலன், உண்ணாது, உண்ணேன் என்புழி வரும் அல்லும், இல்லும், ஆவும், எயும், பிறவுமாம். உண்ணாய், உண்ணேன் என்புழி எதிர்மறையாகாவேகாங்கெட்டு நின்றனவெனல்வேண்டும்; அல்லாக்கால் மறைப்பொருள் பெறப்படாமையின், அதனால் எதிர்மறைச்சொல்லே விதிவினைச்சொல்லாகாமையின் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லது உம், ஆசிரியர் அக்கருத்தினராயின், செய்யா பென்றது யெதிர்மறை வினைச்சொல் என்றோது வார்தமன்; அவ்வாறோதாமையான், அவர்க்கது கருத்தன்மையான் உரையாசிரியர்க்கும் அது கருத்தன்மையறிக. (ருச)

சடுக. முன்னிலை முன்ன ரீபு மேபு
யங்கிலை மாயின் மெய்யூர்த்து வருமே.

இ - ள். முன்னிலைவினைச்சொன்முன் வரும் ஈகாரமும் ஏகாரமும் அம்முன்னிலைச்சொற்கேற்ற மெய்யூர்த்து வரும். எ ஹது.

உ - ம். 'சென்றி பெருமகிற் றனக்கக்குநர் யாரே' 'அட்டிலோலை தொட்டனை சின்மே' என அவை முன்னிலைக்கேற்ற மெய்யூர்ந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

முன்னிலையென்றோனும், செய்யென்கின்றவியாபிய முன்னிலையென்பது அதிகாரத்தாற்கொள்க.

*ஈகாரமொன்றேபாக, புக்கீ, உண்ட, உரைத்தீ, சென்றி என முன்னிலைவினையிற்றுவேறுபாட்டிற்கேற்ப மெய் வேறுபட்டு வருதலான், அந்நிலைமரபின்மெய்யென்றார். ஏகாரம் மகாரூர்த்தல்லது வாராது.

இவ்வுவழுத்தப்பேறு புணர்ச்சிவிசாரமாதலின் ஈண்டுக் கூறற்பாற்றன்னெனின்;—அற்றன்று: இயற்பெயர்முன்னராரைக்கிளவி அப்பெயரோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றாற்போல முன்னிலைமுன்னரீயுமேயும் முன்னிலைச்சொல்லோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்றலான் நிலைமொழி வருமொழி செய்து புணர்க்கப்படாமையான், அம்மெய் புணர்ச்சிவிசாரமெனப்படாவுென்க. அஃதேல், இடையியலுள் 'இயற்பெயர் முன்ன ராரைக் கிளவி', என்பதனோடியைய இதனையும் வைக்கவேனின்;—ஆண்டு வைப்பிற் செய்யாயென்பது செய்யென்கின்றவியாவழியது அவ்விசாரவேகாவரவேன்பது பெறப்படாமையின், ஈண்டு வைத்தார். "செய்யா யென்னு முன்னிலைவினைச்சொல்" என்பதனை ஈண்டு வைத்தற்கும் இதுவே பயனாதல

நிக. முன்னிலைச்சொல்லிகாரம் ஒருங்குணர்த்தல் அதற்குப் ப"1
 னென்னுமமையும். ஈயென்பதோரிடைச்சொல் உண்டென்பது
 இச்சுதரீரத்தாற்பெற்றும். இவையிரண்டும் ஈண்டுப் புறத்தையு
 பொருள் பட சின்றன. அசைசிலையென்பாருமுள். (௫௫)

சுருஉ. கடிசொல் லில்லைக் காலத்துப் படினே.

இ - ள். இவை தொன்று தொட்டனவல்லனவென்று கடியப்
 படுஞ்சொல்லில்லை; அவ்வக்காலத்துத், தோன்றி வழங்கப்படுமா
 யின். எ - று.

உ-ம். சம்பு, சன்னை, சட்டி, சமழ்ப்பு என வரும். இவை தொ
 ன்று தொட்டு வந்தனவாயின், முதலாகாதனவற்றின்கண் "சகரக்
 கினவியு மவற்றோ ரற்றே—அ ஐ ஒளவெனு மூன்றலம் கடையே"
 என விலக்கார் ஆசிரியர்; அதனான் அவை பிற்காலத்துத் தோன்றிய
 சொல்லேயாமென்பது.

இஃது எழுவகைவழுவனமதியுள் ஒன்றாகாது ஒர்பாதுகாவலா
 தலிற் ளளவியாக்கத்தியைபின்மையான் ஈண்டுக் கூறினாரென்பது.

இனி ஒன்றெனமுடித்தலாற் புதியன தோன்றினாற்போலப்
 பழையன கெடுவனவும் உளவெனக் கொள்க. அவை அழான்,
 புழான் முதலியனவும், எழுத்திற்புணர்ந்த சொற்கள் இக்காலத்து
 வழங்காதனவுமாம். (௫௬)

சுருக. குறைச்சொற் கினவி குறைக்கும்வழி யறிதல்.

இ - ள். குறைக்குஞ்சொல்லைக் குறைக்குமிடமறித்து குறை
 க்க. எ - று.

குறைக்கும்வழியறிதலென்பது, ஒருசொற்குத் தலையுமிடையு
 கையுமென இடமுன்றன்றே; அவற்றுள் இன்னுழிக்குறைக்கப்
 படும இச்சொல்லென்றறித்து குறைக்கவென்றவாறு.

உ-ம். தாமரையென்பது 'மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சிறு' எனத்
 தலைக்கண்ணும், ஒத்தியென்பது 'வேதின வெரிநி லேறிமுது
 போத்து' என இடைக்கண்ணும், நீலமென்பது 'நீலுண் டெல்லிசை
 கடுப்பு' எனக் கடைக்கண்ணும், குறைக்கப்பட்டவாறும், அவையி
 ழுண்டுக் குறைத்தற்கேலாமையுங்கண்டுகொள்க. குறைத்தலாவது,
 ஒருசொல்லிற்சிறிது கிற்பச் சிறிது கெடுத்தலாகலின், முழுவதுங்
 கெடுத்தலாகிய தொகுக்கும்வழித் தொகுத்தலின் வேறுதலறிக.

"இயற்சொற்றிரிசொல்" என்னுஞ்ஞத்தொருதலாயின செய்யு
 ளதிகாரத்துட் கூறாமையாலும், ஒருகாரணத்தாற்கூறினானுஞ்

செய்யுட்கணென்று விதத்து கூளுமையானும், இது வழக்குமுடிபென்பாருமுள்.

(௫௭)

சுருசு. குறைத்தன வாயினு நிறைப்பெய ரியல.

இ - ன். குறைத்தனவாயினும், அவை குறைபாது நிறைத்த நின்ற பெயரியல்பையுடைய. எ - று. என்றது, முற்கூறிய உதாரணங்கள் தாமரை ஒத்தி கீலமென நிறைத்த பெயர்களின் பொருள் களைத் தத்தே நிற்கு மென்றவாரும்.

குறைத்தவழியும் நிறைத்த பெயராகக் குறைக்கப்படுவன பெயரேயாகலின், நிறைப்பெயரியலவென்றார்.

(௫௮)

சுருதி. இடைச்சொல்லெல்லாம்வேற்றுமைச்சொல்லே.

இ - ன். பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுத்தினவும் பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுத்தப்படுவனவுமெனச் சொல் இருவகைப்படும்; பிறிதோர்சொல்லை வேறுபடுத்தலாவது விசேடித்தல். பிறிதோர்சொல்லான் வேறுபடுத்தப்படுதலாவது விசேடிக்கப்படுதல். இடைச்சொல்லெல்லாம் பிறிதோர் சொல்லை வேறுபடுத்திக்குஞ்சொல்லாம். எ - று.

வேறுபடுத்தலும் வேறுபிக்கப்படுதலும் ஆறிய இரண்டும் பொதுவகையான் எல்லாச்சொற்கும் கூளுமை எய்துமாகலின், இடைச் சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச்சொல்லென்றதனான், இவை வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதலல்லது ஒருநூன்றும் வேறுபிக்கப் படுஞ் சொல்லாகாவென நியமித்தவாரும். அவை அன்னவாதல் இடையிலுள் ஓதப்பட்ட இடைச்சொல் வழக்கினுள்ளுஞ் செய்யுளுள் ளும் வரும்வழிக் கண்டுக்கொள்க.

வேற்றுமைச்சொல் வேற்றுமையைச் செய்யுஞ்சொல்லென விரியும், வேற்றுமையெனினும், வேறுபாடெனினுமொக்கும்.

இடைச்சொல்லெல்லாம் வேற்றுமைச் சொல்லாயினும், அவற்றுள் ஒருசாமனவற்றை வேற்றுமைச்சொல்லென்றாள்; இயற் சொல்லுள் ஒருசாமனவற்றை இயற்பெயரென்றாற்போலவென்பது. இதுவுமொர்சயம்.

(௫௯)

சுருசு. உரிச்சொன் மருங்கினு முரியவை யுரிய.

இ - ன். உரிச்சொல்லிடத்தும் வேறுபடுக்குஞ் சொல்லாதற்கும் உரியன உரியவாம்; எல்லாம் உரியவாகா. எ - று. எனவே, உரிச்சொல்லுள் வேறுபடுத்தும் வேறுபிக்கப்பட்டும் இருகிலமையுமுடையவாய் வருவனவே பெரும்பான்மையென்பதாம்.

வேறுபடுக்குஞ் சொல்லையாவன உறு, தவ, நனி என்னுந் தொடக்கத்தன. இருநிலைமையுமுடையன குரு, கெழு, செல்லல், இல்லாது என்னுந் தொடக்கத்தன. உறுபொருள், தவப்பவ, நனி செய்த்து, ஏகல்லடுக்கம் என இவை ஒன்றை விசேடித்தல்லது வாராமையும், குருமணி, விளங்குருரு; கெழ்க்கிளரகலம், செககேழ்; செல்லவேறுய், அருஞ்செல்லல்; இன்னற்குறிப்பு, பெயரின்னல் என இவை ஒன்றை விசேடித்தும் விசேடிக்கப்பட்டும் இருநிலைமையுமுடையவாய் வருமாறும், வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கிக் கண்டுகொள்க. குரு விளங்கிற்று; செல்லநீர எனத் தாமே நின்று வினை கொள்வன, விசேடிக்கப்படுத்தன்மையுமுடையவாதலின், விசேடிக்கப்படுகொல்லாம். பிறவும் விசேடித்தல்லது வாராதனவும், விசேடித்தும் விசேடியாதும் வருவனவும், வழக்குஞ்செய்யுளுநோக்கி யுணர்க.

வேறுபடுக்குஞ்சொல்லையாவன இவையெனத் தொகுத்துணர்த்தற்கும், உரிச்சொன்மருங்கினுமுரியவையுரிய எனக்குத்திரஞ் சுருங்குத்தற்கும், இடையியலுள்ளும் உரியியலுள்ளும் வையாத, இரண்டுக்குத்திரத்தையும் ஈண்டி வைத்தார். (ச-0)

சருள. வினையெஞ்சு கிளவியும் வேறுபல் குறிய.

இ - ள். மேற்கூறப்பட்ட வினையெச்சமும் வேறுபட்ட பவலி லக்கணத்தையுடைய. எ - று.

அவையாவன, 'உரற்கால் யானை யொழித்துன் டெஞ்சிய,' எ-ம். 'ஞாயிறு பட்டி வந்தான்.' எ-ம். செய்தெனெச்சம் வினைமு தல் கொள்ளாது பிறிதின் வினை கோடலும், அஃதே திரிதலும், 'மோயினாருயிர்த்த காலே,' எ-ம். கண்ணியன் வில்லன் வரும். எ-ம். முற்றுச்சொல்லது திரிபாய் வருதலும், ஓடிவந்தான், விரைந்து போயினான். எ-ம். வெய்ய சிறிய மிழற்றுஞ் செவ்வாய், எ-ம். செவ்வன்றெரிசிற்பான், புதுவதனியன்றவணியன். எ-ம். தம்மை முடிக்கும் வினைக்கட்டிடந்த தொழிலானும் பண்பானும் குறிப்பானும் உணர்த்தித் தெரிநிலைவினையுங் குறிப்புவினையுமாய் முடிக்குஞ்சொல்லை விசேடித்தலும், பிறவுமாம். செய்தெனெச்சத்திற் திரிதல் வினையிலுட்காட்டிப் போந்தாம்.

'பெருங்கை யற்றவென் புலப்புமந் துறுத்து' என்புழிப் பெருமென்பதனை ஒருசாரார் வினையெச்சவாய்பாடினும். ஒருசாரார் வினையெச்சப்பற்றி நின்றதோருரிச்சொலென்ப.

இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் மேற்கூறப்பட்ட இலக்கணமேயன்றிப் பிறவிலக்கணமுமுடையவென்பதுணர்த்தினார். இனி அவையேயன்றி வினையெஞ்சுகிளவியும் பலவிலக்கணத்தலையேயென்பது பட நின்றமையான், உம்மை இறந்தது தழீஇயவெச்சவும்மை. அவ்விலக்கணம் ஓரியவவன்றித் திரிதலும் வேறுபொருளுணர்த்தலும் விசேடித்தலுமுதலாகிய வேற்றுமையுடையவாகலின், வேறு பல்குறியவென்றார்.

வினையெச்சத்துள் விசேடித்தே நிற்பனவுமுளவென்பதுஉம் உணர்த்துகின்றாராகலின், இதனை வினையியலுள் வையாது, என்னி விசேடிக்குஞ் சொல்லுணர்த்துவனவற்றோடு வைத்தார்.

‘பெயர்த்தனென் முயங்க’ என்பது முதலாயின செய்தெனெச்சம் முற்றாய்த் திரிந்தனவென்றும், ஒடித்துண்டெஞ்சி என்பது முதலாயின செயவெனெச்சம் செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றும், முன்னருரைத்தாரால் உரையாசிரியரெனின்,—பெயர்த்தனென்முயங்க என்பது முதலாயின எச்சத்திரிபாயின் எச்சப்பொருளுணர்த்துவதல்லது இடமும் பாலுமுணர்த்தப்பாவல்லது; எச்சப்பொருண்மையாவது முன்றிடத்திற்கும் ஐந்து பார்தும் பொதுவாகிய வினைகிகழ்ச்சியன்றே; அவ்வாறன்றி முற்றுச்சொற்கு ஓதிய ஈற்றவாய் இடமும் பாலுமுணர்த்தலின், அவை முற்றுத்திரிசொல்லெனவேபெடும். சொன்னிலையுணர்த்து வினையோடன்றித்தான் வினையெச்சமெனின்;—மாரைக்கிளவியும் வினையோடு முடியும் வேற்றுமையும் பிறவுமெல்லாம் வினையெச்சமாவான் செல்லும்; அதனான் அவர்க்கது கருத்தன்றென்க. அல்லதுஉம், கண்ணியன் வில்லன் வரும் என வினைக்குறிப்புமுற்றாய்த் திரிதற்கேற்பதோர் வினையெச்சம் இன்மையானும், அது கருத்தன்மையறிக.

‘ஒடித்துண்டெஞ்சிய’ என்பதுஉம் ஞாயிறு பட்டு வந்தான் என்பதுஉம் பிறவினை கொண்டனவாயினும், செய்தெனெச்சத்திற்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தலான், வினைக்காலத்திற்குரிய செயவெனெச்சத்தின்திரி பெனப்படா; செயவெனெச்சத்திரிபாயிற் செயவெனெச்சத்திற்குரிய காலமுணர்த்தல்வேண்டும். மழை பெய்ய மாங்குழைத்தது எனச் செயவெனெச்சத்திற்கு, இறந்தகாலமுமுரித்தெனின்;—காரண காரியப் பொருண்மை யுணர்த்தும்வழியல்லது செயவெனெச்சம் இறந்தகாலமுணர்த்தாது, ஒடித்துண்டலும் ஞாயிறு படுதலும் எஞ்சுதற்கும் வருதற்குக்காரணம்ன்மையான் ஆண்டிறந்தகாலமுணர்த்தாமையின், செய்தெனெச்சமாய் நின்று தமக்குரிய இறந்தகாலமுணர்த்தினவெனப்படும். அதனாற்செயவெனெச்சஞ்

செய்தெனெச்சமாய்த் திரிந்தனவென்றலும் அவர் கருத்தன்றென்து. ஞாயிறு பட்டி வந்தான் என்பது ஞாயிறு பட்டியின் வந்தான் என இந்நூலுமுணர்த்தலும். ஞாயிறு பட வந்தான் என்பது ஞாயிறு படாநிற்க வந்தான் என நிகழ்காலமுணர்த்தலும் வழக்கு நோக்கிக் கண்டுகொள்க. (௬௧)

சுரு. ௨. உரையிடத் தியலு முடனிலை யறிதல்.

இ - ள். வழக்கிடந்து உடனிற்கற்பாலவல்லனவற்றது உடனிலை போற்றுக. எ - று.

உடனிற்கற்பாலவல்லனவாவன தம்முண்மாறுபாடுடையன. மாறுபாடுல்லனவற்றது உடனிலைக்கண் ஆராய்ச்சியின்மையின், உடனிலையென்றது மாறுபாடுடையனவற்றது உடனிலையேயாம்.

உ-ம். இந்நாழிக்கிராழி சிறிது பெரிது என உடனிற்கற்பாலவல்லாச் சிறுமையும் பெருமையும் உடனின்றவாறுகண்டுகொள்க. சிறிதென்பது பெரிதெனப்பட்ட பொருளை நோக்காது பெரிதென்பதற்கு அடையாப் பிகப்பெரிதன்றென்பதுபட நின்றலான், அமைவுடைத்தாயிற்று.

அறிதலென்பது இவ்வாறு அமைவுடையன கொள்கவென்றவாறு.

மாறுபாடுடையன உடனிற்றல் எழுவகைவ்முன்னுள் ஒன்றன்மையான், இதனைக் கிளவியாங்கத்துட்கூறுது ஈண்டிக் கூறினார்.

சுரு. ௧. முன்னத்தி னுணரும் கிளவியு முள்வெ

யின்ன வென்னுஞ் சொன்முறை யான.

இ - ள். சொல்லானன்றிச் சொல்லுவான்குறிப்பாற்பொருளுணரப்படுஞ்சொல்லுமுள, இப்பொருள் இத்தன்மையவென்று சொல்லுதற்கண், எ - று.

உ-ம். செஞ்செவி, வெள்ளொக்கலர் என்புழி மணியும் பொன்னுமணிந்த செவி என்றும், வெளியதுதித்த சுற்றம் என்றும் குறிப்பானுணரப்பட்டவாறு கண்டுகொள்க. குழைகொண்டி கோழியெறியும் வாழ்க்கையர் என்புழி அன்னபெருஞ்செல்வத்தார் என்பது உவ்வுகுறிப்பானுணரப்படும்.

இது “தெரிபுவேறு நீயெலுவ் குறிப்பிற் றேன்றலும்” என்புழி அடங்குமெனின்; ஆண்டுப் பொருணிலை இருவகைத்தென்பதல்லது இன்னுழி இப்பொருள் குறிப்பிற்றேன்றுமென்னும் வேறுபாடு பெறப்படுமையான், ஆண்டடங்காதென்பது.

இதவும் மேலேயோத்துக்களுள் உணர்த்துதற்கியைபின்மை யின் ஈண்ணெர்த்தினார். (சுரு.)

சசு௦. ஒருபொரு ளிருசொற் பிரிவில வரையார்.

இ - ள். பொருள்வேறுபாடின்றி ஒருபொருண்மேல் வரும் இரண்டுசொற்பிரிவின்றித் தொடர்ந்து வரின், அவற்றைக்கடியார். எ - று.

உ-ம். 'சிவந்தோங்கு பெருமலை.' எ-ம். 'துறுகன் மீமிசை யுறு கண்.' எ-ம். வரும்.

பிரிவிலவென்றது, வேறோர்சொல்லான் இடையிடப்படாது நிற்பனவென்றவாறு.

இருசொல் ஒருபொருண்மேல் வருதல் எழுவகைவழவிலுள் ஒன்றன்மையான் ஈண்டுக் கூறினார்.

'வைகைக் கிழவன் வயங்குதார் மாண்தலந்—தையலாயின்று நீ நல்கினை நல்காயேற்—கூடலார் கோவோடு நீயும் படுதியே—நா டறியக் கொவை யொருங்கு' என்புழி வைகைக் கிழவன் கூட லார்கோ என்பன ஒருபொருளை வரைந்துணர்த்தலாற் பிரிவிலவா கலின் வரையப்படாவென்றும், 'கொய்தளிர் த் தண்டலைக் கூத்தப் பெருஞ்சேந்தன் - வைகலு மேறும் வயக்களிநே—கைநொடுவல்— காலேக வண்ணினைக் கண்ணூரக் காணவெஞ்—சாலேகந் சார நட' என்புழிக் காலேகவண்ணன் என்பது அச்சாந்து பூசினுமெல் லார்க்கும் பொதுவாய்க் கூத்தப்பெருஞ்சேந்தனையே வரைந்துண ர்த்தாமையின், அவை பிரிவுடையலாமென்றும், உரையாசிரியர் உரைத்தாராலெனின்;—அற்றன்று: 'நாணிநின் றோணிலை கண்டி யானும்—பேணினை னல்லனோ மகிழ்ந வானத்—தணங்கருங் கட வுளன்னோனின்—மகன்ற யாதல் புரைவதா லெனவே' என்புழி வானத்தணங்கருங்கடவுளன்னோள் என்பது மகளிர்க் கெல்லாம் பொதுவாய் நாணி நின்றோனை வரைந்துணர்த்தாதாயினும் சொல் லுவான்குறிப்பான் அவனையே உணர்த்தினாற்போலக் காலேகவண் ணன் என்பதுஉம் பொதுவாயினுஞ் சொல்லுவான் குறிப்பாற்கூத் தப்பெருஞ்சேந்தனையே உணர்த்திப் பிரிவிலவாய் நிற்பலான், அவ ர்க்கது கருத்தன்றென்க. (சுசு)

சசு௧. ஒருமை சுட்டியபெயர்நிலைக் கிளவி

பன்மைக் காரு மிடனுமா ருண்டே.

இ - ள். ஒருமைக்குரிய பெயர்ச்சொற் பன்மைக்காருமிடமு முண்டு. எ - று.

உ-ம். 'ஏவ லினையர் தாய்வயிறு கரிப்ப' என்புழித் தாயென் னும் ஒருமை சுட்டிய பெயர் இனையரென்பதனாற் றாயென்னும் பன்மை உணர்த்தியவாறு கண்டுகொள்க.

பன்மைக்காகு மிடனுமாருண்டே யென்பது ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொடர்த்தற்குப் பொருந்தமிடமுண்டென்ப தூஉம் பட நின்றமையான், 'அஃதைத் தந்தை யண்ணல் யானை யடு போர்ச் சோழர்' என ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல்லோடு தொ டர்த்தலுங்கண்டுகொள்க. ஈண்டு ஒருமைச்சொற் பன்மைச்சொல் லோடு மயங்குதலுடைமையான் "ஒருவரைக் கூறும் பன்மைக் கி ளவி" என்புழி அடங்காமையறிக.

ஏற்புழிக்கோடலென்பதனான் உயர்திணைக்கண்ணது இம்மய க்கமென்று கொள்க.

ஆகுமிடமென்பதனால், பன்மையுணர்த்துதற்கும் பன்மைச்சொ ல்லோடு தொடர்த்தற்குப் பொருந்தும்வழிக் கொள்க வென்பதாம்.

சுஉஉ. முன்னிலை சுட்டிய வொருமைக் கிளவி
பன்மையொடு முடியினும் வரைநிலை யின்தே
யாற்றுப்படைமருங்கிற் போற்றல்வேண்டும்.

இ - ன். முன்னிலை குறித்து நின்ற ஒருமைச்சொல், பன்மை யொடு முடிந்ததாயினும், வரையப்படாது. அம்முடிபு ஆற்றுப்படை ச்செய்யுளிடத்துப் போற்றியுணரப்படும். ஏ - று.

கூத்தாற்றுப்படையுள் 'கலம்பெறு கண்ணுள ரொக்கற்ற லைவ' என நின்ற ஒருமைச்சொற்போய் 'இரும்பே ரொக்கவொடு பதமிகப் பெறுருவிர்' என்னும் பன்மைச்சொல்லோடு முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஈண்டு முன்னிலையொருமைப் பெயராதல் அதிகார த்தாற்கொள்க.

"ஒருமை சுட்டிய பெயர்நிலைக் கிளவி—பன்மைக் காகு மிட னுமா ருண்டே" என்பதனான் இதுவும் அடங்குதலின் இச்சூத்திரம் வேண்டாவெனின்;—பன்மையொடு முடியு மிடனுமா ருண்டே என்னுத "பன்மைக் காகு மிடனு மாருண்டே" என்றாராதலின், ஆண்டுப் பன்மைச்சொற்கொண்டு முடியாது ஒருமைச்சொற்பன் மையுணர்த்துதலும் பன்மைச் சொல்லோடு ஒரு பொருட்டாகிய துணையாய் மயங்குதலுமுணர்த்தினார்; அதனான் இக்கொண்டுமுடிபு ஆண்டடங்காதென்பது. அல்லதூஉம், இம்முடிபு செய்யுட்குறித் தென்றமையானும் ஆண்டடங்காமையறிக.

பொதுவகையான் ஆற்றுப்படைமருங்கி னென்றாயினும், சுற்றத்தோடு சுற்றத்தலைவனை ஆற்றுப்படுத்தற்கண்ணது இம்மயக்க மென்பது பாதுகாத்துணர்கவென்பார் போற்றல்வேண்டிநென்றார்

“பாண்மயக் குற்ற வையக் கிளவி” என்பதனாழ்வாரிய ஒருமை ப்பன்மைமயக்கம் வழுவமைதியாயினும் இலக்கணத்தோடொத் துப் பயின்று வரும். ஒருமை சுட்டிய பெயர்கிலக்கிளவி பன்மைக் காதலும், முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதலும் அன்னவ ன்றிக் கிறுவழக்கிளவாதலின், ஆண்டு வையாதா ண்டி வைத்தார்.

ஒருவர் ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்தற்கண் முன்னிலையொருமை பன்மையொடு முடிதல் வழக்கிற்கும் ஒக்குமாகலான், ஆற்றுப்படை யெனப் பொதுவகையாற் கூறினார். (கூசு)

சசுந். செய்யுண் மருங்கினும் வழக்கியன் மருங்கினு
மெய்ப்பெறக் கிளந்த கிளவி இயல்லாம்
பல்வேறு செய்தியி னூனெறி பிழையாது
சொல்வரைத் தறியப் பிரித்தனர் காட்டல்.

இ - ள். செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் இவ்வதிகாரத்தின் கட்டுப்பாடுள்பெறச் சொல்லப்பட்ட, சொல்லெல்லாவற்றையும், பல வேறு செய்கையுடைய தொன்னூனெறியிற் பிழையாது சொல்லே வேறுபடுத்துணருமாற்றாற் பிரித்துக் காட்டுக. எ - று. என்றது, “நிலப்பெயர் குடிப்பெயர்.” எ-ம், “அம்மா மெம்மேம்.” எ-ம். பொ துவகையாற் கூறப்பட்டன அருவாளனிலத்தானென்னும் பொரு ட்கண் அருவாளன். எ-ம். சோழனிலத்தானென்னும் பொருட்கண் சொழியன். எ - ம். இறந்தகாலத்தின்கண் உண்டனம், உண்டாம். எ-ம். நிகழ்காலத்தின்கண் உண்ணுகின்றனம்; உண்ணுகின்றாம். உண்கின்றோம். எ-ம். எதிர்காலத்தின்கண் உண்குவம், உண்பாம். எ-ம். வேறுபட்டு வருமன்றே; அவ்வேறுபாடெல்லாம் கூறிற் பல் குமென்றஞ்சிக் கூறிற்றிலனாயினும், தொன்னூனெறியிற் பிழையா மல் அவ்வேறுபாடுணரப் பிரித்துக் காட்டுக தூல்வல்லாரென்றவா ராயிற்று.

இது பிறநூன்முடித்தது தானுடம்பிடுவென்னுந்தந்திரவுத்தி. பிறவுமன்ன.

செய்கை - விதி.

சொல்வரைத்தறியவெனவே, வரைத்தோதலுை பொதுவகை யானோதப்பட்டவற்றும் ஏற்றாக இப்புறனடையென்கதாம்.

இனி ஒருரை:—செய்யுளிடத்தும் வழக்கிடத்தும் என்னுற்
கிளக்கப்படாது தொன்னூலாசிரியரார் கிளக்கப்பட்டு எஞ்சிகின்ற
சொல்லேல்லாவற்றையும் அவ்வத்தொன்னூலெறியிற் பிழையா
மைச் சொல்லே வரைத்துணாக் கொணர்ந்து பிரித்துக்காட்டுக.
எ - று.

என்னுற்கிளக்கப்படாது என்பது பெற்றவாறென்னையெனி
ன்:—கிளந்தன பிறநூலிற் கொணர்ந்து காட்டல்வேண்டாமையிற்
கிளக்கப்படாதனவென்பது பெறப்படுமென்க.

புறனடையாற் கொள்ளப்படுவன:—யானுடைய மவனுஞ் செல்
வேம், எ-ம், யானுடைய செல்வேம். எ-ம். ஏனையிடத்திற்குரிய சொ
ற்றன்மைச்சொல்லோடியைந்தவழித் தன்மையான் முடிதலும், அவ
னுடைய சென்பின் எனப் படர்க்கைச்சொன்முன்னிலையோடியை
ந்தவழி முன்னிலையான் முடிதலும், 'நில்லாது பெயர்ந்த பல்லோ
ருள்ளும்' என்புழிப் பல்லேமுள்ளுமெனத் தன்மையாகற்பாலது
பல்லோருள்ளுமெனப் படர்க்கைப்பன்மையாவழி அமைதலும்,
'மூர்க்கெழு தானை மூவ ருள்'—மரசெனப் படுவது கின்றே யத்
தை' என்புழிமூவருள்ளுமென முன்னிலையாகற்பாலது மூவருள்
ளுமெனப் படர்க்கையாவழி அமைதலும், 'இரண்டனுட்கூர்ங்
கோட்டகாட்டிவல்' என்புழிக் கூர்ங்கோட்டென ஒருமையாகற்
பாலது கூர்ங்கோட்டெனப் பன்மையாவழி அமைதலுமாம்.
பிறவுமுளவேற்கொள்க.

அகத்தியமுதலாயின எல்லாவிலக்கணமங்குறவிற் பல்வேறு
செய்திய னூலென்றார்.

இவ்விரண்டிரையும் இச்சூத்திரத்திற்குரையாகக் கொள்க.

எச்சுவியன் முற்றிற்று.

சொல்லதிகாரச்சேனுவரையருரை¹

முற்றுப்பெற்றது.

*

மெய்கண்டதேவன்றிருவடிவாழ்க.